

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΜΖ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 Τ. 140-ΤΗΛ. 718-308 | 16 ΜΑΪΟΥ 1970 | ΑΡΙΘ. 13

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 9

«ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»
(ΚΩΔΙΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

α) Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Συντάγματος.

β) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 4 καὶ 8 τοῦ Ν.Δ. 126/69 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς τοῦτο ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 407/70.

γ) Τὴν διάταξιν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν.Δ. 126/69, καὶ

δ) Τὴν ἀπὸ 20-3-1970 ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ψηφίζει

Τὸν Κανονισμὸν ὑπ' ἀριθ. 9 «περὶ Καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Κώδικα Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων), ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 9

«Περὶ Καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»
(Κώδιξ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Ἄρθρον 1.

Σκοπὸς τοῦ Κανονισμοῦ.

1. Διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιδιώκεται:

α) Ἡ ἐξασφάλις ἐνότητος κανονιστικῆς ρυθμί-

σεως τῆς καταστάσεως καὶ ἐξελίξεως τοῦ ἐμμίσθου προσωπικοῦ τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ἐλαστικότητος προσαρμογῆς πρὸς τὰς ἰδιομορφίας ἐκάστου ἢ κατηγορίας τούτων.

β) Ἡ ἐπίτευξις τῆς ἀναλογικῆς ἰσότητος εἰς τὴν πρόσληψιν καὶ εἰς τοὺς ὅρους ὑπηρεσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἀξιολογήσεως τῶν θέσεων καὶ τῶν συναφῶν ἀρχῶν.

γ) Ἡ καθιέρωσις κριτηρίων καὶ κινήτρων μείζονος ἀποδόσεως τοῦ τε ἐμμίσθου καὶ ἀμίσθου προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν ὑπάγεται ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 126/1969 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὑφισταμένων καὶ τῶν κατ' ἐφαρμογὴν ἢ δυνάμει ἐξουσιοδοτήσεως τῶν διατάξεων αὐτοῦ καταστάντων καὶ καθισταμένων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβανομένων καὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν τοῦ κλήρου καὶ ἐμμίσθου προσωπικοῦ Ὄργανισμῶν καὶ τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Προσκυνημάτων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 Κανονισμοῦ «περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, οὔσαι εἰδικαί ὡς πρὸς τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθοῦν, εἰ μὴ διὰ ρητῆς μεταγενεστέρως διατάξεως Κανονισμοῦ ἢ Νόμου, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον, τὸ πρῶτον διατυπούμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιστήμης.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 διαγράφονται αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις, αἵτινες διέπουν τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς κανονιστικῆς ὕλης τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, κατὰ τρόπον βελτιωτικῶς διάφορον τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος. Οὕτως, ἐνφ' ὃ Ὑπαλληλικὸς Κώδιξ ἀναφέρεται εἰς τὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀορίστους ἐννοίας τῆς ἰσότητος, δικαιοσύνης, ὀρθότητος, ὁ παρὼν Κανονισμὸς Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων ἀκολουθεῖ συγκεκριμένως καθοδηγητικὰς γραμμὰς κανονιστικῆς ρυθμίσεως, καὶ δὴ τὰς ἀκολούθους:

1. Τὴν ἐνότητα δι' ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν κατὰ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ τὴν ἰσοπεδωτικὴν ὁμοιομορφίαν, λόγῳ τῆς δυνατοῦτος προσαρμογῆς τῆς ρυθμίσεως πρὸς τὰς ἰδιομορφίας ἐκάστης κατηγορίας Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων.

2. Τὴν ἀναλογικὴν ἢ ἀξιολογικὴν ἰσότητα καὶ οὐχὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἢ ποσοτικὴν τοιαύτην, διὰ τοῦ εἰσαγομένου τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι θεσμοῦ τῆς ἀξιολογήσεως τῶν θέσεων.

3. Τὴν κινητοποίησιν τοῦ τε ἐμμίσθου καὶ ἀμίσθου προσωπικοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου δι' ἠϋξημένην ἀπόδοσιν οὐχὶ ὡς εὐχὴν, ἀλλ' ὡς σύστημα ἀφ' ἐνὸς μὲν κριτηρίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ κινήτρων.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 προσδιορίζονται αἱ κατηγορίαι τοῦ προσωπικοῦ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀκολούθως:

α) Προσωπικὸν Νομικῶν Προσώπων, ἅτινα ἐτέλουν ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Δημοσίου Δικαίου καὶ πρὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου (Ν.Δ. 126/1969), ὡς π.χ. Ο.Δ.Ε.Π., Τ.Α.Κ.Ε., Μητροπόλεις.

β) Προσωπικὸν Νομικῶν Προσώπων, ἅτινα ἐτέλουν ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἥδη δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, μετετρέπησαν εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ὡς π.χ. τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα.

γ) Προσωπικὸν Νομικῶν Προσώπων, ἅτινα ἰδρύνονται ἐφεξῆς, δυνάμει ἐξουσιοδοτήσεως ἢ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ὡς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Ὡσαύτως, ἐν παραγράφῳ 3 πρὸς ἄρσιν ἐρμηνευτικῶν ἀμφιβολιῶν, διευκρινίζεται, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ σιωπηρὰ διὰ τῆς τυχόν ἐρμηνείας τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς π.χ. τῆς ἀντιθέσεως ἢ μὴ πρὸς μεταγενεστέραν διάταξιν, εἰ μὴ μόνον ἡ ρητὴ τροποποίησις, εἴτε διὰ μεταγενεστέρου Κανονισμοῦ, εἴτε διὰ νόμου μὲν, ἀλλ' ἐκδιδομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος, ἥτοι μετὰ γνώμην τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου.

Ἄρθρον 2.

Διάκρισις τοῦ Προσωπικοῦ.

1. Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι τὰ ἔμμεσα ἔμμεσα ὄργανα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 2 Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ εὐρισκόμενα ἐν ὑπηρεσιακῇ καὶ πειθαρχικῇ πρὸς αὐτὰ σχέσει, ἀνεξαρτήτως νομικῆς μορφῆς τῆς σχέσεως ταύτης, τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

2. Ἐκκλησιαστικοὶ συνεργάται εἶναι οἱ ἐπὶ σχέσει ἐθελοντικῆς προσφορᾶς ἐργασίας ἀμισθὶ παρέχοντες τὰς ὑπηρεσίας των, κατὰ πλήρη ἢ καὶ μερικὴν ἀπασχόλησιν, εἰς τὰ ἐν παραγρ. 1 Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας, κατόπιν πράξεως τοῦ ἀρμοδίου κατὰ περιπτώσιν Ἱεράρχου.

3. Ἐπὶ πάσης ἀμφισβητουμένης προϋπηρεσίας ἢ ὑπηρεσίας τινὸς ὡς Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπάλληλου ἀπο-

φαίνεται ἢ Ἱερά Σύνοδος μετὰ πρότασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

α) Ἄρθρον 1 παρ. 1 καὶ 4 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, τροποποιούμενον.

β) Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 προβλέπεται, ὅτι ὁ Κανονισμὸς δὲν ἀναφέρεται μόνον εἰς τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους, ὡς ὁ Ὑπαλληλικός, ἀλλ' εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, ἀνεξαρτήτως:

α) Τοῦ εἶδους τῆς κατεχομένης θέσεως-τακτικῆς, ἐπὶ θητείᾳ, ἐπὶ συμβάσει κ.λ.π.

β) Τοῦ εἶδους τῆς σχέσεως τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον, καὶ δὴ ὡς ὑπαλλήλου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἐπ' αὐτοῦ, ἡ τε Νομολογία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ τοῦ Ἀρείου Πάγου δέχεται, ὅτι ἡ νομικὴ φύσις τῆς ὑπὸ τινος φυσικοῦ προσώπου παροχῆς ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἡρτηται ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει τῶν συνθηκῶν παροχῆς των, ἐξ ὧν ἐξηγήθη κατὰ τὸ παρελθόν καὶ ἐξαρτᾶται ἡ συνταγματικὴ προστασία, ὡς μονίμων ὑπαλλήλων χαρακτηριζομένων ὡς ἐκτάκτων, ἐφ' ὅσον ἱκανοποιῦν παγίως καὶ ὀργανικὰς ἀνάγκας τῆς Διοικήσεως, ἥτοι ἀνεξαρτήτως τοῦ διέποντος τὴν σχέσιν νομικοῦ καθεστῶτος ὡς Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, μάλιστα δὲ ἀνεξαρτήτως τοῦ «ἐὰν ὁ διοικητικὸς ὑπάλληλος εἶναι διωρισμένος εἰς πλειονὰς τῆς μίαις θέσεις», ὡς καὶ τοῦ τρόπου «καθ' ὃν μισθοδοτεῖται οὗτος δι' ἐκάστην τῶν θέσεων». (Ἰδε Ὑπ. Δικαιοσύνης: Πορίσματα Νομολογίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας σ. 316-317, ΑΠ. 331/1963 κ.λ.π.).

Τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀκολουθεῖ καὶ ἡ νομολογία τοῦ Α.Σ. Δ.Υ., ὡς ἀρμοδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὄργανο διὰ τὴν ἐπίλυσιν πάσης ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῆς ιδιότητος τινος, ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 ὄρισμόν τοῦ δημοσίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, καθ' ὃν «δημόσιον ὑπάλληλον εἶναι τὰ ἔμμεσα ἔμμεσα ὄργανα τοῦ κράτους, τὰ διατελοῦντα ἐν ἀμέσῳ ὑπηρεσιακῇ καὶ πειθαρχικῇ πρὸς αὐτὸ σχέσει» (ΑΣΔΥ 7/1967 κ.λ.π.).

Διὰ τῆς παρ. 2, οἱ παρέχοντες ἀμισθὲι τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ρητῶς χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὡς ἀμισθον προσωπικόν, ὀνομάζονται, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους, Ἐκκλησιαστικοὶ συνεργάται, πρὸς ἀμβλύνσιν τῆς ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ προσωπικοῦ ἐκδοχῆς περὶ ὑπαλληλικῆς σχέσεως.

Εἰς τὴν παράγραφον 3, ἡ Ἱερά Σύνοδος διὰ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καθίσταται ἀρμοδία, ὅπως ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων περιπτώσεων προϋπηρεσίας ἢ ὑπηρεσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 599/68 Ἐπιτροπῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, προκειμένου περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Δημ. Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον ἱκανοποιῦν παγίως καὶ ὀργανικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλ. Διοικήσεως.

Δι' ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται διάφορος μεταχείρισις τοῦ τακτικοῦ καὶ μὴ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο προβλέπεται ρητῶς εἰς τὴν οἰκείαν διάταξιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατάξεις, εἰς ἃς δὲν σημειοῦται ἡ διάκρισις αὕτη, ἰσχύουν δι' ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους, τακτικούς καὶ μὴ.

Ἐπὶ ἀμφισβητήσεων τῆς ὑπαλληλικῆς ιδιότητος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων ὡς προδικαστικὸν ζήτημα, εἰς ποινικὴν, ἀστικὴν ἢ διοικητικὴν διένεξιν ἢ εἰς ἑτέραν περίπτωσιν, ἡ νενομοθετημένη ἀρμοδιότης τοῦ ΑΣΔΥ πρὸς λύσιν τῆς ἀμφισβητήσεως κατὰ τὴν ἐνδίκον διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου

6Α του Ν. 4464/1965 έναντι παντός τρίτου, και δη ὄργανου μὴ Ἐκκλησιαστικοῦ, δὲν θίγεται, λόγῳ ἄλλωστε καὶ τῶν σχετικῶν διαδικαστικῶν ἐγγυήσεων. Ἡ ἄρσις ὁμῶς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν διατάξεων καὶ διακρίσεων τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρον 3.

Διάκρισις ὑπαλλήλων καὶ Δικηγόρων.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος διεπόμενον Προσωπικὸν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διακρίνεται εἰς:

- α) Ὑπαλλήλους τακτικούς, ἐπὶ θητεία, μετακλητούς καὶ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.
- β) Δικηγόρους καὶ
- γ) Ἐργατοτεχνικὸν Προσωπικόν.

2. Τακτικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι οἱ διορισθέντες ἢ μονιμοποιηθέντες, ὡς καὶ διοριζόμενοι εἰς νενομοθετημένας ὀργανικὰς θέσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 124 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἀπολαύοντες τοῦ δικαιώματος τῆς μονιμότητος ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τακτικοὶ ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ ἔχοντες τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ.

3. Ἐπὶ θητεία ὑπάλληλοι εἶναι οἱ διοριζόμενοι εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ παρόντος θέσεις ἢ καὶ εἰς τακτικάς, ὄντες μόνιμοι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῶν ἔχοντες τὴν ἐν παρ. 2 ιδιότητα.

4. Μετακλητοὶ ὑπάλληλοι εἶναι οἱ κατέχοντες θέσιν ἐφημερίου κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/69 Κανονισμοῦ καὶ διαβαθμισθέντες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 469/68, τῶν ὁποίων ὁ διορισμὸς εἰς δευτέραν διοικητικὴν θέσιν, τὸ μὲν ἐπιτρέπεται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 8 τοῦ Ν.Δ. 126/1969 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὸ δὲ ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 28 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος καὶ ἔχοντες τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ.

5. Ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπάλληλοι, μὴ ἔχοντες τὴν ιδιότητα τοῦ Κληρικοῦ, εἶναι:

- α) Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ παρόντος προσλαμβανόμενοι.
- β) Οἱ μὴ τακτοποιούμενοι ἀλλὰ διατηρούμενοι λαϊκοὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/69 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1969 Κανονιστικῆς Διατάξεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
- γ) Οἱ μὴ ἔχοντες τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ ὑπάλληλοι τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, οἱ ἔχοντες τὴν ιδιότητα τοῦ ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ.

6. Ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐργατοτεχνίται εἶναι τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν παντός Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου πάσης ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητος καὶ ἀπασχολήσεως, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀπασχολήσεων τοῦ Ν.Δ. 385/1969 ὡς καὶ τῶν δασοφυλάκων τοῦ ΟΔ-

ΔΕΠ, διεπόμενον ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς ἐργατικῆς Νομοθεσίας καὶ ὑπὸ τῶν περὶ αὐτοῦ εἰδικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἔχον τὴν ιδιότητα τοῦ Ἐργατοτεχνίτου Ἐργάτου ἢ Τεχνίτου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. κατὰ τὴν σχετικὴν νομολογίαν.

7. Δικηγόροι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. εἶναι, κατὰ τροποποίησιν πάσης ἐν προκειμένῳ γενικῆς ἢ εἰδικῆς ἀντιθέτου διατάξεως, οἱ προσληφθέντες καὶ ἐφεξῆς προσλαμβανόμενοι ὡς Δικαστικοὶ ἢ Νομικοὶ Σύμβουλοι ἢ Δικηγόροι, οἵτινες τελοῦν ἐπὶ σχέσει ἐμίσθου ἐντολῆς ἀορίστου χρόνου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δικηγορικοῦ Κώδικος, ἀπαγορευομένης τῆς μισθολογικῆς ἀντιστοιχίας πρὸς τὴν δικαστικὴν ἱεραρχίαν, καταργουμένης τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 3432/1955 καὶ μετατρεπομένων αὐτοδικαίως τῶν συμβάσεων ὠρισμένου χρόνου εἰς τουαύτας ἀορίστου χρόνου. Ἐφεξῆς, αἱ ἀμοιβαὶ ἐκάστου τῶν ὡφ' οἰανδήποτε ιδιότητα ὑπηρετούντων Δικηγόρων ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, μετὰ γνώμην τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἴκειου Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ τῇ βάσει ἐνιαίων ἀρχῶν ἴσης καὶ εὐλόγου μεταχειρίσεως τῶν παρὰ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς Ν.Π.Δ.Δ. ἀπασχολουμένων Δικηγόρων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 124 τοῦ Συντάγματος, Ν. 1811/1951, Ν.Δ. 126/1969, Ν.Δ. 169/1969, Ν.Δ. 385/1969 καὶ Δικηγορικὸς Κώδιξ.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 καθιεροῦνται ἄρτια καὶ δίκαια διακρίσεις ὡς πρὸς τὸ καθεστῶς καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ καθεστῶς τῶν ὑπαλλήλων Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., ὡς τοῦτο διεμορφώθη βάσει τοῦ νέου Συντάγματος καὶ τῆς σχετικῆς νομοθεσίας καὶ νομολογίας, ἐν ἀναφορᾷ:

- α) πρὸς τὴν νομικὴν φύσιν τῆς θέσεως ἢ σχέσεως.
- β) πρὸς τὴν νομικὴν φύσιν τῆς ιδιότητος τοῦ κατέχοντος τὴν θέσιν ἢ διεπομένου ἀπὸ τὴν σχέσιν.

Ὁ ἐν παραγράφῳ 2 ὀρισμὸς τοῦ τακτικοῦ ὑπαλλήλου λαϊκοῦ καὶ κληρικοῦ ἐνδείκνυται πρὸς διευκρίνισιν τῆς ἐννοίας του ὑπὸ τὸ προρρηθὲν καθεστῶς, ἢ δὲ παροχὴ τοῦ δικαιώματος τῆς μονιμότητος, διὰ οὐσιαστικοῦ νόμου, στηρίζεται εἰς τὸ προηγούμενον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955, ὅπερ κατέστησε μονίμους — οὐχὶ βεβαίως ἐκ τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ νόμου — τοὺς ὑπαλλήλους Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον καθεστῶς, τῶν ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων, ὡς «ἡμιμονίμων», κατὰ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν δικαιολογητικὴν βᾶσιν τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τοῦ παρόντος, ἤτοι πρὸς ἀντιμέτωπισιν τῆς ἀνάγκης διαρκείας μὲν τῶν θέσεων, ἀλλὰ δυνατότητος ἀλλαγῆς τῶν κατεχόντων αὐτάς προσώπων. Παρέχεται ἐν τούτοις εὐχέρεια διορισμοῦ ὡς ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων καὶ εἰς τακτικὰς θέσεις (ΑΣΔΥ 566/1969 καὶ ΣτΕ πρ. 76/1970).

Ἡ ἐν παρ. 4 καθιέρωσις τοῦ θεσμοῦ τῶν μετακλητῶν ὑπαλλήλων, παρὰ τὰς τυχόν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν συνταγματικότητα θεσπίσεως τοιαύτης διατάξεως (Σ/λιον Ἐπικρατείας Πρακτ. Τμήματος Α' 66α/1969), ἐνδείκνυται ἵνα:

- α) Ἐπιταυθῆ καθεστῶς δικαιοσύνης καὶ Συνταγματικῆς νομιμότητος, ὡς πρὸς τοὺς κατέχοντας ἢ δυναμένους νὰ καθ-

έξωσι δύο θέσεις κληρικούς, ἤτοι τοὺς κατέχοντας μίαν θέσιν ἐφημερίου, λόγω τῆς κατὰ τὸν Α.Ν. 467/68 διαβαθμίσεως τῶν καὶ τοὺς κατέχοντας ἢ μέλλοντας νὰ καθέξωσι καὶ ἕτερον διοικητικὴν θέσιν, εἴτε δυνάμει τῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων, εἴτε δυνάμει τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 8 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 28 τοῦ παρόντος διευκρινιζόμενα.

β) Διευκολυνθῆ ἢ πλήρωσις τῶν θέσεων Πρωσοσυγκέλλων καὶ λοιπῶν Κληρικῶν διὰ ἐφημερίαν ἐιδικῶν οὐσιαστικῶν προσόντων ἀφ' ἐνός καὶ προσωπικῆς τοῦ Ἱεράρχου ἐμπιστοσύνης ἀφ' ἑτέρου, λόγω, ὄχι μόνον τῆς ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καὶ Κανονισμῶν ιδιότητος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνάγκης ἀποτελεσματικῆς διοικήσεως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ εὐχέρεια τῆς ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ἀντικαταστάσεως τοῦ προσώπου, ἐνῶ ἡ ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς θέσεως εἶναι διαρκῆς καὶ παγία.

Εἰς τὴν παράγραφον 5 προσδιορίζονται σαφῶς πλέον αἱ κατηγορίαι τῶν ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλων ἐκτός τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ, ὡς αὐταὶ διειροφώθησαν ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε νομοθεσίας καὶ νομολογίας ἀφ' ἐνός καὶ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑφισταμένης καταστάσεως ἀφ' ἑτέρου. Οὗτοι διέπονται μὲν ὑπὸ καθεστῶτος Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, πλὴν ὅμως ὁ παρῶν Κανονισμὸς κατὰ τὰς ἐφαρμοζόμενας καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Ἰδιωτικοῦ Δικαίου διατάξεις αὐτοῦ, ἐπέχει θέσιν Κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ Ν. 3789/1957. Ὅπου ἐπομένως ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρονται «Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι» νοοῦνται ἅπαντες, ἤτοι καὶ οἱ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον διὰ τοὺς τακτικούς γίνεται ἐιδικὴ μνεία— ὄχι δὲ οἱ ἐργατοτεχνῆται.

Εἰδικώτερον, εἰς τὸ προσωπικὸν Ἰδιωτικοῦ Δικαίου περιλαμβάνονται:

1) Οἱ προσλαμβανόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ παρόντος ὑπάλληλοι, διεπόμενοι ὑπὸ τοῦ παρόντος καὶ μόνον Κανονισμοῦ καὶ τῆς ἐιδικῆς αὐτῶν συμβάσεως.

2) Οἱ διατηρούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/69, διεπόμενοι ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν κατὰ παραπομπὴν αὐτοῦ διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 169/69.

3) Τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν, ὅπερ διέπεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας καὶ Νομολογίας περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὸ Ν.Δ. 385/1969 καὶ τὸν παρόντα Κανονισμὸν.

Εἰδικώτερον, ρυθμίζεται κανονιστικῶς τὸ ἀνάκυψαν ἐν τῇ Νομολογίᾳ ζήτημα τῆς ιδιότητος τῶν ὑπαλλήλων μὴ Κληρικῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν. Οὕτως, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ τούτους ὡς ὑπαλλήλους ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/55 «Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Υ.Κ. ἐπὶ τῶν Ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» καὶ ἀποφάσεις τινὲς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐθεώρησαν αὐτοὺς ὡς τακτικούς ὑπαλλήλους Δημοσίου Δικαίου καὶ μάλιστα, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἡ ρητὴ Συνταγματικὴ ἀπαιτήσις τῆς νεννομηθεμένης θέσεως. Προφανῶς ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐναντι τῆς ἀπολύσεως προστασίαν, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ἄλλωστε, ὅτι οἱ ἐργοδοταὶ τῶν εἶναι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ὑπῆρχον, καὶ ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος προσαρμοσθέντος πρὸς αὐτὰ διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955, καὶ ὑπάρχουν εἰσέτι ὑπάλληλοι Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (ἄρθρον 124 Συν/τος). Ὑφισταμένης ὅθεν τῆς δυνατότητος, ὅπως ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου εἶναι ὑπάλληλοι Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τῶν ἐν λόγω Νομικῶν Προσώπων, διευκρινίζεται, ἐν ὄψει τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/55, ὅτι οἱ τυχόν ὑπάλληλοι τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν εἶναι ὑπάλληλοι Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, οἵτινες ἐκτός τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κώδικος, ὑπὸ τὴν ιδιότητά τῶν αὐτῶν, τοῦ ὑπαλλήλου, ἤτοι ὑπὸ τῶν διατάξεων ἐκείνων τοῦ Κώδικος, αἵτινες δὲν ἀναφέρονται ρητῶς εἰς τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους. Ὅπως δὲ πάντως ἡ θέσις τῶν βελτιοῦται, διότι δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς τὴν ἀνέλεγκτον κρίσιν τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων, ἀλλ' εἰς τὴν προστασίαν τῶν δι' ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους Ἰδιωτικοῦ Δικαίου σχετικῶν οὐσιαστικῶν καὶ διαδικαστικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος

Κώδικος, ἐπιφυλασσομένης μόνον τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων ὡς Ὑπηρεσιακῶν πλέον Συμβουλίων—ὄχι ἀνεξελέγκτως— κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 2 τοῦ παρόντος Κώδικος.

Ἐν τῇ παραγράφῳ 6 αἶρεται τὸ δυνάμενον νὰ θεωρηθῆ ὡς προνομιακὸν καθεστῶς δικηγόρων τινῶν τοῦ Ο.Α.Δ.Ε.Π. οἵτινες διὰ τῆς ἐιδικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 3432/1955, ἀπέκτησαν μισθολογικὴν διαβάθμισιν δικαστικῶν λειτουργῶν, παρὰ τὴν παγίαν Νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ΑΣΔΥ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται μισθολογικὴ ἐξομοίωσις δικηγόρων πρὸς δικαστικούς λειτουργούς, ἀλλὰ μόνον πρὸς διοικητικούς λειτουργούς, ὡς ἤδη συμβαίνει μὲ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ὡς π.χ. τοῦ Ο.Α.Π. κ.λ.π.

Τούτου δὲ εἶναι καὶ ὄρθρον λόγω τοῦ ὅτι οἱ δικηγόροι οὗτοι δὲν προσλαμβάνονται κατὰ τὴν διαδικασίαν, οὐδὲ τελοῦσι ὑπὸ τὰς ἐγγυήσεις καὶ τοὺς περιορισμοὺς ἀσκήσεως δικηγορίας, αἵτινες προβλέπονται διὰ τοὺς ἐξομοιούμενους πρὸς δικαστικούς λειτουργούς, νομικούς συμβούλους τοῦ Δημοσίου ἢ καὶ ἐνίων Ν.Π.Δ.Δ., ὅτε ἴσως θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἡ τοιαυτὴ ἐξομοίωσις. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου, ἡ διάταξις αὕτη ἀντίκειται εὐρέως πρὸς τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος περὶ ἰσότητος, ἐφ' ὅσον ἄγει εἰς τὴν προνομιακὴν μεταχείρισιν ἐνίων δικηγόρων, ἐναντι ἄλλων συναδέλφων τῶν, μὲ τὰ αὐτὰ, εἰς οὐχὶ πλείονα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, οἵτινες δὲν ὀνήχθησαν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 3432/1955. Διὸ καὶ ἤδη καθιεροῦται ἐνιαίον καθεστῶς μεταχειρίσεως τῶν δικηγόρων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. τόσον ἐναντι ἀλλήλων ὅσον καὶ ἐναντι τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς Ν.Π.Δ.Δ. συναδέλφων τῶν, εἰς τὸ πλαίσιον ἄλλωστε τῆς περὶ δικηγόρων νομοθεσίας, νομολογίας καὶ δεοντολογίας.

Ἄρθρον 4.

Πρωτοβάθμια Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια.

1. Πᾶσαι αἱ ἀτομικαὶ πράξεις καταστάσεως καὶ ἐξελίξεως πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων, ἀνεξαρτήτως ιδιότητος ὡς λαϊκοῦ ἢ κληρικοῦ, ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 99 τοῦ παρόντος ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων, μετὰ ἡτιολογημένην γνώμην τῶν κατὰ τὰς ἐπομένας παραγράφων ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων (Ε.Υ.Σ.), ἅτινα ἐπὶ πειθαρχικῶν ὑποθέσεων καθίστανται Πειθαρχικὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια (Π.Ε.Σ.), ἐνεργοῦντα ὡς πολυμελεῖς πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι κατὰ τὰ ἄρθρα 128-130 τοῦ παρόντος.

2. Παρ' ἐκάστη Ἱερᾷ Μητροπόλει συνιστᾶται διὰ πράξεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐκκλησιαστικὸν Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον κατωτέρων ὑπαλλήλων, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τριῶν μελῶν, ὀριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ἐπὶ τριετῆ ἠθτεία, ὡς ἀκολουθῶς:

α) Τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ὡς Προέδρου, μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν Πρωτοσύγκελλον ἢ τὸν Γενικὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον ἢ Κληρικὸν Α' Κατηγορίας, ὑπηρετοῦντα ἐπὶ βαθμῷ ἢ μισθῷ βαθμοῦ τοῦλάχιστον 5ου.

β) Δύο τακτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπηρετούντων ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον 5ῳ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. μὴ Ἐκκλησιαστικῶν.

Τὰ Ὑπηρεσιακὰ ταῦτα Συμβούλια εἶναι ἀρμόδια διὰ τὸ τακτικὸν προσωπικὸν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ Μητροπόλει Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ βου βαθμοῦ, ὡς καὶ διὰ τὸ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τοιοῦτον, ἐξαιρέσει τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, δι' ὃ ἀρμοδιότητα Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ τὸ οἰκείον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

3. Διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῶ 5^α καὶ ἄνω, ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ. 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ διὰ τοὺς κατέχοντας τακτικὰς θέσεις Ἱεροκλήρυκας καὶ κληρικούς ὑπαλλήλους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, συγκροτούμενον διὰ Πράξεως τῆς ΔΙΣ, ἀποτελεῖται:

α) Ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς Προέδρου.

β) Ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ὁρησκευμάτων, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ βαθμῶ 3^α καὶ 2^α καὶ

γ) Ἐξ ἐνὸς Καθηγητοῦ ἢ Ὑφηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου.

4. Χρέη γραμματέως εἰς τὰ Ε.Υ.Σ. ἐκτελοῦν τακτικοὶ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ βαθμῶ 8^α τοῦλάχιστον, ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐκάστου Ε.Υ.Σ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἐν μέρει Ὑπαλληλικὸς Κώδιξ.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 ἐξασφαλίζεται, εἰς μὲν τὰ ἀσκοῦντα διοικήσιν ὄργανα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων ἢ γνωμοδοτικὴ καὶ συμβουλευτικὴ βοήθεια, εἰς δὲ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς ὑπαλλήλους ἡ ἐγγύησις τῶν εἰδικῶς διὰ τὰ θέματα τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν ὑπαλλήλων συγκροτούμενων συλλογικῶν ὀργάνων, ἅτινα ὀνομάζονται Ἐκκλησιαστικὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια, κατ' ἀντιστοιχίαν πρὸς τὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος. Ἀντὶ ὅμως τῆς συμφώνου γνώμης, τὴν ὁποίαν κατὰ κανόνα ἀπατεῖ ὁ Ὑπαλληλικὸς Κώδιξ, ἥτις δεσμεύει ὑπερμέτρως τὴν δυνατότητα ἀσκήσεως τοῦ διευθυντικοῦ δικαίου τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, καὶ ἀντὶ τῆς ἀπλῆς γνώμης, ἣν καθιέρωσεν ὁ Α.Ν. 196/1968 — ἥτις δύναται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς οὐσιαστικὴν ἀνυπαρξίαν προστασίας τῶν ὑπαλλήλων—, ἀκολουθεῖται μέση ὁδός: ἡ ἀπλῆ μὲν γνωμοδοτήσις, ἀλλὰ ἠτιολογημένη, ὅποτε διὰ τῆς αἰτιολογίας δύναται νὰ ἐλεγχθῇ ἡ ὀρθὴ ἀσκῆσις τῆς διακριτικῆς εὐχερείας τοῦ ἔχοντος τὴν ἀποφασιστικὴν ἀρμοδιότητα ὀργάνου. Τὰ ἐν λόγῳ Συμβούλια καθίστανται πολυμελεῖς πειθαρχικαὶ δικαιοδοσιαὶ ἐπὶ πειθαρχικῶν ἀδικημάτων, ἐνεργοῦντα ὡς Πειθαρχικὰ Συμβούλια.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 προβλέπεται ἡ σύστασις παρ' ἐκάστη Ἱ. Μητροπόλει ὀλιγομελῶν, καὶ δὴ τριμελῶν, Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων διὰ τοὺς κατωτέρους τακτικούς καὶ τοὺς ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλους, κοινῶν διὰ πλείονα Ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως. Ἀπὸ ἀπόψεως συνθέσεως, παραμένοντος τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Συμβουλίου Ἱεράρχου ὡς Προέδρου, ἡ ἐγγυητικὴ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους πλειοψηφία τακτικῶν ὑπαλλήλων, μὴ ὑποκειμένων Ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ἱεράρχην, ἐπιτυγχάνεται διὰ διορισμοῦ δύο μελῶν, μὴ ἐχόντων τὴν ιδιότητα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου. Διατηρεῖται ἐν τούτοις ἡ ἐκ τῆς Ἐνοριακῆς Νομοθεσίας ὀφισταμένη κατά-

στασις, ἀναγκαία ἐν πολλοῖς, καθ' ἣν διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν χρέη Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἄλλωστε ἐπιλαμβάνεται τοῦ συνόλου τῶν προβλημάτων καὶ θεμάτων ἐν γένει τῶν ἐν λόγῳ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὡς π.χ. οἰκονομικῶν κ.λ.π. Ἀλλὰ καὶ ἀρνητικῶς ἡ ὑπαγωγή τῶν θεμάτων καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια θ' ἀπετέλει ἀμφιβόλου χρησιμότητος διάσπασιν τῆς ἐνότητος κατευθύνσεως καὶ ἐποπτείας τῆς ὅλης Ἐνοριακῆς δραστηριότητος.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 προβλέπεται ἡ σύστασις ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου διὰ τοὺς ἀνωτέρους τακτικούς Ἐκκλησιαστικούς Ὑπαλλήλους, ὡς καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ἐν ὧν τῆς ἀνάγκης διαφορᾶς τοῦ ἐπιπέδου μεταξὺ κρινόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ κρινομένων ὑπαλλήλων καὶ παροχῆς μειζόνων ἐγγυήσεων κρίσεως τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Ἄ ρ θ ρ ο γ 5.

Ἀνώτερον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον.

1. Κατὰ πάσης Πράξεως τῶν ἀρμοδιῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὁργάνων, ἐκδιδομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1 τοῦ παρόντος, μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, χωρεῖ προσφυγὴ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς οἰκείας πράξεως ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας (Α.Υ.Σ.Ε.), ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελουμένου:

α) Ἐκ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ μετ' αὐτὸν πρώτου τῇ τάξει Συνοδικοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τούτου καλυομένου ὑπὸ τῶν ἐπομένων αὐτῶ κατὰ τὰ πρεσβεῖα Ἀρχιερωσύνης Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.

β) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὁρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του.

γ) Ἐκ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΟΔΔΕΠ, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ΟΔΔΕΠ.

δ) Ἐξ ἐνὸς τακτικοῦ ἢ παρέδρου μέλους τοῦ ΑΣΔΥ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

ε) Ἐκ τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἢ καθηγητοῦ αὐτῆς, ὀριζομένου ὑπ' αὐτῆς.

Τοῦτο ἀποφαίνεται τελεσιδικῶς δι' ἐκτελεστῆς πράξεως.

2. Τὸ κατὰ τὴν παράγρ. 1 Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, ἐνεργοῦν ὡς Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, εἶναι ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον διὰ:

α) Τὴν εἰσήγησιν ρυθμίσεως τῆς ἐπιλογῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Τὴν μελέτην καὶ γ. ὠμοδότησιν ἐπὶ τῶν σχεδίων Κανονισμῶν περὶ διοικήσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ.

γ) Τὴν γνωμοδότησιν ἐπὶ θεμάτων ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐπιφυλασσομένης τῆς γνωμοδοτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ΑΣΔΥ ἐπὶ θεμάτων ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ

τῶν Ν.Π.Δ.Δ. συνταγματικῶν διατάξεων, ὡς καὶ ἐπὶ θεμάτων σχέσεων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ὡς ἄνω κρατικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ρυθμίσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 παρ. 4 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἀναλογίας μεταξὺ Κρατικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 θεσπίζεται ὁ μὴ ὑπάρχων ἐν τῷ Ὑπαλληλικῷ Κώδικι δευτέρου βαθμοῦ κρίσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας πασῶν τῶν πράξεων τῶν εἰς πρώτον βαθμὸν ἀποφνημαμένων Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων, διὰ τῆς καθιερώσεως ὡς ἐνδίκου βοηθήματος διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ κατὰ τὸν ΚΝ 3713/1928, τῆς προσφυγῆς ἀσκουμένης ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὑπάλληλον. Τοῦτο ἐγένετο, ἵνα τυχὸν ἀμφισβητήσεις καὶ διαφοραὶ εἰς τὴν κρίσιν ὑπαλλήλων ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων μὴ ᾄωνται εἰς τὰ Δικαστήρια, ἐπὶ βλάβῃ καὶ τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ δαπάνῃ τοῦ ὑπαλλήλου, πρὶν ἢ Ἱερά Σύνοδος ἐξανθήσῃ τὴν δικαιοδοτικὴν τῆς ἐπιστασίας διὰ τοῦ συνιστωμένου πρὸς τοῦτο ὡς εἰδικοῦ ὄργανου: τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ σύνθεσις ἄλλωστε τοῦτου ἐγγυᾶται τὴν δικαίαν καὶ ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν παντὸς ζητήματος, σχετικοῦ μὲ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τῆς παραγράφου 2, τὸ ἐν λόγῳ συλλογικὸν ὄργανον καθίσταται καὶ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, διὰ τὴν φρούρησιν τοῦ πνεύματος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, διὰ τῆς παροχῆς πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον ὑπευθύνων νομικῶς καὶ οὐσιαστικῶς γνωμοδοτήσεων, ἐπὶ παντὸς μέλλοντος ὡς ἀνακύβῃ ζητήματος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Κώδικος, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐνότητος ἐρμηνείας τοῦ ὑπὸ τὸ πρῶτον ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος γενικῶν ἀρχῶν καὶ κατευθύνσεων λόγῳ ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐντόνου ἰδιομορφίας ἐκάστης κατηγορίας ἐξ αὐτῶν, τὸσον εἰς μέγεθος ὅσον καὶ εἰς δομὴν καὶ λειτουργίαν.

Παραλλήλως, πρὸς ἀποφυγὴν συστάσεως ἐτέρων συλλογικῶν ὀργάνων καὶ διαφορῶν διαδικασιῶν, διὰ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ πρὸς διορισμὸν Προσωπικοῦ, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 124 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον καθίσταται ἀρμόδιον διὰ τὴν διενέργειαν τῶν διαγωνισμῶν (ἐξεταστῆαν ὕλην, προκήρυξιν θέσεων, ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς, κ.λ.π.) καὶ λοιπῶν διαδικασιῶν ἐπιλογῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει ἀναφερόμενα, ὡς καὶ διὰ τὴν γνωμοδοτήσιν ἐπὶ σχεδίων Κανονισμῶν περὶ τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. Τοῦτο καθιερῶται ὄχι μόνον πρὸς διευκόλυνσιν καὶ τεχνικὴν βοήθειαν τῆς τελικῶς ἀποφαινομένης ἐπ' αὐτῶν Ἱεράς Συνόδου, ἰδίᾳ πρὸς συντονισμὸν τῶν θεμάτων ὀργανώσεως μὲ τὰ θέματα τοῦ ἀναγκαιοῦντος δι' αὐτὴν Προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διαφύλαξιν, ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου, τοῦ πνεύματος ἐνότητος καὶ δικαιοσύνης, τοῦ διέποντος τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐκκλ. Διοικήσεως ἐναντι ἐνδεχομένου εἰσαγωγῆς ἐξαιρέσεων ἢ ἀνισότητων ρυθμίσεως τῶν θεμάτων προσωπικοῦ ἐν ἐκάστῳ εἰδικωτέρῳ Κανονισμῷ ἢ Ὁργανισμῷ Ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις ἡ κανονιστικὴ ἀρμοδιότης τῆς Ἱεράς Συνόδου δὲν δύναται νὰ καλύπτῃ καὶ τὰς περιπτώσεις ἐνιαίων κανόνων δι' ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους, ἐκκλησιαστικούς καὶ κρατικούς, ὡς οἱ ἐπὶ τῶν ὑπαλληλικῶν θεμάτων Συνταγματικοὶ Κανόνες, διατηρεῖται ἡ χρῆσιμος ἄλλωστε καὶ κατ' οὐσίαν γνωμοδοτικὴ ἀρμοδιότης τοῦ ΑΣΔΥ, ὅπερ οὕτω πως καθίσταται τὸ μόνον ἀρμόδιον γνωμοδοτικὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου συμβουλευτικὸν ὄργανον διὰ τὰ θέματα προσωπικοῦ:

α) Τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Συνταγματικῶν διατάξεων περὶ προσωπικοῦ, ὡς π.χ. ἀποχώρησις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, 35ετίας κλπ.

β) Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 παρ. 4 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἀναλογίαν μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν

κρατικῶν ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ ὑπαλλήλων — ὑπαλλήλων Δημοσίου καὶ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.— ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Οὕτω, τὰ ἐμπίπτοντα εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐρωτήματα θὰ παραπέμπωνται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸ ΑΣΔΥ, τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐπιφύλασσοῦστος, ὡς εἰκόσ, τὸ δικαίωμα τῆς λήψεως τελικῆς ἐφ' ἐκάστου θέματος ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ

Ἄρθρον 6.

Τυπικὰ προσόντα.

1. Οὐδεὶς προσλαμβάνεται ὡς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος τακτικὸς, ἐπὶ θητεία ἢ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, εἰς οἰανδήποτε θέσιν Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν δὲν κέκτηται τὰ τυπικὰ προσόντα τῶν ἄρθρων 7-13 τοῦ παρόντος.

2. Τὰ ἐν λόγῳ τυπικὰ προσόντα δεόν νὰ συντρέχουν κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως περὶ συμμετοχῆς εἰς διαγωνισμὸν ἢ ἐτέραν διαδικασίαν ἐπιλογῆς. Μὴ ἀπαιτουμένης αἰτήσεώς τινος, ἢ συνδρομῆς τῶν τυπικῶν προσόντων κρίνεται ἐκ τοῦ χρόνου τῆς πράξεως διορισμοῦ ἢ συμβάσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 13 τοῦ Ν. 1811/1951, διευρυνόμενον καὶ συμπληρούμενον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐν πρώτοις, ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 διευρύνεται, ἵνα περιλάβῃ καὶ τοὺς ἐπὶ θητεία καὶ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου Ὑπαλλήλους. Περαιτέρω διευκρινίζεται ὁ χρόνος, καθ' ὃν τὰ προσόντα ταῦτα δεόν νὰ συντρέχουν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀνακυψασῶν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀμφισβητήσεων. Ἐξαιρεῖται, ὡς εἰκόσ, τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 6 τοῦ παρόντος, κατ' ἀντιστοιχίαν πρὸς τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ν.Δ. 385/69.

Ἄρθρον 7.

Ἱθαγένεια.

1. Ἴνα προσληθῆ τις ὡς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, δεόν νὰ εἶναι χριστιανὸς ὀρθόδοξος, νὰ ἔχῃ ἐκκλ. φρόνημα, νὰ εἶναι εὐσεβῆς καὶ φιλακόλουθος, ἀνεπίληπτος κατὰ τὸν πρότερον βίον, νὰ ἔχῃ φόβον Θεοῦ καὶ ἥθος πραγματικοῦ χριστιανοῦ, ἐτι δὲ νὰ κέκτηται τὴν Ἑλληνικὴν Ἱθαγένειαν, ἀποδεικνυομένην διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία ἢ κατ' ἄλλον σύνομον τρόπον.

2. Ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς ἀλλοδαπῶν ὁμογενῶν, ἰδίᾳ δὲ καταγομένων ἐκ Βορείου Ἠπείρου, Κύπρου, Κωνσταντινουπόλεως, Ἱμβρου καὶ Τενέδου, ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας διὰ τοὺς ἡμεδαποὺς προϋποθέσεις, πλὴν τῆς προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ ἑλληνικῆς Ἱθαγενείας

ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύουν καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν ιδιότητα αὐτῶν ὡς Ἑλλήνων, κατὰ τὸ γένος καὶ τὸ φρόνημα.

3. Ἀλλοδαπὸς ἢ ἀλλογενής, ὀρθόδοξος τὸ θρήσκευμα καὶ διαθέτων τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περὶ τοῦ ἥθους προσόντα δύναται νὰ προσληφθῇ ὡς Ἑκκλησιαστικὸς Ὑπάλληλος, κατόπιν εἰδικῶς ἠτιολογημένης πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 14 τοῦ Ν. 1811/51 καὶ ἄρθρα 8 καὶ 9 τοῦ Α.Ν. 2280/1940, 31 τοῦ Ν.Δ. 3370/1955 καὶ 1-3 Ν.Δ. 3832/1958.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' ἀρχὴν κωδικοποιῦνται εἰς ἐνιαῖον κατ' ἐννοίαν κείμενον αἱ ὡς ἄνω διατάξεις τῶν πηγῶν, εἴτα δὲ βελτιοῦνται, διὰ τῆς καθιερώσεως οἰουδήποτε συννόμου τρόπου ἀποδείξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας κατὰ τὸν οἰκεῖον Κώδικα (Ν.Δ. 3370/1950), προσέτι δὲ καὶ τῆς ιδιότητος τίνος ὡς Ὀρθοδόξου, ὡς εὐλόγου καὶ ἀναγκαίας προϋποθέσεως πρὸς διορισμὸν τίνος ὡς ὑπαλλήλου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Πρὸς ἐξασφάλισιν παρασχῆς εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν ὑπὸ ὀρθοδόξων ἀλλοδαπῶν ἢ καὶ ἀλλογενῶν, ὡς π.χ. διδασκαλία εἰς Ἑκκλησιαστικὰ Σχολὰς κ.λπ., παρέχεται ἡ εὐχέρεια προσλήψεως, κατόπιν ὁμοῦ εἰδικῶς ἠτιολογημένης πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 8.

Ὅριον ἡλικίας.

1. Ἴνα προσληφθῇ τις τακτικὸς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, δεόν νὰ ἔχῃ συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος καὶ νὰ μὴ ἔχῃ συμπληρώσει τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Εἰδικαὶ ἐξαιρέσεις δύναται νὰ θεσπισθῶν, δι' ἠτιολογημένων πράξεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἀνώτερον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον).

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ὡς ἡμέρα γεννήσεως λαμβάνεται ἡ 1ῃ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.

3. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐντὸς ἐνενηκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως συντεταγμένης ληξιαρχικῆς πράξεως καὶ ἐν ἐλλείψει τιαύτης, προκειμένου μὲν περὶ ἀρρένων, ἐκ τοῦ μητρῶου ἀρρένων, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων, ἐκ τοῦ γενικοῦ μητρῶου τῶν δημοτῶν.

4. Ἐπὶ πλειονῶν ἐν τοῖς μητρῶοις ἐγγραφῶν ἐπικρατεῖ ἡ πρώτη.

5. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἢ ἕτεροι διοικητικαὶ πράξεις, βεβαιοῦσαι τὴν ἡλικίαν ἢ διορθοῦσαι ἐγγραφήν, οὐδέποτε λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 16 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ 7 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἡ μόνη τροποποίησις ἀφορᾷ τὸ μὲν εἰς τὴν διεύρυνσιν τοῦ ὀρίου ἡλικίας ἀπὸ τὸ 35ον τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος εἰς τὸ 40ὸν, ἐπὶ τῇ σκέψει, ὅτι δεόν νὰ ὑπάρχῃ ἡ δυνατότης προσελεύσεως καὶ ὑποψηφίων, μὴ δυναμένων νὰ διορισθῶσι λόγῳ

ὀρίου ἡλικίας εἰς τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν, ἐχόντων ὁμοῦ ἅπαντα τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, προσέτι δὲ καὶ ἠδξημένην πῶς ἐμπειρίαν καὶ τὴν ὡς ἐκ ταύτης ὀριμότητα, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαλληλικῶν καθηκόντων, τὸ δὲ εἰς τὴν δι' ἀτομικῆς ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Α.Υ.Σ. ἐξαιρέσιν δι' εἰδικῶς περιπτώσεις ὡς π.χ. ἐπὶ τῶν ἐπὶ συμβάσει Ἰδ. Δικαίου. Ἄλλωστε, καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Β.Δ. τῆς 23/24-12-55 ἐπέτρεψε τὴν διὰ Βασ. Διαταγμάτων καθιέρωσιν τοιοῦτων ἐξαιρέσεων. Περαιτέρω διεύρυνσις δὲν ἐνδείκνυται ἐν ὄψει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 125 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ὀρίου ἡλικίας.

Ἄρθρον 9.

Στρατιωτικαὶ ὑποχρεώσεις.

1. Ἴνα ἄρρην τις προσληφθῇ ὡς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, δεόν νὰ ἔχῃ ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις ἢ νὰ ἔχῃ ἀπαλλαγῇ τούτων νομίμως καὶ νὰ μὴ ἔχῃ κηρυχθῇ ἀνυπότακτος ἢ τελεσιδικῶς καταδικασθῇ ἐπὶ λιποταξία.

2. Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, τακτικὸς ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, στρατευθεὶς, τελεῖ ἐν νομίμῳ ἀδείᾳ καὶ λαμβάνει τὰς ἀποδοχάς, αἵτινες χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τοῦς ὑπὸ σχέσιν Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου στρατευομένους ὑπαλλήλους του, ἀντιστοίχως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 17 τοῦ Ν. 1811/1951, 7 παρ. 2 Β.Δ. τῆς 23/24-12-1955 καὶ 2 τοῦ Ν. 2282/1952, συμπληρούμενα, ὡς καὶ Ν.Δ. 3192/1955.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἡ πρώτη παράγραφος ἐκφράζει ἰσχύον Δίκαιον τῶν ὡς εἰρητὰ πηγῶν, πλὴν τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων ἢ Δημοτῶν, ἥτις καλύπτεται ὑπὸ τῆς ἀποδεικνύσεως τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν ἐγγραφῆς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία, κατὰ τὸ προρρηθὲν ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος.

Ἡ δευτέρα παράγραφος προβλέπει περὶ τῆς τύχης τῶν στρατευθέντων ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων. Καὶ διὰ μὲν τοὺς τακτικῶς ὑπαλλήλους —περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπὶ θητεία — ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον οὗτοι τελοῦν ὑπὸ καθεστῶς Δημοσίου Δικαίου. Διὰ τοὺς ἐπὶ συμβάσει ὁμοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐνεργεῖται παραπομπὴ εἰς τὰς διατάξεις τὰς διεποσῶν τὸ Ἰδιωτικὸν Προσωπικὸν τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὃ κατὰ κανόνα ἐφαρμόζεται ἡ ἐργατικὴ νομοθεσία. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐνεργεῖται ἐξομοίωσις πρὸς τοὺς στρατευομένους δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐπὶ σχέσει Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 10.

Ποινικὴ κατάστασις.

1. Ἴνα προσληφθῇ τις ὡς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, δεόν νὰ μὴ ἔχῃ καταδικασθῇ ἐπὶ κακούργηματι καὶ εἰς οἰανδήποτε ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαιρέσει (κοινῇ καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ), ἀπάτη, ἐκβίασει, πλαστογραφίᾳ, ψευδορκίᾳ ἐν γένει, ἀπιστίᾳ δικηγόρου, δωροδοκίᾳ, καταπίεσει, ἀπιστίᾳ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, παραβίασει καθήκοντος, ἐγκλήματι κατὰ τῶν ἡθῶν, προσβολῇ οἰκογενειακῆς τάξεως, ἀπάτη περὶ τὸν γάμον, διαμεία, μοιχεία, παραβίασει τῆς πρὸς διατροφήν ὑποχρεώσεως, ἐγκαταλείψει ἐγκυμονούσης, ἐγκλήμασι ἐπιβουλής τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, περιούβρισει τῆς Ἀρχῆς καὶ

τῶν Συμβόλων, συκοφαντικῇ δυσφημήσει καὶ τοκογλυφίᾳ. Ἐπίσης, δὲν διορίζεται ἑὺ υπόδικος, ὁ διὰ τελεσιδικίου βουλεύματος παραπεμφθεὶς ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων πλημμελημάτων.

2. Ἡ παραγραφή ἀδικήματος, ἐφ' οὗ διετάχθη παραπομπὴ διὰ τελεσιδικίου βουλεύματος, ἢ ἀποκατάστασις ἢ ἀμνηστία καὶ ἡ χάρις μετ' ἄρσεως τῶν συνεπειῶν δὲν αἴρουν τὴν ὡς ἄνω ἀνικανότητα.

3. Δὲν προσλαμβάνεται ὡσαύτως ὡς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος α) ἑὺ καταδικασθεὶς εἰς στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὀρισθέντος διὰ τὴν στέρησιν χρόνου, β) ὁ τελῶν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν καὶ γ) ὁ πτωχεύσας ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως καὶ μέχρι τῆς νομίμου ἀποκαταστάσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 18 τοῦ Ν. 1811/1951, 7 παρ. 3 τοῦ Β.Δ/τος τῆς 23-24/12/1955 καὶ 1,18 καὶ 22 τοῦ Α.Ν. 6/5/1937, συμπληρούμενα.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον, διατηρουμένων τῶν λεγομένων «ἀτιμωτικῶν πλημμελημάτων», ὡς κωλύματων διορισμοῦ, προστίθενται καὶ ἕτερα ἀδικήματα, ἀναγόμενα εἰς τὸ ἦθος τοῦ ὑποψηφίου πρὸς διορισμόν, ἕτινα καθιστοῦν ἀκατάλληλον τὸν καταδικασθέντα, ἢ διὰ τελεσιδικίου βουλεύματος παραπεμφθέντα ὑποψήφιον δι' Ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον, ὅστις, ὡς εἰκός, δέον νὰ ἦ παράδειγμα ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς διαβιώσεως καὶ συμπεριφορᾶς ἐν γένει.

Εἰς τὰς παρ. 2 καὶ 3 ἀποδίδεται ἰσχύον Δίκαιον.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 11.

Καταλληλότης - νομιμοφροσύνη.

1. Ἴνα προσληφθῇ τις ὡς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, δέον νὰ ἔχῃ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἔθνη ἰδεώδη, ἔργῳ ἐκδηλουμένην, προσέτι δὲ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 123 παρ. 1,2 καὶ 3 τοῦ Συντάγματος.

2. Δὲν προσλαμβάνεται ὑπάλληλος ὁ δι' ἀποφάσεως Συμβουλίου διὰ πειθαρχικοῦς λόγους ἢ λόγους ἀκατάλληλότητος ἀπολυθεὶς ἐκ θέσεως δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ἢ ὑπαλλήλου ἄλλου Ὁργανισμοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος, ἢ Ὁργανισμοῦ ἐποπτευομένου ἢ ἐπιχορηγούμενου ὑπὸ τοῦ Κράτους.

3. Δὲν προσλαμβάνεται ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος ὁ κριθεὶς ἢ κρινόμενος ὡς μὴ νομιμόφρων, κατὰ τὰς περὶ νομιμοφροσύνης ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου διατάξεις.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 123 τοῦ Συντάγματος, 19 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ ΜΘ'/1948 ψήφισμα, ὅπερ ἐκύρωσε καὶ συνεπλήρωσε τὸν Α.Ν. 516/1948 καὶ Β.Δ. 7-8/5/1948, ὡς καὶ ἡ τελευταία σχετικὴ Νομοθεσία.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζεται τὸ θέμα τῆς νομιμοφροσύνης τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου ἄρθρου 123 τοῦ Συντάγματος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν πρὸ τοῦ Συντάγματος, καὶ μετὰ τὴν ἰσχύν του, ἰσχύουσαν εἰδικὴν περὶ νομιμοφροσύνης νομοθεσίαν, κατὰ τρόπον ὀλοκληρωμένον, ἀποσυνδεδεμένης τῆς ἐννοίας τοῦ ἦθους, ἀπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς νομιμοφροσύνης, δεδομένου ὅτι ἡ σχέση τῶν δύο ἐννοιῶν τούτων καὶ λογικῶς καὶ ἐμπειρικῶς ἀπεδείχθη ἀνύπαρκτος. Ἄλλωστε τὸ ἦθος, ὡς προϋπόθεσις διορισμοῦ καὶ ὡς προϋπόθεσις παραμονῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ — οὐσιαστικὸν προσόν — καλύπτεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος.

Ἄλλ' ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 19 Υ.Κ. κατέστη κατὰ κανόνα ἐν τῇ πράξει ἀνενεργός, λόγῳ ἐλλείψεως ἀντικειμενικῶν κριτηρίων ἠθους. Ἐξ ἄλλου, αἱ ὑγιεῖς κοινωνικαὶ ἀντιλήψεις, ὀριζόμεναι ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 2 τοῦ Υ.Κ., ἀφήνουν ἔκθετα τὰ σχετικὰ, ἀλλὰ διάφορα θέματα, ἥτοι

α) Τῆς διαδικασίας νομιμοφροσύνης, ἥτις, ὡς γνωστὸν, εἶχε κατὰ μέγα μέρος ἀτονήσει ἐν τῷ παρελθόντι, τοῦθ' ὅπερ ἦγαγεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς Θ' Συντακτικῆς Πράξεως.

β) Τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 123 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 44 παρ. 1 τοῦ Υ.Κ. «πίστεως καὶ ἀφοσίωσος εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἔθνη ἰδεώδη».

Δι' ὁ καὶ ἐν τῷ παρόντι σχεδῶ διαχωρίζεται τὸ θέμα τοῦ ἦθους, προσδιοριζόμενον διὰ ἰδίων, ἠθικῶν χαρακτῆρος κριτηρίων, ἀπὸ τοῦ θέματος τῶν ὑγῶν κοινωνικῶν ἀντιλήψεων καὶ τῆς νομιμοφροσύνης. Τοῦτο καθίσταται ἀναγκαῖον, διότι σπανίως ὑφίσταται τρόπος ἀποδείξεως τοῦ ὑγιοῦς ἢ μὴ τῶν κοινωνικῶν ἀντιλήψεων, κατὰ τὴν συνήθη διοικητικὴν διαδικασίαν, ἐνῶ ὑφίσταται τοιοῦτος τρόπος κατὰ τὴν περὶ νομιμοφροσύνης διαδικασίαν.

Ἀντιστοίχως διευρύνονται αἱ ὑγιεῖς κοινωνικαὶ ἀντιλήψεις εἰς τρόπον ὅστε νὰ περιλαμβάνουν, ὄχι μόνον τὴν μὴ προσχώρησιν εἰς τὰς ἀναρχικὰς ἰδεολογίας — ἀρνητικὴ ἀποψὶς τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 2 τοῦ Υ.Κ. —, ἀλλὰ καὶ τὴν «πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἔθνη ἰδεώδη» — θετικὴ ἀποψὶς τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Υ.Κ. —, καὶ μάλιστα «ἐργῶ ἐκδηλουμένην», κατὰ τὸ ἄρθρον 123 παρ. 1 τοῦ νέου Συντάγματος.

Τέλος, εἰς τὰ κωλύματα διορισμοῦ προστίθεται καὶ ἡ ἀπόλυσις συνεπείᾳ ἐλλείψεως νομιμοφροσύνης, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ΜΘ' Συντακτικῆς Πράξεως, τοῦ Α.Ν. 516/1948 καὶ τῆς μεταγενεστέρως νομοθεσίας.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 12.

Ἵγεία.

1. Ἴνα προσληφθῇ τις ὡς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, δέον νὰ ἦ ὑγιής. Τὰ τῶν παθήσεων καὶ βλαβῶν, τῶν συνισιωσῶν κώλυμα πρὸς πρόσληψιν, τὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀναπήρων, τὰ τοῦ τρόπου πιστοποιήσεως τῆς ὑγείας καὶ ἀρτιμελείας, τὰ τοῦ τρόπου ἐξετάσεως τῆς ὑγείας τῶν ἐξαίρεθέντων ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὑποψηφίων καὶ πᾶν ἕτερον θέμα, σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν συνδρομὴν τῆς ὑγείας, ὡς προσόντος διὰ τὴν πρόσληψιν τινος ὡς ὑπαλλήλου τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, μετὰ δυνατότητος προσαρμογῆς δι' εἰδικῶν Κανονιστικῶν Πράξεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

2. Δι' ἕκαστον ἐφεξῆς διοριζόμενον ὑπάλληλον τηροῦνται ἐν τῷ ἀτομικῷ φακέλῳ αὐτοῦ τὰ στοιχεῖα

υγείας και ἀρτιμελείας αὐτοῦ, κατὰ τὸν τεχνικῶς προσφορῶτερον τρόπον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 20, 11, 12 τοῦ Ν. 1811/1951, 7 παρ. 4 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. διαπιστώσεως τοῦ δυσεφαρμοσίου τῶν διατάξεων περὶ Ἑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κώδικος καὶ ὑποδείξεως νέας ρυθμίσεως τοῦ θέματος, διὰ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἥτις καὶ δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὴ (Πρ. 417/1969), κατ' ἀνάγκην θεσπίζεται ἡ ἀνάλογος ἐφαρμογὴ τῶν μελλόντων νὰ καθιερωθῶν κανόνων διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., μετὰ δυνατότητος προσαρμογῆς πρὸς τὰς ἰδιομορφίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, δι' εἰδικῶν Κανονιστικῶν Πράξεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μέχρι τότε, ἰσχύουν ἀνάλογως ἐφαρμοζόμεναι αἱ ἐπὶ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. διατάξεις περὶ Ἑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐφαρμοζόμεναι πάντως ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς κανονισθησομένης διαδικασίας ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὸ καθιερωθῆσόν τελικῶς σύστημα ἀσφαλίσσεως αὐτῶν.

Ἄλλωστε, ἡ ἀναλυτικὴ διὰ τοῦ παρόντος Κώδικος ρυθμίσις τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως υγείας καὶ ἀρτιμελείας τῶν ὑποψηφίων, καὶ νομοτεχνικῶς δὲν ἐνδείκνυται δι' ἕνα κώδικα ἐν κυριολεξίᾳ, καὶ ἀποβαίνει κατ' ἀνάγκην ἑλλειπῆς λόγῳ ἀδυναμίας ἐντοπισμοῦ πασῶν τῶν ἐπὶ μέρους περιπτώσεων (ΑΣΔΥ 450/1969). Ἐξ ἄλλου, ὁ μὴ ἐφαρμοσθεὶς ἐν τῇ πράξει θεσμός τοῦ «βιβλιαρίου υγείας» ἔχει ἐν τῇ πράξει ὑπερκερασθῆ διὰ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Βιβλιαρίου Ἑγειονομικῆς Περιθάλψεως.

Κατόπιν τούτου, ἐπὶ τοῦ παρόντος, προβλέπεται ἀπλούστευσι τοῦ ὅλου συστήματος διὰ:

α) Τῆς χρήσεως προβλεφθησομένης νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἵνα αὕτη περιλάβῃ ὄχι μόνον τὰς παθήσεις ὡς σήμερον, ἀλλὰ τὴν ὅλην διαδικασίαν βεβαιώσεως τῆς υγείας καὶ ἀρτιμελείας τῶν ὑποψηφίων, κατὰ τρόπον συστηματικόν.

β) Τῆς καταργήσεως τοῦ μὴ ἐφαρμοσθέντος καὶ ἤδη ἐν τοῖς πράγμασι ἀχρήστου θεσμοῦ τοῦ «βιβλιαρίου υγείας», ἀντικαθιστωμένου διὰ:

αα) Τοῦ ἤδη χρησιμοποιουμένου Βιβλιαρίου Ἑγειονομικῆς Περιθάλψεως διὰ τὰς ἐν αὐτῷ παθήσεις.

ββ) Τοῦ εἰδικοῦ ὑποφακέλλου Ἑγείας ἐν τῷ ἀτομικῷ φακέλῳ τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὰ τυχόν μὴ ὑπάρχοντα ἐν τῷ Βιβλιαρίῳ Περιθάλψεως στοιχεῖα.

Ἄρθρον 13.

Εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα.

1. Διὰ τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ δι' εἰδικῶν Κανονιστικῶν Διατάξεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκδιδόμενων ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ Εἰδικῆς Συνδικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁρίζονται τὰ πέραν τῶν γενικῶν τυπικῶν προσόντων, κατὰ κατηγορίας ἢ κλάδους ἢ θέσεις εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα εἰς ἕν ἢ πλείονα Ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεθόδου τῆς ἀξιολογήσεως τῶν θέσεων, τακτικῶν καὶ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κατὰ τὰ ἄρθρα 15-23 τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 Ὁργανισμῶν ἢ Κανονισμῶν προβλέπεται ἡ λόγῳ τῆς φύσεως τῶν κλάδων

ἢ θέσεων καθιέρωσις τῶν ἐνδεικνυομένων τίτλων σπουδῶν, ἐπιλεγομένων μεταξὺ τῶν ἰσοτίμων, κατὰ περὶ τῶν τοιούτων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῦνται ἡ ἀρχὴ τῆς ἀξιολογήσεως τῶν θέσεων, ἥτοι τῆς ἀναλογικῆς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης ἐν τῇ καταλήψει τῶν δημοσίων θέσεων (ΑΣΔΥ 806/1966). Διότι μόνον διὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνεύρεσις καὶ τοποθέτησις τοῦ καταλλήλου προσώπου διὰ τὴν κατάλληλον θέσιν, ἰδίᾳ μάλιστα σήμερον, ὅτε ὀρισμένοι θέσεις ἀπαιτοῦν εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα εἰδικεύσεως, ὡς π.χ. οἱ καθηγηταὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, αἱ Κοινωνικαὶ Λειτουργοὶ κ.ο.κ. Τὰ κατὰ περίπτωσιν, ἥτοι κατὰ κατηγορίαν, κλάδον ἢ θέσιν, πρόσθετα ταῦτα εἰδικὰ προσόντα θὰ προσδιορίζονται κανονιστικῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προτάσει τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τοῦ Προσωπικοῦ Συνδικῆς Ἑποπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν τυπικῶν προσόντων, διευκρινίζεται ὅτι προφανῶς καὶ ὁ νομοθέτης τοῦ ἰσχύοντος Ἑλληνικοῦ Κώδικος εἶχεν ὑπ' ὄψιν: τὰ εἰδικὰ, κατὰ κατηγορίαν ἢ κλάδον προσόντα, πέραν τῶν γενικῶν τυπικῶν προσόντων τῆς κατηγορίας ἢ τοῦ κλάδου, ἥτοι τὰ προσόντα εἰδικεύσεως, δηλαδὴ τὰ κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς τυπικῆς ἀξιολογήσεως τῶν θέσεων (ΑΣΔΥ 806/1966).

Πάντως, ἡ ἐν παραγράφῳ 2 διαφοροποίησις ἰσοτιμίας καὶ εἰδικότητος τίτλων σπουδῶν κατοχυροῦνται, τὸ πρῶτον ἀποφευγομένης τῆς ἐν προκειμένῳ κατὰ τὸ παρελθόν ἠελημένης ἢ ἀτελήτου κατὰ μέγα μέρος συγχύσεως ἐπὶ τοῦ βασικοῦ τούτου σημείου, τοῦ ἄγοντος εἰς καταλληλότητα τῶν πάντων διὰ πάντα τὰ ἔργα.

Ἄρθρον 14.

Οὐσιαστικὰ προσόντα.

1. Πέραν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6-13 τυπικῶν προσόντων, ὁ ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος δέον νὰ διαθέτῃ εἰς βαθμὸν ἐπαρκῆ τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 59-64 τοῦ παρόντος ἰδιότητος καὶ ἱκανότητος, διακριβουμένης διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ παρόντος διαδικασίας ἐπιλογῆς καὶ συνεκτιμωμένης μετὰ τῶν γνώσεων τοῦ πρὸς διορισμὸν ὑποψηφίου.

2. Μετὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ συνδρομὴ τῶν ἐν παρ. 1 οὐσιαστικῶν προσόντων ἐλέγχεται διὰ τῶν κατ' ἔτος συντασσομένων «Ἐκθέσεων Οὐσιαστικῶν Προσόντων», δυνάμει τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ὡς γνωστόν, ὁ Ἑλληνικὸς Κώδιξ ἐνῶ νομοθετικῶς ἔθεσε τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τὰ τυπικά, — ἂν καὶ ἡ ἀπογίσις περὶ μεγαλυτέρας ἐμφάσεως εἰς τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα εἶναι ὑποστηρικτικῆ de lege ferenda—, ἐν τούτοις, δὲν προσδιώρισε τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα, ἐνῶ παραλλήλως διὰ τῶν περὶ προαγωγῆς διατάξεων ἐπεβάλλετο νὰ λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν ἡ «ἰπηρεσιακὴ ἱκα-

νότης», διακρινόμενη από της επιστημονικής, προς διαφοροποίηση των προακτέων κατ' αρχαιότητα, κατ' έκλογήν, κατ' απόλυτον έκλογήν (άρθρον 100 Υ.Κ.). Τα οδσιαστικά προσόντα καθιερώθησαν ως προϋπόθεσις προαγωγής, διά της υπ' αριθμ. 9B έγκυκλίου του Α.Σ.Δ.Υ. (Πρ. 50/1969).

'Αλλ' ή νομοθετική, και έν πάση περιπτώσει μη ένιαία και μη άντικειμενική περιγραφή των οδσιαστικών προσόντων, ώδήγησε τους ύπαλλήλους εις την τάσιν ν' άποκτούν τυπικά προσόντα, εύκόλως άποδεικνύόμενα, άντι των δυσχερώς διαπιστουμένων οδσιαστικών προσόντων.

Διά τους λόγους τούτους, διά του ώς άνω άρθρου καθιερούται ισορροπία μεταξύ τυπικών και οδσιαστικών προσόντων, διά της κατά την διαδικασίαν έπιλογής εξέτάσεως, όχι τόσο των τυπικών γνώσεων, όσον των οδσιαστικών προσόντων ήθους και ίκανοτήτων, ώς ταύτα ειδικότερον όρίζονται ύπό των άρθρων 58-64 του παρόντος, διά των ειδικών έτησιών 'Εκθέσεων Οδσιαστικών Προσόντων.

Τοιουτοτρόπως, τό καθιερούμενον σύστημα προσόντων των έκκλησιαστικών ύπαλλήλων συνοψίζεται ώς άκολούθως:

- α) Γενικά τυπικά προσόντα (άρθρα 7-12).
- β) Ειδικά τυπικά προσόντα (άρθρον 13).
- γ) Οδσιαστικά προσόντα (άρθρον 14).

'Ο έλεγχος της ύπάρξεως των οδσιαστικών προσόντων θά λαμβάνη χώραν κατά την διαδικασίαν έπιλογής του προσωπικού των Ν.Π.Δ.Α. της 'Εκκλησίας, κατά τό άρθρον 24 έπ. του παρόντος. Αύτη άποβλέπει εις την μεταξύ των διαθετόντων τά αυτά τυπικά προσόντα έπιλογήν των άριστων από πλευράς οδσιαστικών προσόντων, και δή ήθους άφ' ένός και ίκανοτήτων άφ' έτέρου. Τά προσόντα άλλωστε ταυτα δέον νά άποδεικνύονται ύπάρχοντα και κατά την διάρκειαν της ύπηρεσίας του έκκλησιαστικού ύπαλλήλου, διά των κατ' έτος συντασσομένων «'Εκθέσεων Οδσιαστικών Προσόντων», ήτοι των λεγομένων «Φύλλων Ποιότητας».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΘΕΣΕΩΝ

"Α ρ θ ρ ο ν 15.

Κατηγορίαι.

1. Τό ύπό του παρόντος Κώδικος διεπόμενον τακτικών προσωπικών άνήκει εις τινα των κάτωθι τεσσάρων Κατηγοριών, έκάστη των όποίων έχει ιδίαν βαθμολογικήν κλίμακα, κατά τό άρθρον 17 του παρόντος:

- α) Κατηγορία ειδικών θέσεων.
- β) Κατηγορία Α' (Αα και Αβ).
- γ) Κατηγορία Β'.
- δ) Κατηγορία Γ'.

2. Οί επί σχέσει 'Ιδιωτικού Δικαίου ύπάλληλοι λαμβάνουν μισθολογικήν μόνον διαβάθμισιν, έν αναγωγή πρός τινα των μισθών τής κατά τό άρθρον 17 του παρόντος βαθμολογικής ίεραρχίας, εις τά πλαίσια τής όποιάς εξέλισσονται μισθολογικώς, αναλόγως των τυπικών αυτών προσόντων, κατά τά άρθρα 19, 20 και 21 του παρόντος.

3. 'Ως πρός τό έργατοτεχνικόν προσωπικόν ισχύει τό άρθρον 70 παρ. 3 του παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 38 παρ. 1 και 62-63 του Ν. 1811/1951. *Άρθρον 8 παρ. 6 του Ν. 2500/1953.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διά της διατάξεως ταύτης, αί κατηγορίαι των 'Εκκλησιαστικών ύπαλλήλων όρίζονται, ώς και επί δημοσίων ύπαλλήλων, τέσσαρες, (άρθρον 38 παρ. 1) επί τη βάσει των αναγκών των 'Εκκλησιαστικών 'Οργανισμών εις:

α) 'Ηγετικές ειδικευμένων προσόντων θέσεις — Ειδικαι θέσεις, δι' άς άπαιτούνται ειδικά προσόντα, πέραν του πτυχίου 'Ανωτάτης Σχολής.

β) 'Επιτελικές θέσεις επιστημονικών προσόντων — Αα Κατηγορία, δι' άς ώς βασικόν προσόν άπαιτείται τό πτυχίον 'Ανωτάτης Σχολής.

γ) Διοικητικές ή έτέρας θέσεις — Αβ Κατηγορία, δι' άς άπαιτείται ώς τυπικόν και οδσιαστικόν προσόν πέραν του Απολυτηρίου Γυμνασίου και ειδικεύσεις διά διευθεσίως τουλάχιστον φοιτήσεως εις 'Ανωτέραν Σχολήν, ώς π.χ. την Ριζάρετον, 'Ανωτ. 'Εκκλ. Σχολήν κ. ο. κ.

δ) Θέσεις Γραμματειακής έξυπηρετήσεως — Β' Κατηγορία, με βασικόν προσόν τό 'Απολυτήριον Γυμνασίου.

ε) Θέσεις βοηθητικού Προσωπικού — Γ' Κατηγορία, με βασικόν προσόν τό άπολυτήριον Δημ. Σχολείου.

Εις τας κατηγορίας αυτάς, μετά την απαγόρευσιν προσλήψεως έκτάκτων ύπαλλήλων ύφ' οίανδήποτε μορφήν (άρθρ. 124 παρ. 3 του Συντάγματος), προστίθεται και ή ύπό του Συντάγματος έπιτρεπομένη Κατηγορία των ύπαλλήλων επί σχέσει 'Ιδιωτικού Δικαίου, ήτις θά είναι εύάριθμος, λόγω των ειδικών υπηρεσιακών αναγκών των Νομικών Προσώπων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος. Αί θέσεις των επί συμβάσει 'Ιδιωτικού Δικαίου θά είναι κανονιστικώς «νενομοθετημέναι» και προσδιωρισμέναι, κατά τας έπιταγάς του άρθρου 124 του Συντάγματος, εις τρόπον ώστε νά περιττεύη πλέον ή έν άρθροις 62 και 63 του 'Υπαλληλικού Κώδικος απαγορεύσεις προσλήψεως προσωπικού επί συμβάσει.

Πρός άποφυγήν έξ άλλου συγχύσεως περί τας άποδοχάς και τον μισθόν και τας έπ' αυτου προσαυξήσεις και έπιδόματα, ώς π.χ. προβλέπεται διά τους μη μονιμοποιούμενους διά του Ν.Δ. 169/69 επί συμβάσει 'Ιδιωτικού Δικαίου 'Υπαλλήλους, ή δι' αυτό, τό όποίον ονομάζεται «μισθολογική εξέλιξις», όρίζεται ώς ύποχρεατικός ό καθορισμός του μισθού, κατ' άντιστοιχίαν πρός τινα βαθμόν τής διοικητικής ίεραρχίας, ώς άλλωστε και σήμερα προβλέπεται ύπό του άρθρου 8 παρ. 3 του Ν. 2500/1953.

Εις την παράγραφον 3 διευκρινίζεται και ρητώς ότι εις την ώς άνω ρύθμισιν δέν περιλαμβάνεται, ώς εύκός, τό έργατοτεχνικόν προσωπικόν του άρθρου 3 παρ. 6 του παρόντος, κατ' αναλογίαν πρός τό προσωπικόν του Ν.Δ. 385/1969 τής Δημοσίας Διοικήσεως. Δι' αυτό ισχύουν αί άντίστοιχοι διά την ειδικότητά του συλλογικαι συμβάσεις ή άποφάσεις Διαιτητικών Δικαστηρίων κ.λ.π. κατά τό άρθρον 70 παρ. 3 του παρόντος.

"Α ρ θ ρ ο ν 16.

Κλάδοι.

1. 'Εκτός τής κατηγορίας των ειδικών θέσεων, δι' ήν εφαρμόζεται τό άρθρον 18 του παρόντος, αί λοιπαι θέσεις διακρίνονται εις κλάδους κατά κατηγορίας, αναλόγως του είδους των έν τή οικεία κατηγορία τυπικών προσόντων. 'Εκαστος των Κλάδων έχει ιδίαν βαθμολογικήν κλίμακα, με εισαγωγικόν και κατα-

ληχτικὸν βαθμὸν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα ὀρίζονται κατὰ τὴν ἐπομένῃν παράγραφον.

2. Ἡ σύστασις, μετατροπὴ καὶ διαβάθμισις τῶν κλάδων, ὡς καὶ μεταφορὰ θέσεων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ δι' εἰδικῶν διαρθρωτικῶν ἀποφάσεων, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀπαγορευομένου τοῦ προσδιορισμοῦ διαφόρου εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ ἐπὶ τῶν αὐτῶν τυπικῶν προσόντων ἢ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐπὶ διαφερόντων τυπικῶν προσόντων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 20 Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1, προσαρμόζεται τὸ ἰσχῶν Δίκαιον τῆς διαρθρώσεως τῶν θέσεων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ διαμορφωθὲν δυνάμει τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, τῶν ἐκδοθεισῶν δυνάμει τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Β.Δ./τος τῆς 23-24/12/1955. Καὶ ναὶ μὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παρατηρηθῇ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ὑφίσταται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 125 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, πλὴν ὅμως ἔχει γίνει νομολογιακῶς δεκτὸν, ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν ἐννοεῖ τυπικὸν νόμον, ἀλλ' οὐσιαστικὸν τοιοῦτον, ἥτοι κανονιστικὸν κείμενον, ἀνεξαρτήτως τοῦ τύπου τοῦ νόμου ἢ ἄλλου τινός. Τοιαῦτα κείμενα εἶναι πλέον εἰδικαὶ διαρθρωτικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ παρόντος, αἵτινες θεσπιζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ὡς οὗτος ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 407/60, καὶ δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, συνιστοῦν τὸν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενον οὐσιαστικὸν νόμον.

Ἐξ ἄλλου, προκειμένης παραπομπῆς εἰς εἰδικὰς διαρθρωτικὰς ἀποφάσεις ἢ διατάξεις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ὑφίσταται ἀνεπίτρεπτος ὑπεξουσιοδότησις, κατόπιν τῆς ὑπάρξεως ἀναλόγου προηγουμένου, ἥτοι τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου, ἐκδοθέντος Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955, ὅπερ ἐν ἄρθρῳ 20, προέβη εἰς περαιτέρω ἐξουσιοδότησιν — οἶονεὶ ὑπεξουσιοδότησιν — πρὸς ἐκδοσιν τῶν λεγομένων «Διαρθρωτικῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων», δι' ἃς δὲν ἐγεννήθη θέμα νομιμότητος, ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

Διὰ τῆς παραγράφου 2, παρέχεται εὐχέρεια ἐνεργείας διαρρυθμίσεως τῶν Κλάδων — οὐχὶ ἀπὸ πλευρᾶς τυπικῶν προσόντων — ἀλλ' ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ καὶ διαβαθμίσεως τῶν ἐν τινὶ κλάδῳ θέσεων, διὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ ἐκάστου, ἰδίᾳ τῶν μείζονος μεγέθους Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. πέραν τῆς διαδικασίας τῶν εἰδικῶν διαρθρωτικῶν πράξεων ἢ διατάξεων κατὰ τὰς ἐκάστοτε ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας

Τέλος, εἰσάγεται ἡ διὰ λόγους ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Συντάγματος, ἀπαγορεύσις καθιερώσεως διαφοροῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ ἐπὶ τῶν αὐτῶν προσόντων καὶ, ἀντιθέτως, καθιέρωσις τοῦ αὐτοῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ ἐπὶ διαφορῶν-ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων-προσόντων, πρὸς ἀποφυγὴν εἰδικῶν χαρακτηριστικῶν ἢ προσωπικῶν ρυθμίσεων ἐν ἐκάστῳ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 1 7.

Βαθμοί.

1. Οἱ βαθμοὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Κατηγοριῶν εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

α) Εἰδικῶν θέσεων: α,β,γ,δ,ε.

β) Αα Κατηγορίας: 1,2,3,4,5,6,7,8.

Αβ Κατηγορίας: 4,5,6,7,8,9.

γ) Β' Κατηγορίας: 4,5,6,7,8,9,10,11.

δ) Γ' Κατηγορίας: 8,9,10,11,12,13.

2. Ἐκτὸς τῆς Κατηγορίας εἰδικῶν θέσεων, ἐφ' ἧς ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ τεχνικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀκολουθοῦν τὴν ἀντίστοιχον βαθμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν ἱεραρχίαν τῶν ἐν τῇ Δημοσίᾳ Διοικήσει συναδέλφων των, ἐφαρμοζομένην ἀναλόγως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 40 παρ. 1 καὶ 43 τοῦ Ν. 1811, συμπληρούμενον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1, διατηρουμένης τῆς κατανομῆς τοῦ προσωπικοῦ εἰς τρεῖς κατηγορίας, Α,Β καὶ Γ, ὡς καὶ ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰσάγεται οὐσιαστικῶς νέα κατηγορία — τυπικῶς προβλέπεται ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 1 τοῦ Ὑ.Κ. — ἡ λεγομένη ἐν Γαλλίᾳ καὶ παρ' ἡμῖν «Κατηγορία Ε». Αὕτη περιλαμβάνει τὰς κάτωθι θέσεις, αἵτινες δὲν καλύπτονται ὑπὸ τῆς Α' Κατηγορίας:

α) Ἡγετικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὡς π.χ. ἡ θέσις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ο.Δ.Α.Ε.Π., τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κ.λ.π.

β) Εἰδικευμένον Προσωπικόν, ὡς π.χ. Εἰδικοί Σύμβουλοι, Καθηγηταὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, τεχνικοὶ ἀνωτέρας κλάσεως κ.λ.π.

Καὶ διὰ μὲν τὸ ἡγετικὸν προσωπικὸν προβλέπονται, ὡς καὶ ἐν τῇ Δημοσίᾳ Διοικήσει, οἱ βαθμοὶ α' (Γενικοῦ Γραμματέως Ὑπουργείου), β' (Νομάρχου ἢ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου) καὶ γ' (Γενικοῦ Διευθυντοῦ). Διὰ δὲ τὸ εἰδικευμένον προσωπικὸν προβλέπονται οἱ βαθμοὶ ε' (Διευθυντοῦ Β'), δ' (Διευθυντοῦ α') καὶ ἐνδεχομένως γ' (Γενικοῦ Διευθυντοῦ).

Οἱ τῆς Κατηγορίας εἰδικῶν θέσεων, ὄντες ἐπὶ θητεία, θὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 18, προσρίζονται δὲ νὰ ἀποτελέσουν τὸν διευθυντικὸν καὶ ἐπιτελικὸν μηχανισμὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὁργανισμῶν, τοῦ ὁποίου σήμερον ἡ Ἐκκλησία ἔχει μεγάλην ἀνάγκην, προκειμένου ν' ἀξιοποιήσῃ τὴν διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου παρασχεθεῖσαν αὐτῇ νομικὴν, διοικητικὴν, δημοσιονομικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν.

Περαιτέρω ἡ Α' Κατηγορία διαιρεῖται εἰς δύο ὑποκατηγορίας, τὴν Αα διὰ τοὺς πτυχιούχους Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ τὴν Αβ διὰ τοὺς πτυχιούχους Ἀνωτέρων Σχολῶν, διετούς τοῦλάχιστον μεταγυμνασιακῆς φοιτήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 1 8.

Κατηγορία εἰδικῶν θέσεων.

Ἐκάστη εἰδικὴ θέσις συνιστᾶται διὰ Κανονιστικῆς Πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν τῇ ὁποίᾳ περιγράφονται κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀξιολογήσεως θέσεων:

α) Ἡ ὀνομασία, δηλωτικὴ τοῦ ἀντικειμένου τῆς θέσεως.

β) Τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως.

γ) Τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν καλλιτέραν ἐπιτέλεσιν τῆς θέσεως εἰδικὰ, τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

δ) Ἡ διαβάθμισις αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 1α τοῦ παρόντος.

2. Αί ειδικαί θέσεις, πλην τών Καθηγητῶν τῆς κατά τόν Α.Ν. 192/67 Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, πληροῦνται διὰ ὑπαλλήλων ἐπὶ θητεία τριῶν ἕως πέντε ἐτῶν, δυναμένη ν' ἀνανεοῦται. Οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι εἶναι τακτικοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 εἰσάγεται ὁ θεσμὸς τῆς ἀξιολογῆσεως τῶν ἐδικῶν θέσεων, ἥτοι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναλογικῆς ἰσότητος ἐν τῇ κατανομῇ τῶν ἀξιομάτων, καθ' ἣν ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος τοποθετεῖται εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν. Πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς διπλῆς ταύτης καταλληλότητος, ἐνεργεῖται πρῶτον ἡ περιγραφή τῶν καθηκόντων τῆς θέσεως, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν προσδιορίζονται τὰ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα προσόντα πρὸς ἐπιτέλεσίν των, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταλάβῃ τὴν ἐδικὴν θέσιν ὁ κατέχων αὐτὰ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς οὕτω διαπιστουμένης εἰδικότητος του καὶ τῆς λόγῳ ταύτης καταλληλότητος αὐτοῦ.

Βεβαίως, ἡ ἀξιολογήσις τῶν ἐδικῶν θέσεων θὰ εἶναι κατ' ἀρχὰς γενικὴ, ὡς π.χ. ὠρίσθησαν τὰ προσόντα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ΟΔΔΕΠ (Πρ. 1138/1969 τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου). Ἐν τῇ προόδῳ ὅμως τοῦ χρόνου, τῇ βοήθειᾳ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἡ ἀξιολογήσις θέσεων θὰ ἀποτελῇ τὴν πρῶτην ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐν Ἑλλάδι.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 προβλέπεται ὁ τρόπος τῆς πληρώσεως τῶν ἐδικῶν θέσεων, ὑπὸ τὸ ἰσχύον καθεστῶς Δημοσίου Δικαίου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, αἱ θέσεις τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. δὲν δύνανται νὰ εἶναι εἰμὴ μόνον τακτικαὶ καὶ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Συνεπῶς, αἱ ἐδικαὶ θέσεις εἶναι τακτικαὶ θέσεις, ὑπὸ τὴν γνωστὴν ἔννοιαν τῆς ὀργανικῆς καὶ παγίας ἀνάγκης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

Ἐνῶ ὅμως ἡ ἀνάγκη τῆς θέσεως εἶναι διαρκῆς, δὲν ἐνδείκνυται ἡ διαρκῆς ἢ μόνιμος κατοχὴ τῆς θέσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ φυσικοῦ προσώπου, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς εἰδικότητος τῆς θέσεως. Δι' ὅ καὶ διὰ τῆς παραγράφου 2 προβλέπεται ἡ ἐν τῇ Νομολογίᾳ γενομένη δεκτὴ ἀρχικὴ θέσις. Αἱ τακτικαὶ θέσεις πληροῦνται, οὐχὶ διὰ μόνιμων, ἀλλ' ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι τακτικοὶ καὶ μόνιμοι ὑπάλληλοι μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας των. Οὕτως εἰσάγεται ὁ θεσμὸς τῆς περιωρισμένης μόνιμότητος, προοριζόμενος νὰ καλύψῃ τὰς εἰς ἡγετικὸν καὶ ἐπιτελικὸν προσωπικὸν ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησιαστικῶν Ὀργανισμῶν.

Ἄρθρον 19.

Πρώτη Κατηγορία.

1. Εἰς τὴν Αα Κατηγορίαν ἀνήκουν οἱ κλάδοι καὶ αἱ θέσεις, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ὡς τυπικὸν προσόν τὸ πτυχίον τῆς προσηκούσης διὰ τὸν Κλάδον Ἀνωτάτης ἐν Ἑλλάδι ἢ ἰσοτίμου ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ Σχολῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πτυχίου τῆς κατά τόν Α.Ν. 192/1967 Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας.

2. Εἰς τὴν Αβ Κατηγορίαν ἀνήκουν οἱ κλάδοι καὶ αἱ θέσεις, δι' ἃς ὡς τυπικὸν προσόν ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτέρας Σχολῆς, διετοῦς τοῦλάχιστον μεταγυμνασιακῆς φοιτήσεως.

3. Αἱ δυνάμεναι νὰ ὀρισθῶσι ὡς ἐνιαῖαι ὀργανικαὶ θέσεις Α' Κατηγορίας εἶναι αἱ τῶν ἀκολουθῶν βαθμῶν: 8ου, 7ου καὶ 6ου βαθμοῦ (8-6), 5ου καὶ 4ου (5-4) καὶ 3ου καὶ 2ου (3-2), ἀπαγορευομένης τῆς διασπάσεως τῶν βαθμολογικῶν κλιμακίων εἰς θέσεις ἄλλας πλὴν τοῦ καταληκτικοῦ τοῦ Κλάδου βαθμοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 39 παρ. 2 καὶ 40 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Ν. 1811/1951, συμπληρούμενα.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον Δίκαιον τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, μὲ τρεῖς ἀναγκαῖας, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς του πείρα, συμπληρώσεις:

α) Τὴν καθιέρωσιν τοῦ πτυχίου ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς διετοῦς τοῦλάχιστον μεταγυμνασιακῆς φοιτήσεως, ὡς τυπικοῦ προσόντος διὰ τὴν Αβ Κατηγορίαν.

β) Ὅτι μεταξὺ τῶν πρὸς διορισμὸν εἰς τὴν Α' Κατηγορίαν τυπικῶν προσόντων, καὶ δὴ πτυχίων Ἀνωτ. Σχολῶν, περιλαμβάνεται καὶ τὸ πτυχίον τῆς διὰ τοῦ Α.Ν. 192/1967 συσταθείσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, ὅστις δὲν προβλέπει, ὡς ἀπαιτεῖται, τοιοῦτόν τι.

γ) Ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῇ διαβαθμίσει τῶν θέσεων διάσπασις τῶν βαθμολογικῶν κλιμακίων, ἥτοι τῶν ὀργανικῶς ἐνιαίων θέσεων, διὰ ἐπιμηκύνσεως κλιμακίου τινός, ὡς π.χ. θέσις ἐπὶ βαθμῶ 5φ-3φ (κλιμάκιον 5-4, ἐπιμηκυνόμενον διὰ τὸν 3ον βαθμὸν), διότι δημιουργεῖ ζητήματα ἐν σχέσει μὲ τοὺς λοιποὺς κατέχοντας τὰς ὀργανικὰς ἐνιαῖας θέσεις, ἰδίᾳ εἰς τὴν προαγογήν.

Μόνη περίπτωσης ἐξαιρέσεως εἶναι ἐκείνη, καθ' ἣν διὰ λόγους λήψεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐπιβάλλεται ἡ καθιέρωσις μᾶς μόνον θέσεως μὲ καταληκτικὸν βαθμὸν τοῦ κλάδου, εἰς τὸ πλαίσιον πάντοτε τῆς βαθμολογικῆς κλιμακίως τῆς οἰκείας κατηγορίας, ὡς π.χ. μία θέσις Β' κατηγορίας (ἐπὶ βαθμῶ 5φ), ἵνα οἱ ἐπὶ βαθμῶ 6φ ὑπάλληλοι Β' Κατηγορίας, οἱ μὴ προαγόμενοι, λαμβάνωσι τὸ ὡς εἴρηται ἐπίδομα, ὡς ἄλλωστε συμβαίνει ἐν τῇ πράξει, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχετικῆς Νομολογίας τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.

Ἄρθρον 20.

Δευτέρα Κατηγορία.

1. Εἰς τὴν Β' Κατηγορίαν ἀνήκουν οἱ κλάδοι καὶ αἱ θέσεις, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται, ὡς τυπικὸν προσόν, τὸ ἀπολυτήριον Ἐξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἐτέρου ἰσοτίμου σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ ἀπολυτήριον πενταταξίου, ἔξαταξίου ἢ ἑπταταξίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἢ ὠρισμένη ἐπαγγελματικὴ εἰδικότης ἢ ἐμπειρία.

2. Αἱ δυνάμεναι νὰ ὀρίζωνται ὡς ἐνιαῖαι ὀργανικαὶ θέσεις Β' Κατηγορίας εἶναι αἱ τῶν βαθμῶν 11, 10, 9, 8, 7 καὶ 6.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α' ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 39 παρ. 3 καὶ 40 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον Δίκαιον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Β' Κατηγορίας τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Άρθρον 21.

Τρίτη Κατηγορία.

1. Είς τήν Γ' Κατηγορίαν ανήκουν οί κλάδοι και αϊ θέσεις, διά τήν κατάληψιν τών όποίων δέν απαιτείται τυπικών τι προσόν έν τών έν άρθροις 19-20 αναφερομένων.

2. Αϊ θέσεις τών βαθμών 13-9 τής Γ' Κατηγορίας δύνανται νά όρίζονται ώς ένιαϊαι.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 39 παρ. 3 και 40 παρ. 2 και 3 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διά του άρθρου τούτου αποδίδεται, ώσαύτως, τό διά τούς ύπαλλήλους Γ' Κατηγορίας του Δημοσίου και τών Ν.Π.Δ.Δ. ισχύον Δικαιον.

Άρθρον 22.

Τίτλοι θέσεων.

1. Ό ύπάλληλος, τοποθετούμενος είς τας έν τή διαρθρώσει τών ύπηρεσιακών μονάδων του Έκκλησιαστικού Νομικού Προσώπου προβλεπομένης θέσεις, λαμβάνει τόν οικείον τίτλον τής θέσεως, επί τή βάσει τών κάτωθι βαθμολογικών κλιμακίων:

α) Προϊστάμενος Διευθύνσεως: Ύπάλληλος Α' Κατηγορίας επί βαθμῶ 2φ ή 3φ, έν έλλείψει δέ τούτου και επί βαθμῶ 4φ.

β) Προϊστάμενος Τμήματος ή Ύπηρεσίας μη διηρθρωμένης είς Τμήματα: Ύπάλληλος Α' Κατηγορίας επί βαθμῶ 5φ-4φ, έλλείψει δέ τούτου επί βαθμῶ 6φ και επί ειδικῶν περιπτώσεων ύπάλληλος Β' Κατηγορίας επί βαθμῶ 5φ-4φ.

γ) Ύπεύθυνος ή έντεταλμένος Γραφείου ή ειδικού τομέως άρμοδιότητος: Ύπάλληλος Α' ή Β' Κατηγορίας επί βαθμῶ 6φ, ή έλλείψει τούτου επί βαθμῶ 8φ-7φ.

2. Είς τούς ύπαλλήλους Β' και Γ' Κατηγορίας ανατίθενται καθήκοντα αναλόγως του Κλάδου, τής έν τῷ Όργανισμῶ όνομασίας τών θέσεων αὐτῶν και τών ύπηρεσιακῶν αναγκῶν του Ν.Π.Δ.Δ. τής Έκκλησίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α' ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 42 του Ν. 1811/1951, τροποποιούμενον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Και έν προκειμένῳ χαλαροῦται ή άνελαστικότητα του Ύπαλληλικού Κώδικος, ή καταδειχθεΐσα διά τής συνδέσεως και συσχετίσεως βαθμού και θέσεως, ή οδηγήσασα είς πληθύν άνωτέρων θέσεων και ανατροπήν τής ιεραρχικής πυραμίδος, τήν καταστήσασαν αναγκαίαν τήν καθιέρωσιν έν τῷ Συντάγματι τής άρχής του πεπερασμένου τής διοικητικής διαρθρώσεως (άρθρον 124 παρ. 2 του Συντάγματος). Δι' δ και δέν υιοθετεΐται ό βαθμός τής θέσεως (άρθρον 42 Υ.Κ.), άλλ' ή άντιστοιχία θέσεων και βαθμολογικών κλιμακίων, ώστε νά ύπάρχη ευχέρεια επανδρώσεως τών ύπηρεσιακῶν μονάδων τών Έκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., άνευ δεσμεύσεως έκ του βαθμού τών τακτικῶν ύπαλλήλων, ώς άλλωστε ζητεΐ και διά σχετικού ύπομνήματος ό Γενικός Διευθυντής του ΟΔΔΕΠ.

Τούτο είναι και δι' άλλον λόγον χρήσιμον και όρθόν 'Η υπό του ύπαλλήλου κατωτέρου βαθμού άσκησις καθήκόντων θέσεως άνωτέρας του βαθμού του κατά τόν Ύπαλληλικόν Κώδικα άποτελεί άφ' ενός μόν μίαν έν τή πράξει έξάσκησιν και έκπαίδευσιν είς τά άνωτέρα του βαθμού του καθήκοντα, άφ' έτέρου δέ άποτελεί και άσφαλές άποδεικτικόν στοιχείον τής προς προαγωγήν ικανότητός του, εθδς ώς ήθελον ύπάρξει αϊ σχετικαί προϋποθέσεις.

Διά τόν λόγον τούτον άποφεύγεται ή ύποδηλοῦσα βαθμολογικήν ένταξιν όνομασία θέσεων είς «Διευθυντήν», «Τμηματάρχην» κ.λ.π. και υιοθετεΐται ή έννοια:

α) Του Προϊσταμένου διά τόν επί κεφαλής ύπηρεσιακής τινος μονάδος ύπάλληλον, ώς π.χ. Διευθύνσεως.

β) Του έντεταλμένου ή ύπευθύνου διά τина τομέα άρμοδιότητος.

Τούτο δέ προς άποφυγήν τών έκ τής άνωτέρας ιεραρχίας δυσμενῶν έν τή έκτελέσει τής ύπηρεσίας επιπτώσεων.

Άρθρον 23.

Μεταβολαί διαρθρώσεως.

1. Έκαστος ύπάλληλος ανήκει είς τήν Κατηγορίαν και τόν Κλάδον τής θέσεως αὐτοῦ.

2. Μετατάξεις ύπαλλήλου, από κατηγορίας είς κατηγορίαν και κλάδου είς κλάδον, επιτρέπεται άφ' όσον οὔτος κέκτηται ή άποκτήσῃ τά τυπικά προσόντα τής Κατηγορίας ή του Κλάδου, κατά τό άρθρον 88 του παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 41 του Ν. 1811/1951, 2 του Ν.Δ. 3605/1956, 2 παρ. 5 του Ν. 3685/1957 και 1 παρ. 3 του Ν.Δ. 3977/1959.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' άρχήν συμπληροῦται ή γενική άρχή τής ύπαγωγής έκάστου τακτικού ύπαλλήλου είς τήν Κατηγορίαν τής θέσεός του, και επί ύπαλλήλων Α', Β' και Γ' Κατηγορίας είς τόν οικείον τής Κατηγορίας κλάδον.

Περαιτέρω, χαλαροῦται ή έν τῷ Ύπαλληλικῷ Κώδικι άνελαστικότης διακινήσεως προσωπικού, έκδηλωθεΐσα κατά τό παρελθόν διά τής:

α) Άπαγορεύσεως κατ' άρχήν τής μετατάξεως ύπαλλήλων είς κατηγορίαν και κλάδον, του όποίου άπέκτησαν τά τυπικά προσόντα.

β) Καθιέρωσως πολυπλόκου και ουσιαστικῶς μη άποδοτικής διαδικασίας «δοκιμασίας», κατά τās επιτρεπομένης κατ' έξαίρεσιν περιπτώσεις μετατάξεως τών Ν. 3605/1957 και 3799/1959.

'Η χαλάρωσις επέρχεται διά τής παροχής δυνατότητος μετατάξεως, άφ' όσον συντρέχουν τρεΐς βασικαί προϋποθέσεις κατασφαλίζουσαι τήν Έκκλησίαν από του ένδεχομένου καταστρατηγήσεως τής διατάξεως και τής έντεῦθεν άνωμαλίας, διά τυχόν άρθρων μετατάξεων:

α) Κτήσις μόν του απαιτουμένου διά τήν θέσην πυχιού, αλλά άδυναμία διορισμού, λόγω μη ύπάρξεως κενής θέσεως, ή άπόκτησις του τυπικού προσόντος, ώς π.χ. άπόφοιτος Γυμνασίου άπέκτησε τό πυχιόν 'Ανωτάτης Σχολής, τό προβλεπόμενον υπό του Κλάδου.

β) Ύπαρξις κενής θέσεως είς τόν Κλάδον ή τήν Κατηγορίαν.

γ) Ύπηρεσιακή άνάγκη, δικαιολογούσα τήν τοιαύτην μετατάξιν.

Έπί τής συνδρομής τών τριῶν τούτων προϋποθέσεων, ή κρίνῃ πάντοτε ή 'Ιερά Σύνοδος, επί τή γνωμοδοτήσει του Άνωτέρου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, κατά τό άρθρον 88 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Ἄρθρον 24.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 124 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἰσχύουσαι διὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους διαδικασίαι ἐπιλογῆς εἶναι αἱ κάτωθι:

α) Διαγωνισμός, μετὰ γραπτῆς ἢ καὶ προφορικῆς ἐξετάσεως.

β) Ἐπιλογή διὰ δοκιμασίας ἢ συνεντεύξεως, πρὸς διακρίβωσιν τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων.

γ) Ἐπιλογή ἐπὶ τῇ βάσει ἀξιολογήσεως θέσεων.

δ) Ἐπιλογή Ἐφημερίων καὶ ἐνοριακοῦ προσωπικοῦ.

2. Ἡ κατὰ περίπτωσιν πρόκρισις τῆς προσφορωτέρας ἐκ τῶν ἐν παρ. 1 διαδικασιῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀνωτέρου Ἰπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, περιλαμβάνουσαν τὸ εἶδος τῆς διαδικασίας ἐπιλογῆς, τὴν τυχὸν ἐξεταστῆαν ὕλην, τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαγωνισμοῦ ἢ Ἐπιλογῆς, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τοῦ ἐπομένου ἄρθρου περὶ διαγωνισμῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α΄. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον, ἐπὶ τῇ βάσει ἄρθρου 124 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος.

Β΄. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ νέου τούτου ἄρθρου, προσαρμόζεται ὁ τρόπος προσλήψεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν συνταγματικὴν ἐπιταγὴν τῆς προσλήψεως πάντων τῶν ὑπαλλήλων, κατόπιν τῆς νόμῳ ὀριζομένης διαδικασίας ἐπιλογῆς (ἄρθρον 124 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος).

Τεχνικῶς, καθιεροῦται νέος, πλήρης καὶ ἐπιστημονικῶς ἄριστος μηχανισμὸς στρατολογίας, διευρυνόμενης τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιλογῆς, ὥστε νὰ περιλάβῃ πᾶσαν μορφήν στρατολογήσεως καὶ ὄχι μόνον, ὡς σήμερον, τὸν ἀντίποδα τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 25.

Διαγωνισμός.

1. Αἱ θέσεις τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν κλάδων Α΄ καὶ Β΄ κατηγορίας πληροῦνται διὰ διαγωνισμῶν, εἴτε κοινῶν κατὰ κλάδους δι' ἅπαντα τὰ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἢ κατὰ κατηγορίας Ν.Π.Δ.Δ. —Κεντρικὰ Ν.Π.Δ.Δ., Μητροπόλεις, Σχολαὶ καὶ Ἰδρύματα — εἴτε εἰδικῶν δι' ἕνα ἢ πλείονας κλάδους Νομικοῦ τινος Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

2. Ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μονίμου Συνδικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρίσιν τῆς οἰκείας πιστώσεως διὰ τὰς δι' ἃς ὁ διαγωνισμὸς θέσεις, περιλαμβάνουσα τὴν ἐξεταστῆαν ὕλην καὶ πᾶσαν διαδικαστικὴν προϋπόθεσιν διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ δημοσιεύεται πρὸ δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν εἰς δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μᾶλ-

λον κυκλοφορουσῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς μίαν τῶν τυχὸν ἐκδιδομένων ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

3. Οἱ ὑποψήφιοι ὀφείλουσι νὰ δηλώσῃσι πᾶσαν πράξιν τοῦ βίου των, ἢ ὅποια θὰ ἴσκει ἐπιρροὴν εἰς τὴν κρίσιν περὶ τῆς καταλληλότητός των διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ὁ μὴ δηλώσας τοιαύτην πράξιν ὑπέχει τὰς συνεπειὰς ψευδοῦς δηλώσεως.

4. Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐλέγχει τὰ προσόντα καὶ τὸ ἥθος τῶν ὑποψηφίων καὶ δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐκδιδομένης ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν παρ. 2 προθεσμίας, ἀποκλείει τοὺς μὴ κεκτημένους ταῦτα.

5. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ δι' ἔλλειψιν ἥθους ἢ ἐτέραν ἐλαττωματικὴν πράξιν ἢ παραίτησιν τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον Ἀνωτέρου Ἰπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀσκουμένη ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται μέχρι τῆς προτεραίας τοῦ διαγωνισμοῦ, συνεπάγεται δὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 7 τοῦ Ἰπαλληλικοῦ Κώδικος.

6. Ἐπὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν διαγωνισμῶν, κοινῶν καὶ εἰδικῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ διεξαγωγῆς τῶν διαγωνισμῶν τῶν διοικητικῶν τοῦ Κράτους ὑπαλλήλων, τῆς ἐξεταστῆας ὕλης, τῶν Ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῆς ἐποπτείας τῶν διαγωνισμῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τοῦ Ἀνωτέρου Ἰπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α΄. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 22 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β΄. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ ἰσχὺον δίκαιον, ἐν σχέσει μὲ τοὺς διαγωνισμοὺς κατὰ τὸν Ἰπαλληλικὸν Κώδικα, ὡς τοῦτο διευρυνθή τεχνικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7/Δ Ἐγκυκλίου τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., ἥτις παραμένει ὡς βᾶσις διὰ τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τῶν διαγωνισμῶν (Ἀπόφασις Ἰπουργοῦ Προεδρίας ὑπ' ἀριθ. 1772 τῆς 30-7-1965), μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ ἐξεταστῆα ὕλη ἀντὶ νὰ ὀρίζεται δι' εἰδικῶν πράξεων δι' ἕκαστον Ἐκκλησιαστικὸν Ν.Π.Δ.Δ., τοῦθ' ὅπερ λίαν δυσχερές, ὀρίζεται διὰ τῆς περὶ προκήρυξεως σχετικῆς πράξεως.

Οὕτως, ἢ ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Διοικήσει προκήρυξις πρὸς πληρῶσιν θέσεων διὰ διαγωνισμοῦ θὰ περιλαμβάνη:

α) Τὴν περιγραφὴν τῶν θέσεων μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν κατάληψιν τυπικῶν προσόντων, καὶ

β) Τὴν ἐξεταστῆαν ὕλην (ἐν παραρτήματι).

Ἄρθρον 26.

Ἐπιλογή διὰ δοκιμασίας.

1. Διὰ τὰς θέσεις ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, ἐπὶ θητεία ἢ ἐπὶ συμβάσει, ὡς καὶ τὰς τακτικὰς θέσεις εἰδικῶν ἢ ἠδύξημένων τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῆς Α΄ κατηγορίας ἢ ἐν περιπτώσει ἐπείγουσας ἀνάγκης πληρώσεως τῶν θέσεων

Α' και Β' κατηγορίας άνευ υπάρξεως πίνακος έπιτυχόντων εις διαγωνισμόν και μη διορισθέντων, ή έπιλογή ένεργείται υπό τής 'Ιεράς Συνόδου διά του 'Ανωτέρου 'Υπηρεσιακού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Προϊσταμένου του Ν.Π.Δ.Δ. εις δ' άνήκει ή πρός πλήρωσιν θέσις, κατόπιν προκηρύξεως και δοκιμασίας, διαγωνιστικής ή μη.

2. 'Η διαγωνιστική δοκιμασία περιλαμβάνει εξέτασιν των τε γνώσεων και ικανοτήτων των υποψηφίων, όριζομένην διά πράξεως, καθοριζούσης τήν διαδικασίαν ταύτην έπιλογής κατά τήν παρ. 1, ήτις όμοιή μετά τής προκηρύξεως εκδίδεται και δημοσιεύεται κατά τήν παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου, πρό δέκα τουλάχιστον ήμερών από τής ήμέρας τής εξέτάσεως.

3. Οί υποψήφιοι όφείλουν νά δηλώσουν τά στοιχεία προσωπικής, οικογενειακής, επαγγελματικής, επιστημονικής ή άλλης καταστάσεως, ως και νά υποβάλουν στοιχεία αποδεικτικά των τυπικών και ουσιαστικών αυτών προσόντων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον άρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' άρχήν και διά τās θέσεις ταύτας απαιτείται προκήρυξις, ως άλλωστε και ή Νομολογία του Σ/λίου 'Επικρατείας καθιέρωσε τούτο ως άρχήν.

Διά του νέου θεσμού τής δοκιμασίας—διαγωνιστικής και μη—επιλύεται έν από τά ειδικά προβλήματα τής Δημοσίας Διοικήσεως έν 'Ελλάδι: ή ά τ ο ν ί α του τυπικού διαγωνισμού ως κυρίας μεθόδου στρατολογίας προσωπικού, και δὴ του τακτικού τοιούτου, λόγω τής δοκιμασίας και άπαιτούσης μακροχρόνιον άπασχόλησιν διαδικασίας του διαγωνισμού, όστις κατ' ουσίαν άπετέλει επανάληψιν του διά των πτυχιακών ή άπολυτηρίων εξέτάσεως έλέγχου γνώσεων, άνευ διαδικασίας τινός έλέγχου των ικανοτήτων των υποψηφίων (ΑΣΔΥ 701/1967).

Ούτω, δέν είναι βέβαιον, έν τó εισελθόν διά διαγωνισμόν ποσοστόν ήτο από άπόψεως ικανοτήτων τó άριστον, έστω και έν παραμένῃ άναμφισβήτητον, ότι υπήρξε τó καλύτερον δ υ ν α τ ό ν από άπόψεως γνώσεων, υπό τās κρατούσας κατά τά τελευταία έτη συνθήκας. 'Ως τó Α.Σ.Δ.Υ. διεπίστωσε σχετικώς (ΑΣΔΥ 701/67), «έχει γίνει γενικώς δεκτόν, ότι ή γραπτή δοκιμασία δέν είναι άρκετή διά τήν διακρίβωσιν όλων των προσόντων, τά όποια είναι άπαραίτητα διά τούς μέλλοντας νά καταλάβωσι θέσεις του κυρίου διοικητικού προσωπικού των δημοσίων 'Υπηρεσιών».

Κατόπιν τούτου, τó ΑΣΔΥ ήρχισε από τινος χρόνου γενικέον τήν προφορικήν δοκιμασίαν, έστω και μετά συντηρητικότητος, «εις τρόπον ώστε νά εξακριβωθῆ δι' αὐτῆς, έν οι υποψήφιοι πρός κατάληψιν των προκηρυσσομένων θέσεων είναι ικανοί, νά χρησιμοποιήσωσι τās κτηθείσας γνώσεις των έπαφελώς και άποδοτικώς διά τήν άσκησιν του λειτουργήματος, εις δ' πρόκειται νά εισέλθουν» (ΑΣΔΥ 701/1967).

'Ως πρός τόν τρόπον διαπιστώσεως των ουσιαστικών προσόντων, δέν είναι νοητή ή άγνοια των άρχων όργανώσεως και πορισμάτων έν γένει τής τόσον προοδευσάσης Διοικητικής Επιστήμης, έφ' όσον τó νέον Σύνταγμα άναφέρεται εις τās άρχάς αυτάς, έστω και έν δέν τās προσδιορίζει (ΑΣΔΥ 505/68). Προσαρμοζόμενα τά πορίσματα ταύτα πρός τās έν 'Ελλάδι συνθήκας, δύνανται νά εφαρμοσθώσιν, ως άλλωστε ήρχισαν εφαρμοζόμενα και έν 'Ελλάδι, διά του θεσμού, κατ' άρχάς μὲν

τής διαγωνιστικής δοκιμασίας (ΑΣΔΥ 144/1967, 723/1969), έν συνεχεία δέ και τής μη διαγωνιστικής δοκιμασίας, ήτοι διά τής χρησιμοποίησεως των συγχρόνων ψυχοτεχνικών μεθόδων έπιλογής, ως π.χ. tests κ.λ.π.

"Α ρ θ ρ ο ν 27.

'Επιλογή διά συνεντεύξεως.

1. Διά τās θέσεις διδακτικού, τεχνικού και έπιστημονικού Προσωπικού, ή έπιλογή ένεργείται άνευ τής κατά τήν παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου δοκιμασίας, κατόπιν όμως προκηρύξεως των προς πλήρωσιν υπό λαϊκών θέσεων και τής κατά τήν παρ. 2 συνεντεύξεως, ή εκ τής όποίας κρίσις είναι τελική. 'Η παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται και έν προκειμένω.

2. 'Η κατά τήν παρ. 1 έπιλογή ένεργείται κατόπιν έλέγχου των υποβαλλομένων δικαιολογητικών και συνεντεύξεως του Προέδρου τής 'Ιεράς Συνόδου ή μέλους ή μέρους ή του συνόλου των μελών τής οικείας Συνοδικής 'Επιτροπής ή του 'Ανωτέρου 'Υπηρεσιακού Συμβουλίου ή του οικείου 'Ιεράρχου μεθ' ένός εκάστου των υποψηφίων και άποβλέπει εις τήν διακρίβωσιν τής ειδικότητος και καταλληλότητος έν γένει των υποψηφίων διά τās κατά τó άρθρον 18 αξιολογηθείσας θέσεις ή τās τακτικάς ή επί σχέσει 'Ιδιωτικού Δικαίου τιαυτάς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

"Αρθρον 24 του Ν. 1811/1951, προσαρμοζόμενον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Και έν προκειμένω ή προκήρυξις τής θέσεως θεσπίζεται ως άπαραίτητος προϋπόθεσις έναρξεως τής διαδικασίας έπιλογής.

'Αντι τής άορίστου και ποικιλοτρόπως έρμηνευόμενης διατυπώσεως του 'Υπαλληλικού Κώδικος περί ειδικών ή έξαιρετικών συνθηκών, δικαιολογουσών τήν εκ του διαγωνισμού παρέκκλισιν (άρθρον 24 παρ. 1 του Υ.Κ.), όρίζονται έν προκειμένω αι δύο περιπτώσεις, καθ' άς ως διαδικασία έπιλογής κατά τó Σύνταγμα όρίζεται ή άνευ δοκιμασίας έπιλογή, ήτοι ή έπιλογή επί τη βάσει δικαιολογητικών των υποψηφίων, μετά σχετικής συνεντεύξεως.

α) 'Η πλήρωσις των επί θητεία και συμβάσει υπαλλήλων θέσεων, δι' άς ένεργείται περιγραφή και αξιολόγησις έν γένει διά του προσδιορισμού των ειδικών διά τήν θέσιν τυπικών και ουσιαστικών προσόντων, κατά τó άρθρον 18 του παρόντος, και

β) 'Η πλήρωσις των όργανικών θέσεων διδακτικού, τεχνικού και επιστημονικού προσωπικού, ως π.χ. του προσωπικού των 'Εκκλησιαστικών Σχολών κ.ο.κ.

Εις άμφοτέρας τās περιπτώσεις ή ανάγκη, όπως οι υποψήφιοι κατέχουν τά ειδικά τυπικά και ουσιαστικά προσόντα καταλληλότητος δικαιολογεί τήν τιαυτήν διαδικασίαν έπιλογής. Παρέχεται πρός τούτο και ευχέρεια τó μὲν έλέγχου των δικαιολογητικών, τó δέ συνεντεύξεως πρός διακρίβωσιν τής υπάρξεως των προσόντων τούτων.

"Α ρ θ ρ ο ν 28.

'Επιλογή Κληρικών.

1. Κληρικοί, μη κατέχοντες θέσιν εφημερίου και μη διαβαθμισθέντες κατά τās διατάξεις του Α.Ν. 469/68, προκειμένου νά καταλάβουν τακτικήν θέσιν 'Ιεροκή-

ρικός ἢ διδακτικῷ προσωπικοῦ ἢ ἑτέραν τακτικὴν θέσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 τοῦ παρόντος, ἐπιλέγονται κατόπιν προκηρύξεως, δημοσιευομένης εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία», καὶ ἠτιολογημένης προτάσεως τῆς ἀρμοδίας Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, διορίζονται δὲ προτάσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ οἰκείου Προέδρου διὰ πράξεως τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κληρικοί, κατέχοντες θέσιν Ἐφημερίου κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 Κανονισμοῦ καὶ διαβαθμισθέντες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 469/68, προκειμένου νὰ διορισθῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 παρ. 8 τοῦ Α.Ν. 126/1969 καὶ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 4 τοῦ παρόντος ὡς μετακλητοὶ ὑπάλληλοι, ἐπιλέγονται κατόπιν προκηρύξεως ὡς ἐν παρ. 1 καὶ διὰ ἠτιολογημένης προτάσεως τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, προκειμένου δὲ περὶ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, καὶ διορίζονται κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος, διατηροῦν δὲ ὡς κυρίαν τὴν θέσιν τοῦ Ἐφημερίου, δι' ἣν καὶ μισθοδοτοῦνται κανονικῶς.

3. Εἰς Κληρικούς, Ἐφημερίους καὶ μὴ, διαβαθμισθέντας καὶ μὴ, ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ ἀσκήσις εἴτε εἰδικῶν καθηκόντων εἴτε καθηκόντων κενῶν θέσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων Δημοσίου Δικαίου, μέχρι τῆς ὀριστικῆς πληρώσεως τῶν θέσεων τούτων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 75 τοῦ παρόντος ἀποζημιώσεως, ὑπὸ μορφὴν προσωρινοῦ ἐπιδόματος, προστιθεμένου εἰς τὰς ἀποδοχὰς τῆς κυρίας αὐτῶν ἀπασχολήσεως.

4. Πρόσληψις Κληρικῶν ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἀπαγορεύεται.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυοῦσας διατάξεις, καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὸν Α.Ν. 469/1968 διαβαθμίσεως τῶν ἐφημεριῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διοικητικῆς μισθοβαθμολογικῆς ἱεραρχίας δὲν ἐγεννᾶτο θέμα καλύματος ἐκ τοῦ Συντάγματος διορισμοῦ Κληρικῶν εἰς τακτικὰς διοικητικὰς θέσεις. Μετὰ ὅμως τὴν τοιαύτην διαβάθμισιν, ἥτις κατέστησε τὴν ἀπασχόλησιν τοῦ Ἐφημερίου «θέσιν τοῦ Ἐφημερίου», ἥτοι ἔργον δικαιολογαῖν τὴν πλήρη αὐτοῦ ἀπασχόλησιν καὶ τὴν ἀνάλογον ὡς ἐκ ταύτης ἄμοιβὴν (ΑΣΔΥ 806/1966 ὡς καὶ Ν.Δ. 385/1969), γεννᾶται θέμα ὡς ἐκ τῆς Συνταγματικῆς τῆς διπλοθεσίας ἀπαγορεύσεως, ἐκτός ἐὰν εἰδικὸς νόμος ἐπιτρέψῃ τὴν διπλοθεσίαν.

Τοιοῦτος νόμος, προφανῶς, εἶναι ἐν προκειμένῳ τὸ Ν.Δ. 126/19 9 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου», ὅπερ ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 8 ἐπέτρεψε τὴν διπλοθεσίαν, διὰ τῆς προβλέψεως δυνατότητος διορισμοῦ διαβαθμισθέντων κληρικῶν, ἥτοι κληρικῶν κατεχόντων θέσεις ἐφημεριῶν εἰς διοικητικὰς θέσεις, οὐχ ἰσλῶν, ἀλλ' ὀρισμένων Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Α., ἄνευ προσδιορισμοῦ ὅμως, πολλῶ δὲ μᾶλλον περιορισμοῦ τινος, ὡς πρὸς τὸ νομικὸν καθεστῶς τῆς θέσεως ἢ τῆς ιδιότητος τοῦ διοριζομένου, ὡς τακτικοῦ, ἢ ἐπὶ θητεία, ἢ μετακλητοῦ ὑπάλλου.

Κατόπιν, ὅθεν τῆς ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος διακρίσεως τῶν Κληρικῶν:

α) Εἰς τακτικούς ὑπάλληλους, ἥτοι κληρικούς μὴ κατέχοντας θέσιν ἐφημερίου, ἥτοι μὴ διαβαθμισθέντας κατὰ τὸν Α.Ν. 469/68, ὡς π.χ. οἱ Ἱεροκήρυκες ἢ οἱ μὴ ἐφημέριοι κληρικοί, κατέχοντες θέσεις διδακτικοῦ Προσωπικοῦ.

β) Εἰς μετακλητοὺς ὑπάλληλους, ἥτοι κληρικούς κατέχοντας μίαν θέσιν ἐφημερίου, ὡς κυρίαν αὐτῶν ἀπασχόλησιν καὶ λαμβάνοντας τὰς ἀποδοχὰς αὐτῆς, καὶ δυναμένους νὰ διορισθῶν εἰς θέσεις τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸ ἄρθρον 38 παρ. 8 τοῦ Ν.Δ. 126/1969, ὡς μετακλητοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

Ἐσαυτῶς διευκρινίζεται τὸ μέχρι τοῦδε νομολογιακὸς ἀντιμετωπισθὲν ζήτημα τῆς δυνατότητος ἢ σκοπιμότητος παροχῆς ὑπηρεσιῶν τῶν κληρικῶν ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ ἢ Ἐργατικοῦ Δικαίου. Τυχὸν θεσπιζομένη ἢ δυνατὴ θὰ ἔφευρεν αὐτοὺς ἐργαζομένους εἰς «οὐρορε» ἀπασχολήσεις, μὴ ἀποτελοῦσας ἐκκλησιαστικὸν λειτουργημα, ὅπως δὴποτε δὲ θὰ καθίστα αὐτοὺς ἐνάγοντας ἢ ἐναγομένους ἐνώπιον τοῦ ἐργατοδίκου. Κατὰ τὴν ἐν προκειμένῳ ἐξετασιν τοῦ θέματος καὶ τὴν κρατήσασαν ἐπ' αὐτοῦ ἄψωψιν, τοῦτο δὲν ἐνδείκνυται de lege ferenda, δοθέντος μάλιστα ὅτι ἡ ἀναγωγή τοῦ κληρικοῦ εἰς ἰδιωτικὸν ὑπάλληλον μὲ ἐργοδότην ἕτερον πλὴν τοῦ Ἐπισκόπου, ὡς ἐν προκειμένῳ τὸ Νομικὸν Πρόσωπον, δυσκόλως θὰ ἐθεωρεῖτο σύμφωνος πρὸς τὸν ΙΑ' Ἱερὸν Κανόνα (Α. Ἀλιβιζάτου: Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες σελ. 31 4) καὶ τὸ Κανονικὸν ἐν γένει Δίκαιον. Ὡς μάλιστα ἐν τῷ Κανόνι τοῦτο ἀναγράφεται «οὐδδεις γὰρ δύναται, κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀτόλεκτον καὶ ἀψευδестаτήν φωνήν, δυσὶ Κυρίοις δουλεῖν». Ὡς ἐγένετο δεκτὸν καὶ ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 337/1963 Πράξεως τοῦ ΑΣΔΥ, δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀνάληψις ἐργασίας ὑπὸ κληρικοῦ, ξένης καὶ ἀσχετοῦ πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ. Ὅμοιοι περιεχομένου ἀπάντησιν παρέσχε καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 490/5-4-63 ἐγγράφου αὐτῆς.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων συνάγεται, ὅτι ἐκ διατάξεως μὲν δημοσίου δικαίου δὲν ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς παρὰ Ν.Π.Δ.Α. κληρικοῦ, ἢ φύσει ὅμως τῶν καθηκόντων, ἄτινα οὗτος μέλλει νὰ ἀσκήσῃ, δέον ὅπως δὴποτε νὰ λαμβάνεται κατὰ περιπτώσιν ὑπ' ὄψει, προκειμένης προσλήψεως κληρικοῦ εἰς Ν.Π.Δ.Α. Τοῦτο ἄλλως τε συνάδει καὶ πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος κατοχυρωμένας διατάξεις τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 29.

Ἐπιλογή Ἐνοριακοῦ

καὶ Ἐργατοτεχνικοῦ Προσωπικοῦ.

1. Τὸ μὴ ἔχον ἰδιότητα τοῦ κατωτέρου κληρικοῦ ὑπάλληλικὸν προσωπικὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν ἐπιλέγεται κατόπιν προκηρύξεως, δημοσιευομένης διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἢ τὰς Μονὰς. Ἐκ τῶν ὑποψηφίων προκρίνεται ὁ καταλληλότερος, δι' ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐπὶ ὀριζομένῳ μισθῷ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 6 τοῦ παρόντος, προσλαμβάνεται κατόπιν διαδικασίας ἐπιλογῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 30 παρ. 2 καὶ 3 δι' εἰδικῶς ἠτιολογημένης Πράξεως τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, πλὴν τῶν κατὰ τὸν Δασικὸν Κώδικα φυλάκων ἐκκλησιαστικῶν δασῶν, οἵτινες προσλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ΟΔΔΕΠ, μετὰ γνώμην τῆς ἀρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Δεδομένου, ὅτι οἱ ἱεροψάλται καὶ οἱ νεωκόροι ἐθεωρήθησαν ὡς ἀποτελοῦντες τὸν «Κατώτερον Κλήρον» καὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ὑπῆχθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Μητροπολίτου (ἄρθρον 64 τοῦ Α.Ν. 2200/1940), ἐν προκειμένῳ δέον νὰ προβλεφθῇ ὁ τρόπος ἐπιλογῆς τῶν λοιπῶν ἐν σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλων, τῶν Ἑνοριακῶν ΝΠΔΔ, ὡς π.χ. λογιστῶν, γραφέων, κηπουρῶν, φυλάκων κ.ο.κ. Δι' ἅπαντας τούτους διατηρεῖται ἡ Συνταγματικὴ ἀπαίτησις τῆς προκηρῦξεως τῆς θέσεως, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ δημοσιότης περιορίζεται εἰς τὴν ἀπλὴν τοιχοκόλλησιν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἢ τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

Περαιτέρω, διατηρεῖται ἡ ἀρμοδιότης προκρίσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ ἐγκρίσις ταύτης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ τὴν προσθήκην τῆς δημοσιεύσεως τῶν πράξεων προσλήψεως τοῦ ἐνοριακοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», πρὸς ἀποφυγὴν τῆς σήμερον παρατηρουμένης συγχύσεως, ἀσαφείας καὶ ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν προσλαμβανομένων εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰς Ἱεράς Μονάς.

Διὰ τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν ὡς π.χ. καθαριστρίας, φύλακας, κηπουροὺς ἀπαιτεῖται δοκιμασία ἀντίστοιχος πρὸς τὴν καθιερωθεῖσαν διὰ τὸ Ἑργατοτεχνικὸν Προσωπικὸν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως καὶ δὴ ἀπλουστέρα (Ἑγκύκλιος ΑΣΔΥ 15Α/1970). Διὰ τὸν διορισμὸν ἀπαιτεῖται πρᾶξις τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ἥτις ὁμοῦ δέον νὰ εἶναι ἐιδικῶς ἠτιολογημένη, ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην προσλήψεως κ.λ.π.

Τέλος, ὡς πρὸς τοὺς δασοφύλακας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δασῶν τοῦ ΟΔΔΕΠ, οὗτοι θὰ προσλαμβάνονται ἐφεξῆς ὑπ' αὐτοῦ, μετὰ γνώμην τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς, ὡς πρὸς τὴν καταλληλότητά των.

Ἄρθρον 30.

Ἐπιλογὴ προσωπικοῦ Γ' Κατηγορίας.

1. Διαγωνισμὸς δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὸ προσωπικὸν Γ' Κατηγορίας.

2. Πρὸς πλήρωσιν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τούτου, δημοσιεύεται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ν.Π.Δ.Δ., παρ' ᾧ ἡ κενὴ θέσις, διὰ καταχωρίσεως εἰς δημόσιον μέρος, πρόσκλησις πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως ἐντὸς 20ῆμέρου ὑποβάλουν αἰτήσεις πρὸς διορισμὸν.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰτήσεων τούτων καὶ τῶν δικαιολογητικῶν, ὁ προϊστάμενος τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. παρ' ᾧ ἡ κενὴ θέσις, ἀφοῦ ἐλέγξῃ τὰ ἐν γένει προσόντα καὶ τὴν καταλληλότητα τῶν ὑποψηφίων, προτείνει ἀριθμὸν τριπλάσιον τῶν κενῶν θέσεων, ἐκ τούτων δὲ ὁ ἀρμοδίας πρὸς διορισμὸν ἐκλέγει τοὺς διοριστέους.

4. Ἐπὶ ἴσοις ὅροις, τηρεῖται ἡ ἐν ἄρθρῳ 31 σειρά προτιμήσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διτηρήθη ἐν προκειμένῳ ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ἑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἥτις οὐδὲν ἐρμηνευτικὸν ἢ ἔτερον πρόβλημα ἐνεφάνισε.

Ἄρθρον 31.

Πίνακες.

1. Οἱ πίνακες τῶν ἐπιτυχόντων εἰς διαγωνισμὸν ἢ δοκιμασίαν ἐπιλογῆς, δημοσιεύονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύουν ἐπὶ ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, ἢ δὲ πλήρωσις τῶν θέσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐπιτυχίας. Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς διαγωνισμὸν εἶναι συνταξιοδοτούμενοι ἀνάπηροι πολέμου, θύματα πολέμου συνταξιοδοτούμενα ἢ μὴ, ἐπὶ τετράμηνον τοῦλάχιστον πολεμιστὰς τῆς ζώνης τῶν πρόσω ἢ ἀγωνιστὰς τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ἢ μετασχόντες ὑπὸ στρατιωτικῆν ιδιότητα εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀνταρσίας, πολύτεκνοι ἢ τέκνα πολυτέκνων, ἢ κληρικοί, ἢ τέκνα κληρικῶν, ἢ ἀπόφοιτοι Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, πρὸς καθορισμὸν τῆς σειρᾶς μόνον τῆς ἐπιτυχίας των, προστίθενται εἰς τὸν συνολικὸν βαθμὸν, ὃν ἔλαβον, 40/100 αὐτοῦ.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιτυχόντων ἢ προκρινόμενων εἰς τὰς κενὰς θέσεις εἶναι ὑποχρεωτικὸς ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ἀπὸ τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ διὰ τὰς κενουμένας διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ πίνακος ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως.

3. Οἱ πίνακες εἶναι ὑποχρεωτικοὶ διὰ πάντα τὰ ὄργανα τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας, ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 23 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Ν. 1811/51, συμπληρούμενον

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ ἰσχὺον Δίκαιον περὶ πινάκων ἐπιτυχόντων εἰς διαγωνισμοὺς ἐπεκτεινόμενους καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῆς διὰ διαγωνιστικῆς δοκιμασίας ἐνεργουμένης ἐπιλογῆς, ἐφ' ὅσον τὸ διαγωνιστικὸν ἐν προκειμένῳ στοιχεῖον παρέχει ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις ἀμεροληψίας, δικαιολογούσας τὴν υποχρεωτικὴν τήρησιν τῶν πινάκων ἐπιλογῆς.

Ὡσαύτως, εἰς τὰ πρόσωπα τὰ δικαιούμενα κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν τῆς βαθμολογικῆς προσωζήσεως, προσετέθησαν καὶ

α) οἱ κληρικοὶ καὶ τὰ τέκνα τῶν κληρικῶν καὶ

β) οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, ὑπὸ μορφῆν κινήτρου προσελεύσεως εἰς τὸν κλῆρον καὶ τὰς θέσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΤΡΟΠΟΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ

Ἄρθρον 32.

Πρόσληψις τακτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Οἱ τακτικοὶ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται, κατὰ τὸ ἄρθρον 124 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, εἰς θέσεις νομοθετουμένας ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου, διὰ τῆς οἰκείας κανονιστικῆς πράξεως καὶ διαρροῦμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος.

2. Τακτικοί υπάλληλοι 'Εκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. διορισθέντες εἰς θέσεις νομοθετηθείσας καὶ διαρθρωθείσας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διατάξεων, διέπονται ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

* Ἄρθρον 124 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος καὶ ἄρθρον 38 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 126/1969 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου».

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς πρώτης παραγράφου ὑλοποιεῖται ἡ ἐπιταγὴ τοῦ ἄρθρου 124 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, καθ' ἣν «οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῆ ὑπάλληλος εἰς μὴ νομοθετημένην θέσιν». Ἡ τοιαύτη ἐπιταγὴ δεσμεύει, ὡς εἰκός, καὶ τὰ 'Εκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. Τὸ «νομοθετημένον» τῆς θέσεως, ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν διορισμοῦ καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον Σύνταγμα, ἡρμηνευθῆ νομολογιακῶς ὡς ἀπαίτησις, οὐχὶ μόνον τυπικοῦ ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικοῦ νόμου, ἤτοι καὶ κανονιστικῆς πράξεως κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου, ὡς π.χ. Βασ. Δ/τος ἢ ἐτέρας Κανονιστικῆς διοικητικῆς πράξεως. Τοιαύτη πράξις εἶναι καὶ ὁ παρὼν Κώδιξ. Ἄλλ' οὔτε ὡς ὑπεξουσιοδοτήσις δύναται νὰ θεωρηθῆ ἢ διὰ Κανονιστικῆς πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἴδρυσις θέσεων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ παραπομπῆς.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ διατυποῦται διευκρινιστικῶς, πρὸς ἄρσιν καὶ τῆς ἐλαχίστης τυχὸν ἐρμηνευτικῆς ἀμφιβολίας, καὶ ἡ οἰκοθεν νοουμένη ὑπαγωγή εἰς τὸ καθεστὼς τοῦ παρόντος καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν διορισθέντων εἰς θέσεις νομοθετηθείσας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προΐσχυουσῶν τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς 'Εκκλησίας διατάξεων, εἰς τρόπον ὅστε νὰ ἀποφευχθῆ ἡ δημιουργία, ἔστω καὶ ἀτύπως, δύο κατηγοριῶν τακτικῶν 'Εκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 33.

Πρόσληψις ἐπὶ θητεία.

1. Οἱ ἐπὶ θητεία 'Εκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται εἰς νομοθετουμένας ὡς τακτικὰς καὶ πληρωτέας δι' ὑπαλλήλων ἐπὶ θητεία θέσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος δι' ὀριζόμενον ἐν τῇ θητεία χρόνον, ὅστις ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὴν πενταετίαν.

2. Ἀνανέωσις τῆς θητείας ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἢ καὶ ἀνωτέρᾳ βαθμολογικῇ ἀντιστοιχίᾳ, καὶ ἐνεργεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ ἀρχικὸς διορισμός.

3. Τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4352/1964 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἄρθρου 18 ὠρίσθη ἤδη, ὅτι οἱ ἐπὶ θητεία ὑπάλληλοι προρίζονται διὰ τὰς ἐπὶ θητεία θέσεις, ἤτοι βαθμῶν α, β, γ, δ καὶ ε. Οὕτως, αἱ θέσεις τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν Ν.Π.Δ.Δ. καθίστανται διὰ τοῦ παρόντος ἐπὶ θητεία, δεδομένου ὅτι γίνονται δεκτὸν, ὅτι ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα διὰ τοὺς μὴ προστατευομένους ὑπὸ τῆς Συνταγματικότητος Γενικοῦς Διευθυντῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4352/1964, ἢ μετατρέψασα τὰς τακτικὰς θέσεις Γενικῶν Διευθυντῶν εἰς τοιαύτας ἐπὶ θητεία.

* Ἦδη, προσδιορίζεται ὁ τρόπος προσλήψεως τῶν ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων —διὰ διορισμοῦ καὶ οὐχὶ διὰ συμβάσεως— εἰς νομοθετημένας εἰδικὰς θέσεις κατὰ τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ παρόντος καὶ διευκρινίζεται ὁ τρόπος καὶ τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς ἀνανεώσεως τῆς θητείας, ἄτινα καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 2 ἠδύνατο νὰ συναχθῶσι.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 34.

Πρόσληψις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων.

1. Ἀπαγορεύεται, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 124 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, πρόσληψις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ὑφ' οἷονδήποτε τύπον. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται, συμφώνως τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω διατάξει τοῦ Συντάγματος, ἢ πρόσληψις ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ Νόμου ἢ 'Εκκλησιαστικοῦ Κανονισμοῦ, ὀρίζοντος τὸ ἔκτακτον ἢ κατεπεῖγον τῆς ἀνάγκης, ὡς καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν προσλαμβανομένων, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 177 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

2. Φυσικὰ πρόσωπα, συνδεδεμένα μετὰ 'Εκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ. διὰ σχέσεως συμβάσεως μισθώσεως ἔργου, οὐδὲν δύναται νὰ καταστοῦν 'Εκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀνεξαρτήτως τρόπου παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἢ τρόπου καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

* Ἄρθρον 124 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος καὶ ἄρθρα 62 καὶ 63 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ περιλαμβάνεται σχεδὸν αὐτοσφά ἡ Συνταγματικὴ ἀπαγόρευσις διορισμοῦ μὴ τακτικῶν ὑπαλλήλων ὑφ' οἷονδήποτε ὀνομασίαν καὶ σχέσιν, ἰσχύουσα, ὡς εἰκός, καὶ ἐπὶ τῶν 'Εκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., ἦτις πρὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 εἶχε καθιερωθῆ νομοθετικῶς, ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 63 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἄνευ ὅμως ἰκανοποιητικῶν ἀποτελεσμάτων. Διατηρεῖται ἐν τοῦτοις ἡ εὐχέρεια προσλήψεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων κατὰ τὸ ἄρθρον 124 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος διὰ τῆς ἐπεχούσης θέσεως εἰδικοῦ νόμου διατάξεως τοῦ ἄρθρου 177 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον διατυποῦται διὰ ρητῆς κανονιστικῆς ἐπιταγῆς ἡ ἀδυναμία τῆς δι' ἐρμηνείας, καὶ δὴ νομολογιακῶς, ἀναγωγῆς τῶν σχέσεων ἐπὶ συμβάσει μισθώσεως ἔργου κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα, εἰς σχέσεις ἐπὶ συμβάσει μισθώσεως ἔργου, ἔστω καὶ ἐάν ὁ τρόπος παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν ἢ καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὁμοιάζῃ πρὸς τὸν τῆς μισθώσεως ἔργου. Τοῦτο θεσπίζεται εἰς συμμόρφωσιν πρὸς τὴν Συνταγματικὴν ἐπιταγὴν καὶ ἀποφυγὴν τῆς λαβούσης χώραν κατὰ τὸ παρελθὸν καταστρατηγήσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀπαγορεύσεως.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 35.

Πρόσληψις ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων.

1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι ἐπὶ συμβάσει ὠρισμένου χρόνου, πλὴν τῶν ἐνοριακῶν, διορίζονται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς οἰκείας συμβάσεως, δημοσιευομένης ἐν περιλήψει, περιεχούσῃ καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 124 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος ἐξουσιοδοτικὴν διάταξιν, ἐν τῷ περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Ἡ ὑπογραφή τῆς συμβάσεως ὑπὸ τοῦ προσλαμβανομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συνεπάγεται ἀποδοχὴν ἀπασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τῶν μὴ ἀναφερομένων εἰς τοὺς τακτικούς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους ἐπεχουσῶν θέσιν Κανονισμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3789/1957.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον ὀρίζεται ἡ πράξις διορισμοῦ τῶν ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλων, τῶν προσλαμβανομένων ἐφεξῆς, κατὰ τὴν πρόβλεψιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐρειδομένην εἰς τὸ ἄρθρον 124 τοῦ Συντάγματος. Οὗτοι, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τοὺς μέχρι τῆς 15-11-1968- ἡμέρας θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968—προσληφθέντας, τῶν ὁποίων ἡ σχέσις διὰ τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ παρόντος μετετρέπη εἰς τοιαύτην ὁρίστου χρόνου, προσλαμβάνονται πάντοτε ἐπὶ συμβάσει ὁρισμένου χρόνου. Ὁ διορισμὸς αὐτῶν, ἐπομένως, ἐνεργεῖται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς οἰκείας συμβάσεως, τῆς ὁποίας περιλήψις δέον νὰ δημοσιεῦται ἐν τῷ Περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ὡς ἀπαραιτήτως μνημονευτέον στοιχεῖον τῆς περιλήψεως ὀρίζεται ἡ κατὰ τὴν ὡς εἴρηται Συνταγματικὴν ἐπιταγὴν ἐξουσιοδοτικὴ διάταξις οὐσιαστικοῦ νόμου.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ καθιεροῦται ὁ παρὼν Κώδιξ ὡς ἐν εἶδος Κανονισμοῦ διὰ τοὺς οὕτω προσλαμβανομένους ὑπαλλήλους ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ἢ οὐ σχετικῆς ρήτρας ἐν τῇ συμβάσει, πρὸς ἀποφυγὴν συντάξεως εἰδικῶν μακροσκελῶν συμβάσεων ἢ Κανονισμῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3789/1957.

Διὰ τοὺς ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλους τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, πλὴν τοῦ Κατωτέρου Κλήρου, ἥτοι ἱεροψαλτῶν καὶ νεοκώρων, ἰσχύει τὸ ἄρθρον 29 παρ. 1 τοῦ παρόντος. Ἡ πρόσληψις τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ εἶναι ἐλευθέρη, κατὰ τὰ ἄρθρα 29 παρ. 2 καὶ 30 παρ. 2 καὶ 3.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 36.

Βαθμὸς διοριζομένου.

1. Ὁ διοριζόμενος ὡς τακτικὸς ὑπάλληλος εἰσάγεται εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν διὰ τοῦ τελευταίου ἐν ἐκάστῃ κατηγορίᾳ βαθμοῦ, τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ οἰκείῳ κλάδῳ, πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς διὰ τῶν Ὄργανισμῶν τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Κανονιστικῶν Πράξεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καθιεροῦται καὶ δεύτερος ἢ τρίτος εἰσαγωγικὸς κατὰ κλάδον βαθμὸς, εἰς μὲν τὴν Α' κατηγορίαν ἐπὶ τῇ βάσει προϋπηρεσίας μετὰ πτυχίου Ἀνωτάτης Σχολῆς (μὴ ὑπολογισθείσης δι' ἑντάξιν ἢ μονιμοποίησιν ἢ ἐπανεξέταξιν) ἢ μεταπτυχιακῶν τίτλων σπουδῶν, εἰς δὲ τὴν Β' κατηγορίαν ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων γλωσσομαθείας ἢ ἐμπειρίας εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς θέσεως ἢ τοῦ κλάδου Β' Κατηγορίας.

2. Εἰδικαὶ διατάξεις, προβλέπουσαι τὴν εἴσοδον εἰς Ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα διὰ βαθμοῦ ἀνωτέρου τοῦ ἐν τῷ οἰκείῳ κλάδῳ προβλεπομένου, καταργοῦνται.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 27 τοῦ Ν. 1811/1951, συμπληρούμενον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος προσαρμόζεται πρὸς τὰ μεταγενεστέρως νομοθετηθέντα καὶ νομολογηθέντα περὶ δυνατότητος καθιερώσεως καὶ δευτέρου ἢ καὶ τρίτου ἀκόμη εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ, ὑπὸ τὴν *sine qua non* προϋπόθεσιν τῆς συνδρομῆς τυπικῶν προσόντων π λ ε ὶ ὄ ν ω ν τῶν τοῦ πρώτου εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ καὶ δῆ:

α) Διὰ τὴν Α' Κατηγορίαν, εἴτε προϋπηρεσίας μετὰ πτυχίου Ἀνωτάτης Σχολῆς, μὴ ὑπολογισθείσης δι' ἑντάξιν ἢ μονιμοποίησιν ἢ ἐπανεξέταξιν (λόγῳ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τοῦ μὴ διπλοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς προϋπηρεσίας) εἴτε σπουδῶν.

β) Διὰ τὴν Β' Κατηγορίαν, εἴτε γλωσσομαθείας, δεδόντας ἀποδεικνυομένης ὡς τυπικοῦ προσόντος κατὰ τὴν νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε ἐμπειρίας εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς θέσεως ἢ τοῦ κλάδου εἰς ὃν ἀνήκει ἡ θέσις.

Διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἐξ ἄλλου εἰς τὰς κανονιστικὰς πράξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοὺς Ὄργανισμους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἐνεργεῖται παραπομπή, μὴ ἔχουσα τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑπεξουσιοδοτήσεως.

Δυνάμει τῆς δευτέρας παραγράφου, ἐξ ἄλλου, καταργοῦνται ἅπασαι αἱ κείμεναι διατάξεις, δι' ὃν προεβλήθη διάφορος ρύθμισις τοῦ βασικοῦ διὰ τὴν βαθμολογικὴν ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως θέματος τοῦτου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 37.

Πράξις διορισμοῦ.

1. Οἱ ὑπάλληλοι εἰδικῶν θέσεων, ὡς καὶ οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ 3ου βαθμοῦ καὶ ἄνω, καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Ν.Π.Δ.Δ.).

2. Οἱ λοιποὶ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἱ. Μητροπόλεων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς Ν.Π.Δ.Δ. διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ διοικοῦντος τὸ Ν.Π.Δ.Δ. Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐτέρου μονομελοῦς ὄργανου, δημοσιευομένης κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 28 καὶ 29 παρ. 1 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται, προσηρμοσμένον πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν, τὸ ἰσχῶν ἐν τῇ πράξει σύστημα διορισμοῦ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τῆς διακρίσεως τῆς πράξεως διορισμοῦ, ἀναλόγως τῆς θέσεως. Οὕτως, ἀπαιτεῖται πράξις τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τοὺς ἐπὶ θητεία καὶ ἀνωτέρους βαθμοὺς — ἄνω τοῦ 3ου — καὶ πράξις τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. συλλογικοῦ ὄργανου ὡς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Ἱεράρχου κ. ο. κ. Ἄπασῶν τῶν πράξεων διορισμοῦ προβλέπεται ἡ δημοσίευσις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Ν.Π.Δ.Δ.), δεδομένου ὅτι, κατὰ τὴν νομολογίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διορισμὸς μὴ δημοσιευθεὶς θεωρεῖται ὄχι ἄπλως ἄκυρος, ἀλλ' ἀνύπαρκτος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 38.

Κοινοποίησις διορισμοῦ.

1. Ὁ διορισμὸς τακτικῶν ἢ ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων κοινοποιεῖται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν τὸ βραδύ-

τερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, δι' ἐγγράφου τῆς ἀρμοδίας πρὸς διορισμὸν Ἀρχῆς, ἐπιδομένον εἰς τὸν διοριζόμενον ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει.

2. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ τάσσεται καὶ εὐλογος προθεσμία, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, πρὸς ὀρκωμοσίαν τοῦ διοριζομένου καὶ ἀνάληψιν ὑπηρεσίας. Ἐν παραλείψει καθορισμοῦ τοιαύτης προθεσμίας, θεωρεῖται ταχθεῖσα προθεσμία τριάκοντα ἡμερῶν.

3. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας τῆς παρ. 1, ὁ διορισμὸς θεωρεῖται κοινοποιηθεὶς τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ταύτης ἄρχεται τριακονθήμερος προθεσμία πρὸς ὀρκωμοσίαν τοῦ διοριζομένου καὶ ἀνάληψιν ὑπηρεσίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἀρθρον 30 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

*Αποδίδεται τὸ ἰσχύον Δίκαιον σὺν τῇ ὑπαγωγῇ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς κοινοποιήσεως καὶ τῆς πράξεως διορισμοῦ τῶν ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 39.

*Ἀνάληψις ὑπηρεσίας.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀνάληψις ὑπηρεσίας τακτικοῦ ἢ ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλου οὐδ' ὀρκωμοσία, ἐὰν τὸ ἐγγράφον τῆς κοινοποιήσεως δὲν μνημονεῖ τὸν ἀριθμὸν τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἢ περιλήψις τοῦ διορισμοῦ.

2. Ἐφ' ὅσον ἤθελε ὑπάρξει ἐπείγουσα ἀνάγκη, βεβαιουμένη δι' εἰδικῆς πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπιτρέπεται, κατ' ἐξαιρέσιν, ἢ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως προσωρινὴ ἀνάληψις ὑπηρεσίας.

3. Εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις, ὁ διορισμὸς δέον νὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας, ἄλλως ὁ ὑπάλληλος θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολυθεὶς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἀρθρον 29 παρ. 2, 3 καὶ 4 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

*Αποδίδεται τὸ ἰσχύον Δίκαιον, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνάληψιν ὑπηρεσίας, ἐπεκτεινόμενον ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλους.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 40.

*Ἀνάκλησις διορισμοῦ.

1. Ὁ δημοσιευθεὶς διορισμὸς τακτικοῦ ἢ ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλου ἀνακαλεῖται ἀρμοδίως, ἐὰν ὁ διορισθεὶς δὲν ἀπεδέχθη αὐτὸν εἴτε ρητῶς εἴτε σιωπηρῶς, διὰ τῆς παραμελήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 παρ. 2 καὶ 3 προθεσμίας, ἢ δὲν ἐξεπλήρωσεν ἄλλας, κατὰ

νόμον προσθέτους ὑποχρεώσεις, πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως.

2. Διορισμὸς, γενόμενος κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου, ἀνακαλεῖται ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος, μὴ δυναμένου, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου διορισθέντος κατόπιν διαγωνισμοῦ, νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του. Ἀνακαλεῖται ὅμως καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν ὁ διορισθεὶς προεκάλεσεν ἢ ὑπεβοήθησεν τὴν παρανομίαν ἢ ἂν ὁ διορισμὸς ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 7-13.

3. Ἐὰν ἡσκήθη πειθαρχικὴ δίωξις, ἀνάκλησις διὰ τὸν λόγον τῆς πειθαρχικῆς διώξεως δὲν ἐπιτρέπεται.

4. Ὁ διορισθεὶς, τοῦ ὁποῦ ὁ διορισμὸς ἀνεκλήθη κατὰ τὴν παρ. 1, ὑπέχει, δι' ὃν χρόνον ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, τὰς εὐθύνas τούτου, αἱ πράξεις δὲ αὐτοῦ εἶναι ἐγκυροί.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἀρθρα 31 καὶ 32 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

*Αποδίδεται τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ἀνάκλησιν διορισμοῦ ἰσχύον Δίκαιον, διευρυνόμενον καὶ εἰς τοὺς ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλους.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 41.

*Αποδοχὴ τοῦ διορισμοῦ — Ὀρκωμοσία.

1. Ἡ ὑπαλληλικὴ σχέσις καταρτίζεται διὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ διοριζομένου. Ἡ ἀποδοχὴ δηλοῦται ἐπὶ μὲν τακτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τῆς ὀρκωμοσίας, ἐπὶ δὲ ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως.

*Ἀνάληψις ὑπηρεσίας δὲν ἐπιτρέπεται πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ὄρκου.

2. Ὁ ὄρκος δίδεται ἐνώπιον τῆς ἐκδόσεως τὸν διορισμὸν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ διορισμοῦ ὀριζομένου ἀντιπροσώπου αὐτῆς.

3. Ἐλλείπει Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ὀρκωμοσίας, δύναται ἢ ἐκδοῦσα τὸ ἐγγράφον τοῦ διορισμοῦ Ἀρχὴ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν διοριζόμενον τὴν ὀρκωμοσίαν ἐνώπιον ἱερέως, δι' ἐκθέσεως ὀρκωμοσίας, συντασσομένης ὑπ' αὐτοῦ.

4. Ἡ ὀρκωμοσία βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου, χρονολογουμένου καὶ ὑπογραφομένου ὑπὸ τε τοῦ ὀρκωμομένου καὶ τῶν συμπραττόντων προσώπων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἀρθρα 33 καὶ 34 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον διειρηθῆ ἢ διατύπωσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Κώδικος, σὺν τῇ προσθήκῃ, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ

των ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλων ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς οἰκείας συμβάσεως, ὡς ἄλλωστε καὶ σήμερον συμβαίνει ἐν τῇ πράξει, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν ἀρχῶν, τῶν διεπουσῶν τὰς συμβάσεις ἐν γένει. Ὡσαύτως, ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ ἐκρίθη διαγραπτέα ἢ διάταξις περὶ ὀρκωμοσίας Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἐνώπιον δύο πολιτῶν ἢ καὶ ἄνευ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει εὐγένεια καὶ ἐν πολλοῖς ὑποχρέωσις ὀρκωμοσίας ἐνώπιον ἱερέως, ὡς ὄργανου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 42.

Τύπος ὄρκου.

1. Ὁ τύπος τοῦ ὄρκου τῶν μὴ κληρικῶν ὑπαλλήλων ἔχει οὕτως: «Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὑπακοὴν εἰς τοὺς Ἱερούς Κανόνας καὶ τὰς Ἐκκλ. Διατάξεις καὶ τὸ Σύνταγμα, καὶ ὡς πιστὸν τέκνον τῆς Ἐκκλησίας νὰ διαχειρίζωμαι τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατεθεισάν μοι ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν».

2. Οἱ κληρικοί ἀντὶ ὄρκου παρέχουν βεβαίωσιν ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ των κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

3. Οἱ ἄλλοδαποὶ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲ μνύουν τὸν ἐπόμενον ὄρκον: «Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπακοὴν εἰς τοὺς Ἱερούς Κανόνας καὶ τὰς Ἐκκλ. Διατάξεις, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ διαχειρίζωμαι τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατεθεισάν μοι ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν».

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 35 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται κατὰ βάσιν τὸ ἰσχύον Δίκαιον μετὰ τῶν ἀναγκαίων προσαρμογῶν εἰς ὅτι ἀφορᾷ:

α) Εἰς τὸν τύπον τοῦ ὄρκου, εἰς τὸν ὅποιον περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὑπακοὴ εἰς τοὺς Ἱερούς Κανόνας καὶ τὰς διατάξεις τῶν Ἐκκλ. Κανονισμῶν.

β) Εἰς τὸν τρόπον ὀρκωμοσίας τῶν κληρικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες δὲν ὀρκίζονται, ἀλλὰ παρέχουν διαβεβαίωσιν ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ των, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 43.

Ἄναδιωρισμός.

1. Ἄναδιωρισμός ἐπιτρέπεται, ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως, προκειμένου περὶ μονίμων ὑπαλλήλων, ἀπολυθέντων λόγῳ παραιτήσεως ἢ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀνικανότητος καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάλληλος εἶχε πενταετῆ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν μονίμου ὑπαλλήλου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁ ἀναδιωρισμός ἐνεργεῖται ἄνευ διαγωνισμοῦ εἰς ὁμοίῳ βαθμον καὶ ἐν τῷ αὐτῷ κλάδῳ κενῆν θέσιν, μετὰ προηγουμένην διαπίστωσιν ὑπὸ τῆς Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀποκατεστάθη πλήρως ἢ σωματικῆ ἢ πνευματικῆ τοῦ ἀπολυθέντος ἱκανότης πρὸς ἀκόλουτον ἐν τῷ μέλλοντι ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, καὶ ἐὰν κέκτηται τὰ κατὰ τὸν ἀναδιωρισμὸν τυπικὰ προσόντα, πλὴν τῆς ἡλικίας. Περὶ τοῦ ἀναδιω-

ρισμοῦ ἀποφασίζει τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, ἐκτιμῶν τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα τοῦ αἰτουμένου τὸν ἀναδιωρισμὸν.

2. Τὰ ἄρθρα 37-42 τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ ἐπὶ ἀναδιωρισμοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τῆς διοικητικῆς πράξεως ἀπολύσεως ὁ διαρρέυσας ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος δὲν ὑπολογίζεται δι' οἰανδήποτε συνέπειαν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 36 καὶ 37 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διειρηθῆ ἡ διατύπωσις τῶν συγχωνευθέντων εἰς ἐν ἄρθρον ἄρθρων 36 καὶ 37 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὑπὸ μορφήν δύο ἀντιστοίχων παραγράφων μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τῆς πράξεως ἀπολύσεως μὴ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνου διὰ οἰανδήποτε συνέπειαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ περὶ ἀνακλήσεως τῶν διοικ. πράξεων.

Ἄρθρον 44.

Ἀπαγορεύσεις.

1. Ἀπαγορεύεται ὁ διορισμός διὰ μονιμοποίησεως τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Συντάγματος 1968 προσληφθέντων ὡς μὴ τακτικῶν ὑπαλλήλων ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν καὶ σχέσιν, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/69, τυχόν δὲ προβλεπομένην διὰ ρητῆς διατάξεως νόμου ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ Κανονισμοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τινὰ τῶν διαδικασιῶν ἐπιλογῆς τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος.

2. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ ἐπανεπένταξις τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις δικαιουμένων ταύτης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων διὰ τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τῆς εἰς Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα ὑπηρεσίας θεωρουμένης ὡς προσμετρητέας, ἀνεξαρτήτως νομικοῦ καθεστώτος τοῦ Ἰδρύματος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Τὸ ἄρθρον τοῦτο θεσπίζεται, ἵνα ἀποτελέσῃ φραγμὸν τινὰ ἐν τῷ μέλλοντι, ἔστω καὶ ἀσθενῆ, εἰς τὴν συνεχῆ ἀνωμαλίαν ἐν τῇ βαθμολογικῇ ἱεραρχίᾳ τῶν ὑπαλλήλων, λόγῳ ἀφ' ἐνὸς μὲν τῶν μονιμοποιήσεων εἰς ἀνωτέρους τοῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦς καὶ τῶν δι' αὐτῶν ἐπιχειρουμένων «ἀλμάτων» βαθμολογικῆς ἐξελίξεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ἐπανεπένταξεων, ἀγούσων εἰς τὸ αὐτὸ κατ' οὐσίαν ἀποτέλεσμα. Διατηροῦνται, ὡς εἰκόσ, τὰ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων κτηθέντα δικαιώματα ἐπανεπένταξεως τῶν τακτικῶν ὡς καὶ μονιμοποίησεως τῶν μὴ τακτικῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, σὺν τῇ προσθήκῃ, ὅτι ἡ παρὰ Ἐκκλησιαστικοῖς Ἰδρύμασιν προὔπηρεσία θεωρεῖται προσμετρητέα διὰ τὴν ἐπανεπένταξιν, ἀνεξαρτήτως τοῦ νομικοῦ καθεστώτος τοῦ Ἰδρύματος, ὡς Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Οἴκοθεν νοεῖται, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τακτοποιήσεως δὲν ἀναφέρεται εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/69 ἐκτάκτους ὑπαλλήλους.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'
ΒΑΣΙΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρον 45.

Υπαλληλική συμπεριφορά.

1. 'Ο 'Εκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει να διάγῃ έντός και έκτός τῆς 'Υπηρεσίας κατά τρόπον, ώστε να καθίσταται άξιος του υπό πάντων όφειλομένου σεβασμού, έμπιστοσύνης και εκτιμήσεως.
2. 'Ο 'Εκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει να συμπεριφέρεται καλώς προς πάντας, κληρικούς τε και λαϊκούς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 49 παρ. 1 και 2 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

'Εν προκειμένω απαιτείται όχι μόνον ή όρθή συμπεριφορά, αλλά και ή άναγνώρισις αυτής ως τοιαύτης, διά «σεβασμού, έμπιστοσύνης και εκτιμήσεως». (Πρβλ. και ΑΣΔΥ 506/68).

Δυστυχώς, ως προς τό σημείον τούτο, ή Διοικήσις δέν διετύπωσεν, έστω και έπ' εκκαιρία, κανόνας όρθής ύπηρεσιακής συμπεριφοράς, ούτε προληπτικώς ούτε κατασταλτικώς έν τή άσκήσει του πειθαρχικού έλέγχου, δεδομένου ότι ή συμπεριφορά αύτη συνιστά τό ύπαλληλικόν καθήκον, όπερ προσδιορίζεται και «έκ τῆς καθόλου έντός και έκτός τῆς ύπηρεσίας έκάστοτε τηρητέας έν γενέει διαγωγῆς αυτού» (άρθρον 131 παρ. 2 Υ.Κ.) και όθύνως ή παράβασις συνεπάγεται και πειθαρχικήν εδθνήν (άρθρον 131 παρ. 1 του Υ.Κ.).

Νομολογιακώς, τό Συμβούλιον τῆς 'Επικρατείας θέτει κατά περίπτωσιν ώρισμένας άρχάς «χρηστής Διοικήσεως», διά τών όποιών προσδιορίζεται τό ύπαλληλικόν καθήκον είς τήν συγκεκριμένην και έκδικαζομένην αύτην περίπτωσιν, άνευ όμως γενικεύσεως, πλην τών γενικών άρχών του Δικαίου, ως π.χ. του μη είνai τινα κριτήν τών ίδίων αυτού πράξεων κ.ο.κ.

Είς τήν παρ. 2 περιελήφθη βασικώς ή έπιταγή του άρθρου 49 παρ. 2 του 'Υπαλληλικού Κώδικος.

'Ως κύρωσις τῆς άρχῆς ταύτης, καθιερώθη και είδικόν πειθαρχικόν άδίκημα «ή μη προσήκουσα συμπεριφορά προς τους πολίτας» (άρθρον 132 παρ. 1 περ. ιγ). Καί έν προκειμένω δέν έχουν διατυπωθή έν τῆ διοικητικῆ ή τῆ πειθαρχικῆ διαδικασίā κριτήρια τῆς προς τους πολίτας όρθῆς συμπεριφοράς. 'Εν τούτους, άποτελεεί μάλλον κρατούσαν αντίληψιν, ότι ή συμπεριφορά τών ύπαλλήλων προς τους πολίτας δέν είνai ή προσήκουσα, ως προκύπτει από δηλώσεις, δημοσιεύματα και άλλας πηγάς περί τῆς αντίληψεως τῆς συμπεριφοράς προς τους πολίτας. Δι' ό και έδημιουργήθη πρόβλημα σχέσεων κρατικῶν όργάνων και πολιτῶν, του όποιου ή λύσις περιλαμβάνεται είς διάφορα μέτρα, ως π.χ. τών 'Υπηρεσιῶν Παραπόνων κλπ., άτινα δέν δύνανται να κριθῶσιν ως λυσιτελή.

Σημειωτέον, ότι ή παράγραφος 2 προσηρμόσθη προς τήν έν τῆ 'Εκκλησιαστικῆ Διοικήσει κρατούσαν άρχήν τῆς προσήκουσῆς συμπεριφοράς τών 'Εκκλησιαστικῶν ύπαλλήλων προς τους κληρικούς και λαϊκούς.

Άρθρον 46.

Υπαλληλική τιμότης και αδιάβλητον ἦθος.

1. 'Ο 'Εκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει, άμα

τῆ είσόδω αυτού είς τήν 'Εκκλησιαστικήν Διοικήσιν, να δηλώση έγγράφως είς τήν προϊσταμένην άρχήν τήν περιουσιακήν αυτού κατάστασιν. Τήν αύτην ύποχρέωσιν υπέχουν διά τήν περιουσιακήν αυτών κατάστασιν οι μετά του ύπαλλήλου συνοικούντες σύζυγος και τέκνα αυτού. 'Εν ἡ περιπτώσει ό γάμος συνήφθη μετά τήν είς τήν ύπηρεσίαν είσοδον, ό σύζυγος όφείλει να δηλώση τήν περιουσιακήν του κατάστασιν έντός τριμήνου από τῆς τελέσεως του γάμου. 'Επίσης όφείλουν ό ύπάλληλος και οι μετ' αυτού συνοικούντες σύζυγος και τέκνα να δηλῶν και πᾶσαν ουσίωδη μεταβολήν τῆς περιουσιακής των καταστάσεως, έπερχομένην κατά τήν διάρκειαν τῆς ύπηρεσίας του ύπαλλήλου. 'Εάν ό ύπάλληλος έπικαλήται, ότι συντηρεΐται και εκ τών προσόδων συνοικόντων προσώπων, όφείλει να δηλώση και τήν περιουσιακήν αυτών κατάστασιν.

2. 'Εάν ό 'Εκκλησιαστικός υπάλληλος, ως εκ τῆς διαβιώσεως αυτού ἡ λόγω άπροσδοκήτου και δυσαναλόγου προς τας άποδοχάς αυτού και τήν έν γενέει περιουσιακήν κατάστασιν κτήσεως κινητῶν ἡ άκινήτων, διεγείρη ύπονοίας περί τῆς προελεύσεως τών χρηματικῶν αυτού πόρων, αι προϊστάμενοι αυτού 'Αρχαι όφείλουν να έπιληφθοῦν τῆς έρεύνης, προς έξακρίβωσιν τῆς πηγῆς τών περιουσιακῶν τούτων στοιχείων.

3. 'Εν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελον προκύψει ίκανα ένδείξεις, ότι ό 'Εκκλησιαστικός υπάλληλος απέκτησε τους πόρους τούτους υπό συνθήκας, συνιστώσας ποινικόν ἡ πειθαρχικόν άδίκημα, ό άρμόδιος προϊστάμενος ενεργεί πρόχειρον ἡ διοικητικήν έξέτασιν και έφ' όσον διαπιστώσῃ ότι ύπάρχει πράγματι ένοχή ενεργεί τὰ δέοντα διά τήν ποινικήν ἡ πειθαρχικήν του δίωξιν.

4. 'Ο 'Εκκλησιαστικός υπάλληλος δέον, όπως διάγῃ βίον από πάσης άπόψεως αδιάβλητον. 'Εν περιπτώσει αναρμόστου διαγωγῆς, ό άρμόδιος προϊστάμενος αυτού ενεργεί τὰ δέοντα διά τήν ποινικήν ἡ πειθαρχικήν δίωξιν του παρεκτρεπομένου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 49 παρ. 3 του Ν. 1811/51.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

'Αποδίδεται κατά βάση τό ισχύον Δίκαιον, έν σχέσει προς τήν λεγομένην ύπαλληλικήν τιμότητα. Είς τό σημείον τούτο αι διατάξεις του 'Υπαλληλικού Κώδικος εισήγαγον ένα οίονει νέον θεσμόν του «πόθεν έσχες» είς τήν Δημοσίαν Διοικήσιν, ίνα, κατά τήν βούλησιν του νομοθέτου, άφ' ένός άποτρέπου τήν έφεσιν προς πορισμόν παρανόμων κερδῶν, άφ' έτέρου δε έμπεδώσουν τήν έμπιστοσύνην τών πολιτῶν επί τήν άκεραιότητα του χατακτήρος τών ύπαλλήλων. Καί προς έλεγχον τῆς τοιαύτης έντιμότητος καθιερώθη ή διαδικασία τών παραγρ. 3-5 του άρθρου 49 του 'Υπ. Κώδικος, ή συνιστάμένη είς:

- 1) Τήν ύποβολήν δηλώσεως περιουσιακής καταστάσεως του ύπαλλήλου και τών μετά του ύπαλλήλου συνοικόντων προσώπων και πάσης μεταβολῆς αυτῆς.

- 2) Τήν έναρξιν τῆς πειθαρχικῆς ποινικῆς δίωξεως παρὰ του 'Υπουργού.

Αί παράγραφοι 1, 2 και 3 περιελήφθησαν επί λέξει ως έχουν εν τῷ ἄρθρῳ 49 παρ. 3, 4 και 5 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, καιτοὶ αὐταὶ δὲν ἔτυχον κατὰ τὸ παρελθὸν τῆς δευτέρας ἐφαρμογῆς παρὰ τῶν ἀρμοδίων προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν προσωπικοῦ (Α.Σ.Δ.Υ. Ἔγκ. 955/1954 καὶ 453/1962), ἐπὶ τῇ ἐκδοχῇ, ὅτι τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς ἐλλείψεις ἢ σφάλματα τῆς κανονιστικῆς ρυθμίσεως τοῦ θέματος πρὸς διόρθωσιν, ἀλλὰ εἰς παραλείψεις τῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς Διοικήσεως.

Εἰς τὴν παράγραφον 5 ὁ ὅρος «βάσιμοι ὑπόνοιαι» τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 5 τοῦ Ὑ.Κ. ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὅρου «ικανὰ ἐνδείξεις», δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ ἀπαίτησις αὕτη τοῦ Ὑ.Κ. δυσκόλως ἠδύνατο νὰ ἰκανοποιηθῇ, λόγῳ τῆς ἀνάγκης διενεργεῖας ἰδίας διοικητικῆς ἐξετάσεως διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς βασιμότητος τῶν ὑπονοίων. Ἡδὴ διὰ τοῦ προτεινομένου ὅρου ἀμβλύνεται ἡ δυσχέρεια αὕτη, ἡ καταστῆσασα ἀλλωστὲς δυσχρηστον, καὶ ἐν πολλοῖς ἀνεφάρμοστον, τὴν διάταξιν ταύτην.

Τέλος, εἰς τὴν αὐτὴν παράγραφον ἀντικαθίσταται ἡ λέξις «Ὑπουργός» διὰ τῆς φράσεως «ἀρμοδίου προϊσταμένου».

Ἄρθρον 47.

Πατριωτισμὸς - νομιμοφροσύνη.

1. Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλου, σύμφωνα τῷ ἄρθρῳ 123 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, πιστεῖν καὶ ἀφοσιώσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὰ Ἐθνικά Ἰδεώδη, ἔργῳ ἐκδηλουμένην, εἶναι ἐκτελεστοὶ τῆς θελήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ ὑπερεταῖν τὸν Λαόν, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

2. Ἡ ἰδιότης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου δέον νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 123 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενα.

3. Ἡ τήρησις τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ὑποχρέσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ἐλέγχεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς περι νομιμοφροσύνης κειμένης νομοθεσίας, συνιστωμένου ἐνιαίου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης, διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 123 τοῦ Συντάγματος καὶ ἄρθρ. 44 Ὑπ. Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Δεδομένου, ὅτι τὸ ἰσχύον ἄρθρον 44 τοῦ Ὑπ. Κώδικος εἶχεν ὡς συνταγματικὸν ἐρεῖσμα τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952, παρίσταται ἀνάγκη προσαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης πρὸς τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον 123 τοῦ Συντάγματος 1968. Δι' ὃ καὶ προεκρίθη ἡ παραπομπὴ εἰς τὸ ἄρθρον 123 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, πρὸς ἀποφυγὴν τὸ μὲν ἐρμηνευτικῶν ζητημάτων, ὡς ἐκ τῆς διαφόρου φραστικῆς διατυπώσεως, τὸ δὲ ἀποδυναμώσεως τοῦ συνταγματικοῦ κανόνος δικαίου, μεταπίπτοντος ἐκ τῆς μείζονος βαθμίδος κανονιστικῆς ρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν ἐλάσσονα τοιαύτην τοῦ νόμου (Ὑπ. Δικαιοσύνης: Πορίσματα Νομολογίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, σελ. 65).

Ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ Πατριωτισμοῦ, αὕτη συνδέεται πλέον ἐκ τοῦ Συντάγματος πρὸς τὴν νομιμοφροσύνην, λόγῳ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ συμπεριλήψεως ἀμοτέρων τῶν ἐννοιῶν τούτων. Οὕτως, ἀποσυνδέεται ἡ ἔννοια τῆς νομιμοφροσύνης ἐκ τοῦ ἠθους, ὡς συμβαίνει εἰς τὸν ἐν ἰσχύϊ Ὑπαλληλικὸν Κώδικα,

ὅστις ἐν ἄρθρῳ 19 παρ. 1 περιλαμβάνει εἰς τὸ ἠθος καὶ τὰς ὑγιεῖς κοινωνικὰς ἀντιλήψεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παρ. 2. Τοῦτο ἄλλωστὲ ἐγένετο καὶ ὑπὸ τοῦ ΑΣΔΥ δεκτὸν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 50/1969 πράξει αὐτοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ καθιερώθη ὡς εἰδικὸν οὐσιαστικὸν προσόν ἡ «Ὑπαλληλικὴ δεοντολογία», ἥτοι καὶ «ἡ πίστις καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ εθνικά ἰδεώδη». Ἄλλωστὲ, ὡς ἐν τῇ ἐπεξηγήσει ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 ἔχομεν ἀναφέρει, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 19 ὡς πρὸς τὰς «ὑγιεῖς κοινωνικὰς ἀντιλήψεις» κατέστη ἀνεργός, ἀντ' αὐτῆς δὲ ἐφαρμόζονται παλαιὰς αἱ διατάξεις περὶ νομιμοφροσύνης.

Τέλος, ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν διαδικασίαν ἐλέγχου τῆς νομιμοφροσύνης τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ αἱ Συνταγματικῶν πλέον χαρακτηριστικῶν (ἄρθρον 123 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος) διατάξεις, ἡδὴ δὲ αἱ κείμεναι τοιαῦται (ΑΝ. 516/1948 ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ ΜΘ΄ Ψηφίσματος τῆς 17-19/4/1948 καὶ ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Θ΄ Ψηφίσματος τοῦ 1967).

Σημειωτέον, ὅτι τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος ἀναφέρεται εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν νομιμοφροσύνην ὡς προϋπόθεσιν—τελικὸν προσόν—διορισμοῦ, ἐνῶ τὸ παρὸν θεωρεῖ αὐτὴν ὡς βασικὴν ὑποχρέωσιν, ἥς ἡ μὴ τήρησις συνεπάγεται κυρώσεις, καὶ δὴ τὴν ἀπόλυσιν.

Ἄρθρον 48.

Ὑπακοή.

1. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ τὴν κανονικότητα καὶ νομιμότητα τῶν ὑπηρεσιακῶν του ἐνεργειῶν.

2. Ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει ὑπακοῆν εἰς τὰς διατάξεις τῶν προϊσταμένων του, ἀλλ' ἐκτελεῖν διαταγὴν, ἢ θεωρεῖ ἀντίθετον πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας ἢ παρὰ νόμον, ὀφείλει πρὸ πάσης ἐκτελέσεως νὰ ἀναφέρῃ ἐγγράφως τὴν ἢν ἔχει ἀντίθετον γνώμην καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν ἀμελλητί. Ἡ διαταγὴ δὲν προσκτᾶται νομιμότητα ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ εἰς αὐτήν.

3. Εἰς ἢν περίπτωσιν ἡ διαταγὴ εἶναι προδήλως ἀντικανονικὴ καὶ παράνομος, ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ μὴ ἐκτελέσῃ ταύτην, ἀναφέρων ἀνεῦ ἀναβολῆς. Ὅταν ἐν τῇ διαταγῇ, ἢ ὁποῖα προδήλως ἀντίκειται εἰς σαφεῖς καὶ ρητὰς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοῦ Συντάγματος, νόμων ἢ διαταγμάτων, διατυποῦνται ἐπείγοντες λόγοι γενικωτέρου συμφέροντος ἢ ὅταν, κατόπιν ἀρνήσεως ὑπακοῆς εἰς πρώτην διαταγὴν, ἀντικειμένην ὡς ἄνω προδήλως εἰς τοιαύτας διατάξεις, ἀκολουθήσῃ δευτέρα διαταγὴ, ἐκθέτουσα ἐπείγοντας λόγους γενικωτέρου συμφέροντος, ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν, ἀναφέρων συγχρόνως εἰς τὴν προϊσταμένην τοῦ διατάξαντος ἀρχῆν, ὅπου συντρέχει περίπτωσις.

4. Ὑπάλληλος, ἔχων ἀντίθετον γνώμην ἐπὶ τινος ἐντελλομένης ἐνεργείας χρηζούσης τῆς προσυπογραφῆς ἢ θεωρήσεως του, ὀφείλει, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς εὐθύνης, νὰ διατυπώσῃ ταύτην ἐγγράφως.

5. Ἡ ἀπλὴ παράλειψις ἐπιβαλλομένης προσυπογραφῆς ἢ θεωρήσεως ἐνεργείας τινὸς δὲν ἀπαλλάσσει αὐτὸν τῆς εὐθύνης διὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργεῖαν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 45 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' άρχήν έκριθη διατηρητέον τό ισχύον καθεστώς τής «Ιεραρχικής έπιβολής», ώς διεμορφώθη κατόπιν τών διεξοδικών συζητήσεων εις τήν ειδικήν Έπιτροπήν συντάξεως του ισχύοντος Ύπαλληλικού Κώδικος.

*Ά ρ θ ρ ο ν 49.

Έχεμύθεια.

1. Πάς Έκκλησιαστικός ύπάλληλος όφείλει νά τηρή έχεμύθειαν επί γεγονότων ή πληροφοριών, ών λαμβάνει γνώσιν ένεκα τής εκτελέσεως τών καθηκόντων του. Ίδιαίτερος, όφείλει νά τηρή έχεμύθειαν επί τών κατά τās κειμένας διατάξεις ή διαταγās ή ώς εκ τής φύσεως τής ένεργείας άπορρήτων, όσα ένεπιστεύθησαν αυτόω οι προϊστάμενοί του ή τών όποιών έλαβε γνώσιν εκ τής άσκήσεως τής άρμοδιότητος αυτού ή έξ άκριτομυθίας τών συναδέλφων του, κατά τά ειδικώτερον ύπό τών Κανονισμών Γραμματειακής λειτουργίας όριζόμενα.

2. Μαρτυρία ή πραγματογνωμοσύνη, διδομένη ύπό εκκλησιαστικού ύπαλλήλου επί θεμάτων τής πρώτης παραγράφου, έπιτρέπεται μόνον κατόπιν άδείας του άρμοδίου προϊσταμένου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 46 του Ν. 1811/51.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Έπί τή βάσει τής έν παρ. 1 γενικής άρχής περί ύποχρέωσης έχεμυθείας του ύπαλλήλου, ή μεθόδευσις τών θεμάτων άσφαλείας ύπό μορφήν έπιταγής, θά ήτο έλλιπής, εάν δέν συνεδέετο με τούς κατά Ύπηρεσίαν Κανονισμούς Άσφαλείας, οίτινες προσδιορίζουν τό είδος και τό άντικείμενον τής έχεμυθείας κατά βαθμόν. Άλλά και τυχόν εκδοθέντες Κανονισμοί Άσφαλείας εις τās διοικητικάς ύπηρεσίας στερούνται τής άπαιτήτου νομικής ύποστάσεως, έλλείψει νομοθετικής έξουσιοδοτήσεως, παραμένοντες ώς διοικητικόν μέτρον. Δι' ό και προβλέπεται, ότι ό χαρακτηρισμός τών άπορρήτων έν τή πράξει θά προσδιορίζεται ύπό τών Κανονισμών τής Γραμματειακής λειτουργίας τών Ίερών Μητροπόλεων και λοιπών Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων, ώς ήδη άλλωστε συμβαίνει με τήν όργάνωσιν τής Ίερās Αρχιεπισκοπής Άθηνών.

*Ά ρ θ ρ ο ν 50.

Άδιάβλητον ένεργειών.

1. Ό Έκκλησιαστικός ύπάλληλος δέν δύναται, είτε άτομικώς είτε μετέχων συλλογικού όργάνου, νά έπιληφθή τής επιλύσεως ζητήματος, δια τόν όποιον έχει πρόδηλον συμφέρον αυτός ή συγγενής αυτού έξ αίματος ή άγχιστείας μέχρι και του τρίτου βαθμού. Η παράβασις τής διατάξεως ταύτης άποτελεί λόγον άκυρότητος τής σχετικής διοικητικής πράξεως, εάν ή άποσιωπηθείσα κατά τά άνω σχέσις του ύπαλλήλου επέδρασεν ούσιωδώς επί τήν διαμόρφωσιν τής πράξεως ταύτης.

2. Έκκλησιαστικοί ύπάλληλοι, συγγενείς πρός άλλήλους μέχρι τρίτου βαθμού, ώς άνω, δέν δύνανται νά μετέχουν εις τήν αύτήν συνεδρίαν συλλογικού όργάνου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 55 του Ν. 1811/51.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εις τās παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 15 του παρόντος περιελήφθησαν αι τρεις παράγραφοι του έν ισχύϊ άρθρου 55 του Ύπαλληλικού Κώδικος, δια τής τροποποιήσεως του τίτλου, ούτως ώστε νά ανταποκρίνεται περισσότερο εις τήν έννοϊαν τών ύποχρέσεων, ώς τό παρόν κεφάλαιον τιτλοφορείται, παρά τήν τής «δηλώσεως κωλύματος» και τής αναγωγής τών δύο πρώτων σχετικών παραγράφων-άπαγόρευσις και συνέπεια αυτής-εις μίαν παράγραφον μετά δύο έδαφίων άντιστοιχώς.

*Ά ρ θ ρ ο ν 51.

Πολιτική άμεροληψία.

1. Άπαγορεύονται εις τούς Έκκλησιαστικούς ύπαλλήλους δημοσίαι εκδηλώσεις κομματικού χαρακτήρος.

2. Άπαγορεύεται εις τούς Έκκλησιαστικούς ύπαλλήλους ή σύστασις σωματείων ή συνεταιρισμών, επιδιωκόντων πολιτικούς σκοπούς ή ή συμμετοχή των εις τοιούτους, ώς και ή συμμετοχή των εις δραστηριότητας πολιτικού κόμματος.

3. Άπαγορεύεται εις τούς Έκκλησιαστικούς ύπαλλήλους ή δημοσία άσκησις κριτικής τών πράξεων τής Κυβερνήσεως ή τών Συλλογικών Όργάνων τής Έκκλησίας ή τών προϊσταμένων των Άρχών.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 48 παρ. 1 και 2 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εις τήν παράγραφον 1 περιέχεται τό πρώτον έδαφιο τής παρ. 1 του άρθρου 48 του Ύπαλληλικού Κώδικος, με τήν διευκρινιστικήν τροποποίησιν του «Κομματικού» αντί του «πολιτικού» χαρακτηρισμός.

Εις τήν παράγραφον 2 προσετέθησαν και τά «σωματεία» τά επιδιώκοντα πολιτικούς σκοπούς, χάριν πληρότητος τής άπαγορεύσεως και άρσεως έρμηνευτικών δυσχερειών, ώς πρός τό εάν όργάνωσις τις πολιτικού χαρακτήρος είναι συνεταιρισμός ή ού. Ωσαύτως έγένετο και προσθήκη περί άπαγορεύσεως συμμετοχής ύπαλλήλων εις δραστηριότητας πολιτικού κόμματος, λόγω ταυτότητος τής δικαιολογητικής βάσεως πασών τών διατάξεων τούτων.

Ως πρός τήν συμμετοχήν τών Έκκλησιαστικών ύπαλλήλων εις δραστηριότητας «πολιτικού κόμματος», τούτο δέον νά έξετασθ ή υπό τό πρίσμα τής έν τώ Δημοκρατικώ Πολιτεϊάτι ύποχρέσεως του πολίτου, έν οίς και ό ύπάλληλος, πρός συμμετοχήν εις τήν σύννομον δραστηριότητα πολιτικών κομμάτων έν τή γνησία αυτών μορφή και μηχανισμών άναδειξεως ήγεσίας, ώς π.χ. συμμετοχή εις νομίμως συγκροτημένην και κατά τό Σύνταγμα όργανουμένην συγκέντρωσιν, έφ' όσον κατά τό άρθρον 18 παρ. 1 «Οί Έλληνες-περιλαμβανομένην και τών ύπαλλήλων-έχουν τό δικαίωμα, όπως συνέρχονται ήσυχως και άόπλως». Σημειώτεον ότι ένθ δια τόν κατά τό άρθρ. 19 του Συντάγματος δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι παρέσχε τήν εύχέρειαν

νομοθετικής εξαιρέσεως των υπαλλήλων-άρθρον 19 παρ. 4- δια τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι δὲν προβλέπεται δυνατότης τοιαύτης νομοθετικῆς εξαιρέσεως.

Ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν κριτικῆς δημοσίας, αὕτη ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα Συλλογικὰ Ὑφάσματα τῆς Ἐκκλησίας πρὸς κατοχύρωσιν τοῦ κύρους αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἔννοια αὕτη ἀποσυσχετίζεται μὲν ἀπὸ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀντιστοίχου ἄρθρου τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος περὶ πολιτικῶν ἐκδηλώσεων, ἀλλὰ δὲν ἀνάγεται εἰς ἴδιον ἄρθρον, διότι τελεῖ ἐν συναρτήσει πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἀπαγορεύσεων φατριαστικοῦ χαρακτήρος τοῦ υπαλλήλου. Δι' ὃ καὶ τίθεται ὡς παράγραφος 3 ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ὅπερ οὕτω πῶς τιτλοφορεῖται ὡς «πολιτικὴ ἀμεροληψία», ἵνα καταστή σαφές, ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ θεμελιώδη ὑποχρέωσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου-ὡς ὁ τίτλος τοῦ κεφαλαίου-καὶ ὄχι ἀπλῶς περιορισμόν, ὡς αἱ ἀπαγορεύσεις τοῦ ἐπομένου εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο κεφαλαίου.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν συμμετοχῆς τῶν υπαλλήλων εἰς ἐπαγγελματικὰς Ὑφάσματα ἐτέρας πλὴν τῶν υπαλληλικῶν (ΑΣΔΥ 324/1969), ἐντάσσεται εἰς τὸ οἰκτεῖον ἄρθρον περὶ τῶν «ἀσυμβιβάστων» (ἄρθρον 53 τοῦ παρόντος).

Ἄρθρον 52.

Ἀνελλιπὴς ἐργασία - ἀπεργία.

1. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς υπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐργάζεται ἀνελλιπῶς κατὰ τὸν κεκανονισμένον χρόνον καὶ πέραν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι ἀπαιτοῦν τοῦτο.

Ἀπομάκρυνσις τοῦ υπαλλήλου ἐκτὸς ἔδρας κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας εἶναι ἐπιτρεπτή, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀπαγορευθῆ δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους.

2. Καὶ εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς υπαλλήλους ἀπαγορεύεται, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 19 παρ. 6 τοῦ Συντάγματος, ἡ ἀπεργία ὑφ' οἵανδήποτε μορφήν, ἡ δὲ συμμετοχὴ τῶν εἰς ἀπεργίαν θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς δῆλωσις παραιτήσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 19 παρ. 6 τοῦ Συντάγματος καὶ ἄρθρον 47 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς πρώτης παραγράφου ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον δίκαιον, μετὰ τῆς προσθήκης τῆς ἐκ τῆς πράξεως ἀποδειχθείσης ἀναγκαίας διευκρινήσεως, ὅτι εἶναι κατ' ἀρχὴν ἐπιτρεπτή ἡ κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας ἀπομάκρυνσις τοῦ υπαλλήλου ἐκ τῆς ἔδρας του, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἤθελεν ἀπαγορευθῆ δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους. Ἡ τοιαύτη διατύπωσις τῆς κατ' ἐξαιρέσειν ἀπαγορεύσεως ἀπομακρύνσεως τοῦ υπαλλήλου ἐκ τῆς ἔδρας του προεκριθὴ χάριν μεγαλυτέρας σαφηνείας.

Ὡς πρὸς τὴν παράγραφον 2, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν ἰσχύϊ διάταξις τοῦ ἄρθρου 47 παρ. 2 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος εἶχεν ὡς εἰρησματοῦ ἄρθρον 11 παρ. 4 τοῦ προϊσχύσαντος Συντάγματος τοῦ 1952, παρίσταται ἀνάγκη προσαρμογῆς τῆς ἀντιστοίχου διατάξεως τοῦ παρόντος Κώδικος πρὸς τὴν ἐν ἰσχύϊ διάταξιν τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 6 τοῦ Συντάγματος 1968, διὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς αὐτοουσίας, πρὸς ἀποφυγὴν ἐρμηνευτικῶν ζητημάτων ἐκ τῆς διαφοροῦ ἢ μερικῆς διατυπώσεως.

Ἄρθρον 53.

Ἀσυμβίβαστα.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγγραφὴ ἢ ἄλλη συμμετοχὴ

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν υπαλλήλων εἰς κερδοσκοπικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, πλὴν τῶν υπαλληλικῶν τοιούτων, ὡς καὶ ἡ προσχώρησις ἢ συνένωσις υπαλληλικῶν σωματείων πρὸς ἕτερα ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, μὴ ἀποτελούμενα ἐξ υπαλλήλων.

2. Τὰ διὰ τοὺς βουλευτὰς θεσπιζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν δυνάμει αὐτοῦ ἐκδομένων νόμων ἀσυμβίβαστα ἰσχύουν, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 126 αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπίσθων Ἐκκλησιαστικῶν υπαλλήλων, οἵτινες ὅμως δύνανται νὰ ὀρίζωνται μέλη Διοικητικῶν Συμβουλίων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 48 παρ. 3 καὶ 5α τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἡ παράγραφος 1 διευτρώθη σαφέστερον, ἀφ' ἐνός μὲν ἐν ὄψει τῶν ἐρμηνευτικῶν προβλημάτων, ἅτινα ἔχουν δημιουργηθῆ καὶ τὰ ὅποια κατέστησαν αὐτὴν δυσεφάρμοστον, ἀφ' ἐτέρου δέ, κατόπιν τῆς θέσεως τοῦ ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ν.Α. 185/1969 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων» (ΑΣΔΥ 324/69). Τὸ ἐν λόγῳ Ν. Διάταγμα, ὡς γνωστόν, ἀφ' ἐνός μὲν καθιέρωσε τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀσυμβίβαστου συμμετοχῆς παντὸς ἐργαζομένου εἰς πέραν τοῦ ἐνός ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα (ἄρθρον 21), ἀφ' ἐτέρου δὲ ὥρισεν ρητῶς ὡς ἐφαρμοστέας ἐπὶ υπαλληλικῶν ὁργανώσεων τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 4879/1931 καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β.Α. τῆς 5-17/12/1931 (ἄρθρον 1 παρ. 3).

Ὡς πρὸς τὴν παράγραφον 1, ἡ ὕφισταμένη ἐκ τοῦ Συντάγματος δυνατότης εξαιρέσεως τῶν υπαλλήλων ἐκ τοῦ ἀπολύτου διὰ τοὺς λοιποὺς δικαίωματος τοῦ συνέρχεσθαι ἐξειδικεύεται εἰς ἀπαγόρευσιν, ἥτις στρέφεται πρὸς δύο κατευθύνσεις, κατὰ τὰ εἰδικότερον ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 324/1969 πράξει τοῦ ΑΣΔΥ ἐκτεθέντα, ἦτοι:

α) Τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, ἀλλὰ πλὴν τῶν νομίμως λειτουργούντων συνδικαλιστικῶν τοιούτων, κατὰ ρητὴν ἄλλωστε ἤδη ἐπιταγὴν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Α. 185/1965.

β) Τὴν προσχώρησιν εἰς τὰ πάσης φύσεως Ἐνώσεις - σωματεῖα, συνεταιρισμοὺς κ.λ.π. ἢ τὴν συνένωσιν πρὸς ἕτερας ἐπαγγελματικοῦ χαρακτήρος ἐνώσεις, μὴ ἀποτελουμένας ἀποκλειστικῶς ἐκ δημοσίων υπαλλήλων.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τὸ σχέδιον περιέλαβεν αὐτοουσίαν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, ἐν ὄψει τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 3 τοῦ νέου Συντάγματος 1968 ρητῆς καθιερώσεως τῶν βουλευτικῶν ἀσυμβιβάστων, ὡς ἀσυμβιβάστων ὡσαύτως πάντων τῶν ἐμπίσθων δημοσίων υπαλλήλων, μετὰ τῆς μόνης ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ εξαιρέσεως καὶ κατόπιν τῆς διευρύνσεως τῆς ἐννοίας τῶν βουλευτικῶν ἀσυμβιβάστων, κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νέου Συντάγματος, ἐτι δὲ καὶ τῆς ἐνδεχομένης καθιερώσεως διὰ νόμον ἑτέραν ἀσυμβιβάστων. Δι' ὃ ἡ παρούσα διάταξις περιελήφθη εἰς τὸ περὶ ἀσυμβιβάστων ἄρθρον τοῦτο, ἀντὶ τοῦ περὶ Ἄνωνυμων Ἐταιρειῶν ἄρθρου.

Ἄρθρον 54.

Περιορισμοὶ προσθέτων ἀπολαυῶν.

1. Οὐδεὶς Ἐκκλησιαστικὸς υπάλληλος δικαιούται, ὡς ἐκ τῆς υπαλληλικῆς του ιδιότητος, εἰς ἀπόληψιν προσθέτων ἀμοιβῶν ἢ ἀποζημιώσεων ἢ ὑφ' οἵανδήποτε ἄλλον τίτλον ἀπολαυῶν ἐξ οἵανδήποτε πηγῆς, ἔνεκα παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐντὸς τῶν κεκανονισμένων ὥρῶν ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας, ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἄρθροις 71-74 ὀριζομένων.

2. Ούδεις 'Εκκλησιαστικός υπάλληλος δύναται να μετέχη ἐπ' ἀμοιβῆ ἢ οἰαδήποτε ἀποζημιώσει εἰς πλείονα τῶν δύο συλλογικὰ ὄργανα οἰασδήποτε μορφῆς. Εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ὑπάγονται:

α) Οἱ μετέχοντες εἰς Ἑπιτροπὰς Συμβουλία τῆς Ἑπιτροπείας εἰς ἣν ἀνήκουν, καὶ

β) Οἱ μετέχοντες Νομοπαρασκευαστικῶν Ἑπιτροπῶν.

3. Αἱ ἀμοιβαὶ ἢ οἰαδήποτε ἄλλα ἀπολαυαὶ ἐμισθῶν Ἑκκλησιαστικῶν υπαλλήλων ἐν γένει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ταμείων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, συνδεομένων διὰ συμβάσεως μετὰ τοῦ Κράτους ἢ ἀπολαυόντων προνομίων, χορηγηθέντων ὑπ' αὐτοῦ, ἕνεκα παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, δὲν δύναται, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 126 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, νὰ ὑπερβῶν κατὰ μῆνα ἐν τῷ συνόλῳ τῶν τὰς μηνιαίας τακτικὰς ἀποδοχὰς τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως. Συμφώνως τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω διατάξει τοῦ Συντάγματος, ἡ μὴ συμμόρφωσις πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπαγόρευσιν, ἐλεγχόμενη καὶ διαπιστούμενη δικαστικῶς, ἐπάγεται τὴν ὀριστικὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπαίτιου. Ὡς μηνιαῖαι τακτικαὶ ἀποδοχαὶ θεωροῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ὁ βασικὸς μισθὸς καὶ αἱ γενικαὶ ἐπ' αὐτοῦ προσαυξήσεις καὶ τὰ ἐπιδόματα, τὰ ὑπολογιζόμενα διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου εἰσπραξις ἀπολαυῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καὶ ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀρίων τιμωρεῖται ὡς παράβασις καθήκοντος. Εἰς περίπτωσιν καταδίκης, τὸ Δικαστήριον δύναται ν' ἀπαγγείλῃ καὶ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐκπτώσιν τοῦ καταδικασθέντος υπαλλήλου.

5. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν διαδικασίαν ἐλέγχου τηρήσεως τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον καὶ τὴν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος περιορισμῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διαδικαστικαὶ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4021/1959 καὶ τοῦ Ν.Δ. 176/1969. Ὅπου ἐν ταῖς διατάξεσι ταύταις ἀπαιτεῖται Ἑπιτροπικὴ Ἀπόφασις, ἐκδίδεται ἐν προκειμένῳ Πράξις τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

* Ἄρθρον 126 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ἄρθρον 72 Ν. 1811/1951, Ν.Δ. 4021/1959 καὶ Ν.Δ. 176/1969.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν παράγραφον 1 ἀποδίδεται ὡς περιορισμὸς ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ἑπαλληλικοῦ Κώδικος «ἀπαγόρευσις προσθέτων ἀπολαυῶν», μετὰ τῆς διευκρινιστικῆς προσθήκης, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἀπαγόρευσις ἰσχύει διὰ πᾶσαν περίπτωσιν παροχῆς οἰωνδήποτε ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κεκατονισμένων ὥρων ἐργασίας.

Ὁὕτω, παρέχεται ἐσχέρεια παροχῆς ὑπηρεσιῶν καὶ καταβολῆς ἀμοιβῶν, κατὰ τὰς κειμένας πάντοτε περὶ αὐτῶν εἰδικὰς διατάξεις διὰ παροχὴν ὑπηρεσιῶν, μόνον πέραν τῶν κεκατονισμένων ὥρων ἐργασίας.

Διὰ τῆς παραγράφου 2, διατηρεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 4021/1959 καὶ τελευταίως τοῦ εἰδικοῦ Ν.Δ. 176/1969 «περὶ καταβολῆς ἀμοιβῶν εἰς τοὺς μετέχοντας Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν», διατυπωθεῖσα ἀπαγόρευσις, ὡς περιορισμὸς συμμετοχῆς τῶν υπαλλήλων εἰς πλείονα τῶν δύο, ὁπωσδήποτε καὶ ὑπ' οἰωνδήποτε μορφήν ἀμειβομένων συλλογικῶν ὀργάνων, ὡς Συμβουλίων ἢ ὁμάδων ἐργασίας ἢ Ἐπιτροπῶν εἴτε νόμῳ προβλεπομένων εἴτε ἐπ' εὐκαιρίᾳ συνιστωμένων, ὡς ἤδη ἐγένετο γενικῶς ἀποδεκτόν. (Ἐγκύκλιος Ἑπιτροπῆς Οἰκονομικῶν 133743/1683/31-7-69, δι' ἧς ἐπανεσεν ἰσχύουσα ἡ ὑπ' ἀριθμ. 317/1960 γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους), ἐπομένως ὑπὸ τὸ θεσπιζόμενον ἤδη σύστημα κατὰ ἐννοιολογικὴν ἐνοποίησιν τῶν ἤδη ἐπικαλυπτομένων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4021/1959 καὶ 176/1969. Οἰκοθεν νοεῖται, ὅτι ἐξακολουθοῦν ἰσχύοντες οἱ εἰδικοί περὶ τρόπου συστάσεως τῶν συλλογικῶν ὀργάνων καὶ ἀμοιβῆς τῶν μελῶν αὐτῶν κείμενοι εἰδικοί περιορισμοὶ (ΑΣΔΥ 402/1968), ὡς ἐπὶ παραδείγματι αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4352/1964, τοῦ Ν.Δ. 4548/1966 κ.ο.κ.

Ἐν τῇ παραγράφῳ 3, θεσπίζεται τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος καθιερωθὲν ἀνάτατον ὄριον ἀποδοχῶν τῶν υπαλλήλων ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, περιλαμβανομένων, ὡς εἰκὸς, καὶ τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀποδοχῶν ἐκ τυχόν κατοχῆς δευτέρας θέσεως, προσδιοριζομένης καὶ τῆς ἐννοίας τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν. Ὡς τοιαῦται ἐθεωρήθησαν αἱ κατὰ παγίαν νομολογίαν καὶ πρακτικὴν λογίζόμεναι ὡς τακτικαὶ ἀποδοχαί, ἥτοι ὁ βασικὸς μισθὸς καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ γενικαὶ προσαυξήσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 70 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον καὶ αὗται, ὑπολογιζόμεναι ποσοστιαίως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ, συνιστοῦν μισθὸν τοῦ υπαλλήλου.

Ἡ παράγραφος 4 περιλαμβάνει τὴν ἀντίστοιχον διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4021/1959 περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς παραβάσεως τῶν ὡς ἄνω ἀπαγορευσέων, καὶ διὰ τῆς εὐθύνης τῶν παραβατῶν, τῆς συνεπαγομένης ἀπόλυσιν τοῦ υπαλλήλου. Ἡδὴ, κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, περὶ δικαστικῆς διαπιστώσεως τῆς ὑπερβάσεως τοῦ διπλασίου τῶν ἀποδοχῶν, ἡ παρέμβασις τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς εἶναι ὁπωσδήποτε ἀπαραίτητος.

Ἀκολουθῶς, ἐν τῇ παραγράφῳ 5 παρέχεται ἐσχέρεια ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν περὶ προσθέτων ἀμοιβῶν κειμένων διατάξεων, ἵνα ἐνοποιηθῇ καὶ συστηματοποιηθῇ ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία τεχνικοῦ κυρίως ἐλέγχου τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ὕψους τῶν καταβαλλομένων εἰς τοὺς Ἑκκλησιαστικοὺς υπαλλήλους πάσης φύσεως προσθέτων ἀπολαυῶν.

Ἄρθρον 55.

Συμμετοχὴ εἰς ἐταιρείας.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ συμμετοχὴ Ἑκκλησιαστικῶν υπαλλήλων εἰς ἐταιρείας περὶ ὁρισμένης εὐθύνης.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ συμμετοχὴ Ἑκκλησιαστικῶν υπαλλήλων εἰς τὴν διοίκησιν ἀνωνύμου ἐταιρείας, ἄνευ ἀδείας, χορηγουμένης κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ παρόντος.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου, συζύγου καὶ τέκνων αὐτοῦ ἀπόκτησις μετοχῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἢ λήψις οἰασδήποτε οἰκονομικῆς παροχῆς παρὰ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἢ φυσικοῦ προσώπου, ὑπαγομένων εἰς τὸν εἰδικὸν ἐλεγχὸν τῆς παρ' ἣ ὑπηρετεῖ ὁ υπάλληλος Ἑπιτροπείας ἢ ὁπωσδήποτε συναλλασσομένων μετ' αὐτῆς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

* Ἄρθρον 52 παρ. 1-3 τοῦ Ν. 1811/51.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται κατὰ βάσιν τὸ ἰσχύον ἐν προκειμένῳ Δίκαιον.

Ὡς παράγραφος 1 τίθεται ἡ ἀπαγόρευσις συμμετοχῆς ὑπαλλήλου εἰς ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης, ἐφ' ὅσον ὁ θεσμὸς οὗτος, μὴ ὑπάρχων κατὰ τὸν χρόνον θεσπίσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 52 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, εἰσήχθη ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ Ν. 3190/1955 «περὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης». Δι' ὃ καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἀρθροῦ τροποποιεῖται, ἐννοιολογικῶς, διευρυνόμενος καὶ ἀντὶ τῆς στενῆς ἐννοίας φράσεως «Συμμετοχὴ εἰς τὴν Διοίκησιν Ἀνω. Ἑταιρείας» υἰοθετεῖται ἡ εὐρεία διατύπωσις «συμμετοχὴ εἰς Ἑταιρείας», εἴτε περιορισμένης εὐθύνης, εἴτε ἀνωνόμου, εἴτε εἰς τὴν διοίκησιν ἢ διαχείρισιν, εἴτε εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτῶν.

Ἡ παράγραφος 2 περιέλαβε αὐτοῦσιον τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθροῦ 52 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἐνφ' ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἀπέτελεσεν ἀντιστοίχως τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Κώδικος, μετὰ τῆς διευρύνσεως τῆς ἀπαγορεύσεως εἰς οἰανδήποτε οἰκονομικὴν παροχὴν Νομικοῦ τινος Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου— οὐχὶ δὲ μόνον τὴν ἀπόκτησιν μετοχῶν ἀνωνόμων ἐταιρειῶν— ἀκόμη δὲ καὶ φυσικοῦ προσώπου, ὡς π.χ. ἐνορίτου.

Ἄρθρον 56.

Ἀπασχόλησις ἐπ' ἀμοιβῇ.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ἀσκήσις ἰδιωτικοῦ ἔργου ἢ ἐργασίας ἐπ' ἀμοιβῇ. Κατ' ἐξαιρέσειν, ἐπιτρέπεται ἡ δι' ὠρισμένον χρόνον ἐπ' ἀμοιβῇ ἀσκήσις συγκεκριμένου ἔργου ἢ ἐργασίας, συμβιβαστομένης πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως τοῦ ὑπαλλήλου καὶ μὴ παρεμποδίζούσης τὴν ὁμαλὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, μετὰ προηγουμένην ἀδειαν τοῦ ἀρμοδίου προϊστάμενου, χορηγούμενην μετὰ σύμφωνον ἡτιολογημένην γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καὶ δυναμένην νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους ἡ ἀσκήσις δικηγορίας, ἡ κατ' ἐπάγγελμα ἀσκήσις ἐμπορίας, ἡ σύστασις συνεταιρισμῶν, ἐπιδικόντων κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς ἢ ἡ συμμετοχὴ εἰς τοιοῦτους.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ**Α'. ΠΗΓΑΙ:**

Ἄρθρον 51 καὶ 53 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν παράγραφον 1 ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ἰσχύοντι Κώδικι καθορισμοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ ὡς ἀρμοδίου διὰ τὴν χορήγησιν τῶν σχετικῶν ἀδειῶν δι' ἐκτέλεσιν ἐργασίας ἢ ἔργου, ὀρίζεται ὁ ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἀρμοδίος προϊστάμενος τοῦ οἰκείου Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου. Ὡσαύτως, προστίθενται αἱ λέξεις «δι' ὀριζόμενον χρόνον» καὶ «συγκεκριμένον ἔργον» εἰς τὴν πρώτην παράγραφον, χάριν τῆς τε ἐνότητος τῆς ἐννοίας καὶ τῆς πληρότητος τῆς διατυπώσεως αὐτῆς. Ἡ ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως δικηγορίας περιλαμβάνει καὶ τὴν ἐνώπιον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ἀνάληψιν συνηγορίας ὑπὲρ κληρικῶν ἢ μοναχῶν.

Ἄρθρον 57.

Κατοχὴ δευτέρας θέσεως.

1. Οὐδεὶς δύναται, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 126 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, νὰ διορισθῇ ὑπάλληλος εἰς

πλείονας τῆς μιᾶς ἐμμίσθους θέσεις ἐπὶ σχέσει Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἢ θέσεις Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Κατ' ἐξαιρέσειν, δύναται δι' εἰδικῶν νόμων νὰ ἐπιτραπῇ εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ὁ διορισμὸς καὶ εἰς δευτέραν θέσιν, τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τῶν ἐπομένων παραγράφων.

2. Ἐξαιρέσεις, ὀρισθεῖσαι δι' εἰδικῶν νόμων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 102 τοῦ προϊσχύσαντος Συντάγματος, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. Ἐπ' αὐτῶν ἰσχύει τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Ν. 2276/1952.

3. Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἀπαγορεύσεως, οἱ κατέχοντες δευτέραν ἐμμίσθον θέσιν ὑπάλληλοι ὑποβάλλουν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ἀνήκουν ὑπεύθυνον περὶ τούτου δῆλωσιν. Αἱ δηλώσεις αὗται διαβιβάζονται πρὸς ἔλεγχον εἰς τὸ Ἀνώτερον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ**Α'. ΠΗΓΑΙ:**

Ἄρθρον 126 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἀρθρον 54 τοῦ Ν. 1811/51, Ν. 2276/1952 καὶ συναφῆς νομοθεσία.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν παράγραφον 1 περιελήφθη αὐτοῦσία ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 126 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἡ καθιερούσα τὸν κανόνα τῆς ἀπαγορεύσεως κατοχῆς δευτέρας θέσεως, μετὰ τῆς δυνατότητος τῆς δι' εἰδικοῦ νόμου καθιερώσεως ἐξαιρέσεων, εἰς τὸ πλάσιον τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐπομένης παραγράφου τοῦ ὡς εἴρηται ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἐν προκειμένῳ ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ τοῦ παρόντος, ἥτοι περὶ μὴ ὑπερβάσεως τοῦ διπλασίου τῶν μηνιαίων τακτικῶν ἀποδοχῶν τῆς ὀργανικῆς θέσεως.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 διατηρεῖται τὸ ἰσχύον σήμερον καθεστὸς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 54 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἥτις ἐθεωρήθη καταργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 102 παρ. 2-5 τοῦ προϊσχύοντος Συντάγματος 1952, ὡς καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Ν. 2276/1952 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 102 τοῦ Συντάγματος κ.λ.π.». Καὶ ναὶ μὲν τὸ ἥδη ἰσχύον Σύνταγμα περιέλαβε τὰς εἰδικὰς περὶ κατοχῆς δευτέρας θέσεως διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 126, πλὴν ὅμως ἐγένετο γενικῶς δεκτὸν (ΑΣΔΥ 323/1969 καὶ Ν.Σ.Κ. 625/1969), ὅτι μὴ ἐκδοθέντος εἰδικοῦ νόμου ἰσχύουν ἐν προκειμένῳ αἱ ὡς ἄνω διατάξεις τοῦ Ν. 2276/1952. Τοῦτο καλύπτει σήμερον καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς «διπλοθεσίας» τῶν ἐφημερίων καὶ κληρικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς σχετικῆς νομοθεσίας, περιλαμβανομένων τῶν ἱεροψαλτῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας.

Διὰ τῆς παραγράφου 3, ἀντικαθίσταται ἡ μὴ ἐφαρμοσθεῖσα ἐν τῇ πράξει διαδικασία ἐλέγχου τῶν δηλώσεων κατοχῆς θέσεως τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν.Δ. 4021/1959, τοῦ ἔργου τοῦ ἐλέγχου ἀναιθεμένου εἰς τὸ ΑΥΣΕ, ὡς φυσικοῦ ἐν προκειμένῳ φορέως του, λόγω τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ περὶ τῶν θεμάτων καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Διοικήσεως καὶ πρὸς ἀπλοῦστευσιν τῆς ἐν τῷ ρηθέντι ἀρθρῷ διαδικασίας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ πειθαρχικὴ εὐθὺνη ἐκ παραβάσεων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῆς διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας ὀρίζεται εἰς τὸ περὶ πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καὶ ποινῶν οἰκείου τμήματος τοῦ παρόντος.

Οἰκοθεν νοεῖται, ὅτι παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἡ περὶ μειωμένης ἀμοιβῆς διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν.Δ. 2276/1952, ἅτε μὴ τροποποιηθεῖσα μέχρι σήμερον, μηδὲ τροποποιουμένη διὰ τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν ἀμοιβῶν τοῦ ἀρθροῦ 126 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος (ἀρθρον 73 τοῦ παρόντος).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'
ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Ἄρθρον 58.

Στοιχεῖα κρίσεως.

1. Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος, ἀναλαμβάνων καὶ ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν, κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιδόσεώς του, ἀξιολογουμένης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ἄρθροις 59-64 οὐσιαστικῶν προσόντων.

2. Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος, ἐκτελῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ παρόντος, ὀφείλει ὅπως συνδράξῃ τὸ διευθυντικὸν δικαίωμα τῶν ἀνωτέρων του, μὲ τὴν ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων ἀπορρέουσαν προσωπικότητα αὐτοῦ, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτάτου ἐπιπέδου ἠθους καὶ ἰκανότητος ἐν τῇ μεθοδεύσει τῶν ἐνεργειῶν του.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς πρώτης παραγράφου καθιεροῦνται ἡ γενικὴ ἀρχή, ὅτι ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος, διοριζόμενος καὶ ἀναλαμβάνων ὑπηρεσίαν, κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν αὐτοῦ προσόντων.

Συναφῶς, καθιεροῦνται ὁ κανὼν, ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ νομικοῦ καθεστάτου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῆς συνδεύσεως τὸν ὑπάλληλον μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ. σχετικῶς, οὗτος ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται, ὡς ταῦτα προβλέπονται, ὄχι μόνον ρητῶς ὑπὸ τῶν οἰκείων Κανονιστικῶν Πράξεων — Νόμων — Διαταγμάτων κ.λ.π., ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς γενικῆς ἰσχυροῦς ἱεραρχικῆς ἐξουσίας τῶν ἀνωτέρων ἐπὶ τῶν κατωτέρων.

Καὶ ναὶ μὲν ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπακοῆς θεσπίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 45 παρὰ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ παρόντος, πλὴν ὅμως διὰ τῆς διατάξεως ταύτης καλύπτεται τὸ τυπικὸν μέρος τῆς παρ' ἱεραρχικῶς ἀνωτέρου ἐκδιδόμενης διαταγῆς, δὲν καλύπτεται ὅμως ἡ περιπτώσις τῶν παρ' ἀνωτέρων διδομένων ὁδηγιῶν καὶ κατευθύνσεων, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ὑπὸ τῶν κατωτέρων ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τῆς ἀρμοδιότητός των, ἥτοι εἰς ὅτι ὀνομάζεται «μέθοδος ἐνεργείας». Δι' ὅ καὶ καθιεροῦνται ἡ ἀρχὴ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἐκ τῶν ἀνω διευθύνσεως μὲ τὴν ἐκ τῶν κάτω ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος καὶ δραστηριότητος καὶ πρωτοβουλίας, πρὸς ἀποφυγὴν, εἴτε τῆς ἀχρηστεύσεως τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων ἐκ τῆς πλήρους μηχανικῆς ὑποταγῆς αὐτῶν, εἴτε τῆς ἀδυναμίας διοικήσεως τῶν ἀνωτέρων ἐκ τῆς δυνατότητος ἀνυπακοῆς ἢ ἀντιδράσεως τῶν κατωτέρων.

Ἀνωτέρω, ἀντιμετωπίσθη ἤδη (ἄρθρον 3 παρ. 5 τοῦ παρόντος) τὸ δυνάμενον ν' ἀνακύψῃ διὰ τὸ ἰδιωτικὸν προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας νομικὸν ζήτημα τῆς μὴ συμμορφώσεώς του πρὸς ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις τῶν ἀνωτέρων διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις των, συνεπεία τῆς μὴ ὑπάρξεως ἐιδικῆς περὶ τούτου ρήτρας ἐν τῇ συμβάσει ἢ ἐν τῷ Κανονισμῷ Ἐργασίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3789/1957, ὅποτε ἡμφεσβητεῖτο ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τὸ περιεχόμενον τοῦ διευθυντικοῦ δικαίωματος τῶν προϊσταμένων, καθ' ἣν στιγμὴν δι' αὐτοὺς δὲν ἰσχύει ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ τὸ Δημοσίον Δίκαιον.

Ἄρθρον 59.

Γενικὰ προσόντα ἠθους.

1. Ἄπαντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀνεξαρτήτως κατηγορίας ἢ κλάδου, δεόν νὰ ἔχουσιν εἰς

βαθμὸν ἰκανοποιητικὸν ἦθος καὶ χαρακτῆρα, προσδιοριζόμενον ἐκ τῶν κάτωθι:

α) Εὐσεβείας καὶ εὐλαβείας πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διδασκομένην καὶ ἀπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς ἱεραῆς ἡμῶν Παραδόσεως καταλειφθεῖσαν εἰς ἡμᾶς πίστιν, ἐκφαινομένην διὰ τῆς συμφώνως πρὸς αὐτὴν ρυθμίσεως τοῦ ὅλου βίου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου.

β) Δυνάμεως θελήσεως: Τῆς συνειδητῆς ἐπιδιώξεως σκοπῶν καὶ δράσεως πρὸς ὠρισμένας κατευθύνσεις, τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς, τοῦ θάρρους καὶ τῆς δυνάμεως ἀντιστάσεως εἰς πιέσεις, περιλαμβανομένης καὶ τῆς αὐτοκυριαρχίας, ἥτοι τοῦ αὐτοελέγχου τῶν ἐσωτερικῶν των παρορμήσεων καὶ ἀντιδράσεων, τῆς συνέσεως καὶ τῆς τηρήσεως τοῦ μέτρου εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν.

γ) Ἀξιοπιστίας: Τῆς ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ὁ ὑπάλληλος, τῆς ἐπιφυλακτικότητος εἰς τὴν μετάδοσιν πληροφοριῶν ἢ στοιχείων, ὧν ὁ ὑπάλληλος ἔλαβε γνῶσιν ἕνεκα ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του.

δ) Θετικότητος: Τῆς συνεπειᾶς καὶ συνεχείας λόγων καὶ ἔργων, θεωρίας καὶ πράξεως, ἀρχῶν καὶ ἐπὶ μέρους περιπτώσεων, ὡς καὶ τῆς τηρήσεως ὑποσχέσεων καὶ συμφωνιῶν καὶ τῆς ἐκπληρώσεως ἐν γένει ὑποχρεώσεων ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ.

ε) Ἀκεραιότητος: Τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, τῆς σεμνότητος, τῆς φιλαληθείας, τῆς ἀνιδιοτελείας, ἀμεροληψίας καὶ προσηλώσεως πρὸς τὸ ἠθικὸν καὶ δίκαιον, ἐν τε τῇ Ὑπηρεσίᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ.

στ) Πειθαρχικότητος: Τῆς προθύμου συμμορφώσεως τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν καθήκον, ὡς τοῦτο διαμορφοῦνται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων, ἐγκυκλίων διαταγῶν καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἱεραρχίας.

ζ) Ὑπαλληλικῆς δεοντολογίας: Τῆς προσαρμογῆς πρὸς τὰς ἀγράφους παραδόσεις καὶ ἀρχὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

η) Συμπεριφορᾶς: Τῆς ἐν γένει διαγωγῆς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ὑπηρεσίας, καὶ δὴ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, ὁμοιοβάθμους καὶ κατωτέρους, ὡς καὶ πρὸς πάντα ἐρχόμενον εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν ὑπάλληλον, ὡς καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καὶ κοινωνικῆς παραστάσεως.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῦνται, προσαρμοσθέντα καὶ συμπληρωθέντα καταλλήλως, τὰ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Α' κατηγορίας οὐσιαστικὰ προσόντα τοῦ ἠθους, ἅτινα καθιερώθησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9B/10-3-1969 Ἐγκυκλίου τοῦ ΑΣΔΥ, ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1611/24-5-1969 ἐγκυκλίου του πρὸς ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα καί, δι' αὐτῶν, τὰ ΝΠΔΔ. Καὶ ναὶ μὲν ταῦτα ἐθεσπίστησαν μόνον διὰ τὴν Α' κατηγορίαν, πλὴν ὅμως λόγῳ τοῦ ὅτι ἀνάγονται εἰς τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα — οὐχὶ τὰς ἰκανότητας, αἵτινες ποικίλλουν κατὰ κατηγορίαν — δύνανται νὰ ἰσχύσουν δι' ἅσας τὰς κατηγορίας (ἴδε αἰτιολογίαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 50/1969 Πράξει ΑΣΔΥ διὰ τὴν Α' Κατηγορίαν καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 710/1969 Πράξει διὰ τὴν Β' Κατηγορίαν).

"Α ρ θ ρ ο ν 60.

Κοιναιΐ ικανότητες ειδικών θέσεων Αΐ Κατηγορίας.

"Απαντες οι διοριζόμενοι ηΐ εκτελούντες καθήκοντα ειδικών θέσεων και θέσεων Αΐ Κατηγορίας δέον, όπως έχωσιν εις βαθμόν ικανοποιητικόν τας κάτωθι ικανότητας:

α) Κρίσιν και αντίληψιν: Τήν ικανότητα δια παρατήρησιν, αξιολόγησιν, ανάλυσιν και σύνθεσιν δεδομένων, τήν ευθυκρισίαν, τήν προνοητικότητα και επινοητικότητα εν τή διεξαγωγή τής ύπηρεσίας, γενικώς δε τήν ικανότητα του σκέπτεσθαι λογικώς, ταχέως, εις βάθος και ευρύτητα.

β) Ήπιμέλειαν και ζήλον: Το ενδιαφέρον και τήν ψυχικήν σύνδεσιν του υπαλλήλου προς το επιτελούμενον έργον, τήν τήρησιν του ώραρίου και τήν φιλοπονίαν.

γ) Ήικανότητα συνεργασίας: Τήν έφεισιν προς συνενόησιν και συνεργασίαν μετά των άνωτέρων, όμοιοβάθμων και κατωτέρων, μετά πνεύματος κατανοήσεως και όμαδικής ένεργείας και ευθύνης εν τή Ήπηρεσία.

δ) Πρωτοβουλίαν — συναίσθησιν ευθύνης: Τήν αυτοπεποιθησιν, τήν εκδήλωσιν και ανάληψιν ευστόχων πρωτοβουλιών, τήν όρθήν εκτίμησιν των συνεπειών πράξεων ηΐ παραλείψεων, τήν αναδοχήν ευθυνών και τήν αποφασιστικότητα εν γενέει.

ε) Ήικανότητα εκφράσεως: Τήν ικανότητα δια προφορικήν και έγγραφον διατύπωσιν των διανοημάτων και συλλογισμών, γραμματικώς, συντακτικώς, λεκτικώς και έννοιολογικώς, συμπεριλαμβανομένης και τής όρολογίας επί τεχνικών θεμάτων.

στ) Ποιοτικήν και ποσοτικήν άπόδοσιν: Τήν ικανότητα έργασίας, έχούσης ως άποτέλεσμα το μεν ύψηλήν ποιότητα, ήτοι τήν μεθοδικότητα, ακρίβειαν, πληρότητα, άριότητα, ευστοχίαν και λοιπούς παράγοντας, το δε μεγάλην ποσότητα κατά χρονολογικήν ηΐ άλλην μονάδα ύπολογισμού, αναλόγως τής φύσεως και των απαιτήσεων τής διεξαγομένης ύπηρεσίας.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διά τήν Κατηγορίαν ειδικών θέσεων και τήν Αΐ Κατηγορίαν θεσπίζονται ως κοιναιΐ ικανότητες, αι έξ εκ των έννεα τής ύπΐ αριθμ. 9B Ήγκυκλίου τυ ΑΣΔΥ λόγω του ότι αυται δέον να ύφίστανται δια τους υπαλλήλους άμφοτέρων των ως ειρηται κατηγοριών, εις τήν αυτην προς άλλήλας σχέσιν βαρύτητος, δεδομένου ότι αποτελούν τα ουσιαστικά προσόντα των κατηγοριών τούτων (ιδε αίτιολογίαν εν τη ύπΐ αριθμ. 50/1969 Πράξει του ΑΣΔΥ).

Ός προς τον τρόπον τής αίτιολογήσεως, τους κριτάς, τήν διαβάθμισιν τής κρίσεως και τήν αίτιολογίαν αυτης, ισχύουν τα εν άρθροις 80, 81, 82 και 83 του παρόντος όριζόμενα, περι τρόπου συντάξεως των Ήκθέσεων Ούσιαστικών Προσόντων, ως βασικών στοιχείων των άτομικών φακέλων του υπαλλήλου.

"Α ρ θ ρ ο ν 61.

Προσόντα υπαλλήλων ειδικών θέσεων.

Οι τοποθετούμενοι εις τας ειδικάς θέσεις του άρθρου 18 του παρόντος και επιφορτισμένοι δια των επι-

τελικών καθήκόντων δέον, όπως εκτός των ικανοτήτων του άρθρου 60, έχωσιν προσέτι εις βαθμόν ικανοποιητικόν και τας κάτωθι ιδιότητες:

1. Ήπιτελικήν ικανότητα και δυνατότητα δια όρθολογικήν και μεθοδικήν σκέψιν εν τή αποφασιστική διαδικασία και τή διαδικασία χαράξεως και ολοκληρώσεως πολιτικής, διΐ ανάλυσιν, αξιολόγησιν και σύνθεσιν δεδομένων, σύμπυξιν και ανάπτυξιν νοημάτων και δεδομένων, γενικώς δε ικανότητα θέσεως στόχων και προσδιορισμού μέσων επιτεύξεως αυτών.

2. Κατάρτισιν επιστημονικήν, τεχνικήν και επαγγελματικήν, ήτοι ένήμερωσιν επί των περιλαμβανομένων εις τον τομέα τής ειδικεύσεως και τής ύπηρεσίας των γνώσεων, μετά δυνατότητος έφαρμογής αυτών, ως και άφομοιώσεως και έφαρμογής νέων μεθόδων έργασίας και διαδικασιών εκτελέσεως έργου τινός.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ήέραν των κοινών δια τας δύο πρώτας κατηγορίας ούσιαστικών προσόντων καθιερούνται και δύο ειδικά δια τας ειδικάς θέσεις προσόντα λόγω του κατΐ έξοχήν επιτελι... των χαρακτήρος, απαιτούμενον άπαραιτήτως των κάτωθι δύο ειδικών προσόντων:

α) Τής επιτελικής ικανότητας, ως δυνατότητος μεθοδικής και συστηματικής σκέψεως, τόσον εις τήν ανάλυσιν, όσον και εις τήν σύνθεσιν των δεδομένων ένός προβλήματος προς λύσιν, και

β) Τής ειδικής κατάρτισεως και διΐ επιστημονικής, τεχνικής και επαγγελματικής, κατΐ αντιδιαστολήν προς «τήν ύπηρεσιακήν κατάρτισιν» —περι τα ύπηρεσιακά μόνον θέματα — των υπαλλήλων Αΐ Κατηγορίας, εις τον τομέα των γνώσεων, τας όποιας απαιτεί ηΐ ειδική θέσις, διΐ ην προορίζεται ο υπάλληλος, επί τη βάσει τής προβλεπομένης αξιολόγησεως των θέσεων.

Ότως, ο υπάλληλος ειδικών θέσεων δέον να κατέχη τα κάτωθι τυπικά και ούσιαστικά προσόντα, τα όποια και δικαιολογούν τήν ευμενεστέραν βαθμολογικήν και μισθολογικήν του μεταχείρισιν:

α) Ήιδίκευσιν εις τα τυπικά και ούσιαστικά προσόντα του κλάδου του, αναλόγως τής επί τούτω αξιολογουμένης θέσεως (άρθρα 13, 14, 18).

β) Τα γενικά ούσιαστικά προσόντα του ήθους (άρθρ. 59).

γ) Τας έξ (6) κοινάς μετά τής Αΐ Κατηγορίας ικανότητας (άρθρ. 60).

δ) Τας δύο ειδικάς ικανότητας τής Κατηγορίας του (άρθρον 61).

"Α ρ θ ρ ο ν 62.

Προσόντα υπαλλήλων Αΐ Κατηγορίας.

Οι διοριζόμενοι ηΐ εκτελούντες καθήκοντα θέσεων Αΐ Κατηγορίας άπό του 6ου βαθμού και άνω δέον, όπως πέραν των εν άρθρω 60 γενικών προσόντων διαθέτωσιν εις βαθμόν ικανοποιητικόν τα κάτωθι ειδικά:

1. Διοικητικήν ικανότητα, ήτοι τήν δυνατότητα επιβολής, διευθύνσεως, συντονισμού, έποπτείας και έλέγχου, γενικώτερον κινητοποιήσεως και αξιοποίησεως του διαθεσίμου ανθρωπίνου δυναμικού και των υλικών μέσων.

2. Ύπηρεσιακὴν κατάρτισιν, ἤτοι ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διοικητικὴν, οἰκονομικὴν καὶ λοιπὴν ὑπηρεσίαν γνώσεων, μετὰ τῆς δυνατότητος ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ὡς καὶ χρησιμοποίησεως νέων μεθόδων ἐργασίας.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους Α' Κατηγορίας, διατηροῦνται κατ' οὐσίαν αἱ ὑπὸ τῆς 9B Ἐγκυκλίου τοῦ ΑΣΔΥ προβλεπόμεναι ἐννέα ἰκανότητες — πέραν τῶν στοιχείων ἡθους καὶ χαρακτήρος (ἄρθρον 58) — ἴτοι:

α) Ἐξ (6) ἰκανότητες κοινὰ μετὰ τῶν ὑπαλλήλων εἰδικῶν θέσεων (ἄρθρον 59).

β) Δύο ἰκανότητες εἰδικὰ καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Α' Κατηγορίας τοὺς ἀπασχολούμενους, ὡς γνωστόν, με διοικητικὸ ὑ χαρακτήρος καθήκοντα.

Δι' ὃ προβλέπεται, κατ' ἀρχὴν, ἡ διοικητικὴ ἰκανότης, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν ἐπιτελικὴν ἰκανότητα τῶν ὑπαλλήλων εἰδικῶν θέσεων, ὡς αὕτη ὀρίζεται ἐν τῷ ὡς ἄνω ἄρθρῳ 61, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἡ ὑπηρεσιακὴ κατάρτισις, ἡ κατάρτισις περὶ τὰ θέματα τῆς ὑπηρεσίας, κατὰ διαφοροποιήσιν πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν ὑπαλλήλων εἰδικῶν θέσεων (ἄρθρον 60).

Τοιοῦτοτρόπως, ὁ ὑπάλληλος Α' Κατηγορίας δεόν νὰ ἔχῃ τὰ κάτωθι τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ἐν συνόψει:

α) Τὰ τυπικὰ προσόντα τοῦ Κλάδου του (ἄρθρα 13, 14).

β) Τὰ ὀκτῶ γενικὰ οὐσιαστικὰ προσόντα τοῦ ἡθους (ἄρθρον 59).

γ) Τὰς ἕξ κοινὰς μετὰ τῆς κατηγορίας εἰδικῶν θέσεων ἰκανότητας (ἄρθρον 60).

δ) Τὰς δύο εἰδικὰς ἰκανότητας τῆς Κατηγορίας του (ἄρθρον 62).

Ἄρθρον 63.

Προσόντα ὑπαλλήλων Β' Κατηγορίας.

Οἱ διοριζόμενοι ἢ ἐκτελοῦντες καθήκοντα θέσεων Β' Κατηγορίας δεόν, ὅπως πέραν τῶν ἐν ἄρθρῳ 59 ἡθικῶν ἰδιοτήτων, διαθέτωσιν εἰς ἱκανοποιητικὸν βαθμὸν τὰ κάτωθι προσόντα:

1. Ἐπιμέλειαν καὶ ζῆλον, ἤτοι ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν ἐπιτελουμένην ὑπηρεσίαν καὶ ψυχικὴν σύνδεσιν πρὸς τὸ ἔργον τῆς θέσεως, ἐπίσης δὲ τήρησιν τοῦ ὠραρίου καὶ φιλοπονίαν.

2. Ἰκανότητα ἐκφράσεως, ἤτοι δυνατότητα ὀρθῆς προφορικῆς καὶ ἐγγράφου διατυπώσεως τῶν συλλογισμῶν καὶ διανοημάτων, γραμματικῶς, συντακτικῶς, λεκτικῶς καὶ ἐννοιολογικῶς.

3. Γραμματειακὴν κατάρτισιν, ἤτοι ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν γραμματειακὴν ὑπηρεσίαν γνώσεων καὶ δυνατότητα ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ὡς καὶ χρησιμοποίησιν νέων διαδικασιῶν καὶ μεθόδων γραμματειακῆς τεχνικῆς.

4. Ἀπόδοσιν, ποσοτικὴν καὶ ποιοτικὴν, συνδεδεασμένως, ἤτοι ἰκανότητα ἀκριβοῦς, πλήρους καὶ ἀρτίας διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας, με ἀποτέλεσμα τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἀπόδοσιν κατὰ χρονικὴν ἢ ἄλλην μονάδα ὑπολογισμοῦ, ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς διεξαγομένης ὑπηρεσίας.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Δεδομένου ὅτι τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων Β' Κατηγορίας εἶναι διάφορα τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας (ΑΣΔΥ 710/1969) προσδιορίζονται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς ἀπαραίτητοι ἰκανότητες, — τὰ προσόντα ἡθους ἔχουν ἤδη προσδιορισθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 59 — ἐκεῖναι, αἵτινες προσιδιάζουσιν πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς Β' Κατηγορίας, καὶ δὴ:

α) Ἡ βουλευτικὴ ἰκανότης, ἐκδηλουμένη διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ ζήλου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης τῷ ὑπαλλήλῳ ὑπηρεσίας.

β) Ἡ ἐκφραστικὴ ἰκανότης, ἰδία εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὀρθὴν σύνταξιν ἐγγράφων ἀπὸ γραμματικῆς καὶ συντακτικῆς ἀπόψεως.

γ) Ἡ γραμματειακὴ κατάρτισις, ἤτοι ἡ ἰκανότης νὰ διεξάγῃ ἀνέτως ἀπάσας τὰς γραμματειακὰς ἐργασίας, καὶ

δ) Ἡ ἀπόδοσις, οὐχὶ πλέον κεχωρισμένως εἰς ποιοτικὴν καὶ ποσοτικὴν, ἀλλὰ συνδεδεασμένως, εἰς ἐνιαῖον κριτήριον.

Οὕτως, ὁ ὑπάλληλος Β' Κατηγορίας τῶν ΝΠΔΔ τῆς Ἐκκλησίας δεόν νὰ ἔχῃ, ἐν συνόψει, τὰ κάτωθι τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα:

α) Τὰ τυπικὰ προσόντα τοῦ Κλάδου του.

β) Τὰ ὀκτῶ γενικὰ οὐσιαστικὰ προσόντα τοῦ ἡθους (ἄρθρον 59).

γ) Τὰ τέσσαρα εἰδικὰ οὐσιαστικὰ προσόντα τῶν ἱκανοτήτων (ἄρθρον 63).

Ἄρθρον 64.

Προσόντα βοηθητικοῦ καὶ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

1. Οἱ διοριζόμενοι ἢ ἐκτελοῦντες καθήκοντα θέσεων Γ' Κατηγορίας δεόν, ὅπως ἐκτελοῦν ταῦτα μετὰ τοῦ προσήκοντος ἡθους, ἤτοι τῆς ἐπιμελείας καὶ ζήλου, κατὰ τὰς ἐκάστοτε διδομένας εἰς αὐτοὺς ἐντολὰς καὶ ὀδηγίας ἐν γένει.

2. Τὰς αὐτὰς ὡς ἐν παρ. 1 ὑποχρεώσεις ὑπέχει καὶ τὸ ἐργατοτεχνικὸν ἐν γένει προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Γ' Κατηγορίας, ὡς κύριον προσὸν ἀπαιτεῖται κατ' ἀρχὴν μὲν τὸ προσήκον ἡθος, ἀκολούθως δὲ ἡ ἐπιμέλεια καὶ ὁ ζῆλος ἐν τῇ ἐκτέλεσει τῶν καθηκόντων τῶν, διὰ τῆς συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἱεραρχικὰς διδομένας ἐντολὰς καὶ ὀδηγίας τῶν προϊσταμένων τῶν, οἵτινες ἀσκοῦν ἐν προκειμένῳ κατ' ἐξοχὴν τὸ διεθυντικὸν δικαίωμα.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν τοῦ Ν.Δ. 385/1969 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 6 τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ - ΑΠΟΛΑΥΤΑΙ

Ἄρθρον 65.

Μονιμότης τακτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. εἶναι μόνιμοι, ὑφ' ὅς ὅρους καὶ οἱ τακτικοὶ δημόσιοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἐξαίρεσει τῶν εἰ-

δικῶς κατὰ διάφορον τρόπον ρυθμιζομένων διὰ τοῦ παρόντος θεμάτων.

2. Τῆς μονιμότητος δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται, διὰ πράξεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ ἐκ τῆς μὴ μονίμου σταδιοδρομίας προσερχόμενοι ὑπάλληλοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 9 παρ. 1α καὶ 2α τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/55, προσαρμόσαν τὰ ἄρθρα 60 καὶ 61 τοῦ Υ.Κ. ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων ΝΠΔΔ.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Καίτοι θὰ ἦτο ἀμφίβολος ἡ συνταγματικότης διατάξεως, ἐπεκτεινούσης τὸν συνταγματικὸν θεσμὸν τῆς μονιμότητος καὶ εἰς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., περὶ ὧν δὲν προέβλεπεν ὁ συνταγματικὸς νομοθέτης, ἐν τούτοις ἐγένετο ἐν τῇ πράξει δεκτόν, ὅτι πρόκειται περὶ ἐξομοίωσης, δυναμένης νὰ καθιερωθῇ κανονιστικῶς, καὶ δὴ οὐχὶ μόνον διὰ τυπικοῦ Νόμου, ἀλλὰ καὶ διὰ Βασ. Διατάγματος, ὡς τὸ Β.Δ. τὸ προσαρμοστικὸν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. (Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955). Δι' ὃ καὶ διατηρεῖται ἀκριβῶς ἡ διατύπωσις τοῦ ἐν λόγῳ Βασ. Διατάγματος.

Ἡ διὰ πράξεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δυνατότης ἐξαιρέσεως τῆς μονιμότητος τῶν ἐν παρ. 2 ὑπαλλήλων εἶναι νοητῶς γενικῶς. Ὡς ὑπεξουσιοδοτήσεις δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῇ, καθ' ὃ μέτρον δὲν ἐθεωρήθη ὑπεξουσιοδοτήσεις ἢ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 9 παρ. 2α τοῦ ὡς εἴρηται Βασ. Δ/τος τῆς 23-24/12/55 «ἐξουσιοδοτήσεις» ἐκδόσεως Βασ. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 66.

Προστασία μὴ τακτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Οἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Συντάγματος 1968 προσληθῆντες ἔκτακτοι Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι ὑφ' οἰανδήποτε μορφὴν καὶ σχέσιν παραμένουν ἐν τῷ οἰκείῳ Ἐκκλησιαστικῷ Ν.Π.Δ.Δ. ὑπὸ σχέσιν μισθώσεως ἐργασίας ἀορίστου χρόνου, ἐξαιρέσει τῶν δικηγόρων, ἢ σχέσιν τῶν ὁποίων διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ αὐτῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 3 παρ. 7 τοῦ παρόντος.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ν' ἀπολυθοῦν εἰμὴ κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου διὰ τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἀποχωροῦν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 4 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 169/1969.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου ρυθμίζεται ἡ τύχη, κατόπιν τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἀρθροῦ 124 τοῦ Συντάγματος, ἢ παρ. 4 τοῦ ὁποίου ὀρίζει «νόμος ὀρίζει τὰ τῶν ὑπηρετούντων ὑφ' οἰανδήποτε σχέσιν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων». Τοιοῦτος νόμος, προφανῶς, ὑπῆρξε διὰ τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν τὸ Ν.Δ. 169/1969 «περὶ τακτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ΝΠΔΔ». Τοῦτο, δημοσιευθὲν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, κατέλαβεν οὕτως ἢ ἄλλως καὶ τὸ ἔκτακτον προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. (Ἐγκύκλιος Προέδρου Κυβερνήσεως Α5/1-6-/1/6-6-1969 παρ. 8).

Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ διαγράφεται ἡ μετατροπὴ τῆς «συμβάσεως» τούτων εἰς σχέσιν μισθώσεως ἐργασίας ἀορίστου διάρκειας — πλὴν τῶν δικηγόρων, οἵτινες διέπονται ὑπὸ σχέσεως ἐμμίσθου ἐντολῆς κατὰ παγίαν νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας — ἐνῶ εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον καθιεροῦνται ὡς προστατευτικὴ ἐναντι ἀπολύσεως διαδικασία, ἢ ἀπόφασις — δεσμευτικὴ διὰ τὸ ἔχον τὴν ἀποφασιστικὴν ἀρμοδιότητα ὄργανον — καὶ δὴ ἠτιολογημένη, τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον ἀποδίδεται τὸ διὰ τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους ὑπὸ τῆς Νομολογίας διαμορφωθὲν Δίκαιον τῆς αὐτοδικαίας — ex lege — λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως — «ἀποχωροῦν» — ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀρίου ἡλικίας, ἐκδιδομένης μόνον διαπιστευτικῆς διοικητικῆς πράξεως περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὀρίου ἡλικίας, οὐχὶ δὲ πράξεως ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 67.

Ἡθικαὶ ἀμοιβαί.

1. Εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους ἀπονέμονται αἱ κάτωθι ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ δι' ἐξαιρετικῆν, πέραν τῆς ἐκ τῶν καθηκόντων των ἐπιβαλλομένης, ἐπίδοσιν ἢ δι' ἀσυνήθεις ἐξαιρετικὰς πράξεις, ἀναλόγως τῆς παρασχεθείσης πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ν.Π.Δ.Δ. ὑπηρεσίας:

α) Εὐφημος μνεία.

β) Εὐαρέσκεια.

γ) Ἐπαινος.

δ) Μετάλλιον ἐξαιρέτων πράξεων, μετὰ διπλώματος.

2. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀμοιβαὶ ἀπονέμονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προτάσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, εἰς τε τὸ ἔμμισθον καὶ τὸ ἀμισθον προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 126 καὶ 127 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διτηρήθη ἐν προκειμένῳ τὸ σύστημα ἠθικῶν ἀμοιβῶν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, μετὰ προσαρμογὴν τοῦ τρόπου ἀπονομῆς των πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κρατοῦντα, δεδομένου ὅτι ἐν αὐτῇ ἀρμόδιον διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἠθικῶν ἀμοιβῶν μετὰ τοῦ προσήκοντος κύρους εἶναι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἣτις ἄλλωστε καὶ ἔχει τὴν ὅλην εἰκόνα τῆς ἐπίδοσεως καὶ τῶν χρηζουσῶν τιμητικῆς διακρίσεως πράξεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων. Διατηρεῖται ὡσαύτως καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς συμφώνου γνώμης τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, πρὸς πρόληψιν πάσης τυχόν καταχρήσεως.

Ἄρθρον 68.

Προβάδισμα - ἀρχαιότης.

1. Ἐπὶ τακτικῶν ὑπαλλήλων τὸ προβάδισμα ἀνήκει εἰς τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν ἀνωτέραν κατηγορίαν καὶ ἔχοντας τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τῆς αὐτῆς ὡσαύτως κατηγορίας.

2. Ἡ ἀρχαιότης ἐν τῷ βαθμῷ καθορίζεται ἐκ τῆς

χρονολογίας δημοσιεύσεως τής πράξεως διορισμού ή προαγωγής εις τόν βαθμόν, επί δε ταυτόχρονου διορισμού ή προαγωγής εκ τής σειράς τής προσδιορισμένης εν τῷ πίνακι διαγωνισμού ή επιλογής ή προαγωγής. Πάντως δέν υπολογίζεται διά τήν αρχαιότητα ὁ χρόνος τής διαθεσιμότητος ή άργίας, τής προσωρινής παύσεως και τής άδικαιολογήτου άποχής εκ τῶν καθιρόντων του ύπαλλήλου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρα 124 και 125 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διά τής ως άνω διατάξεως διατηρείται ή ισχύουσα και επί τῶν διοικητικῶν του Κράτους ύπαλλήλων σχέσις μεταξύ:

α) Κατηγοριῶν πρὸς άλλήλας, προηγουμένων τῶν ύπαλλήλων τής Α' και επομένων τῶν ύπαλλήλων τής Β', εν συνεχεία δε τής Γ' Κατηγορίας.

β) Βαθμῶν πρὸς άλλήλους, προηγουμένων τῶν άνωτέρων και επί ὁμοιοβάθμων, προηγουμένων τῶν αρχαιότερων, επί τῇ σκέψει, ότι ή τάξις αύτη έχει πλέον παγιωθή και οὐδείς άποχρῶν λόγος άναθεωρήσεως της ύφίσταται.

*Ά ρ θ ρ ο ν 69.

Βαθμοὶ ἐπὶ τιμῇ.

1. Ἐκκλησιαστικὸς ύπάλληλος, συμπληρώσας 35 ετῆ πραγματικὴν ύπηρεσίαν εις τακτικὴν θέσιν και μὴ εκπεσῶν, μηδὲ άπολυθεις ταύτης, διατηρεῖ ἐπὶ τιμῇ και μετὰ τήν λύσιν τής ύπαλληλικῆς σχέσεως τὸν τίτλον τής θέσεως, ἣν τελευταῖον κατεῖχε.

2. Ἡ διατήρησις του επιτίμου τίτλου μνημονεύεται εν τῇ πράξει λύσεως τής ύπαλληλικῆς σχέσεως και δημοσιεύεται μετ' αύτῆς εις τήν Ἐφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 130 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

*Αποδίδεται τὸ ισχύνον περι επιτίμων βαθμῶν καθεστῶς του Ἐπαλληλικου Κώδικος, κριθέν ως εφαρμοστέον και επί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπαλλήλων, διά λόγους ίσης μεταχειρίσεως πρὸς τοὺς διοικητικοὺς του Κράτους ύπαλλήλους, ἐφ' ὅσον ἠνάλωσαν τήν ζωὴν των εις τήν ύπηρεσίαν τής Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

*Ά ρ θ ρ ο ν 70.

Μισθὸς και προσαυξήσεις αὐτοῦ.

1. Ὁ τακτικὸς Ἐκκλησιαστικὸς ύπάλληλος διακαιοῦται του βασικοῦ μισθοῦ τής οικείας ειδικότητος (Διοικητικῶν, Ἐκπαιδευτικῶν, Τεχνικῶν κ.ο.κ.) και του ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένου βαθμοῦ κατὰ τὸ ὀριζόμενον εκάστοτε διά τοὺς τακτικοὺς δημοσίους διοικητικοὺς ύπαλλήλους αντίστοιχου ειδικότητος και βαθμοῦ μισθολόγιον, ως και τῶν ἐπὶ του μισθοῦ ὀριζομένων εκάστοτε προσαυξήσεων λόγω πολυετοῦς και εὐδοκίμου εν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ύπηρεσίας, παρεχομένων κατὰ τήν

αὐτήν, ως και ἐπὶ τῶν ως άνω ύπαλλήλων διαδικασίαν, ἐτι δε και τῶν προσωρινῶν ή άλλων ἐπιδομάτων, τῶν εκάστοτε χορηγουμένων εις τοὺς τακτικοὺς Δημοσίους Διοικητικοὺς Ἐπαλλήλους του Ἐπουργείου Παιδείας, συντρεχουσῶν τῶν αὐτῶν προϋποθέσεων.

2. Οἱ ἐπὶ θητεία και ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ύπάλληλοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 66 του παρόντος, δικαιουνται του ὀρισθέντος διά μονομεροῦς ή συμβατικῆς πράξεως μισθοῦ, εν άναγωγῇ πρὸς τήν εν παρ. 1 του παρόντος μισθολογικὴν κλίμακα και τῶν ἐπὶ του μισθοῦ προσαυξήσεων τῶν παρεχομένων εις τοὺς ἐπὶ θητεία και ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ύπαλλήλους του Δημοσίου.

3. Διά τοὺς εργάτας, τεχνίτας και εργατοτεχνικῶν και λοιπὸν μὴ ύπαλληλικὸν προσωπικὸν Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 6 του παρόντος ισχύουν αἱ σχετικαι διατάξεις τής εργατικῆς νομοθεσίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρα 64 και 70 και 71 του Ν. 1811/1951 και νομοθεσία περι μισθολογίου δημοσίων ύπαλλήλων, ως και μισθῶν και ἡμερομισθίων ιδιωτικῶν ύπαλλήλων και εργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

*Ὡς πρὸς τοὺς τακτικοὺς ύπαλλήλους, θεσπίζεται ή εξομοίωσις τῶν μισθῶν τής βαθμολογικῆς κλίμακος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ύπαλλήλων πρὸς τοὺς μισθοὺς τής αντίστοιχου κλίμακος τῶν δημοσίων διοικητικῶν ύπαλλήλων, αντίστοιχου ειδικότητος, και δη:

α) Διοικητικῆς, ἥτοι ἀριθμητικῆς ἱεραρχίας κατὰ τὸ ἄρθρον 40 του Υ.Κ. και τὸ ἄρθρον 17 παρ. 1 του παρόντος.

β) Τῶν ειδικῶν ἱεραρχιῶν, τῶν θεσπισθεισῶν δι' ειδικῶν νόμων ως πρὸς τοὺς:

α) ἔκπαιδευτικοὺς ύπαλλήλους

β) τεχνικοὺς ύπαλλήλους, κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 του παρόντος.

*Ὡς πρὸς τοὺς ἐπὶ θητεία ύπαλλήλους, ὁ μισθὸς τούτων ὀρίζεται εν τῇ πράξει προσλήψεως των εν άναγωγῇ ή οὐ πρὸς τι μισθολογικὸν κλιμάκιον.

Αἱ προσαυξήσεις λόγω πολυετοῦς ύπηρεσίας και εὐδοκίμου παραμονῆς εις τὸν αὐτὸν βαθμὸν χορηγοῦνται κατ' ἀνάλογον εφαρμογὴν τῶν ισχυόντων και διά τοὺς δημοσίους ύπαλλήλους.

Τὸ αὐτὸ ισχύει και διά τοὺς ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ύπαλλήλους, τοὺς ὑπαγομένους εις τὸ ὑπὸ του Ν.Δ. 169/69 και τὸ ἄρθρον 70 παρ. 2 του παρόντος νομικὸν καθεστῶς και ἀπολαμβάνοντας ειδικῆς προστασίας και μισθολογικῆς μεταχειρίσεως.

Τέλος, ως πρὸς τὸ λοιπὸν προσωπικὸν Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἥτοι τοὺς εργατοτεχνίτας, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 6 του παρόντος ισχύει τὸ διά τῶν γνωστῶν τρόπων προσδιορισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν Ἐργατικῶν Δίκαιον, και δη κυρίως εἴτε διά τῶν ἀτομικῶν συμβάσεων, εἴτε διά τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, εἴτε διά τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων κ.ο.κ., ως άλλωστε διαλαμβάνει και τὸ ἄρθρον 70 παρ. 3.

*Ά ρ θ ρ ο ν 71.

*Ἐναρξίς, διάρκεια και λῆξις δικαιώματος μισθοῦ.

1. Ἡ ἐπὶ του μισθοῦ ἀξίωσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ύπαλλήλων ἄρχεται ἀπὸ τής ἐγκαταστάσεως του διοριζομένου ή τής δημοσιεύσεως τής οικείας

πράξεως ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὰ ἄρθρα 84-99 τοῦ παρόντος, καὶ λήγει ἅμα τῇ λύσει τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως.

2. Ὁ μισθὸς τῶν μὲν τακτικῶν ὑπαλλήλων προκαταβάλλεται, τῶν δὲ λοιπῶν καταβάλλεται δεδουλευμένος, καθ' ἕκαστον 15θήμερον.

3. Μισθὸς δὲν ὀφείλεται διὰ μὴ παρασχεθεῖσαν ὑπὸ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ὑπηρεσίαν ἐν πάσῃ μὲν περιπτώσει ὑπαιτιότητι αὐτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν δὲ τῆς προϊσταμένης του Ἀρχῆς ἄνευ ὑπαιτιότητός του. Ἡ περικοπὴ ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ ἐντεταλμένου τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν ὀργάνου, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται προσφυγῇ ἐνώπιον τοῦ Ἱπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀποφαινομένου τελειωτικῶς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 65, 66, 67 καὶ 68 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον Δίκαιον διὰ τῆς συμπεκνωμένης καὶ ἐξ Ἰσοῦ περιεκτικῆς διατυπώσεως τῶν ἀντιστοίχων ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κώδικος, τῶν διατυπωμένων εἰς τὰ ὡς ἄνω ἄρθρα αὐτοῦ, μὲ μόνην τὴν προσθήκην τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνυπαίτιου ἀδυναμίας παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, δι' οἰονδήποτε λόγον, μὴ δυνάμενον νὰ προσδιορισθῇ κανονιστικῶς, ὅτε ἡ περικοπὴ ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῆς προϊσταμένης τοῦ ὑπαλλήλου Ἀρχῆς, ἐκτιμώσης προσηκόντως τὸ εἶδος καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ κωλύματος διὰ τὴν μὴ παροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 72.

Δῶρον ἐορτῶν καὶ ἀδείας.

1. Εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους χορηγεῖται τακτικὸν ἐπίδομα ὡς δῶρον ἴσον πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ παρόντος μισθόν:

α) Ἐνὸς μηνὸς ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων.

β) Ἐνὸς 15θήμερου ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα.

γ) Ἐνὸς 15θήμερου ἐπὶ τῇ χορηγήσει κανονικῆς ἀδείας ἀπουσίας ἢ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν διακοπῶν ἐργασίας, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐκάστοτε διὰ πράξεων τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοὺς ἀντιστοίχου ἰδιότητος ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου, τακτικούς καὶ ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἀναλόγως ἐφαρμοζόμενα.

2. Ἐπὶ τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ ἐφαρμόζονται ὡσαύτως αἱ οἰκείαι διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, ὡς καὶ τῶν ἐκάστοτε ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τοῦ Ἱπουργοῦ Ἐργασίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 74 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διειρηθῆν κατὰ βάσιν ἢ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Ἑλληνικοῦ Κώδικος, μὲ τὴν προσθήκην τοῦ ἐπιδόματος

15θήμερου ἀδείας, ἣτις περιελήφθη εἰς τὸ τυχὸν ἐπεξεργασίας ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. σχέδιον ἀναθεωρήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κώδικος (ΑΣΔΥ 417/1969). Ὡσαύτως, διὰ λόγους ἴσης μεταχειρίσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, προβλέπονται αἱ αὐταὶ παροχαὶ καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 70 παρ. 2 τοῦ παρόντος, Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 73.

Ἐπίδοματα.

Εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους ἐπιτρέπεται, ὅπως λαμβάνωσι τὰ κάτωθι ἐπίδοματα, χορηγούμενα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ δι' ἕκαστον τούτων πραγματικαὶ προϋποθέσεις:

α) Ἐπίδομα διαχειριστικῶν λαθῶν, εἰς τὸ ἐκάστοτε ὀριζόμενον ὕψος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἀνωτέρου Ἱπηρεσιακοῦ Συμβουλίου), ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάλληλος ἐνεργεῖ κατὰ κυρίαν ἀπασχόλησιν διαχειρίσιν χρηματικοῦ ἢ ὑλικοῦ.

β) Ἐπίδομα ἐπιστημονικῆς εἰδικότητος διὰ τοὺς ἀποσπασμένους ἢ τοποθετούμενους εἰς θέσεις, δι' ἃς ἀπαιτεῖται ἠῤῥημένη εὐθύνη ἢ δι' ἃς ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ δὲν κρίνεται ἱκανοποιητικὸς διὰ τὸν κατέχοντα τὴν θέσιν κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς παρ. α' διαδικασίας.

γ) Εἰδικὰ ἐπίδοματα, προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, διὰ τὸ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν (ἄρθρον 3 παρ. 6 τοῦ παρόντος).

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 69 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου διατηρεῖται τὸ ἤδη χορηγούμενον ἐπίδομα διαχειριστικῶν λαθῶν, παρεχομένης εὐχερείας εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, ὅπως ὑφισταμένης τῆς δημοσιονομικῆς δυνατότητος, ὀρίξη τοῦτο εἰς ὕψος ἀνώτερον τοῦ τῶν Διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ἦδη, προβλέπεται καὶ ἐπίδομα ἐπιστημονικῆς εἰδικότητος διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐνῶ τοποθετοῦνται ἢ ἀποσπῶνται εἰς θέσεις ἠῤῥημένης εὐθύνης καὶ ἀπασχολήσεως, λαμβάνουν τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ τῶν, αἵτινες κρίνονται ἀνεπαρκεῖς, ὡς π.χ. τοὺς ἐκπαιδευτικούς.

Πρὸς ἀποφυγὴν καταστρατηγήσεων τῆς δυνατότητος παροχῆς ἐπιδομάτων καὶ τοῦ ἐντεῦθεν κινδύνου ἀνατροπῆς τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου, καθιερώθη ἡ διαδικασία τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἀν. Ἱπηρε. Συμβουλίου) καὶ ὡς ἐγγύθις ἀλλὰ καὶ ὡς τρόπος διατηρήσεως ἰσότητος ἐν τῇ παροχῇ τῶν ἐπιδομάτων τούτων.

Ἄρθρον 74.

Γενικαὶ ἀποζημιώσεις.

1. Εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους, τοὺς ἐργαζομένους πέραν τῶν κεκανονισμένων ὥρων ἐργασίας, παρέχεται ὑπερωριακὴ ἀμοιβή, ὀριζομένη διὰ πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Μόνιμος Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν), ὀρίζουσης τὴν διάρκειαν τῆς ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως, τὴν καθ' ὥραν ἀπο-

ζημιώσιν, ως και τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ὑπερωρίαν ἐργαζομένων ὑπαλλήλων.

2. Εἰς τοὺς ἐξερχομένους ἐκτὸς τῆς ἔδρας αὐτῶν, κατόπιν διαταγῆς Ἐκκλησιαστικοῦ τινος Διοικητικοῦ Ὁργάνου δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, παρέχεται ἀποζημιώσεις μετὰ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ, κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἰσχύοντα.

3. Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι και κληρικοὶ διδάσκοντες εἰς ἡμερησίας ἢ νυκτερινὰς Ἐκκλησιαστικὰς Σχολὰς ἢ ἄλλας Σχολὰς, συντηρουμένας ὑπὸ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἢ Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ Ἰδρυμάτων, δικαιούνται τῆς ἀποζημιώσεως καθ' ὥραν διδασκαλίας, τῆς ὀριζομένης ἐκάστοτε διὰ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν ἐν λόγῳ Σχολῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 72 παρ. 2 καὶ 73 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ εἰδική νομοθεσία.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ ἰσχὺον και διὰ τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους δίκαιον ἐν σχέσει πρὸς:

- α) Τὴν ἀποζημιώσιν, λόγῳ ὑπερωριακῆς ἐργασίας.
- β) Τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα και τὴν ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσιν.
- γ) Τὴν ἀποζημιώσιν καθ' ὥραν διδασκαλίας εἰς διαφόρους Σχολὰς.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 75.

Εἰδικὴ ἀποζημιώσις Κληρικῶν.

1. Εἰς Ἐφημερίους Α' και Β' Κατηγορίας, τυχόντας μισθολογικῆς διαβαθμίσεως και παρέχοντας τὰς ὑπηρεσίας των εἰς Ἱεράς Μητροπόλεις, εἴτε λόγῳ ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιωματος, ἢ λόγῳ τοποθετήσεως εἰς κενὴν θέσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ παρόντος ἢ λόγῳ ἐκτελέσεως εἰδικῶν καθηκόντων κατὰ πλήρη ἢ μερικὴν ἀπασχόλησιν, δύναται νὰ παρέχεται μηνιαία ἀποζημιώσις, ὀριζομένη ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 70 τοῦ παρόντος τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ἱεροκήρυκος ἢ Ἐφημερίου.

2. Εἰς Ἱεροκήρυκας, κατέχοντας τακτικὰς θέσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 469/1968 και ἀπασχολουμένους κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος, ἢ καταβολὴ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀποζημιώσεως ἡρτηται ἐκ τῆς ὑπάρξεως σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, πρὸς τὴν ὁποίαν παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διατάξεις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, παρέχεται ἡ εὐχέρεια, ὅπως κατ' ἐξαίρεσιν τῆς ἀπαγορεύσεως λήψεως προσθέτων ἀμοιβῶν ἄλλων πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπομένων, καταβάλλεται εἰδικὴ ἀποζημιώσις εἰς κληρικούς,

οἵτινες ἔχουν τύχει μισθολογικῆς διαβαθμίσεως κατὰ τὸν Α.Ν. 469/1968, λαμβάνοντας μισθὸν και καλουμένους ὑπὸ τῶν Ἱεραρχῶν, ἵνα ἐκτελέσωσιν:

α) Καθαρῶς διοικητικὰ καθήκοντα, ὅπως ἡ περίπτωσις προσωρινῆς πληρώσεως θέσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ παρόντος.

β) Μικτῶν Ἐκκλησιαστικῶν και διοικητικῶν καθηκόντων, ὡς π.χ. Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

γ) Εἰδικῆς φύσεως καθηκόντων.

Ἐν ὄψει τοῦ μὴ ἐπιτρεπτοῦ ἀναγωγῆς τῶν κληρικῶν εἰς ἐργαζομένους κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου και τοῦ μὴ σκοπίμου δημιουργίας ἐργατικῶν διαφορῶν μεταξύ Ἱερῶν Μητροπόλεων και Κληρικῶν, δίδεται ἡ λύσις τῆς καταβολῆς εἰδικῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις τελεῖ ὑπὸ καθεστῶς Δημοσίου και οὐχὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΕΥΘΥΝΑΙ

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 76.

Ἀστικὴ εὐθύνη.

1. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος εὐθύνεται ἐναντι τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου διὰ πᾶσαν θετικὴν ζημίαν, ἣν προὔξενεν εἰς αὐτὸ ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὡς και διὰ τὰς ἀποζημιώσεις, εἰς ἃς ὑπεβλήθη τοῦτο ἐναντι τρίτων ἕνεκα παρανόμων πράξεων ἢ παραλείψεων αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, γενομένων ἐπίσης ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας. Δὲν εὐθύνεται ὁ ὑπάλληλος ἐναντι τρίτων διὰ τοιαύτας πράξεις ἢ παραλείψεις αὐτοῦ

2. Τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον δύναται εἰς περίπτωσιν ἀμελείας, ἐκτιμῶν τὰς εἰδικὰς ἐκάστοτε περιστάσεις, νὰ καταλογίσῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον και μέρος μόνον τῆς ἐπελθούσης τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ν.Π.Δ.Δ. ζημίας ἢ τῆς εἰς ἣν ὑπεβλήθη τοῦτο ἀποζημιώσεως.

3. Ἐὰν πλείονες ὑπάλληλοι προὔξενεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ζημίαν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον, ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

4. Τὸ δικαίωμα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ. πρὸς ἀποζημιώσιν ἐναντι τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ παραγράφεται μετὰ τριετίαν, ἀρχομένην εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀφ' ἧς ἐπῆλθεν ἡ ζημία, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν τῆς αὐτῆς παραγράφου ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 57 και 59 τοῦ Ν. 1811/51.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν παράγραφον 1 ἀντὶ τῆς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου τίθεται ἡ εὐθύνη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., ἐφ' ὅσον τὸ κείμενον ἀναφέρεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 ἀπαλείφονται τὰ ἐπιθέτα «τακτικὸν ἢ διοικητικὸν» δικαστήριον, δοθέντος ὅτι κατὰ τε τὸν Ν. 3845/1958 «περὶ Κ.Ο.Φ.Δ.», και πρὸ παντός, κατὰ τὸ νέον Σύνταγμα, τὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια γενικῆς ἢ μερικῆς ἀρμο-

διόττος — οὐχι ειδικῆς — κατέστησαν τακτικά ὡς πρὸς τε τὰς διοικητικὰς διαφορὰς οὐσίας καὶ τὰς τοιαύτας ἀκυρώσεως.

Ἐξ ἄλλου, διὰ λόγους συστηματικώτερης κατατάξεως τῆς κανονιστικῆς ὕλης, ἐκρίθη, ὅτι τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, λόγω τῆς στενῆς του ἐννοιολογικῆς συναφείας πρὸς τὸ ἄρθρον 57, ὡς καὶ τῆς ρητῆς ἄλλωστε ἀναφορᾶς του εἰς αὐτό, δέον ν' ἀποτελέσῃ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου (ἄρθρον 57 Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος), πρὸς ἀποφυγὴν διασπάσεως τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀστικὴν εὐθύνην κανόνων δικαίου. Ὡσαύτως, διηκρινίσθη, ὅτι ὡς δευτέρα περίπτωση νοεῖται ἡ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ οὐχί, τυχόν, ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Τέλος, διευκρινίζεται ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἐνιαία ρυθμίσις τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν ὀργάνων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τελεῖ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν ἐν ἄρθροισι 104-106 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐνότητά ρυθμίσεως τῆς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., ἐναντι τρίτων.

Ἄρθρον 77.

Διαχειριστικὴ εὐθύνη.

1. Πᾶς Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὕψ' οἰανδήποτε σχέσιν καὶ μορφήν συνεργάτης ἢ ἀνάδοχος ἢ ἐντεταλμένος, εἰσπράττων ἢ λαμβάνων ἢ διαχειριζόμενος καθ' οἰονδήποτε τρόπον χρήματα ἢ ὑλικὸν Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, καθίσταται Ἐκκλησιαστικὸς δημόσιος ὑπόλογος διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ληφθέντα χρηματικὰ ἢ περιουσιακὰ στοιχεία καὶ ὑπόκειται εἰς λογοδοσίαν, ἐπιθεώρησιν καὶ διαχειριστικὸν ἔλεγχον ὡς πρὸς τὴν διαχειριστικὴν αὐτοῦ εὐθύνην.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 ὑπολόγων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Δημοσίου λογιστικοῦ, τυχόν δὲ ἀνωμαλία ἐν τῇ διαχειρίσει ὑπαλλήλου, βεβαιουμένη ἀρμοδίως, ἐκτὸς τῶν ἄλλων συνεπειῶν, συνεπάγεται ὑποχρεωτικῶς τὴν παῦσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 58 τοῦ Ν. 1811/51 καὶ ἄρθρα 42 κ.λ.π. τοῦ Νόμου ΣΙΒ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, καὶ ἄρθρα 72 ἐπ. Ν.Δ. 321/1969.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν παρ. 1 ἀποδίδεται ἡ σήμερον ἰσχύουσα ἐννοία τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἵνα περιλάβῃ, ὄχι μόνον τοὺς Ἐκκλησιαστικὸς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ καὶ πάντα διαχειριζόμενον χρήματα, ὑλικὸν ἢ ἑτερόν τι περιουσιακὸν στοιχεῖον Ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 προβλέπεται ἡ ἀνάλογος ἐφαρμογὴ τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων καὶ κυρώσεων, ὡς ἄλλωστε προβλέπει καὶ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, σὺν τῇ προσθήκῃ, ὅτι ἡ ἀρμοδίως βεβαιουμένη ἀνώμαλος διαχείρισις Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου συνεπάγεται ὑποχρεωτικῶς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τῆς παύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἄρθρον 78.

Ἀτομικοὶ φάκελοι.

1. Δι' ἕκαστον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τηρεῖται παρὰ τῷ οἰκείῳ Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου ἴδιος ἀτομικὸς φάκελος, περιλαμβάνων:

α) Τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα τῶν τυπικῶν προσόντων τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὰ ἄρθρα 6-14 τοῦ παρόντος, καταχωρούμενα καὶ εἰς εἰδικὸν «Φύλλον Μητρώου».

β) Τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 79 τοῦ παρόντος «Ἐκθέσεις Οὐσιαστικῶν Προσόντων».

γ) Πάντα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον ἢ σχετιζόμενα πρὸς αὐτόν.

2. Στοιχεῖα δυσμενῆ διὰ τὸν ὑπάλληλον δέον, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀπόρρητα, πρὸ τῆς τοποθετήσεώς των εἰς τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 φάκελον ν' ἀνακοινῶνται τῷ ὑπαλλήλῳ, δι' ἐνυπογράφου ἐπὶ τοῦ ἀνακοινουμένου ἔγγραφου ἐπισημειώσεως τοῦ λαμβάνοντος γινῶσιν ὑπαλλήλου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 92 παρ. 1 καὶ 93 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 αἱ περὶ φακέλων τῶν ὑπαλλήλων διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἀπολοιοῦνται καὶ συστηματοποιοῦνται διὰ τῆς καθιερώσεως ἐνιαίου τρόπου τηρήσεως ἐν τῷ ἀτομικῷ φακέλλῳ τῶν ἀποδεικνυόντων τὰ προσόντα των στοιχείων.

Δοθέντος ὅτι, ὡς ἀπεδείχθη ἐν τῇ πράξει, ἡ τήρησις ἀτομικῶν δελτίων Μητρώου, ὡς προέβλεπε τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, οὕτως ἢ ἄλλως, δὲν ἐφηρμόσθη, δύο εἶναι σήμερον αἱ ἐνδεδειγμένοι λύσεις.

Ἡ πρώτη εἶναι ἡ τήρησις διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκάστου Κλάδου καταλλήλως γραμμογραφημένης χαρτοπινακίδος (καρτέλλας), μετ' αὐξήσεως ἀριθμοῦ Μητρώου, γενικοῦ κατὰ κλάδον καὶ βαθμὸν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Διοικήσει καὶ εἰδικῶν ἐν τῷ Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου, περιλαμβανούσης τὸ σύνολον τῶν στοιχείων τυπικῶν προσόντων, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, κατὰ κανόνα, σταθερῶν. Οὕτω θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ κατάταξις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως εἰς Ἐπετηρίδα, ἣτις δὲν θὰ περιελάμβανε μόνον τὴν μέχρι τοῦδε ἐννοίαν τῆς ἀρχαιότητος ἐν τῷ βαθμῷ, δι' ἣν ἄλλωστε ὡς πρὸς τοὺς διοικ. ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους συντάσσεται καὶ ὁ εἰδικὸς πίναξ ἀρχαιότητος κατὰ τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἀλλὰ κυρίως τὴν ὅλην τυπικὴν ὑπηρεσιακὴν τάξιν ἐξελιζέως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως. Αὐτὴ καθιεροῦται διὰ τοῦ προβλεπομένου «Φύλλου Μητρώου».

Ἡ ἑτέρα, ἡ καὶ ἤδη κριθεῖσα ὡς προοδευτικῶς ἐφαρμόσιμος, λύσις, καθ' ἣν δημιουργοῦσα ὄγκον γραμματειακῆς ἐργασίας, εἶναι ἡ καθιέρωσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 90 τοῦ παρόντος Ἐπετηρίδος ὡς πρὸς τὰς προαγωγὰς καὶ ὁ συνδυασμὸς τοῦ «Φύλλου Μητρώου» καὶ τῆς Ἐκθέσεως οὐσιαστικῶν προσόντων, καὶ ἡ μερίμνη τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου συμπλήρωσις τῆς. Δι' ἣν ἐνδείκνυται, ὅπως τὰ κυριότερα τῶν στοιχείων τῶν τυπικῶν προσόντων τοῦ ὑπαλλήλου περιλαμβάνονται εἰς τὴν πρώτην κυρίως σελίδα τῆς κατὰ τὸ

επόμενο άρθρον «Ἐκθέσεως Οὐσιαστικῶν Προσόντων» τοῦ ὑπαλλήλου, ἥτις οὕτω πως θὰ περιέχη τὰ:

α) Στοιχεῖα ὑπηρεσιακῆς ταυτότητος, ἥτοι: Ἐπώνυμον, ὄνομα, πατρώνυμον, κατηγορίαν καὶ κλάδον, βαθμόν, θέσιν καὶ περιγραφὴν ἐπιτελουμένων καθηκόντων.

β) Ἀτομικὰ στοιχεῖα, ἥτοι γεννήσεως (χρόνος καὶ τόπος), στρατεύσεως (κλάσις, Ὅπλον ἢ Σῶμα καὶ Βαθμὸς) καὶ κοινοτικίας (διεῦθυνσις, Δήμος καὶ Κοινότης, Ἀστ. Τμήμα).

γ) Οἰκογενειακὰ στοιχεῖα ἀναφερόμενα (ἐὰν ὑπάρχουν) εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ

δ) Στοιχεῖα τίτλων σπουδῶν, σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ δὴ Μέσην, Ἀνωτέραν, Ἀνωτάτην καὶ ἐνδεχομένως Μεταπτυχιακὴν.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ αἱ ἠθικαὶ ἁμοιβαὶ θὰ περιληφθοῦν εἰς τὰ συνεκτιμώμενα στοιχεῖα, ἐφ' ὅσον ἔχουν ὄχι μόνον τυπικὴν, ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικὴν ἀξίαν.

Οἰκοθεν νοεῖται, ὅτι ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ «Φύλλου Μητρώου» εἰς χαρτοπινακίδας (καρτέλλας) ἢ σελῖς τῶν τυπικῶν προσόντων, τῆς Ἐκθέσεως Οὐσιαστικῶν Προσόντων θὰ εἶναι περιττὴ καὶ θὰ περιλαμβάνη μόνον τὰς κατ' ἔτος ἀλλαγάς.

Ἄρθρον 79.

Ἐκθεσις οὐσιαστικῶν προσόντων.

1. Τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων διακριβοῦνται, παρακολουθοῦνται καὶ βεβαιοῦνται κατ' ἔτος ἐν τῇ συντασσομένη «Ἐκθέσει Οὐσιαστικῶν Προσόντων», κατὰ τὰ ἄρθρα 80-83 τοῦ παρόντος.

2. Αἱ ἐν παρ. 1 ἐκθέσεις χρησιμοποιοῦνται ὡς μέσον ἐκτιμῆσεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλιῶν κρίσεως αὐτῶν, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ὡς προαγωγῆν, μετάθεσιν, μετάταξιν, ἀπόλυσιν, τῶν ἐν τῷ φακέλῳ στοιχείων δυναμένων ν' ἀνατραποῦν μόνον δι' ἐγγράφων ἀποδείξεων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 92 παρ. 2 τοῦ Ν. 1811/1951, βελτιούμενον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ «Ἐκθεσις Ὑπηρεσιακῆς Ἰκανότητος» ὡς στοιχεῖον, κυρίως, ἐὰν μὴ ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιούμενον διὰ τὰς προαγωγάς, ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «Ἐκθέσεως Οὐσιαστικῶν Προσόντων», ὡς μέσου τῆς καθόλου ἀξιολογήσεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου.

Ὡς γνωστὸν (ΑΣΔΥ 50/1969), ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε κτηθείσης ἐμπειρίας περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τοῦ ὑποδείγματος τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων, τοῦ καθιερωθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9Α Ἐγκυκλίου τοῦ ΑΣΔΥ, ἄγεται τις εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ σύστημα αὐτό, χρήσιμον ἴσως ὄν, καὶ βῆμα πρόοδου ἀποτελοῦν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς του, ἤδη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀνάγκην ἀξιολογήσεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ προσόντα ταῦτα δεόν νὰ παρακολουθῶνται καὶ καταγράφονται ἀκριβῶς καὶ ὑπευθύνως ὄχι μόνον διὰ ἐπικειμένην προαγωγῆν, ὡς μέχρι σήμερον συνέβαινον, ἀλλὰ διὰ πᾶσαν περίπτωσιν κρίσεως, καὶ μάλιστα ἀξιοποιήσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς π.χ. ἐκπαίδευσιν, μετεκπαίδευσιν, μετάταξιν, ἀπόλυσιν κ.ο.κ., εἰς τρόπον ὅστε αἱ ὑπηρεσιακαὶ μεταβολαί, νὰ μὴ εἶναι ἀθαιρετοὶ ἢ προσωπικοῦ χαρακτῆρος

ἐνέργειαι, ἀλλὰ ἀντικειμενικῶς δικαιολογούμεναι ἢ ἐπιβαλλόμεναι πράξεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ τεχνικὴ ἐπανεκτίμησις τοῦ ὑποδείγματος τούτου τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων κατέδειξε τὴν πολλαπλὴν ἀνεπάρκειαν αὐτοῦ, ὅπως καταστή ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 92 παρ. 2 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος Ἐκθεσις Ὑπηρεσιακῆς Δράσεως καὶ Ἐπιδόσεως καὶ τὸ κύριον μέσον ἀξιολογήσεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, λόγῳ τῶν ἀτελειῶν, αἰτίνας δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἀκολούθως:

α) Ἡ ἔλλειψις ὀλοκληρωμένης καὶ ἀκριβοῦς εἰκόνας τῆς προσωπικότητος τοῦ ὑπαλλήλου ἀπὸ ἀπόψεως ἀτομικῶν, οἰκογενειακῶν καὶ λοιπῶν στοιχείων, ἰδίᾳ δὲ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν γενικότητα καὶ ἀοριστίαν τῶν διδομένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν προϊσταμένων χαρακτηριστικῶν.

β) Ἡ ἔλλειψις πληρότητος τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων κρίσεως τοῦ ὑπαλλήλου, τῶν οὐσιαστικῶν αὐτοῦ προσόντων, περὶ τῶν πέραν τῶν ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεώσεών του.

γ) Ἡ ἔλλειψις ταυτότητος τῶν χρησιμοποιουμένων, οὕτως ἢ ἄλλως, διαφόρων κατ' ἀνάγκην, στοιχείων κρίσεως οὐσιαστικῶν προσόντων, ἥτοι κριτηρίων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δυνατότητος, ὄχι μόνον τῆς περὶ τοῦ ὑπαλλήλου κρίσεως τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοῦτο ὄργανων, ἀτομικῶν ἢ συλλογικῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς συγκρίσεως αὐτῶν.

δ) Ἡ ἔλλειψις ἐνότητος ἐκφράσεως τῶν κρινόντων προϊσταμένων περὶ τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν κρινόμενων ὑφισταμένων τῶν, καὶ ὁσάκις ἀκόμη, συμπληρωματικῶς μᾶλλον παρὰ κατὰ μέθοδον, ἡ κρίσις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν κριτηρίων.

ε) Ἡ μὴ κατοχύρωσις τῆς ἀμεροληψίας τῆς κρίσεως τῶν κρινόντων, πέραν τῆς καθιερώσεως τοῦ εἰδικοῦ ἀδικήματος — «ἢ μὴ ἐδυνείδητος ἐκθεσις προϊσταμένου περὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων» (ἄρθρον 132 παρ. 1 περ. ιε' Υ.Κ.)

στ) Ἡ ἔλλειψις μηχανισμοῦ «ἀλληλοελέγχου», ἢ διασταύρωσις τῆς ὀρθότητος τῶν κρίσεων, ὥστε πολυάκις κριτῆς τῶν ἱκανότητων τῶν ὑπαλλήλων νὰ εἶναι οὐσιαστικῶς μόνον εἰς, ἐφ' ὅσον ὁ δευτέρος, ἢ ἱεραρχικῶς ἀνώτερος τοῦ πρώτου, εἴτε δὲν ἔχει ἰδίαν γνώμην καὶ συμφωνεῖ ἀπλῶς πρὸς τὸν πρῶτον εἴτε ἔχει μὲν ἀλλὰ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν ἀντιτάξῃ, καὶ δὴ ἠτιολογημένως.

ζ) Ἡ ἔλλειψις διαβαθμίσεως, ἔστω καὶ στοιχειώδους, τῆς περὶ οὐσιαστικῶν προσόντων κρίσεως τῶν προϊσταμένων περὶ τῶν ὑφισταμένων τῶν, εἰς τρόπον ὅστε οὕτε ἢ ἄρνησις νὰ εἶναι ἐπικεικῆς, οὐδὲ ἢ κατάφασις δικαία.

η) Ἡ ἔλλειψις παιδευτικοῦ μηχανισμοῦ διὰ τῆς μέσῃ τῶν ἐκθέσεων προσπάθειας αὐτοβελτιώσεως τοῦ ὑπαλλήλου, πρὸ τῆς συντάξεως τῆς περὶ αὐτοῦ ὑπηρεσιακῆς ἐκθέσεως, διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπιβαλλομένης ἐκ τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ διευθυντικοῦ δικαιώματος ὑποχρεώσεως ἐπισημάνσεως τῶν ἀτελειῶν τῶν ὑπαλλήλων, πρὸς παροχὴν αὐτοῖς πρὸ τῆς κρίσεως τῆς ἐδκαιρίας ἄρσεως ἐπισημαινομένων μειονεκτημάτων, καὶ

θ) Ἡ ἔλλειψις αἰτιολογίας, ἐνίοτε δὲ καὶ αἰτιώδους σχέσεως μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ ὑπαλλήλου (τῶν ἀπαιτούμενων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 100 Υ.Κ. πρὸς χαρακτηρισμὸν ὑπαλλήλου ὡς προακτέου, κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν ἢ κατ' ἐκλογὴν ἢ κατ' ἀρχαιότητα) καὶ τῆς πρὸς προαγωγὴν προτάσεως, εἰς τρόπον ὅστε σημερον μέγα ποσοστὸν ὑπαλλήλων νὰ προτείνεται πρὸς προαγωγὴν κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀτελειῶν τούτων καὶ λύσιν τοῦ ἐπὶ εἰρητῆ προβλήματος, προβλέπεται ἡ καθιέρωσις νέου συστήματος ἀξιολογήσεως οὐσιαστικῶν προσόντων, ἐπομένως δὲ καὶ νέου τρόπου συντάξεως τῶν φύλλων ποιότητος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐπιδιώκεται:

α) Ἡ ἐξειδίκευσις καὶ ὁ συγκεκριμένος χαρακτῆρ τῆς ἀξιολογήσεως.

β) 'Η πληρότης κρίσεως τῶν δυσκόλως ἀποδεικνυομένων οὐσιαστικῶν προσόντων.

γ) 'Η διάκρισις μεταξύ χρηστότητος καὶ ἰκανότητος.

δ) 'Η δυνατότης συγκρίσεως, ἴτοι ταυτότης τῶν στοιχείων κρίσεως

ε) 'Η ἐνότης ἐκφράσεως τῶν στοιχείων τούτων.

στ) 'Η κατοχύρωσις τῆς ἀμεροληψίας τῶν κρίσεων.

ζ) 'Η καθιέρωσις μηχανισμοῦ ἀλληλοελέγχου τῶν κρίσεων.

η) 'Η καθιέρωσις διαβαθμίσεως τῶν κρίσεων.

θ) 'Η ἐξασφάλισις συμμετοχῆς εἰς τὴν διαδικασίαν τόσοῦ τοῦ κρινόμενου ὑπαλλήλου ὅσον καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς 'Υπηρεσίας τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

ι) 'Η αἰτιολόγησις ὁποσδήποτε τῶν ἄκρως δυσμενῶν κρίσεων.

Αἱ ὡς ἄνω βασικαὶ τεχνικαὶ προϋποθέσεις δύνανται νὰ ἐκπληρωθῶν δι' εἰδικοῦ ὑποδείγματος «'Εκθέσεως Οὐσιαστικῶν Προσόντων», ἀντιστοίχου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 92 παρ. 2 τοῦ Υ.Κ. ἐκθέσεως, χρησιμοποιητέας διὰ πᾶσαν περίπτωση κρίσεως ὑπαλλήλου, ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὴν μέχρι τοῦδε συντασσομένην «'Εκθεσὶν 'Υπηρεσιακῆς 'Ικανότητος».

'Α ρ θ ρ ο ν 80.

Διαδικασία συντάξεως.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκθέσεις συντάσσονται διὰ τῆς χρήσεως ὑποδείγματος, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ περιέχοντος τὸ μὲν τὰ ἐν ἄρθροις 58-64 οὐσιαστικὰ προσόντα καὶ καθήκοντα, τὸ δὲ τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις 81-88 στοιχεῖα.

2. Αἱ ἐκθέσεις αὗται συντάσσονται ἐντὸς τοῦ πρώτου 150ῆμέρου τοῦ 'Ιανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ πρωτοκολλούμεναι τίθενται ἐν τῷ οἰκείῳ ἀτομικῷ φακέλῳ τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, μετὰ τὴν γνωστοποίησιν αὐτῶν τοῦ περιεχομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 75 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

'Αρθρον 92 παρ. 2 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

'Αποδίδεται τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9B/1969 ἐγκυκλίου τοῦ ΑΣΔΥ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. ἰσχὸν Δίκαιον.

'Α ρ θ ρ ο ν 81.

Διαβάθμισις ἀξιολογήσεως.

1. Τὰ ἐν ἄρθροις 58-64 οὐσιαστικὰ προσόντα, ὑπάρχοντα ἐν ἐκάστῳ ὑπαλλήλῳ εἰς ὀρισμένον βαθμὸν, ἀξιολογοῦνται, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολουθοῦσας ἀξιολογικῆς κλίμακος:

α) 'Εξάιρετος: ὁ εἰς τὸ ἀνώτατον ὄριον καὶ κατ' ἀσυνήθη ἐξάιρεσιν κατέχων τὰς συνιστώσας τὸ οἰκεῖον προσὸν ιδιότητος καὶ πληρῶν τὰς ἀπαιτήσεις ἀνωτέρας θέσεως.

β) Λίαν ἐπαρκῆς: ὁ ἄνω τοῦ συνήθους μέσου ὄρου διαθέτων τὰ οὐσιαστικὰ τοῦ οἰκείου προσόντος χαρα-

κτηριστικὰ καὶ ἱκανοποιῶν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

γ) 'Επαρκῆς: ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὸν γενικῶς ἀποδεκτὸν μέσον ὄρον ἐπιπέδου τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἱκανοποιῶν ἀπλῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς θέσεως τοῦ ἢ ἀμφοτέρων.

δ) Μέτριος: ὁ εὐρισκόμενος κάτω τοῦ μέσου ὄρου καὶ δυσχερῶς ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς θέσεως του.

ε) 'Ανεπαρκῆς: ὁ μὴ διαθέτων τὸ κατώτατον ὄριον ἱκανοποιητικῆς ἐπιδόσεως καὶ κρινόμενος ἀνεπαρκῆς, ἀνίκανος ἢ ἀκατάλληλος διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του.

2. 'Ο κρινόμενος ὡς μέτριος παραμένει στάσιμος, ὁ δὲ κρινόμενος ὡς ἀνεπαρκῆς παραπέμπεται εἰς τὸ 'Υπηρεσιακὸν Συμβούλιον, κατὰ τὸ ἄρθρον 166 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου υἰοθετεῖται ἐνιαῖον καὶ δίκαιον σύστημα κρίσεως καὶ συγκρίσεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν 'Εκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

'Ὡς γνωστόν, τὸ ἐν τῇ 'Ελληνικῇ διοικητικῇ πραγματικῇ συστάσει ὑπῆρξε τὸ δίλημμα μεταξὺ ἀορίστου ποιοτικῆς κρίσεως, οἷαν καθιέρου ἢ ὑπ' ἀριθμ. 9A/1955 'Εγκύκλιος τοῦ ΑΣΔΥ, καὶ τῆς συγκεκριμένης ἀριθμητικῆς ἢ κατὰ ἀξιολογικὰς βαθμίδας διαβαθμίσεως, οἷαν ἔχουν καθιέρωσει 'Ὁργανισμοὶ τινες. Τὰ μειονεκτήματα καὶ πλεονεκτήματα ἐκάστου τῶν συστημάτων τούτων εἶναι προφανῆ καὶ ἐκτίθενται ἐν τῇ Διοικητικῇ 'Επιστῆμῃ. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιβάλλει τὸν συνηθισμὸν τῶν δύο τούτων μεθόδων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πλεονεκτημάτων καὶ ἐξουδετερώσιν τῶν μειονεκτημάτων ἐκάστου τούτων, ὡς ἄλλωστε καταδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς ἐπιπέθου χρήσεως τοῦ συνδεδεασμένου συστήματος ἐν τῇ 'Εκπαιδευτικῇ Διοικήσει, ὡς καὶ εἰς τινὰς τῶν Τραπεζῶν καὶ μεγάλων 'Ὁργανισμῶν.

'Ὀποσδήποτε, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πληρότητος κρίσεως ἀφ' ἐνός καὶ τῆς ταυτότητος τῶν κριτηρίων, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ ἐκτεθέντα, ἐπιβάλλεται ἡ χρήσις ἐνιαίου ἢ ἴσου μέτρου κρίσεως, κατὰ τὴν Νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας.

Ὀὕτως, ἐκαστὸν τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων οὐσιαστικῶν προσόντων προσδιορίζόμενον ἐκ σταθερῶν καὶ μεταβλητῶν παραγόντων, ἀξιολογεῖται διὰ κλίμακος ποιοτικῆς βαθμολογίας, ὡς ἀκολουθῶς: «'Εξάιρετος, Λίαν 'Επαρκῆς, 'Επαρκῆς, Μέτριος, Κακός».

1. 'Ὡς «ἐξάιρετος» δέον νὰ χαρακτηρίζεται ὁ ὑπάλληλος, ὁ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ κρίσιν περιόδου ἐπιδείξας εἰς ἐκαστὸν τῶν συνιστῶντων τὸν χαρακτηῖρα καὶ τὸ ἥθος τοῦ κριτηρίου, ὡς καὶ τὰς ἰκανότητάς του προσόντων τὸν ἀνώτατον βαθμὸν ἐπιδόσεως, καὶ δὴ ἐξ αἰρέτων τοιούτων, ἴτοι ὑπεράνω πάσης συνήθους προσδοκίας, εἰς σημεῖον καθιστῶν τὸν ὑπάλληλον πρότυπον, μὴ ἐπιδεχόμενον περαιτέρω βελτίωσιν.

2. 'Ὡς «λίαν ἐπαρκῆς» δέον νὰ χαρακτηρίζεται ὁ ὑπάλληλος, ὁ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ κρίσιν χρονικῆς περιόδου ἐπιδείξας εἰς ἐκαστὸν τῶν ὡς ἀξιολογουμένων οὐσιαστικῶν προσόντων τὸν ἄνω τοῦ μέσου ὄρου βαθμὸν ἐπιδόσεως, καὶ δὴ λίαν καλόν, ἴτοι ὁ καλύπτων εἰς τὸ οἰκεῖον προσὸν τὰς ἀπαιτήσεις ὄχι μόνον τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς θέσεως του, ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐπιδεχόμενος ὅμως περαιτέρω βελτίωσιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ προτύπου.

3. 'Ως «έπαρκής» δέον να χαρακτηρίζεται ο υπάλληλος, ο κατά την διάρκειαν της υπό κρίσιν περιόδου επιδείξας εις τὸ ἀντίστοιχον ὑπὸ κρίσιν προσόν, ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων βαθμῶν ἐπιδόσεως ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου ἢ τῆς Ὑπηρεσίας του, ἦτοι ὁ ἱκανοποιῶν ἀπλῶς ἐν τῷ οἰκείῳ προσόντι τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ καὶ τῆς εἰς ἦν ὑπηρετεῖ θέσεως.

4. 'Ως «μέτριος» δέον να χαρακτηρίζεται ὁ υπάλληλος, ὅστις ἐν ἐκάστῳ προσόντι ἐκ τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων, διὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν χρονικὴν περίοδον ἐπέδειξε βαθμῶν ἐπιδόσεως κάτω τοῦ μέσου ὅρου τῶν συναδέλφων του, ἦτοι ὁ δυσκόλως ἢ ἀνεπαρκῶς ἱκανοποιῶν τὰς ἐν τῷ οἰκείῳ προσόντι ἀπαιτήσεις τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς θέσεως.

5. 'Ως «ἀνεπαρκής» δέον να χαρακτηρίζεται ὁ υπάλληλος, ὅστις ἐπέδειξεν ἐν ἐκάστῳ προσόντι τὸ κατώτατον ὄριον τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐκ τούτου κρίνεται ὡς μὴ διαθέτων τὸ ἀπαραίτητον δι' ὑπάλληλον κατώτατον ὄριον χρηστότητος ἢ ἱκανότητος διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν προσόν ἀντιστοίχως, τοῦθ' ὅπερ καθιστᾷ τὸν κρινόμενον διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπολυτέον.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δι' ἕκαστον τῶν προσόντων εἰδικῶν χαρακτηρισμῶν θὰ ἐξάγεται ἐν συμπεράσματι ὁ γενικὸς χαρακτηρισμὸς τοῦ υπαλλήλου, ὑπὸ τὴν αὐτὴν κλίμακα, συνδεομένη ὅμως μὲ τὴν περὶ προαγωγῆς ἢ μὴ πρότασιν, ὡς ἀκολούθως:

1. Ἐξάιρετος = προακτέος κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν.
2. Λίαν ἐπαρκής = προακτέος κατ' ἐκλογὴν.
3. Ἐπαρκής = προακτέος κατ' ἀρχαιότητα.
4. Μέτριος = μὴ προακτέος, ἦτοι στάσιμος.
5. Ἀνεπαρκής = ἀπολυτέος.

'Ως ἐν συμπεράσματι, ἐξάιρετος ἢ λίαν καλός, ἢ καλὸς χαρακτηρίζεται ὑφ' ἐκάστου τῶν κριτῶν ὁ υπάλληλος, δι' ὃν ἔχουν δοθῆ ἀριθμὸς τις βαθμῶν ἐξαιρέτου, λίαν καλῶ, ἢ καλοῦ ἀντιστοίχως, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται ὁπωσδήποτε ὁ τῶν βασικῶν προσόντων ἦθους, τῆς ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς ἀποδόσεως, καὶ ἡ διοικητικὴ ἱκανότης. Μὴ συγκεντρουμένων τῶν βαθμῶν τούτων, τίθεται ὁ ἀμέσως κατώτερος γενικὸς χαρακτηρισμὸς, ὡς θὰ ἐκτίθεται ἀναλυτικώτερον ἐν ταῖς ὁδηγίαις. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐνὸς τούτου συστήματος θὰ ἔδει, ἐν τούτοις, νὰ ἔχουν ὀρισθῆ καὶ συνηρηστικῶς, εἴτε κατὰ προσόν, εἴτε ἔστω κατὰ κατηγορίαν προσόντων. Ἄλλα τοιοῦτόν τι θὰ ἦτο σκόπιμον εἰς μεταγενεστέραν φάσιν.

Ἄρθρον 82.

Κριταὶ οὐσιαστικῶν προσόντων.

1. Τὴν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα Ἐκθέσεως ἀξιολόγησιν τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων ἐνεργεῖ κατὰ πρῶτον λόγον ὁ ἄμεσος προϊστάμενος τοῦ υπαλλήλου, ἀνώτερος τοῦλάχιστον κατὰ ἓνα βαθμῶν ἢ μισθολογικὸν κλιμάκιον ἢ ἰσόβαθμος μὲν ἀλλ' ἐτέρου κλάδου ὡς ἔχων ἴδιαν καὶ ὑπεύθυνον γνώμην τῆς ἐπιδόσεως τοῦ υπαλλήλου.

2. Ὡσαύτως ἐνεργεῖ ἴδιαν καὶ αὐτοτελεῖ κρίσιν καὶ ἀξιολόγησιν ὁ τυχὸν ἀνώτερος προϊστάμενος τοῦ υπαλλήλου, ὁπωσδήποτε δὲ ὁ οἰκείος Ἱεράρχης. Οὗτοι δέον νὰ σημειώσουν τὴν προέλευσιν τῆς κρίσεώς των, ἦτοι ἐξ ἴδιας ἀντιλήψεως ἢ ἐξ εἰσηγήσεως τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 προϊστάμενου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέον ἄρθρον.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' ἀρχὴν, ἀντικαθίσταται τὸ ἐν τῇ πράξει ἰσχύον μέχρι τοῦδε καθεστὼς τῆς μιᾶς κατ' οὐσίαν κρίσεως ὑπὸ τοῦ «προϊ-

σταμένου» τοῦ υπαλλήλου, ὅστις μάλιστα καὶ δὲν προσδιορίζεται σαφῶς, μῆτε ἐκ τοῦ Νόμου, μῆδὲ ἐκ τῆς Νομολογίας, περιοριζομένης εἰς τὰ «μόνιμα στελέχη τῆς υπαλληλικῆς ἱεραρχίας» καὶ τοὺς κατέχοντας «τὰς ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστης ὑπηρεσίας ὀργανικὰς θέσεις» (Ὑπ. Δικαιοσύνης: Πορίσματα Νομολογίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας σ. 346-348), ἦτοι τοὺς διευθύνοντας «ὀργανικὰς διευθύνσεις ἢ τμήματα» (Σ.τ.Ε. 1125/1958). Ἐν τῇ πράξει ὅμως προέκυψαν, ὡς γνωστὸν, ἀμφισβητήσεις:

1. Ὡς πρὸς τὸ ποῖος ἐκ τῶν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ προϊσταμένων δέον νὰ συντάσῃ Ἐκθέσεις Ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος (ΑΣΔΥ 1652/1955 Ἐγκ.), καὶ

2. Ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν συντάξεως Ἐκθέσεων ὑπὸ τῶν Προισταμένων καὶ τὰς συνεπείας τῆς παραλείψεως (ΑΣΔΥ 366/1968), ἐν ὧσι μάλιστα τοῦ ἐνδεικτικοῦ τῶν ὑπὸ τῶν νόμων τασσομένων προθεσμιῶν (Σ.τ.Ε. 562/1966 κ.λ.π.).

Ἡ Νομολογία τοῦ Σ.τ.Ε. ἐν τούτοις παρέσχε τὴν δυνατότητα συντάξεως Ὑπηρεσιακῆς Ἐκθέσεως καὶ ὑπὸ ἄλλου προϊσταμένου πέραν τοῦ ἥδη συντάξαντος τοιαύτην Ἐκθεσιν (Σ.τ.Ε. 557/1955). Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν ἐτηρήθη κατὰ κανόνα ἐν τῇ πράξει οὐδὲ τεχνικῶς προσφέρεται διὰ γενικώτεραν ἐφαρμογὴν. Ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1652/1955 Ἐγκύκλιος τοῦ ΑΣΔΥ, περὶ συμμετοχῆς ἀπάσης τῆς ἱεραρχίας εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Ὑπηρεσιακῶν Ἐκθέσεων, φέρεται τηρουμένη ἐν τῇ πράξει.

Κατόπιν τούτων, τὸ ἔργον τῆς ἀξιολογήσεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν υπαλλήλων ἀνατίθεται εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς «κριτᾶς» ἀποτέλεμα κρινόμενα καὶ οὐχὶ διὰ τῆς συμφωνίας πρὸς τὸν συντάκτην τῆς Ἐκθέσεως, καὶ δὴ κατ' ἀρχὴν εἰς δύο, ἦτοι τὸν ἄμεσον προϊστάμενον καὶ τὸν ἀνώτερον αὐτοῦ κατὰ βαθμῶν ἢ θέσιν καὶ τρίτον, ἐνδεχομένως, τὸν Ἱεράρχην, ὅστις, ὡς γνωστὸν, παρακολουθεῖ ἐνεργῶς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας.

Πάντως, δέον νὰ ὑφίσταται αὐτοτελεῖς κρίσις 2-3 κριτῶν, οἵτινες, λόγω τῆς διαφορᾶς θέσεως ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ ἐν ἐκάστῳ Ἐκκλησιαστικῷ Ὄργανισμῷ, θὰ ἠδύνατο νὰ προσδιορισθοῦν διὰ τῆς ὀνομασίας: Κριτῆς Α', Κριτῆς Β' καὶ Κριτῆς Γ'.

Ὡς ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ ΑΣΔΥ (Ἐγκύκλιος 9Β/1969), ἐν προκειμένῳ δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι:

α) Κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τοῦ υπαλληλικοῦ δικαίου, ἐδραιουμένη εἰς τὰ περὶ ἀμερολήπτου κρίσεως, ἰσόβαθμος υπάλληλος δὲν δύναται νὰ συντάσῃ, ἔλλειψει ἐναντίας εἰδικῆς καὶ ρητῆς διατάξεως, ἐκθεσιν περὶ τῆς υπαλληλικῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως ἰσοβάθμου συναδέλφου του. Ἡ τυχὸν ὑπαρξίς ἢ λήψις ὑπ' ὄψιν τοιαύτης ἐκθέσεως καθιστᾷ, κατὰ τὰ νενομολογημένα, ἀκρωτέραν τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκδοθεῖσαν διοικητικὴν πράξιν. Εὐνόητον ὅθεν ὅτι, προκειμένου περὶ ἰσοβάθμου υπαλλήλου, ὁ ἐκ τούτων ὀργανικῶς προϊστάμενος θὰ ἀπέχῃ τῆς συντάξεως τοιαύτης ἐκθέσεως διὰ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσιακῇ μονάδι ἰσόβαθμον του, δι' ὃν θὰ συντάσῃ ἑκθεσιν ὁ ἀμέσως ὑπέρτερος αὐτῶν προϊστάμενος ἢ ὁ οἰκείος ἐπιθεωρητῆς ἢ ὁ Ἱεράρχης, κατὰ περίπτωσιν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἰσόβαθμος ἀνήκῃ εἰς ἕτερον κλάδον, ὅτε αἰρεται τὸ κάλυμα τοῦ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης συγκρίσεως τεκμηρίου μὴ ἀμερολήπτου κρίσεως.

β) Ὁ προϊστάμενος ἐκάστης Ὑπηρεσίας ἔχει ἀρμοδιότητα συντάξεως ἐκθέσεως, κατὰ τὰ διαληφθέντα, διὰ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν υπαλλήλους, ἀσχετῶς ἂν οὔτοι εἶναι ὀργανικῶς τοποθετημένοι ἢ ὑπηρετοῦν κατ' ἀπόσπασιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἢς προϊσταται. Κατ' ἀκολουθίαν, αἱ περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος τοῦ ἐν ἀποσπασίᾳ τελοῦντος υπαλλήλου καταρτιζόμεναι ἐκθέσεις τοῦ προϊσταμένου τῆς παρ' ἢ ἢ ἀπόσπασις ὑπηρεσίας κέκτηνται τὴν αὐτὴν νομικὴν ἰσχύον, ἦν καὶ αἱ καταρτιζόμεναι παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὀργανικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ υπαλλήλου καὶ δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκτιμῶνται ἰσοδυνάμως, κατὰ τὴν κρίσιν ἐφ' οἷοῦ ὅποτε θέματος, ἀφορῶντος εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ υπαλλήλου.

γ) Ὡς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα τῆς δυνατότητος τοῦ προϊσταμένου πρὸς σύνταξιν Ἐκθέσεως Οὐσιαστικῶν Προ-

σόντων δέον να θεωρηται το εν τη πράξει τηρούμενον, ητοι το τριμήνον.

Άρθρον 83.

Άντικειμενικότης τής αξιολογήσεως.

1. Κρίσις προϊσταμένου περι ύπαλλήλου ως εξαιρέτου, μετρίου ή ανεπαρκούς περι το ήθος ή τας ικανότητας, χρήςζει ειδικής αιτιολογίας, περιλαμβανούσης τά στοιχεϊα τά δικαιολογούντα τον δοθέντα χαρακτηρισμόν.

2. Αι εκθέσεις ανακοινούνται εις τους ύπαλλήλους. Έν περιπτώσει αντικειμενικώς ανακριβοϋς στοιχείου ή αξιολογήσεως, όφειλομένων εις έλλειψιν αντικειμενικότητος του προϊσταμένου, ό ύπάλληλος δικαιούται όπως, αναφέρων τά σχετικά στοιχεϊα, ζητήση την παρά του Έπηρεσιακού Συμβουλίου διόρθωσιν τής εκθέσεως. Το Διοικητικόν Συμβούλιον αποφαινεται ύποχρεωτικώς επί τής αιτήσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 92 παρ. 4 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Δια τής νέας διατάξεως τής παρ. 1, την όποιαν υιοθέτησε και το ΑΣΔΥ (Πρ. 50/1969) δια τους διοικητικούς ύπαλλήλους, καθιερούται ή προς εξασάλισιν των ύπαλλήλων ύποχρέωσις τής Έκκλησιαστικής Διοικήσεως περι αιτιολογίας των άκρων όριων τής διακριτικής αυτής εξουσίας, οχι δε πάντων των χαρακτηριστικων αξιολογήσεως ύπαλλήλου τινός.

Κατ' αρχήν, δέον να διευκρινισθη, ότι ή κρίσις περι τας ιδιότητας ή ικανότητας του ύπαλλήλου ύπάγεται εις τον χώρον τής λεγομένης διακριτικής ευχερείας του κρίνοντος. Τοϋτο όμως δεν σημαίνει, ότι είναι επιτρεπτή ή και ανεκτή ή αυθαίρετος ή έσφαλμένη κρίσις προϊσταμένου, ίδια εν σχέσει με τά ουσιαστικά προσόντα των ύφισταμένων αυτών. Δι' ό και θα ήτο εδής εργον κατ' αρχήν, δια τον λόγον τουτον, εάν καθίστατο αιτιολογητέα ή τοιαύτη κρίσις. Έντεϋθεν και παραμένει ως δυνατότης, μη αποκλειομένης δια σχετικής διατάξεως. Τυχόν τοιαύτη μεροληπτική κρίσις στοιχειοθετεί ειδικόν πειθαρχικόν άδίκημα.

Άλλ' ή αιτιολογισις του χαρακτηρισμού δι' έκαστον των ουσιαστικων προσόντων δεν καθίσταται τεχνικώς δυνατή δι' άπαντα τά προσόντα, δεδομένου ότι ή συναγωγή, ίδια των ιδιοτήτων, δεν προσδιορίζεται εξ όρισμένων πράξεων ή γεγονότων, άλλ' εκ σφραϊας και ποικιλίας εκδηλώσεων συμπεριφοράς. Δι' ό και ή λύσις περι αιτιολογήσεως άνωτάτων και κατωτάτων όριων ιδιοτήτων και ικανοτήτων.

Ός άνωτάτον αιτιολογητόν όριον κρίνεται ό χαρακτηρισμός «εξαιρέτος» δια τε το ήθος, όπερ άποτελεί τον κεντρικόν άξονα τής διοικητικής χρηστότητος, και τας ικανότητας, ίδια δε την ά π ο δ ο σ ι ν — ποιοτικήν και ποσοτικήν και την διοικητικήν ικανότητα.

Ός κατωτάτον αιτιολογητόν όριον, είναι το εκ τής Διοικητικής Νομολογίας ύποχρεωτικόν επί τή βάσει τής αρχής των φύσει αιτιολογητών πράξεων, εις άς δυνατόν να ύπαχθουν ουσία τοδλάχιστον και αι περι του ύπαλλήλου δυσμενείς κρίσεις των προϊσταμένων, δεδομένου ότι ό γενικός χαρακτηρισμός ύπαλλήλου τινός ως μετρίου ή κακού άγει εις στέρησιν του δικαιώματός του περι προαγωγής, κατá τ' άνωτέρω εκτεθέντα. Πάντως, ή αιτιολογία αυτη δέον να είναι σύντομος μεν αλλά και σύννομος, ητοι δια συγκεκριμένων στοιχείων, έστω και δια παραπομπής εις στοιχεϊα, περιεχόμενα εν τώ άτομικώ φακέλω του ύπαλλήλου, π.χ. Έκθεσις Έπιθεωρήσεως, Πόρισμα διοικητικής εξέτασεως κ.ο.κ.

Εις την δευτέραν παράγραφον άποδίδεται το ισχύον Δίκαιον τής ανακοινώσεως τής εκθέσεως εις τους ενδιαφερομένους και του δικαιώματος αυτών, όπως άποκαταστήσουν τυχόν ανακριβείας ή άδίκους δι' αυτους κρίσεις, όφειλομένας εις πλάνην ή κακήν διάθεσιν του προϊσταμένου, πράγμα άνθρωπίνως αναπόφευκτον άλλωστε, ως προβλέπει ήδη το άρθρον 92 παρ. 4 του Έπαλληλικού Κώδικος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Άρθρον 84.

Δοκιμαστική περίοδος.

1. Ό εις τακτικήν θέσιν διοριζόμενος ύπάλληλος μέχρι και του 4ου βαθμού τυγχάνει δοκιμος και έφ' όσον δεν έτυχε τής εν άρθρω 111 μετειαγωγικής εκπαιδεύσεως, διανύει διετή δοκιμαστικήν ύπηρεσίαν, κατá την διάρκειαν τής όποίας δύναται ν' άπολυθη, μετ' άπόφασιν του Έπηρεσιακού Συμβουλίου, έφ' όσον δεν ήθελε κριθή κατάλληλος, δια λόγους αναγομένους εις την ύπηρεσίαν του.

2. Έντός τριών μηνών από τής συμπληρώσεως διετοϋς δοκιμαστικής ύπηρεσίας, το Έπηρεσιακόν Συμβούλιον, λαμβάνον ύπ' όψιν την Έκθεσιν Ουσιαστικων Προσόντων, κρίνει περι τής μονιμοποίησεως έκάστου διοριζομένου. Άποκλείεται πάντως ή μονιμοποίησις των κρινομένων, κατá το άρθρον 78, ως μετρίων ή ανεπαρκων ύπαλλήλων.

3. Κατá τής περι άπολύσεως πράξεως τής παρ. 1 και τής περι μη μονιμοποίησεως πράξεως τής παρ. 2 χωρεί προσφυγή ένώπιον του κατá το άρθρον 5 Άνωτ. Έπηρε. Συμβουλίου, δυναμένου να επιβάλη και πάσαν ποινήν του άρθρου 118 του παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 60 του Έπαλληλικού Κώδικος και άρθρον 9 του Β.Δ. τής 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εις την παρ. 1 έπέρχεται βελτίωσις του ήδη ισχύοντος καθεστάτος δια τής άπαλλαγής τής διαδικασίας μονιμοποίησεως των δοκιμων τακτικων ύπαλλήλων, τής τε Έκκλησιαστικής Διοικήσεως και των ύπαλλήλων, έφ' όσον έχει προηγηθη ή κατá το άρθρον 111 του παρόντος μετειαγωγική εκπαιδευσις. Δι' αυτης όχι μόνον επιτυγχάνεται έποικοδομητική ενήμερωσις του ύπεισερχομένου ύπαλλήλου εις την τεχνικήν τής Έκκλησιαστικής Διοικήσεως, αλλά και καθίσταται δυνατή ή αξιολογησις των ουσιαστικων προσόντων του ύπαλλήλου, όποτε ή περι εϋδοκίμου φοιτήσεως βεβαίωσις δύναται ν' αντικαταστήση την περι μονιμοποίησεως πρότασιν των Προισταμένων, ητις άλλωστε μέχρι σημερον σπανίως άπετέλεσεν ουσιαστικήν κρίσιν, παραμένουσα εις τά πλαίσια μιás τυπικής διαδικασίας.

Έν τή παρ. 2 συνδυάζεται ή διαδικασία τής μονιμοποίησεως προς την εν Κεφαλαίω Ι' διαδικασίαν αξιολογήσεως των ουσιαστικων προσόντων των ύπαλλήλων και καθιερούται ό

κανών, ότι αποκλείεται τής μονιμοποίησεως ό επί δύο έτη, ήτοι δις κρινόμενος υπό τών Προϊσταμένων του ως μέτριος ή ανεπαρκής, έφ' όσον βεβαίως ή κρίσις έλέγχεται ως όρθή υπό του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου.

Είς τήν παρ. 3, μη ύφισταμένης τής Συνταγματικής προστασίας τής μονιμότητας, άντι τής υπό του Ύπαλληλικού Κώδικος προσφυγής ούσίας ένώπιον του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, άπαιτούσης χρόνον και δαπάνην, παρέχεται ευχέρεια προσφυγής ούσίας είς τό Άνωτερον Ύπηρεσιακόν Συμβούλιον όπερ θά δύναται νά άποδίδη τό δίκαιον έν εκάστη περιπτώσει, μεθ' όλων τών τής άμερολήπτου κρίσεως διαδικαστικών έγ- γυήσεων. Άλλωστε δι' αύτης τής διαδικασίας ούδόλωσ παρα- κώλυεται ό κατά τό Σύνταγμα δικαστικός έλεγχος του Συμβου- λίου τής Έπικρατείας.

Ά ρ θ ρ ο ν 85.

Τοποθέτησις - Μετάθεσις - Μετακινήσις.

1. Οί Έκκλησιαστικοί ύπάλληλοι τοποθετούνται είς ύφισταμένας κενάς τακτικάς θέσεις κατά τό άρθρον 16 του παρόντος, ή είς ύπηρεσιακάς μονάδας, έλλείψει δέ τοιούτων, δι' εκτέλεσιν ύπηρεσίας, καθοριζομένης έν τή πράξει τοποθετήσεως του διοικητικού προϊστα- μένου του Έκκλησιαστικού Νομικού Προσώπου διοι- κητικού όργάνου, είς τό πλαίσιον τών καθηκόντων, είτε του κλάδου, είτε τής ειδικότητος του ύπαλλήλου.

2. Κατά τήν αύτην διαδικασίαν ένεργείται και ή μετάθεσις του τακτικού Έκκλησιαστικού ύπαλλήλου εκ τινος θέσεως, ή ύπηρεσιακής μονάδος ή ή μετακινή- σις εκτάκτου ύπαλλήλου εκ τινος άπασχολήσεως είς έτέρα, έφ' όσον τά καθήκοντα τής είς μετάθεσιν θέσεως δέν είναι άσυμβίβαστα πρός τόν κλάδον του ύπαλλήλου ή ικανότητα του μη τακτικού τοιούτου.

3. Μετάθεσις τακτικών ύπαλλήλων εκ τής κεντρι- κής ύπηρεσίας είς περιφερειακήν ή άποκεντρωμένην ταιούτην του αύτου Νομικού Προσώπου ένεργείται μετ' ήτιολογημένην γνώμην του οικείου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, άναφερομένην και είς τας τυχόν συνεπειάς τής ταιούτης μετάθεσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 94 του Ύπαλληλικού Κώδικος και άρθρον 10 παρ. Δ του Β.Δ. τής 23-24/12/1955.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' άρχήν ένοποιείται και άπλοποιείται τό καταδειχθέν έν τή πράξει ως δυσεφάρμοστον σύστημα τής νομικής δια- κρίσεως τών πράξεων διορισμού, τοποθετήσεως, μετακινή- σεως και μετάθεσεως κατά τόν Ύπαλληλικόν Κώδικα.

Έν τή παρ. 1 άποσυσχετίζεται ή πράξις τοποθετήσεως εκ τής πράξεως διορισμού πρός εξασφάλισιν τής αναγκαίας δια- κριτικής ευχερείας του προϊσταμένου, όπως διαθέτη τόν νεο- διοριζόμενον ύπάλληλον κατά τας εκάστοτε ύφισταμένας ύπηρεσιακάς ανάγκας τών κατά κανόνα μικρού μεγέθους Έκ- κλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ., έπιβαλλούσας μείζονα έλαστικότητα. Ούτως ή τοποθέτησις δύναται νά γίνεται δι' άλλης πράξεως του προϊσταμένου:

- α) είτε είς συνεστημένην και κενήν τακτικήν θέσιν,
- β) είτε είς ύπηρεσιακήν μονάδα, άνευ θέσεως και
- γ) είτε δι' εκτέλεσιν ώρισμένων καθηκόντων, προσδιορι- ζομένων έν τή πράξει τής τοποθετήσεως.

Είς τήν παρ. 2 καθιερούται ή διάκρισις και ευχέρεια:

α) Τής μετάθεσεως τών τακτικών ύπαλλήλων, άνευ τής μέ- χρι τούδε άπαιτουμένης πράξεως του Ύπηρεσιακού Συμβου- λίου, ως μη έξυηρητεούσης πρακτικήν τινά ανάγκην.

β) Τής μετακινήσεως του μη τακτικού προσωπικού, ιδία άνευ ανάγκης μνείας τής ύποχρέωσεως ταύτης έν τή οικεία συμβάσει του ύπαλλήλου.

Έν τούτοις, προβλέπονται δύο άκραία όρια, πρός άποφυ- γήν τών τυχόν υπερβάσεων ή καταστρατηγήσεων είς τό θέμα τών μεταθέσεων:

α) Η προϋπόθεσις, ότι ό τακτικός ύπάλληλος δέν θά μετα- τίθεται είς θέσιν και μονάδας άσχέτους του κλάδου είς δν ά- νήκει, ό δέ εκτάκτος δέν θά μετακινήται είς άπασχολήσεις άσχέτους τών ικανότητων του, ως διαθέτει, ως π.χ. πτυχιούχος είς έργα κλητήρος κ.ο.κ.

β) Η διαδικασία ήτιολογημένης γνωμοδοτήσεως του Ύ- πηρεσιακού Συμβουλίου, προκειμένου περι μετάθεσεως τα- κτικών ύπαλλήλων είς Περιφερειακάς ύπηρεσίας ή είς άπο- κεντρωμένας ταιούτας, ως π.χ. Οίκοτροφείον Ίεράς Μητρο- πόλεως, μη έχον ιδίαν Νομικήν Προσωπικότητα, ίνα προλη- φθούν τυχόν δυσμενείς ύπηρεσιακάι έπιπτώσεις επί τών μετα- τιθεμένων, ή άντιθέτως προνομιακάι ταιούται.

Ά ρ θ ρ ο ν 86.

Άπόσπασις.

1. Έπιτρέπεται ή άπόσπασις Έκκλησιαστικών ύπαλλήλων οϊουδήποτε Έκκλησιαστικού Νομικού Προ- σώπου είς θέσιν του αύτου κλάδου έτέρου Νομικού Προσώπου ή πρός εκτέλεσιν ύπηρεσίας διά πράξεως του Προέδρου τής Ίεράς Συνόδου μετ' ήτιολογημένην γνώμην του Άνωτέρου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, όρι- ζούσης τήν διάρκειαν και τούς λοιπούς όρους τής άπο- σπάσεως.

2. Οί άποσπώμενοι ύπάγονται άπό άπόψεως κρί- σεως προσόντων και πειθαρχικής δικαιοδοσίας είς τήν άρμοδιότητα του Προϊσταμένου του παρ' ό ή άπόσπασις Νομικού Προσώπου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 96 του Ύπαλληλικού Κώδικος, άρθρον 1 και 2 Ν.Δ. 2566/1953 και άρθρον 9 παρ. 8 Ν.Δ., 3770/1957.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' άρχήν διευρύνεται ή ευχέρεια τής άποσπάσεως, πρός έφαρμογήν τής άρχής τών «συγκοινωνούντων δοχείων» είς ό,τι άφορά είς τήν κατανομήν του προσωπικού τής Έκκλη- σίας τής Ελλάδος, πρός κάλυψιν τών αναγκών και τών μη έχόντων τούς πόρους διά πρόσληψιν προσωπικού Έκκλησια- στικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ιδία δέ τών λεγομένων «Πτωχών Μητροπόλεων», αίτινες στεροφνται και του στοιχειώδους προσωπικού, λόγω άδυναμίας καταβολής τών άποδοχών του. Ούτω παρέχεται ευχέρεια άπεριορίστου άποσπάσεως ύπαλλήλων είς θέσεις του αύτου κλάδου ή είς σχετικά πρός τήν άπασχόλησιν αυτών καθηκόντα, ως π.χ. Λογιστών, Γραμματέων, κοινωνικών λειτουργών κ.λ.π.

Άκολουθως, άπλουστεύεται ή διαδικασία τής άποσπάσεως ένεργουμένης υπό του Προέδρου τής Ίεράς Συνόδου, έχοντος πανοραμικήν εικόνα τής όλης συνθέσεως και κατανομής του προσωπικού, μετά ήτιολογημένην γνώμην του Άνωτέρου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, πρός διερεύνησιν τών συνεπειών τής συγκεκριμένης άποσπάσεως. Διευκρινίζεται φασούτως ή ύπηρεσιακή κατάστασις τών άποσπώμενων κατά τόν χρόνον τής άποσπάσεως, πρός άρσιν τυχόν άμφισβητήσεων.

"Α ρ θ ρ ο ν 87.

Υπηρεσιακή μετάταξις.

1. Επιτρέπεται ή μετάταξις τακτικών υπαλλήλων Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου εις θέσεις του αυτού κλάδου Έκκλησιαστικού ή έτέρου Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, επί τῷ αὐτῷ ἢ ἀνωτέρῳ βαθμῷ, ἐφ' ὅσον ὁ μετατασσόμενος ἔχει ἅπαντα τὰ πρὸς προαγωγὴν τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

2. Ἡ μετάταξις ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσσει τοῦ Έκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

3. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἐν παρ. 1 καὶ 2 προϋποθέσεις, ἐπιτρέπεται καὶ ἡ μετάταξις τακτικῶν δημοσίων διοικητικῶν υπαλλήλων, ὡς καὶ υπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Οἱ οὗτω μετατασσόμενοι προσμετροῦν τὴν μέχρι τῆς μετάταξέως ὑπηρεσίαν καὶ ἀσφάλισιν αὐτῶν ἐν τῇ Έκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τῆς μετάταξέως των ἱεραρχίᾳ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

"Αρθρον 97 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ 10 παρ. 3 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Παραλλήλως πρὸς τὴν εὐχέρειαν τῆς ἀποσπάσεως παρέχεται καὶ εὐχέρεια μείζονος κινητικότητος τοῦ προσωπικοῦ τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀποεπιματώσεώς του, λόγω τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ εἰς μικροῦ μεγέθους Έκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα καὶ τῆς ἐντεθεθεν φυσικῆς ἀδυναμίας ἀξιοποιήσεως τῶν προσοντούχων υπαλλήλων. Ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ἡ ὑπαρξίς χρηστῶν καὶ ἱκανῶν στελεχῶν εἰς οἰονδήποτε Έκκλησιαστικόν Νομικόν Πρόσωπον, κατὰ τὸ ἀντικειμενικῶς ἀδιάβλητον σύστημα «διηθήσεως» τῶν Ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων, ἢ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ὀρισμένοι εἰδικότερες εἰς ἐν Νομικόν Πρόσωπον, μὴ ἀξιοποιήσιμοι εἰς αὐτό, παρέχεται εὐχέρεια μετάταξέως εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε τῇ αἰτήσσει τοῦ Νομικοῦ Προσώπου, εἴτε αἰτήσσει τοῦ ἐνδιαφερομένου υπαλλήλου.

Πρὸς κατοχύρωσιν τοῦ ἀδιαβλήτου τῶν τοιούτων μετακινήσεων καὶ ἀποφυγὴν καταστρατηγήσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν προσωπικῶν ἐπιδιώξεων υπαλλήλων δι' «ἐκαιρίας», ἢ γνώμην τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καθίσταται σύμφωνος, ἵνα μὴ ὑπάρχη καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια τοιούτων ἐνδεχομένων.

Ὡσαύτως πρὸς ἐξασφάλισιν, ἰδίᾳ πεπειραμένων στελεχῶν ἀνωτέρων βαθμῶν, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπ' ἀνδρωσιν τῆς νέας ὀργανώσεως τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρέχεται εὐχέρεια μετάταξέως εἰς κενὰς θέσεις τακτικῶν υπαλλήλων, εἴτε τοῦ Δημοσίου, εἴτε Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, εἴτε μεγάλων Ὄργανισμῶν Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς π.χ. Τραπεζῶν κ.λ.π. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς προσμετράται εἰς τὴν εἰς ἦν ἡ μετάταξις θέσιν, ἢ προγενεστέρα τοῦ μετατασσόμενου ὑπηρεσία καὶ ἀσφάλισις, κατὰ τὰ εἰδικότερον ἄλλωστε ἐπ' αὐτῶν ὀρισθησόμενα διὰ τῆς ἀσφαλιστικῆς κανονιστικῆς ρυθμίσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 88.

Κλαδική μετάταξις.

1. Ὑπάλληλοι κλάδων Β' καὶ Γ' Κατηγορίας, ἀποκτῶντες τὰ τυπικὰ προσόντα ἀνωτέρας κατηγορίας καὶ ἔχοντες τὰ διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην οὐσιαστικὰ προσόντα τῶν ἄρθρων 58-64 τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ μεταταγοῦν εἰς ὑφισταμένας κενὰς θέσεις τοῦ κλάδου καὶ τῆς κατηγορίας, ἧς ἔχουν τὰ προσόντα παρὰ τῷ αὐτῷ ἢ ἐτέρῳ Έκκλησιαστικῷ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ τῷ εἰσαγωγικῷ τῆς κατηγορίας καὶ τοῦ κλάδου βαθμῷ.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 μετάταξις ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσσει τῶν ἐνδιαφερομένων, διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετ' ἠτιολογημένην γνώμην τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

"Αρθρον 2 Ν.Δ. 3605/1956 ὡς συνεπληρώθη δι' ἄρθρου 2 παρ. 5 Ν.Δ. 3685/1957, ἄρθρον 1 τοῦ Ν. 3977/1959 καὶ Α.Ν. 529/1968.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατόπιν τῆς διακυμάνσεως τῆς νομολογίας ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν ἐφαρμογῆς τῶν περὶ μετάταξέως ἀπὸ κατηγορίας εἰς κατηγορίαν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 3605/1956 καὶ Ν.Δ. 3977/1959 διὰ τοῦ Α.Ν. 529/1968 ὁ θεσμὸς τῆς κλαδικῆς μετάταξέως ἐπεξετάθη εἰς ἅπαντα τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Δι' ὃ καὶ θεσπίζεται καὶ διὰ τοῦς Έκκλησιαστικοῦς υπαλλήλους, ἀπλοποιούμενος καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν αὐτοῦ. Οὕτως, ἀντὶ τῶν κατὰ κανόνα τυπικῶν ἐξετάσεων καθιεροῦται ἢ ἐπὶ τῆς οὐσίας κρίσις τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὅπερ, συνεκτιμῶν τὸ σύνολον τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ μετατασσόμενου, θ' ἀποφαίνεται δ' ἠτιολογημένης Πράξεως πρὸς διαφάτισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἣτις θέλει ἀποφανθῆ τελικῶς. Ἄλλωστε οὐδὲν κώλυμα ὑφίσταται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων, ὅπως εἰς περιπτώσιν ἀνάγκης σχηματισμοῦ οὐσιαστικῆς κρίσεως ἐνεργήσῃ καὶ ἐξετάσιν τινα τοῦ μετατασσόμενου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

"Α ρ θ ρ ο ν 89.

Σύστημα προαγωγῶν.

1. Αἱ βαθμολογικαὶ προαγωγαὶ τῶν τακτικῶν καὶ μετακλητῶν Έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 91 καὶ 94 τοῦ παρόντος τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 92 καὶ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 93 προβλεπόμενον τρόπον.

2. Αἱ μετ' ἀνανέωσιν τῆς θητείας βαθμολογικαὶ προαγωγαὶ τῶν ἐπὶ θητεία υπαλλήλων ἐνεργοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 97 τοῦ παρόντος.

3. Αἱ μισθολογικαὶ προαγωγαὶ τῶν ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου υπαλλήλων ἐνεργοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 98 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' ἀρχήν, τὸ καθιερούμενον σύστημα προαγωγῶν καλύπτει:

α) Τὴν βαθμολογικὴν προαγωγὴν τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων.

β) Τὴν μισθολογικὴν «προαγωγὴν» τῶν ἐπὶ συμβάσει Ἰδιοτικού Δικαίου ὑπαλλήλων.

γ) Τὴν διαζευκτικὴν εὐχέρειαν βαθμολογικῆς ἢ μισθολογικῆς προαγωγῆς, μετ' ἀνανέωσιν τῆς θητείας ἀναλόγως τοῦ χρόνου θητείας καὶ τοῦ εἴδους τῆς κατεχομένης θέσεως.

Τὸ σύστημα τοῦτο προεκρίθη ἐν ὄψει τῆς διαμορφωθείσης μέχρι σήμερον νομοθεσίας καὶ νομολογίας περὶ προαγωγῶν καὶ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν πινάκων ἐμπειρίας.

Ἐν ὄψει τῶν ἰδιομορφιῶν τῆς διαρθρώσεως τῶν θέσεων τῶν ἀνομοίας φύσεως καὶ ἀνίσου μεγέθους Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὡς π.χ. ΟΔΔΕΠ καὶ Γενικῶν Φιλόπτωχων Ταμείων ἢ Μητροπόλεις τις, ὡς δικαιότερον σύστημα προαγωγῶν προεκρίθη ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον συνδυάζει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν γενικὴν καὶ δικαίαν ἐξέλιξιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν εἰδικὴν διάρθρωσιν τῶν θέσεων ἐκάστου Νομικοῦ Προσώπου, ἵνα μὴ ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες εἰς μικροῦ μεγέθους Νομικὰ Πρόσωπα στεροῦνται οὐσιαστικῶς τῆς σταδιοδρομίας τῶν, ἔλλειψει θέσεων ἀνωτέρων βαθμῶν.

Πρὸς τοῦτο καθιεροῦνται:

α) Ἡ Ἐπετηρὶς δι' ἅπαν τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς οἰοῦναι «κάτοπτρον» τῆς ὅλης καταστάσεως καὶ διαρθρώσεως τοῦ προσωπικοῦ, εἰς τρόπον ὅστε ἕκαστον ὄργανον νὰ εὐρίσκη τὴν προσήκουσαν θέσιν του εἰς τὸν Ὁργανισμόν.

β) Ἡ πρᾶξις προαγωγῆς καθ' ἕκαστον Ν.Π.Δ.Α., ὡς πρᾶξις κρίσεως καὶ συγκρίσεως τῶν ἐν αὐτῇ προακτέων.

Ἄρθρον 90.

Ἐπετηρὶς τακτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Μέχρι τῆς 25ης τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ἐκάστου Νομικοῦ Προσώπου κατάλογοι, περιλαμβανόντες ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ προηγούμενου ἔτους ὑπηρετοῦντας τακτικούς ὑπαλλήλους, μετὰ τῶν στοιχείων ἀρχαιότητος καὶ τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων ἐπὶ τῇ βάσει ὑποδείγματος, καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

2. Τῶν καταλόγων τούτων λαμβάνουν γνῶσιν ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενοι, οἵτινες δικαιοῦνται εἰς ὑποβολὴν ἐνστάσεων μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

3. Οἱ κατάλογοι μετὰ τῶν ἐνστάσεων ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἀνώτερον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαινόμενον ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐπιφέρει τὰς ἐπ' αὐτῶν τυχόν διορθώσεις, μεριμνᾷ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς Ἐπετηρίδας, περιλαμβανούσης τὰ βασικὰ στοιχεῖα θέσεων καὶ κατοχῆν αὐτῶν, εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», κατὰ κατηγορίας Νομικῶν Προσώπων, ὡς Συνοδικὰ Νομικὰ Πρόσωπα, Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ Ἱερὰ Μητροπόλεις, Ἐκκλησιαστικὰ Σχολαί, Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα καὶ λοιπὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, κατὰ σχετικὸν ὑπόδειγμα, συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 102 Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀντὶ τῆς συντάξεως ὑφ' ἐκάστου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Α. δύο πινάκων κατὰ τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα, ἐνὸς διὰ τὴν ἀρχαιότητα κατὰ τὸ ἄρθρον 102 καὶ ἑτέρου διὰ τὰς προαγωγὰς, προεκρίθη ἡ σύνταξις ἐνὸς πίνακος, ὅστις θὰ περιλαμβάνη καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν τυπικῶν προσόντων, κατὰ ἀναλογίαν πρὸς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμπερασμάτων τῶν Ἐκθέσεων Οὐσιαστικῶν Προσόντων.

Οἱ πίνακες οὗτοι, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ περιεχομένου τῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπαλλήλους καὶ τὴν ὑποβολὴν τῶν τυχόν ἐνστάσεων, θὰ ὑποβάλλονται εἰς ἐν κεντρικὸν καὶ οἰοῦναι δευτοροβάθμιον ὄργανον κρίσεως, πρὸς ἔλεγχον τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων διατάξεων περὶ τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων.

Μετὰ τὴν ὀριστικοποίησιν αὐτῶν, τὰ τυπικὰ στοιχεῖα τῶν θέσεων καὶ κατόχων, ἀποτελοῦντα τὴν «Ἐπετηρίδα» τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θὰ δημοσιεύονται εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία», εἰς τρόπον ὅστε ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι νὰ γνωρίζουν τὰς θέσεις καὶ τὰ προσόντα τῶν λοιπῶν συναδέλφων τῶν καὶ οὕτω πῶς ἀποκτήσουν ἀφ' ἑνὸς τὸ αἰσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς δικαίας μεταχειρίσεως τῶν.

Εἰς περίπτωσιν ἐξ ἄλλου ἀδικίας, ἐὰν μὴ χαρακτηριστικῆς τιнос πράξεως, ἢ κατ' ἔτος ἀνακοίνωσις τῆς Ἐπετηρίδος θὰ παρασχη τὴν εὐκαιρίαν ὑποβολῆς παραπόνων καὶ ἄρσεως τῆς τυχόν ἀδικίας.

Οὕτω, τὸ νέον καθεστῶς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης ἐξελίξεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τίθεται ὑπὸ ἄπλετον φῶς, ἐγγυώμενον καὶ τὴν διατήρησίν του «ἐν τῷ φωτὶ».

Ἄρθρον 91.

Τυπικαὶ προϋποθέσεις.

1. Διὰ νὰ προαχθῇ τακτικὸς τις ὑπάλληλος, δεόν νὰ συντρέχωσιν αἱ κάτωθι τυπικαὶ προϋποθέσεις:

α) Νὰ ὑπάρχη, προκειμένου περὶ μὴ ἐνιαίων θέσεων, κενὴ θέσις πρὸς πλήρωσιν διὰ προαγωγῆς.

β) Νὰ ἔχη συμπληρωθῇ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ ὁ κατὰ τὰς ἐπομένους παραγράφους χρόνος προαγωγῆς.

γ) Νὰ μὴ ὑφίσταται πρᾶξις τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου περὶ στασιμότητος ἢ ἀνεπαρκείας ἢ στερήσεως τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαίωματος.

2. Διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ προσωπικοῦ Α' Κατηγορίας ἀπαιτεῖται:

α) Ἀπὸ τοῦ 8ου εἰς τὸν 7ον διετῆς ὑπηρεσία ἐν τῷ 8ῳ βαθμῷ.

β) Ἀπὸ τοῦ 7ου μέχρι καὶ τοῦ 3ου τριετῆς ὑπηρεσία ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ.

γ) Ἀπὸ τοῦ 2ου βαθμοῦ εἰς τὸν 1ον τετραετῆς ὑπηρεσία ἐν τῷ 2ῳ βαθμῷ.

3. Διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ προσωπικοῦ Β' Κατηγορίας ἀπαιτεῖται:

α) Ἀπὸ τοῦ 11ου βαθμοῦ εἰς τὸν 10ον διετῆς ὑπηρεσία.

β) Ἀπὸ τοῦ 10ου βαθμοῦ εἰς τὸν 9ον τριετῆς ὑπηρεσία.

γ) Ἐκ τῶν 9ου βαθμοῦ μέχρι καὶ τοῦ 5ου τετραετίας ὑπηρεσία ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ.

4. Διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ προσωπικοῦ Γ' Κατηγορίας ἀπαιτεῖται:

α) Ἐκ τῶν 13ου βαθμοῦ μέχρι καὶ τοῦ 11ου διετίας ὑπηρεσία ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ.

β) Ἐκ τῶν 10ου εἰς τὸν 9ον τετραετίας ὑπηρεσία εἰς τὸν 10ον βαθμὸν καὶ

γ) Ἐκ τῶν 9ου βαθμοῦ εἰς τὸν 8ον ἑξαετίας ὑπηρεσία εἰς τὸν 9ον βαθμὸν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 98 καὶ ἄρθρα 103, 105 καὶ 107 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατὰ βάσιν, ἀποδίδεται τὸ περὶ τυπικῶν προϋποθέσεων προαγωγῆς ἰσχύον Δίκαιον τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 92.

Διαδικασία προαγωγῶν.

1. Κενῆς οὐσῆς ἢ κενουμένης θέσεώς τινος, ὁ Προϊστάμενος τοῦ οἰκείου Ν.Π.Δ.Δ. ὀφείλει, ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου κοινὴν ἔγκρισιν διὰ τε τὴν διενέργειαν τῆς προαγωγῆς καὶ τὴν τυχόν ἔγκρισιν τῆς σχετικῆς δαπάνης, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται πρόβλεψις ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ.

2. Τὸ Ἀνώτερον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὴν φύσιν τῆς κενῆς θέσεως καὶ τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα τῶν ὑποψηφίων πρὸς προαγωγὴν, γνωμοδοτεῖ ἠτιολογημένως ὡς πρὸς τὸν χρόνον πληρώσεως τῆς θέσεως, εἴτε διὰ προαγωγῆς εἴτε διὰ μετατάξεως, εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον.

3. Παρεχομένης τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐγκρίσεως, ὁ ἀρμόδιος διοικητικὸς Προϊστάμενος πέμπει τοὺς ἀτομικοὺς φακέλους ἀπάντων τῶν πληρούντων τὰς τυπικὰς προϋποθέσεις προαγωγῆς πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον πρὸς σύγκρισιν καὶ πρόκρισιν τοῦ καταδήλως ὑπερτεροῦντος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προτάσεων τῶν ἐκθέσεων τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων, τῶν συνεκτιμωμένων αὐτῇ στοιχείων καὶ παντὸς ἐτέρου νομίμου στοιχείου κρίσεως.

4. Ἡ διενέργεια ἢ μὴ προαγωγῆς τινος εἰς ἐνιαίαις καὶ μὴ θέσεις ἐναπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν εὐχέρειαν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καὶ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 Ἱεραῆς Συνόδου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς παρ. 1 ἐπιδιώκεται, ὅπως ὑπάρξῃ διαδικασία ἀνάλογος πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἔγκρισιν πιστώσεως, μὴ ἀναγεγραμμένης εἰς τὸν σχετικὸν προϋπολογισμόν. Ἐξ ἄλλου, πρὸς διασφάλισιν τῆς δυνατότητος ἐφαρμο-

γῆς τῶν περὶ μετατάξεως καὶ ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων διατάξεως τοῦ παρόντος, ἀνευ παρεμποδίσσεως ἐξελιξέως τῶν προσόντων ὑπαλλήλων, καθιεροῦται ἢ ὑπὸ τοῦ ΑΥΣ γνωμοδότησις πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, ὡς πρὸς τὸν κατὰ περίπτωσιν προσφορώτερον τρόπον πληρώσεως τῆς συγκεκριμένης θέσεως, ἐν ὅψει τῶν συγκεκριμένων τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων, ἅτινα προκύπτουν ἐκ τῆς σχετικῆς Ἐπετηρίδος.

Μὴ συντρέχοντος ὅθεν λόγου δι' ἐφαρμογὴν ἐτέρου τρόπου πληρώσεως τῆς θέσεως, ἢ ἔγκρισις τῆς Ἱεραῆς Συνόδου περὶ προαγωγῆς καὶ τυχόν πιστώσεως ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηριαν κινήσεως τῆς περὶ προαγωγῆς διαδικασίας κατὰ τὴν παράγραφον 1.

2. Τὸ ἀρμόδιον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει:

α) Τοῦ «Φύλλου Μητρώου», περιέχοντος τὸ σύνολον τῶν σταθερῶν τυπικῶν προσόντων.

β) Τῶν συμπερασμάτων τῶν προϊσταμένων — κριτῶν ὡς π.χ. ἐξαίρετος κ.λ.π. — ἀναφερομένων εἰς τὴν κατ' ἔτος ἐπίδοσιν ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῶν προσόντων.

γ) Τῶν συνεκτιμωμένων στοιχείων, ὡς π.χ. ἀρχαιότητος, πειθαρχικῶν ποινῶν, ἠθικῶν ἀμοιβῶν κ.λ.π., ὡς καὶ παντὸς ἐτέρου νομίμου στοιχείου κρίσεως, εὑρισκομένου ἐν τῷ φακέλῳ, ὡς π.χ. ἀποδεικτικὸν σπουδῶν κ.ο.κ.

Ἄρθρον 93.

Τρόπος προαγωγῆς τακτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Αἱ προαγωγαὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Α' Κατηγορίας ἐνεργοῦνται:

α) Κατὰ πρῶτον λόγον κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν κρίνονται κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προακτέοι, κατ' ἐκλογὴν μέχρι καὶ τοῦ 2ου βαθμοῦ.

γ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν κρίνονται οὐδὲ κατ' ἐκλογὴν προακτέοι, κατ' ἀρχαιότητα μέχρι καὶ τοῦ 4ου βαθμοῦ, παραλειπομένων τῶν κρινομένων ὡς μὴ προακτέων.

Οὐδεὶς προάγεται εἰς τὸν 1ον βαθμὸν, ἐφ' ὅσον δὲν κρίνεται προακτέος κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν ἢ εἰς τὸν 3ον καὶ 2ον βαθμὸν, ἐφ' ὅσον δὲν κρίνεται προακτέος κατ' ἐκλογὴν.

2. Αἱ προαγωγαὶ τοῦ προσωπικοῦ Β' Κατηγορίας ἐνεργοῦνται:

α) Κατὰ πρῶτον λόγον κατ' ἐκλογὴν.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν κρίνονται κατ' ἐκλογὴν προακτέοι, κατ' ἀρχαιότητα, παραλειπομένων τῶν κρινομένων ὡς μὴ προακτέων.

3. Αἱ προαγωγαὶ τοῦ προσωπικοῦ Γ' Κατηγορίας ἐνεργοῦνται κατ' ἀρχαιότητα, παραλειπομένων τῶν μὴ κρινομένων ὡς προακτέων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 104, 106 καὶ 108 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθησαν αὐτοῦσαι αἱ σχετικαὶ Διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, μὴ μόνον διαφορὰν ὅτι ἅπασαι αἱ προαγωγαὶ τοῦ προσωπικοῦ Γ' Κατηγορίας ἐνεργοῦνται κατ' ἀρχαιότητα.

Ἄρθρον 94.

Οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις.

1. Ἴνα ὑπάλληλος Κατηγορίας Εἰδικῶν θέσεων καὶ Α' Κατηγορίας προαχθῆ κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν, δέον νὰ ἔχη κριθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προτάσεων τῶν Ἐκθέσεων Οὐσιαστικῶν Προσόντων καὶ τῶν συνεκτιμωμένων πρὸς αὐτὰ στοιχείων ὡς ἀεξάιρετος, μετ' εἰδικῆς αἰτιολογίας ὡς πρὸς τὸ ἐξαίρετον τοῦ ἥθους καὶ τῆς ἀποδόσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 81 τοῦ παρόντος.

2. Ἴνα ὑπάλληλοι Α' καὶ Β' Κατηγορίας προαχθοῦν κατ' ἐκλογὴν, δέον νὰ ἔχουν κριθῆ κατὰ τὴν παρ. 1 ὡς ἀλίαν ἐπαρκεῖς»

3. Ἴνα ὑπάλληλοι Α', Β' καὶ Γ' Κατηγορίας προαχθοῦν κατ' ἀρχαιότητα, δέον νὰ ἔχουν κριθῆ κατὰ τὴν παρ. 1 ὡς ἀεπαρκεῖς».

4. Ὑπάλληλοι Α', Β' καὶ Γ' Κατηγορίας, κρινόμενοι ὡς μέτριοι, παραμένουν στάσιμοι, ἐνῶ κρινόμενοι ὡς ἀνεπαρκεῖς παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, μετ' ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 166 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α' ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 100 Υ.Κ. τροποποιούμενον.

Β' ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐντὶ τῶν δυσχερῶς ἐφαρμοζομένων ἄοριστων ἐνοιῶν τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, περὶ οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων, τὸ ἄρθρον τοῦτο, προσαρμοζόμενον πρὸς τὴν ὅλην διαδικασίαν ἀξιολογήσεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀναφέρεται εἰς τὰ συγκεκριμένα συμπέρασμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 79 Ἐκθέσεων Οὐσιαστικῶν Προσόντων, εὐθὺς ὡς αὐταί, μετὰ τῶν συνεκτιμωμένων στοιχείων, ἄγονται ἐνώπιον τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ἡ τοιαύτη λύσις εἶναι ἀνάλογος, ἐὰν οὐχὶ ὅμοια, πρὸς τὴν δοθείσαν λύσιν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 9B/1969 καὶ 9Γ/1969 Ἐγκυκλίου Ὁδηγίων τοῦ ΑΣΔΥ πρὸς ἀπάσας τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας καὶ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, κατόπιν μάλιστα καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1611/1969 ἐγκυκλίου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἄρθρον 95.

Ἀφαίρεσις χρόνου μὴ πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

1. Εἰς τὸν πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας δὲν ὑπολογίζεται:

α) Ὁ τῆς διαθεσιμότητος.

β) Ὁ τῆς ἀργίας, τῆς ἐπελευθύνσεως ἕνεκα ποινικῆς διώξεως, ἀποληξάσεως εἰς οἰανδήποτε καταδίκην, ἢ πειθαρχικῆς διώξεως, ἀποληξάσεως εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον προστίμου τριῶν μηνῶν ἀποδοχῶν.

γ) Ὁ τῆς ἀδικαιολογήτου ἀποχῆς ἐκ τῶν καθηκόντων.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 1 χρόνον ὑπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α' ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 99 Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Β' ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀπεδόθη αὐτοῦσιον τὸ ἄρθρον 99 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς μὴ ἐχούσης ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ «προσωρινῆς παύσεως».

Ἄρθρον 96.

Στασιμότης - Πειθαρχικὴ διώξις.

1. Τακτικὸς ὑπάλληλος, κρινόμενος μὲν δις κατὰ συνέχειαν, ἢ ὀπωσδήποτε τρίς, ὡς στάσιμος ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εἰσάγεται ὑποχρεωτικῶς πρὸς κρίσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 166 ἐνώπιον τοῦ οικείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας περὶ μὴ προαγωγῆς ἀποφάσεως.

2. Τακτικὸς ὑπάλληλος, παραλειπόμενος τῶν προαγωγῶν, ἐπὶ τῇ ρητῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς διατυπωμένῃ αἰτιολογίᾳ, ὅτι ἐκχερεῖ κατ' αὐτοῦ ποινικὴ ἢ πειθαρχικὴ κατηγορία, ἢ ὅποια ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων ἀνυπόστατος, κρίνεται ἐκ νέου πρὸς προαγωγὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀρμόδιαν ὑπηρεσίαν κοινοποιήσεως τῆς τελεσιδικίου ἀθωωτικῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς κατηγορίας. Οὗτος προάγεται ἀναδρομικῶς ἄνευ δικαιώματος ἀναδρομικῆς λήψεως διαφορᾶς ἀποδοχῶν, ἀφ' ἧς προήχθησαν οἱ νεώτεροί του, προκειμένου δὲ περὶ μὴ ἐνιαίου θέσεων, ἐφ' ὅσον κρίνεται προακτέος κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν ἢ κατ' ἐκλογὴν καὶ προήχθησαν νεώτεροί του, προάγεται ὑπεραριθμῶς, καταλαμβάνων ὑποχρεωτικῶς τὴν πρώτην κενουμένην θέσιν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α' ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 111, 112 καὶ 113 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Β' ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐν τῇ παρ. 1 περιελήφθη προσαρμοσθὲν τὸ ἄρθρον 111 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Εἰς τὴν παρ. 2 περιελήφθησαν, προσαρμοσθέντα ἀναλόγως πρὸς τὸ καθιερούμενον σύστημα προαγωγῶν, τὰ ἄρθρα 112 καὶ 113 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 97.

Προαγωγαὶ τῶν ἐπὶ θητεία.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλους ἢ βαθμολογικὴ προαγωγή ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 91 καὶ 94 τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων προαγωγῆς τακτικῶν ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας διὰ τῆς αὐτῆς περὶ ἀνανεώσεως τῆς θητείας πράξεως καὶ κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 33 τοῦ παρόντος διαδικασίαν.

2. Ληγούσης τῆς θητείας καὶ μὴ χωρησάσης βαθμολογικῆς προαγωγῆς, ἐπιτρέπεται, κατὰ τὴν ἀνάεωσιν ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπομένης τινὸς θητείας, ἢ μισθολογικὴ προαγωγή κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἡ ἐν παρ. 1 βαθμολογικὴ προαγωγή τῶν ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων ἐθεσπίσθη κατ' ἀναλογίαν ὁμοίων περιπτώσεων ἐν τῇ Δημοσίᾳ Διοικήσει, ὡς π.χ. τὸ Βοηθητικὸν Ἐπιστημονικὸν Προσωπικὸν Ἀνωτάτων Σχολῶν κ.ο.κ. Πάντως ἀπαιτεῖται διὰ τοιαύτην προαγωγὴν ἢ συνδρομὴ τῶν διὰ τοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους Α' Κατηγορίας τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων, ὡς π.χ. ἐλάχιστος χρόνος παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ἐξαιρέτως χρηστότης καὶ ἰκανότητος κ.ο.κ.

Εἰς τὴν παρ. 2 παρέχεται εὐχέρεια μισθολογικῆς προαγωγῆς τῶν ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ βαθμολογικὴ προαγωγή δὲν κρίνεται δυνατὴ ἢ σκόπιμος.

Ἄρθρον 98.

Μισθολογικαὶ προαγωγαί.

1. Εἰς τοὺς ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλους, τοὺς ἔχοντας ἢ μὴ μισθολογικὴν ἀντιστοιχίαν πρὸς ἓνα τῶν βαθμῶν τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας, ἢ προαγωγή συνίσταται εἰς τὴν προώθησιν ἐκ τοῦ ἐνὸς μισθολογικοῦ κλιμακίου εἰς τὸ ἀμέσως ἀνώτερον.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 μισθολογικὴ προαγωγή ἐνεργεῖται διὰ πράξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ παρόντος, μετ' ἠτιολογημένην γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρέχεται εὐχέρεια, ὅπως ὑπαρχούσης σχετικῆς δημοσιονομικῆς δυνατότητος καὶ οἱ ὑπάλληλοι Ἰδιωτικοῦ Δικαίου — ἐκτός, ὡς εἰκός, τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ τοῦ διεπομένου ἐκ συλλογικῶν συμβάσεων ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων — ἔχουν μισθολογικὴν τινα προαγωγὴν καὶ ἐξέλιξιν, ἐν ὧσιν καὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν τῶν καθηκόντων, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῆς μισθολογικῆς στασιμότητος χαλαρώσεως τῆς πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεώς των.

Ἄρθρον 99.

Πράξεις προαγωγῆς.

1. Αἱ πράξεις προαγωγῆς ὑπογράφονται ἐπὶ μὲν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἐπὶ δὲ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ προαγωγή θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν δὲ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 96 παραγρ. 2 καὶ τῆς συμμορφώσεως πρὸς δευτεροβάθμιον κρίσιν τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἢ πρὸς δεδικασμένον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαγορεύεται ἢ ἀναδρομικὴ ἰσχὺς τῆς πράξεως προαγωγῆς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 110 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον ἀποκεντροῦται ἡ διαδικασία ὑπογραφῆς τῶν περὶ προαγωγῶν πράξεων.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ, διευκρινίζεται ἡ νομολογιακῶς καθιερωθεῖσα ἀρχὴ τῆς μὴ ἀναδρομικῆς ἰσχύος τῶν πράξεων προαγωγῶν (ΑΣΔΥ 77, 78/1968), διὰ τῆς ρητῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναδρομικῆς ἰσχύος, πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ἀναφερομένων εἰδικῶν περιπτώσεων, εἰς ἃς ὑφίσταται εἰδικὸς λόγος ἀναδρομῆς εἰς τὸν ἀρχικὸν χρόνον τῆς περὶ προαγωγῆς κρίσεως τοῦ ὑπαλλήλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

ΑΔΕΙΑΙ

Ἄρθρον 100.

Κανονικαὶ ἄδειαι.

1. Ὁ τακτικὸς Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, ὁ συμπληρώσας Ζετῆ πραγματικὴν παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Ἐκκλησιαστικῷ ἢ ἐτέρῳ Ν.Π.Δ.Δ. ὑπηρεσίαν, δικαιούται καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος κανονικῆς ἀδείας ἐνὸς μηνὸς μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, δυναμένης νὰ χορηγηθῆται καὶ τμηματικῶς. Αἰτήσῃ τοῦ ὑπαλλήλου τὸ ἐν 20ήμερον χορηγεῖται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 15 Μαΐου-15 Ὀκτωβρίου. Ὁ χρόνος ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀφαιρεῖται, ὁ δὲ χρόνος τῆς ἀδικαιολογήτου ὑπερβάσεως τῆς ἀδείας στερεῖ ἀναλόγως τὸν ὑπάλληλον τῶν ἀποδοχῶν του καὶ ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

2. Ὁ τακτικὸς Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, ὁ συμπληρώσας ὑπηρεσίαν μεταξὺ 1-3 ἐτῶν, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἀορίστου χρόνου, συμπληρώσας τριετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, δικαιούται κανονικῆς ἀδείας δέκα πέντε ἡμερῶν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 79 καὶ 80 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ ἰσχὺον διὰ τοὺς κρατικούς ὑπαλλήλους Δίκαιον.

Ἄρθρον 101.

Ἀναρρωτικὴ ἄδεια τακτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Εἰς τὸν τακτικὸν Ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον, τὸν συμπληρώσαντα Ζετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν πολιτικὴν ἢ ἐκκλησιαστικὴν, ἀσθενοῦντα χορηγεῖται ἄδεια ἀποχῆς ἐκ τῶν καθηκόντων του μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ἢ παράτασις ἀδείας ἀποχῆς διὰ τὴν θεραπείαν ἢ ἀνάρρωσίν του μέχρι τῶσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου.

2. Εἰς τὸν τακτικὸν Ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον, τὸν μὴ ἔχοντα Ζετῆ ἐκκλησιαστικὴν ἢ δημοσίαν πρα-

γματικήν ὑπηρεσίαν, ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ἴσης πρὸς τόσους μῆνας ὅσα τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἄνευ δὲ ἀποδοχῶν μέχρι συμπληρώσεως ἑξ μηνῶν.

3. Ἐπὶ σοβαρῶν παθήσεων πνευμονικῆς ἢ ἄλλης μορφῆς φυματώσεως, δι' ἃς ἀπαιτεῖται μακροπρόθεσμος θεραπεία, ἐπὶ νευροψυχικῶν (ψυχροσωματικῶν) παθήσεων μακροχρονίου ἰάσεως, καὶ ἐπὶ καρκίνου τὰ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 ὅρια διπλασιάζονται.

4. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι χορηγοῦνται αἰτήσῃ τοῦ ὑπαλλήλου, δυναμένης καὶ τῆς Ἱπηρεσίας νὰ παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως τὸν ὑπάλληλον εἰς τὰ ἀρμόδια ὅργανα πρὸς χορήγησιν ἀναρρωτικῆς ἀδείας.

5. Τὰ τῶν ὀργάνων καὶ τῆς διαδικασίας γνωμοδοτήσεως διὰ τὴν χορήγησιν ἢ παράτασιν τῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ρυθμίζονται ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἀσφαλιστικῆς τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας νομοθεσίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἀρθρα 80-81 Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐν πρώτοις, ἀποσυσχετίζεται ἡ ἀναρρωτικὴ ἄδεια ἀπὸ τὴν ἐν ἄρθρῳ 105 ἄδειαν ἀπουσίας, ἥτις παρέχεται ἐν περιπτώσει συνήθους κατὰ φύσιν καὶ συντόμου χρονικῆς ἀσθενείας τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς λόγου ἀνωτέρας βίας διὰ τὴν παροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

*Ἀκολούθως, δεόν νὰ σημειωθῇ, ὅτι δὲν προβλέφθη διαδικασία λόγῳ μὴ εἰσέτι λήψεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ τρόπου παροχῆς τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὑπαλλήλους. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον Δίκαιον.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 1 0 2.

*Ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι μὴ τακτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Ὁ ἐπὶ θητεία καὶ ἐπὶ συμβάσει ὑπάλληλος διακαίουται ἀναρρωτικῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν, ἐὰν μὲν ἔχῃ συμπληρώσει τριετὴ ὑπηρεσίαν μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν δὲ οὐχί, τόσων μηνῶν ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὁ ὑπάλληλος διακαίουται καὶ ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἐνὸς εἰσέτι μηνὸς ἄνευ ἀποδοχῶν.

2. Τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν διέπεται ὑπὸ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας.

3. Εἰς τὸ ἐν παρ. 1 καὶ 2 Προσωπικὸν ἐπιφυλλάσσονται αἱ ἐκ τῆς εἰδικῆς ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας ὑπὲρ αὐτῶν προβλεπόμεναι παροχαὶ λόγῳ ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον εἶναι εὐνοϊκώτεραι.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἀρθρον 82 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

*Ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον Δίκαιον.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 1 0 3.

*Ἀδεια κυοφορίας.

1. Αἱ κυοφοροῦσαι ὑπάλληλοι, μετὰ βεβαίωσιν τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἱπηρεσίας, ἀπέχουν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὀγδόου μηνὸς τῆς κυήσεως, θεωρούμεναι ὡς ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν.

2. Ἡ ἄδεια παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας μετὰ τὸν τοκετὸν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ τεχθὲν ζῆ.

3. Τὰ κατὰ τὸν ἀσφαλιστικὸν νόμον καταβαλλόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ἐπιδόματα ἐκπίπτονται ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

4. Ἡ ἄδεια κυοφορίας μὴ οὔσα κανονικὴ ἢ ἀναρρωτικὴ εἰς οὐδένα συμψηφισμὸν ὑπόκειται.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἀρθρον 76 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 9 παρ. 8 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὰς τρεῖς πρώτας παραγράφους περιλαμβάνονται αἱ πηγαί. Εἰς τὴν τετάρτην διευκρινίζεται ἡ καθιερωθεῖσα νομολογιακῶς καὶ ἐν τῇ πράξει σχέσις μεταξύ ἀδείας κυοφορίας καὶ λοιπῶν ἀδειῶν.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 1 0 4.

*Ἀδεια ἄνευ ἀποδοχῶν.

1. Ἐπὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι, δύναται τῇ αἰτήσῃ τοῦ τακτικοῦ ὑπαλλήλου νὰ χορηγηθῇ κανονικὴ μέχρι ἐνὸς μηνὸς ἀνὰ πενταετίαν ἄνευ ἀποδοχῶν εἰσέτι ἄδεια μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἱπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐπιτρέπεται καὶ ἡ χορήγησις ἀδειῶν πέραν τοῦ ἐν παρ. 1 ὁρίου, ἀλλ' ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀδείας δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δι' οὐδεμίαν ἐτέραν περίπτωσιν, πλην τῆς διατηρήσεως τῆς ὑπαλληλικῆς ιδιότητος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἀρθρον 75 παρ. 4 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν παράγραφον 1 διατηρεῖται ἡ ὕλη τοῦ ἄρθρου 75 παρ. 4, μὲ περιορισμὸν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου ἀπὸ 15 ἡμέρας κατ' ἔτος εἰς ἓνα μῆνα ἀνὰ 5ετίαν, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεως τῆς δυνατότητος ταύτης.

Ἐν τούτοις, διὰ τῆς παραγράφου 2 διευρύνεται ἡ δυνατότης χορηγήσεως ἄνευ ἀποδοχῶν ἀδείας καὶ διὰ μείζονα χρόνον ὑπὸ τὴν εὐλογον προϋπόθεσιν, ὅτι ὁ χρόνος οὗτος δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας διὰ οἰανδήποτε περίπτωσιν, πλην τῆς τοιαύτης τῆς συνεχίσεως τῆς ὑπαλληλικῆς ιδιότητος, εἰς τὸν ὅσον ὡστε νὰ μὴ ἀποσυνδέωνται τῆς Ἐκκλησίας ὑπάλληλοι, ἔχοντες εἰδικὸν λόγον μακροτέρας τῆς συνήθους ἀπουσίας.

Άρθρον 105.

Ειδικαί άδειαι.

1. Υπάλληλος, άσθενών, κατά άρμοδιαν Ιατρικήν γνωμάτευσιν, δικαιούται τής κατά τὸ καθεστὼς άσφαλίσεως άδειας άποχής εκ τῶν καθηκόντων, παρεχομένης είτε προφορικῶς είτε έγγραφως.

2. Αί ειδικαί διατάξεις περι άδειῶν λουτροθεραπειας και άεροθεραπειας άναπήρων εφαρμόζονται αναλόγως και επί τῶν εκκλησιαστικῶν υπαλλήλων.

3. Εκπαιδευτικοί ή έτεροι τακτικοί υπάλληλοι, δικαιούμενοι κατά τας κειμένας διατάξεις διακοπῶν εργασίας, δικαιούνται εις ὅλως εξαιρετικῶς περιπτώσεις άδειας μέχρι δέκα ἡμερῶν κατ' έτος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 75 παρ. 2 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Έκτὸς τής πρώτης παραγράφου άποδίδεται τὸ επί τοῦ σημείου τούτου Ισχύον Δίκαιον διὰ τοὺς κρατικούς εν εδρεία έννοία υπαλλήλους.

(Ίδε επεξήγησιν άρθρου 101).

Άρθρον 106.

Διαδικασία χορηγήσεως.

1. Αί κατά τὰ άρθρα 100 έως 105 άδειαι χορηγούνται τῇ αίτήσει τοῦ υπαλλήλου υπό τοῦ Διοικητικοῦ Προϊσταμένου τοῦ οίκελου Έκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημόσιου Δικαίου.

2. Είς περίπτωσιν μεταθέσεως τοῦ υπαλλήλου, οὔτος δικαιούται κανονικῆς άδειας μετά τήν εις τήν νέαν θέσιν έγκατάστασίν του.

3. Η αναρρωτική άδεια δέν συμψηφίζεται πρὸς τήν εν τῷ αὐτῷ έτει κανονικῆν τοιαύτην.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρα 77 και 78 τοῦ Ν. 1811/1951 ὡς και άρθρον 3 Ν.Α. 3771/1957.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Άποδίδεται προσηρμοσμένον τὸ διὰ τοὺς κρατικούς υπαλλήλους Ισχύον Δίκαιον.

Άρθρον 107.

Περιορισμός ή ανάκλησις άδειῶν.

1. Είς περίπτωσιν ὅλως εκτάκτων υπηρεσιακῶν αναγκῶν, μετ' εισήγησιν τοῦ Διοικητικοῦ Προϊσταμένου και άπόφασιν τοῦ Υπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, δύναται νά περιορίζεται εν ὅλῳ ή εν μέρει ὁ χρόνος τῶν άνωτέρω άδειῶν, πλὴν τῶν αναρρωτικῶν και κυοφορίας, ή και νά ανακαλήται ή σχετικῆ άδεια.

2. Αί περι άνακλήσεως άδειῶν διατάξεις τοῦ εκλογικοῦ νόμου εφαρμόζονται και επί τῶν εκκλησιαστικῶν υπαλλήλων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 75 παρ. 5. Υπαλ. Κώδικος και 9 παρ. 5 και 6 Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Άποδίδεται τὸ Ισχύον Δίκαιον, συμπληρούμενον.

Άρθρον 108.

Υπερβάσις τῶν άνωτάτων ὀρίων.

1. Επί υπερβάσεως τῶν άνωτάτων ὀρίων τῶν αναρρωτικῶν άδειῶν κατά τὸ άρθρον 101, ὁ τακτικὸς υπάλληλος τίθεται εις διαθεσιμότητα λόγω νόσου κατά τὸ άρθρον 148 τοῦ παρόντος, έφ' ὅσον ή νόσος κρίνεται Ιάσιμος και ή άποκατάστασις τής υγείας τοῦ υπαλλήλου δυνατή.

2. Έν περιπτώσει άνιάτου νόσου ή αδυναμίας άποκαταστάσεως τής υγείας τοῦ υπαλλήλου, άγούσης εις σωματικῆν ή ψυχικῆν άνεπάρκειαν αὐτοῦ, ὁ εκκλησιαστικὸς υπάλληλος άπολύεται κατά τὸ άρθρον 166 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρα 80 και 81 παρ. 2 και 82 παρ. 2 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Άποδίδεται τὸ Ισχύον Δίκαιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Άρθρον 109.

Μορφαί εκπαιδεύσεως.

1. Διὰ τήν υπηρεσιακῆν και γενικωτέραν κατάρτισιν τῶν Έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων, ή Ίερά Σύνοδος μεριμνᾷ περι τής, τὸ μὲν εκπαιδεύσεως κατά τὰ άρθρα 110-112 τοῦ παρόντος, τὸ δὲ επιμορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ τής Έκκλησίας.

2. Διὰ τήν εξειδίκευσιν ή τελειοποίησιν τῶν Έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων, ή Ίερά Σύνοδος χορηγεῖ τὰς κατά τὰ άρθρα 114-115 υποτροφιας και εκπαιδευτικῶς άδειας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Η διὰ τὸ παρόντος κεφαλαίου καθιερωμένη εκπαιδευσις δέν άποτελεῖ τόσον μέσον παροχής προσθέτων γνώσεων, ὡς μέσον, και πρὸ παντός, κίνητρον ηῤξημένης άποδόσεως τοῦ προσωπικοῦ, διὰ τής βελτιώσεως τῶν ἠθικῶν ιδιοτήτων και τεχνικῶν Ικανοτήτων, Ιδία τῶν υπαλλήλων «σταδιοδρομίας» (καρριέρας) εν τῇ Έκκλησιαστικῇ Διοικήσει.

Σχετικῶς, εις τήν πρώτην παράγραφον διακρίνεται ή επαγγελματικῆ οὔτως εἰπεῖν κατάρτισις τῶν υπαλλήλων από τήν επιμόρφωσιν, έφ' ὅσον ή μὲν πρώτη άποβλέπει εις τήν βελ-

τίωσιν τῶν ἱκανοτήτων, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν ἤδη κεκτημένων γνώσεων.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον διευκρινίζεται, ὅτι ἡ παροχὴ ὑποτροφῶν καὶ εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν πρὸς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξειδικεύσιν καὶ τελειοποίησιν αὐτῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 110.

Εἰσαγωγικὴ ἐκπαίδευσις.

1. Εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους, ἅμα τῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 32-35 τοῦ παρόντος προσλήψει αὐτῶν, παρέχεται εἰσαγωγικὴ ἐκπαίδευσις, εἴτε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, εἴτε διὰ φοιτήσεως εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 112 Κέντρον, εἴτε δι' ὀργανώσεως εἰδικοῦ κύκλου διαλέξεων ἢ μαθημάτων.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 εἰσαγωγικὴ ἐκπαίδευσις προσδιορίζεται κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ τὴν λήξιν τῆς οἰκείας διαδικασίας ἐπιλογῆς ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, προσδιορίζοντος τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τοῦ προκρινομένου Ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις σχετικὴ πρὸς τὸν Α.Ν. 340/1968.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς πρώτης παραγράφου, προβλέπεται ἡ κατὰ συνοπτικὸν καὶ πρὸς τὴν πρᾶξιν προσηρμοσμένον τρόπον παροχὴ στοιχειώδους ἐνημερώσεως τῶν νεοεισερχομένων τακτικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ σταδιοδρομήσουν. Οὕτως, ἡ εἰσαγωγικὴ ἐκπαίδευσις κλιμακοῦται ἀπὸ τὴν ἀπλὴν ἐνημέρωσιν ἐν τῇ παρ' ἢ προσλαμβάνεται ὁ ὑπάλληλος Ὑπηρεσίᾳ, μέχρι τῆς ὀργανώσεως εἰδικοῦ κύκλου σπουδῶν ἢ σεμιναρίου, εἴτε ἐν Ἀθήναις εἴτε ἐν τινι περιφερείᾳ.

Ἄρθρον 111.

Μετεκπαίδευσις.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ μετεκπαίδευσις τακτικῶν ὑπαλλήλων Α' κατηγορίας ἐπὶ βαθμῶ 8ω-6ω, προκειμένης μονιμοποιήσεως αὐτῶν ἢ κρίσεως πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν 5ον βαθμὸν, ὡς καὶ ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῶ 4ω, προκειμένης κρίσεως πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν 3ον βαθμὸν, εἴτε εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 112 Κέντρον, εἴτε δι' εἰδικοῦ προγράμματος ἐν τινι Ἀνωτέρᾳ Σχολῇ, διαρκείας 150 τοῦλάχιστον ἐκπαιδευτικῶν ὥρῶν.

2. Ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 μετεκπαίδευσίως ἀποφαίνεται ἡ Ἱερά Σύνοδος, μετὰ γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παιδείας Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπεξεργαζομένης τὴν μορφήν καὶ πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διοικήσεως διὰ τῆς «ἀνωτέρας τοῦ Προϊσταμένου Προσωπικότητος» παρι-

σταται, ὡς εἰκός, ἀνάγκη ἐπαξίας βαθμολογικῆς προωθήσεως τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων, ὅσον καὶ τῶν προσληφθησομένων. Δι' ὃ καὶ λαμβάνεται, προκειμένης τοιαύτης προωθήσεως, μέριμνα παροχῆς γενικῆς ἢ εἰδικῆς μετεκπαίδευσίως ἐπὶ θεμάτων ἀμέσως σχετιζομένων πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑπηρεσίας των, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἠθικοῦ των ἐξοπλισμοῦ καὶ βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν ἱκανοτήτων αὐτῶν, ἐν ὄψει τῶν εἰδικῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν καὶ τῶν μεγαλύτερων ἐδθωνῶν τῶν καταληφθησομένων ἀνωτέρων θέσεων.

Ἄρθρον 112.

Φορεὺς ἐκπαίδευσίως.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 109-111 τοῦ παρόντος ἐκπαίδευσις παρέχεται δαπάναις τῆς Ἐκκλησίας διὰ συστάσεως εἰδικοῦ Κέντρου, παρ' Ἀνωτάτῃ ἢ Ἀνωτέρᾳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ ἢ παρὰ τῇ Ἀποστολικῇ Διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφαρμοζομένων ἀνάλογως τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 340/1968.

2. Τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Κέντρου τούτου ρυμίζονται δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις ἀντίστοιχος πρὸς τὸν Α.Ν. 340/1968 «Περὶ μέτρων ἀξίσεως κ.λ.π.».

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου προβλέπεται ἡ ἔστω καὶ εἰς ἀπωτέραν φάσιν συγκρότησις ἰδίου φορέως ἐκπαίδευσίως εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν μὲν διαρκῶν, τῶ δὲ προσηρμοσμένης πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας ἐκπαίδευσίως. Οὕτω, θὰ ὑπάρχῃ θεσμὸς ἀντίστοιχος πρὸς τὸ συσταθὲν Κέντρον Μετεκπαίδευσίως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων ἢ τυχόν συσταθησομένην Σχολὴν Διοικητικῶν Λειτουργῶν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 113.

Τίτλοι ἐκπαίδευσίως.

1. Περὶ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 110-113 τοῦ παρόντος ἐκπαίδευσίως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων παρέχεται τὸ ἀντίστοιχον πρὸς τὸ εἶδος αὐτῆς πιστοποιητικόν, ὅπερ καταχωροῦμενον ἐν τῇ Ἐκθέσει Οὐσιαστικῶν Προσόντων ἀποτελεῖ συνεκτιμητέον στοιχεῖον κρίσεως ἐν τῇ προαγωγῇ ἢ ἄλλῃ μεταβολῇ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς κατόπιν ὑποτροφίας ἢ ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας λαμβανομένους τίτλους, ἢ ἄλλα πιστοποιητικὰ σπουδῶν, μετὰ προηγουμένην ἠτιολογημένην ἀξιολόγησιν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ἐπιπέδου αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις, σχετικὴ πρὸς τὸν Α.Ν. 340/1968.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν πρώτῃν παράγραφον ρυθμίζεται τὸ θέμα τοῦ τροποῦ ἐκτιμήσεως τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἐκδιδομένων δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 110-113 εἶδους ἐκπαίδευσίως,

διά της γενικής αρχής, ότι ταυτα δὲν εἶναι ἀπλᾶ στοιχεῖα τοῦ φακέλου, ἀλλὰ συνεκτιμώμενα ὑποχρεωτικῶς στοιχεῖα ἐν τῇ παραγωγῇ ἢ ἄλλῃ μεταβολῇ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς ἢ μετὰταξις κ.ο.κ.

Ὡς πρὸς τοὺς κατόπιν ὑποτροφίας ἐκπαιδευομένους εἰς Ἄνωτάτα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, παρίσταται ἀνάγκη οὐσιαστικῆς ἀξιολογήσεως τοῦ ἀποννηθέντος τίτλου, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σταδιοδρομίαν τοῦ ὑπαλλήλου, ἰδίᾳ ἐν ὄψει τῆς ποικιλίας, τῆς μορφῆς καὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐπιπέδου τῶν ὑπὸ ἀλλοδαπῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων παρεχομένων τίτλων.

Ἄρθρον 114.

Ἵποτροφία.

1. Ἐπιτρέπεται ἢ εἰς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους, ἔχοντας προσόντα ἡθους καὶ ἰκανότητος εἰς βαθμὸν ἐξαιρετον καὶ μὴ ὑπερβάντας τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, παροχῇ ὑποτροφιῶν πρὸς εἰδίκευσιν ἢ τελειοποίησιν εἰς θέματα σχετικὰ πρὸς τὸν κλάδον ἢ τὴν θέσιν των, ἀτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑπαλλήλου διὰ χορηγήσεως τῶν ἀποδοχῶν ἀπλῶν ἢ ἠϋξημένων μέχρι τοῦ τριπλασίου, ἢ διὰ χορηγίας Ἐκκλησιαστικοῦ τινος Ἰδρυματος ἢ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας πράξεως τρίτων, ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου, κατὰ τὴν δι' εἰδικῶν Κανονισμῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἵποτροφιῶν ὀριζομένην διαδικασίαν.

2. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ὑποτροφίαι χορηγοῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δι' Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς μετὰ πρότασιν τοῦ Ἄνωτέρου Ἵπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐλέγχοντος τὴν συνδρομὴν τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων καὶ προσδιορίζοντος τοὺς ὅρους χορηγήσεως αὐτῶν ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, ὡς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ἅς ὁ ὑπότροφος ἀναλαμβάνει διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ὑποτροφίας, ἀπαιτουμένης ὅπωςδὴποτε τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑποτρόφου ἐπὶ διπλάσιον τοῦλάχιστον τοῦ τῆς ὑποτροφίας χρόνον.

3. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποτροφίας ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος τελεῖ ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 88, 89 καὶ 90 Ὑπαλληλικῶν Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' ἀρχὴν, διευρύνεται ὁ θεσμὸς τῆς παροχῆς ὑποτροφιῶν πρὸς μετεκπαίδευσιν καὶ εἰδίκευσιν, διὰ τῆς ἐπεκτάσεώς του ἀπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα τρόπου χορηγήσεως τῶν ἀποδοχῶν ἀπλῶν ἢ ἠϋξημένων εἰς τὸ διπλάσιον, εἰς πᾶσαν μορφήν χορηγίας, εἴτε Ἐκκλησιαστικοῦ τινος Ἰδρυματος, εἴτε τρίτου τινός, Νομοῦ ἢ φυσικοῦ Προσώπου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐν ζωῇ, ὡς π.χ. δωρεᾶς, εἴτε αἰτία θανάτου, ὡς π.χ. κληροδοτήματα.

Ἡ ἐπιτρέψιμος ἀπὸ τὴν διαδικασίαν, ἐνεργεῖται παραπομπῇ εἰς τὸν ἐν ἐπεξεργασίᾳ «Κανονισμὸν Ἐκκλησιαστικῶν Ἵποτροφιῶν», πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐν προκειμένῳ ἐπεκτάσεως εἰς διαδικαστικὰ λεπτομερεῖας.

Ἐπειδὴ δὲν ὀρίζονται ἐν προκειμένῳ ἐνιαίως, ὡς ἐν τῷ Ὑπαλληλικῷ Κώδικι, μὴτε αἱ τυπικαὶ προϋποθέσεις χορηγήσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν, μὴδὲ αἱ ἀναλαμβανόμεναι

ὑποχρεώσεις καὶ αἱ συνέπειαι μὴ τηρήσεώς της, παρέχεται ἡ εὐχέρεια προσδιορισμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἄνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ περίπτωσιν, ὀριζομένου μόνον ὡς ἐλάχιστου ὁρίου παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ διπλάσιου τοῦ τῆς ὑποτροφίας χρόνου.

Ἄρθρον 115.

Ἐκπαιδευτικαὶ ἀδειαι.

1. Εἰς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους μὴ ὑπερβάντας τὸ 45ον ἔτος καὶ ἔχοντας προσόντα ἡθους καὶ ἰκανότητος εἰς βαθμὸν λίαν ἐπαρκῆ καὶ ἐπιτυγχάνοντας ὑποτροφίαν ἐτέρων Νομικῶν ἢ Φυσικῶν Προσώπων, ἢ δι' ἰδίων δαπανῶν ἐκπαιδευομένους ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὸν κλάδον ἢ τὴν θέσιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ἢ χορηγήσῃς ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας ἴσης πρὸς τὸν τῆς ὑποτροφίας χρόνον, ἐφ' ὅσον ἀναλαμβάνεται ὑποχρέωσις παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐπὶ χρόνον τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὸν τῆς ὑποτροφίας, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 114 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

2. Ὁ χρόνος ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας δι' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις, πλὴν τῆς λήψεως ἀποδοχῶν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως χορηγήσεως ὑποτροφίας δι' ἀπλῶν ἢ ἠϋξημένων ἀποδοχῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 114 παρ. 1.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 91 τοῦ Ὑπαλληλικῶν Κώδικος.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐφ' ὅσον αἱ μετ' ἀποδοχῶν ἐκπαιδευτικαὶ ἀδειαι ἐνετάγησαν ἤδη εἰς τὰς ὑποτροφίας κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, ὁ θεσμὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν περιορίζεται εἰς τὰς ὑποτροφίας, τὰς παρεχομένας ὑπὸ τρίτων ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους, ἢτοι τὰς λεγομένας «ἐκωνύμους ὑποτροφίας». Δι' αὐτάς, ὡς καὶ διὰ τὰς σπουδᾶς ἰδίαις τῶν ὑπαλλήλων δαπάναις, προβλέπεται ἢ χορηγήσῃς ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν διὰ χρόνον ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς τὸν τῆς ὑποτροφίας. Καὶ ἐνῶ διὰ τὴν παροχὴν ὑποτροφίας ἀπαιτεῖται ἐξαιρετος ἐπίδοσις καὶ τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐν προκειμένῳ ἢ μὲν ἐπίδοσις δέον νὰ εἶναι ἀπλῶς λίαν ἐπαρκῆς, τὸ δὲ ὄριον ἡλικίας ἀναβιβάζεται εἰς τὸ 45ον ἔτος, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Καὶ ἐνῶ διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀδειαν ἄνευ ἀποδοχῶν ὁ χρόνος αὐτῆς δὲν θεωρεῖται ὡς τοιοῦτος πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐν προκειμένῳ λογίζεται ὡς τοιοῦτος δι' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις πλὴν τῆς λήψεως ἀποδοχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἄρθρον 116.

Ὅρισμός πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

1. Πᾶσα δι' ὑπαιτίου πράξεως ἢ παραλείψεως παράβασις τοῦ ὑπαλληλικῶν καθήκοντος ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, δυναμένη νὰ καταλογισθῇ, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδικήμα.

2. Τὸ ὑπαλληλικὸν καθήκον προσδιορίζεται τὸσον ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὅσον καὶ τῶν ἐκ

τῶν λοιπῶν διατάξεων, κανονισμῶν, ἐγκυκλίων, ὁδηγιῶν καὶ διαταγῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον ὑποχρεώσεων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστοτε τηρητέας ἐν γένει διαγωγῆς αὐτοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 131 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθη τὸ ἄρθρον 131 τοῦ Ν. 1811/1951, προσαρμοσθὲν ὡς πρὸς τὴν ἑνωσίαν τοῦ καθήκοντος, νοουμένην κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ὁρισμούς.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 117.

Πειθαρχικά τινα ἀδικήματα.

Μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καταλέγονται ἐνδεικτικῶς:

α) Ἡ ἔλλειψις πίστεως καὶ ἀφοσίωσης πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὡς καὶ ἡ ἐπιδιώξις τῆς ἀνατροπῆς ἢ ὑπονομιμύσεως τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος.

β) Ἡ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀναξιοπρεπὴς διαγωγή.

γ) Ἡ ἐπὶ χρήμασι χαρτοπαιξία καὶ ἰδίᾳ ἐν δημοσίῳ κέντρῳ.

δ) Ἡ σύναψις στενῶν κοινωνικῶν σχέσεων μετὰ προσώπων, τῶν ὁποίων οὐσιώδη συμφέροντα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνατιθεμένης τῷ ὑπαλλήλῳ ὑπηρεσίας.

ε) Πᾶσα πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐνέργεια, ἀποτελοῦσα δημοσίαν ἐκδήλωσιν πολιτικῶν φρονημάτων ἢ ἀσκησιν πολιτικοῦ προσηλυτισμοῦ (προπαγάνδας).

στ) Ἡ, δημοσίᾳ, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀσκησις κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς δι' ἐκφράσεων ἀποδεικνυσῶν ἔλλειψιν σεβασμοῦ ἢ διὰ σκοπίμου χρήσεως ἀβασίμων ἐπιχειρημάτων.

ζ) Ἡ ἀποσιώπησις συμμετοχῆς εἰς ἔργα ἐπ' ἀμοιβῆ, ξένα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς ἃς ἔτι περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἢ συμμετοχὴ αὐτή.

η) Ἡ χρησιμοποίησις τρίτων προσώπων πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας ἢ ὠφελήματος ἢ πρόκλησιν ἢ ματαίωσιν διαταγῆς τῆς ὑπηρεσίας.

θ) Ἡ ἄμεσος ἢ διὰ μέσου τρίτου προσώπου συμμετοχὴ εἰς δημοπρασίαν, τῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας Ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ μέλος ὁ ὑπάλληλος ἢ ἡ ἀρχή, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει οὗτος.

ι) Ἡ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀναξιοπρεπὴς διαγωγή ἢ παράστασις.

ια) Ἡ βραδεῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσέλευσις ἢ ἡ πρόωρος ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησις.

ιβ) Ἡ ραθυμία, ἡ ἀμέλεια, ὡς καὶ ἡ ἀτελής ἢ μὴ ἔγκαιρος ἐκπλήρωσις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος ἢ ἀδικαιολόγητος ἄρνησις προσελεύσεως πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 148.

ιγ) Ἡ μὴ προσήκουσα συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς προϊσταμένους, τὸ κοινόν, ἰδίᾳ δὲ τοὺς κληρικούς καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους.

ιδ) Ἡ μὴ ἔγκαιρος ἀπάντησις εἰς ὑποβαλλομένας ἀναφοράς.

ιε) Ἡ μὴ εὐσυνείδητος ἐκθεσις προϊσταμένου περὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων.

ιστ) Ἡ ἀναρμοδία παρέμβασις ὑπὲρ ἢ κατὰ τρίτου τινός.

ιζ) Ἡ ἀδικαιολόγητος προτίμησις ὑποθέσεων νεωτέρων ἐπὶ παραμελήσει παλαιότερων.

ιη) Ἡ ἀδικαιολόγητος ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων.

ιθ) Ἡ ἄρνησις ἢ παρέκκλισις ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας.

κ) Ἡ παράβασις τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένης τῷ ὑπαλλήλῳ ἐχεμυθείας.

κα) Ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὑπαλληλικῆς ιδιότητος πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίων ἀτομικῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἢ προσκειμένων αὐτῷ προσώπων.

κβ) Ἡ χρησιμοποίησις πληροφοριῶν, ἃς κατέχει ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, πρὸς ἀποκόμισιν ἰδίου ὀφέλους.

κγ) Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου μὴ εἴσπραξις τοῦ οὐτινος δικαιουται μισθοῦ ἢ ἄλλων ἀποδοχῶν ἢ ἐξόδων.

κδ) Ἡ ἀποδοχὴ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου οἰασθῆποτε ὑλικῆς εὐνοίας, μὴ συνιστώσης δωροληψίαν, ἀλλὰ προερχομένη ἀπὸ πρόσωπα, τῶν ὁποίων τὰς ὑποθέσεις διαχειρίζεται ἢ πρόκειται νὰ διαχειρισθῇ.

κε) Ἡ λόγῳ ἀσυνήθους χρήσεως φθορὰ δημοσίου πράγματος.

κστ) Ἡ ἐγκατάλειψις δημοσίου πράγματος.

κζ) Ἡ παράνομος χρῆσις δημοσίου πράγματος.

κη) Πᾶσα ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας πράξις ἢ παράλειψις, καίπερ τύποις νόμιμος, δυναμένη ὀπωσθῆποτε νὰ βλάψῃ ἢ νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῆς Πολιτείας.

κθ) Ἡ παράβασις καθήκοντος, κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδικα ἢ ἄλλους εἰδικούς νόμους.

λ) Ἡ παράνομος κατοχὴ δευτέρας θέσεως.

λα) Ἡ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὀρίων τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ παρόντος εἴσπραξις ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου προσθέντων ἀπολαυῶν.

λβ) Ἡ μὴ ἔγκαιρος κατάρτισις τῶν ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων.

λγ) Πᾶσα ἀνωμαλία ἢ ἀταξία περὶ τὴν διαχείρισιν χρηματικοῦ ὑλικοῦ, μὴ ἀποτελοῦσα ποινικὸν ἀδικήμα.

λδ) Πᾶσα ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἐκ βαρείας ἀμελείας παροχὴ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας μὴ πλήρως ἀκριβῶν πληροφοριῶν περὶ ἀνωτέρων, ὁμοιοβάθμων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 132 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' ἀρχήν, ἐκρίθη διατηρητέον τὸ ἰσχύον καθεστῶς τῆς ἐνδεικτικῆς ἀπαριθμήσεως τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καὶ κατὰ τὴν σχετικὴν ἀποφιν τοῦ ἐπεξεργαζομένου τὸ νέον σχεδίου τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ΑΣΔΥ, μὲ τὴν προσθήκην τῶν κάτωθι τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων, αἵτινες ἐκρίθησαν ἐπενεκτέαι ἐν τῇ παραγράφῳ 1 αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἐπεξεργασίαν.

Εἰς τὸ ἐδάφιον α' ἡ φράσις «ὡς καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆς διὰ βιαιῶν μέσων ἀνατροπῆς τοῦ ὀφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὡς καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀνατροπῆς ἢ ὑπονομεύσεως τοῦ ὀφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος», ἐπὶ τῷ τέλει προσαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης πρὸς τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον 123 τοῦ Συντάγματος 1968.

Εἰς τὸ ἐδάφιον β' ἡ φράσις «ἀναξία δημοσίου ὑπαλλήλου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἀναξιοπρεπής», ἵνα καλυφθῇ καὶ ἡ περίπτωσις τῶν ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Εἰς τὸ ἐδάφιον ζ' ἀπαλείφεται ἐκ τῆς φράσεως «ξένα πρὸς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν» ἡ «λέξις δημοσίαν» διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὅστις ἐκτίθεται ἀνωτέρω ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου β'.

Εἰς τὸ ἐδάφιον η' μετὰ τὴν φράσιν «πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας» προστίθενται ἐν συνεχείᾳ αἱ λέξεις «ἢ ὠφελήματος», χάριν πληρότητος τῆς διατάξεως.

Τὸ ἐδάφιον ι' ἀναδιατυπῶνται ὡς ἐν τῷ κειμένῳ, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὅστις ἐκτίθεται ἀνωτέρω ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου β'.

Τὸ ἐδάφιον κ' περὶ συμμετοχῆς εἰς ἀπεργίαν, ἔστω καὶ λευκῆν, διαγράφεται ἐπὶ τῷ τέλει προσαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης πρὸς τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον 19 παρ. 6 τοῦ Συντάγματος 1968 καὶ τὸ σχετικὸν ἄρθρον 169 τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸ ἐδάφιον λ' ἡ φράσις «κατὰ τὸν ποινικὸν ἢ ἄλλους εἰδικούς νόμους» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἢ κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδικα ἢ ἄλλους εἰδικούς νόμους», πρὸς βελτίωσιν τῆς διατυπώσεως τῆς διατάξεως καὶ εἰδικὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν.

Ἐν τέλει, προστίθενται νέα ἐδάφια ὑπὸ στοιχ. λα, λβ καὶ λγ, ἀφορῶντα εἰς ἐπισημανθείσας ὑπὸ τοῦ ΑΣΔΥ ἀξιολόγους περιπτώσεις πειθαρχικῶν ἀδικημάτων (παράνομος κατοχὴ δευτέρας θέσεως, καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὀρίων τοῦ νόμου εἰσπραξίς ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου προσθέτων ἀπολαυῶν, μὴ ἔγκαιρος κατάρτισις ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων). Ὡσαύτως, περιελήφθη καὶ ἡ περίπτωσις τῆς ἀνωμάλου ἢ ἀτάκτου διαχειρίσεως, ὡσάκις αὕτη στοιχειοθετεῖ μὲν πειθαρχικὴν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ποινικὴν εὐθύνην.

Τέλος, πρὸς πρόληψιν τοῦ πνεύματος τῆς ὑπηρεσιακῆς συκοφαντήσεως ὑπαλλήλων ὑπὸ συναδέλφων, ἀνωτέρων ἢ κατωτέρων, καθιεροῦνται εἰδικὸν πρὸς τοῦτο ἀδίκημα, ὅπερ βεβαιούμενον λογίζεται εἰς βάρους τοῦ ἥθους τοῦ διαπράξαντος αὐτό.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 118.**Πειθαρχικαὶ ποιναί.**

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι:

α) Ἐγγράφος ἐπίπληξις.

β) Πρόστιμον μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν.

γ) Δυσμενῆς μετάθεσις.

δ) Διακοπὴ τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν.

ε) Ὑποβιβασμός.

στ) Ὅριστικὴ παῦσις.

2. Τὸ πρόστιμον, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ πασῶν τῶν

κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς ἀποφάσεως ἀποδοχῶν, παρακρατεῖται ἐκ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως μηνὸς τμηματικῶς καὶ συνεχῶς κατὰ μηνιαίας δόσεις ἴσας πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τῶν ἀποδοχῶν μέχρις ἐξοφλήσεως.

Τὸ πρόστιμον περιέρχεται εἰς τὸ παρέχον τὰς ἀποδοχὰς Ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον ἢ Ἐκκλησιαστικὸν Ὄργανισμὸν ἢ εἰς τὰ ὑπὸ εἰδικῶν νόμων καθοριζόμενα εἰδικὰ Ἐκκλησιαστικά Ταμεῖα.

3. Διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος ὑπολογίζεται μόνον ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ τιμωρούμενος κέκτηται τὰ πρὸς προαγωγὴν τυπικὰ προσόντα.

Ὁ ὑποβιβασθεὶς δὲν δύναται νὰ ἐπαναπροαχθῇ πρὸς τῆς παρελεύσεως ἀπὸ τοῦ ὑποβιβασμοῦ του χρονικοῦ διαστήματος ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς προαγωγὴν χρόνου.

4. Τὴν ποινὴν τῆς παύσεως δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς διὰ τὰ ἐξῆς ἀδικήματα:

α) Παραβάσεις τοῦ ἄρθρου 117 περ. α', περ. λ', περ. λα' καὶ περ. λγ'.

β) Παράβασιν καθήκοντος κατὰ τὸν ποινικὸν ἢ ἄλλους εἰδικούς νόμους.

γ) Ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἐπὶ τριάκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας.

δ) Παραβίασιν ἀπορρήτου τῆς ὑπηρεσίας.

ε) Χαρακτηριστικῶς ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀναξίαν Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου διαγωγὴν ἐν τε τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

στ) Συμμετοχὴν εἰς ἀπεργίαν, ἔστω καὶ λευκῆν.

ζ) Διάπραξιν ἐντὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἐτελέσθη ἀδίκημα τιμωρηθὲν τοῦλάχιστον διὰ πρόστιμον ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἐνὸς μηνός, ἑτέρου ἀδικήματος δυναμένου νὰ ἐπισύρῃ τὴν αὐτὴν ἢ βαρυτέραν ποινὴν.

η) Διάπραξιν ἐντὸς διετίας, μετὰ ἐπιβολὴν τριῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος.

θ) Ἐκ συστήματος κακὴν συμπεριφορὰν πρὸς τὸ κοινόν.

ι) Σοβαρὰν ἀπίθειαν.

ια) Πᾶν πειθαρχικὸν ἀδίκημα δυνάμενον ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ νὰ προκαλέσῃ δημόσιον σκάνδαλον, ὡς καὶ πᾶν προκαλέσαν τοιοῦτον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 133 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθη τὸ ἄρθρον 133 τοῦ Ν. 1811/1951 μὲ τινὰς μικρὰς προσαρμογὰς, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὸν ὀρθὸν ὄρον τῆς ποινῆς τῆς παύσεως, ἀντὶ ἀπολύσεως, ἥτις ὑποδηλοῖ τὴν ὁμαλὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως καὶ ἐν ὄψει τῶν νέων πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καὶ πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς παύσεως καὶ δι' ἄλλα σοβαρὰ ἀδικήματα, δικαιολογοῦντα τὴν τοιαύτην ἐπιβολήν.

Ἄρθρον 119.

Ἐξάλειψις τοῦ ἀξιοποίνου.

1. Τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα παραγράφονται μετὰ δύο ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας διεπράχθησαν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀδικημάτων, τὰ ὁποῖα παραγράφονται μετὰ ἑπταετίαν.

2. Αἱ κατὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἀπειθούμεναι πράξεις πρὸς δίωξιν τοῦ ἀδικήματος διακόπτουν τὴν παραγραφὴν, ὁ χρόνος ὅμως ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν τριετίαν ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ δὲ ἀδικήματος ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ (παραγράφος 4), τὴν ἑπταετίαν.

3. Πειθαρχικὸν ἀδικήμα, ἀποτελοῦν καὶ ποινικὸν τοιοῦτον, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐν παραγράφῳ 1 παραγραφὴν. Ἐπὶ τοιούτων ἀδικημάτων, αἱ πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἀποτελοῦν λόγον διακοπῆς τῆς παραγραφῆς τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

4. Ἡ παραγραφὴ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος διακόπτεται διὰ τῆς τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, σκοποῦντος τὴν ἀπόκρυψιν αὐτοῦ ἢ τὴν ματαίωσιν τῆς ἐγέρσεως τῆς ἔνεκα τούτου πειθαρχικῆς ἀγωγῆς.

5. Παραγραφὴν πειθαρχικὸν ἀδικήμα δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν τιμωρίαν ἐτέρου πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, παραχθέντος πρὸ τῆς παραγραφῆς ἐκείνου.

6. Ἡ τελεσιδίκος πειθαρχικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφὴν.

7. Ἡ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς καὶ αἱ λοιπαὶ βαρύτεραι τοιαῦται, πλὴν τῆς παύσεως, μετὰ δεκαετίαν διαγράφονται ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου, ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὡς ἄνω πενταετίας ἢ δεκαετίας οὗτος δὲν ἐτιμωρήθη.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 134 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΙΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθη τὸ ἄρθρον 134 τοῦ Ν. 1811/1951 μὲ τινὰς τροποποιήσεις, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ χρόνου παραγραφῆς τῶν σοβαρῶν ἀδικημάτων ἀπὸ πέντε εἰς ἑπτὰ ἔτη.

Ἄρθρον 120.

Ἄρσις τοῦ κολασίμου.

1. Ἡ προαγωγή τοῦ ὑπαλλήλου δὲν αἴρει τὸ πειθαρχικῶς κολάσιμον αὐτοῦ δι' ἀδικήμα προγενέστερον τῆς προαγωγῆς.

2. Ἐν περιπτώσει ἀμνηστίας, ἀποκαταστάσεως, χάριτος ἢ καθ' ὁλονδήποτε ἄλλον τρόπον ἄρσεως τοῦ κολασίμου ἢ ἄρσεως ἢ μεταβολῆς τῶν συνεπειῶν τῆς καταδίκης δὲν αἴρεται τὸ πειθαρχικῶς κολάσιμον τῆς πράξεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 135 καὶ 136 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΙΞΗΓΗΣΙΣ:

Συνεχωνεύθησαν τὰ δύο ἄρθρα εἰς ἓν λόγῳ ταυτότητος ἀντικειμένου ρυθμίσεως.

Ἄρθρον 121.

Πρὸ τοῦ διορισμοῦ πράξεις.

1. Πράξεις, τελεσθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν προγενεστέρως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Ὄργανισμῷ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλῳ Νομικῷ Πρόσωπῳ Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπηρεσίας, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, ἐὰν ὑπάγονται εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 118, δὲν παρήλθεν δὲ ὁ δι' αὐτὰς ὀριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 119 χρόνος παραγραφῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁ τυχὸν ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος δὲν ὑπολογίζεται.

2. Τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, δυναμένη νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ποινὴν τῆς παύσεως, ἢ παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου χρῆσις, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διορισμοῦ του, βίας, δόλου ἢ δωροδοκίας.

Ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 137 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΙΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθη αὐτοῦσιον τὸ ἄρθρον 137 τοῦ Ν. 1811/1951.

Ἄρθρον 122.

Σχέσις πειθαρχικῆς πρὸς ποινικὴν δίκην.

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίκη εἶναι αὐτοτελής καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης.

2. Ἡ ποινικὴ δίκη δὲν ἀναστέλλει τὴν πειθαρχικὴν, δύναται ὅμως ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δι' ἀποφάσεώς του, δυναμένης ἐλευθέρως νὰ ἀνακληθῇ, νὰ διατάξῃ δι' ἐξαιρετικὸς λόγους τὴν ἀναστολήν.

3. Πραγματικὰ γεγονότα, τῶν ὁποίων ἢ ὑπαρξίς ἢ ἀνυπαρξία διεπιστώθη διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ.

Ὁὐδόλως ὅμως κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν διάφορον τῆς ποινικῆς.

4. Ἐκδιδομένης τελεσιδίκου ποινικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἢ ἔνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν δικαιολογῆται κατὰ τὴν παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 118 ἢ ἀπόλυσις τοῦ ὑπαλλήλου, ἐκδιδομένης δὲ τελεσιδίκου ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἐπαναλαμβάνεται ἢ πειθαρχικὴ δίκη, ἢ διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἀπολή-

ξασα μόνον εἰς τὴν ἀπόλυσιν ἢ τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου.

Τὸ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης δικαίωμα παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίου ποινικῆς ἀποφάσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

"Άρθρον 138 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθη αὐτοῦσιον τὸ ἄρθρον 138 τοῦ Ν. 1811/1951, πλὴν τῆς παραγράφου 4, ἥτις σήμερον δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 23-24/12/1955 Β.Δ.

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ τεθῆ, διότι ἀποβλέπει εἰς ἀπονομὴν δικαίου.

"Α ρ θ ρ ο ν 1 2 3.

Λῆξις πειθαρχικῆς εὐθύνης.

1. Ὁ ἀποβαλὼν ἐξ οἴουδῆποτε λόγου τὴν ιδιότητα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου δὲν διώκεται πειθαρχικῶς, ἢ τυχὸν ὅμως ἀρξασμένη πειθαρχικῆ δίκη συνεχίζεται καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως θανάτου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκτιθέμενη τυχὸν καταδικαστικὴ ἀπόφασις παραμένει ἀνεκτέλεστος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

"Άρθρον 140 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθη αὐτοῦσιον τὸ ἄρθρον 140 τοῦ Ν. 1811/1951

"Α ρ θ ρ ο ν 1 2 4.

Συρροή ποινῶν.

1. Οὐδεὶς διώκεται ἐν δευτέρου διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

2. Ἐνεκα τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

3. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

"Άρθρον 139 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθη αὐτοῦσιον τὸ ἄρθρον 139 τοῦ Ν. 1811/1951.

"Α ρ θ ρ ο ν 1 2 5.

Δίωξις καὶ τιμωρία τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

1. Ἡ δίωξις καὶ τιμωρία τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος εἶναι καθῆκον τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ, παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ μόνον πειθαρχικὸν ἀδίκημα αὐτοῦ.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν, ἐπὶ ἀδικημάτων δικαιολογούντων τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως, ἡ δίωξις ἀπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῶν τεταγμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων, λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν τοῦτο μὲν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, τοῦτο δὲ τὴν καθ' ὄλου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς διαγωγὴν τοῦ κρινομένου Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Ἐν τῇ τιμωρίᾳ, ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς κέκτηται διακριτικὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ κριτήρια. Κατ' ἐξαιρέσιν, ὡςάκις τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα δικαιολογεῖ ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἐπιπλήξεως, δὲν δύναται ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ ποινὴν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

"Άρθρον 141 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθη αὐτοῦσιον τὸ ἄρθρον 141 τοῦ Ν. 1811/1951.

"Α ρ θ ρ ο ν 1 2 6.

Πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι.

Αἱ πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι εἶναι:

α) Οἱ πειθαρχικοὶ προϊστάμενοι.

β) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου.

γ) Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ οἰκεῖα Ἵπηρεσιακὰ Συμβούλια.

δ) Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 130 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

"Άρθρον 12 τοῦ Β.Δ. 23/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθη ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/55 καὶ ἀντικατεστάθη ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τῆς τοιαύτης τῆς ΔΙΣ, κατὰ προσφυγὴν, δεδομένου ὅτι οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., μὴ ἀπολαύοντες τῆς ἐκ τοῦ Συντάγματος μονιμότητος τῆς καθιερούσης τὸ Συμβούλιον ὡς ἀρμόδιον ὄργανον ἐπὶ προσφυγῆς οὐσίας, δύναται νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῆς ΔΙΣ, κρινούσης ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 130 τοῦ παρόντος προσφυγῆ οὐσίας, καίτοι ἡ Ἐπιτροπὴ διατηρεῖ ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν συμφωνίαν τῆς ρυθμίσεως ταύτης ἐν ὄψει τῶν σχετικῶν Συνταγματικῶν ἀρχῶν καὶ διατάξεων.

"Α ρ θ ρ ο ν 1 2 7.

Μονομελεῖς δικαιοδοσίαι.

1. Πειθαρχικὸς Προϊστάμενος εἶναι ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης καὶ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς καὶ τῶν τυχὸν Περιφερειακῶν Ἵπηρεσιῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου, ἐπὶ βαθμῶ τοῦλάχιστον 5ῃ, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν

υπαλλήλους του Νομικού Προσώπου τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

2. Ἐπὶ πλειόνων ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας βαθμῶ τακτικῶν ὑπαλλήλων ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀρμοδιότης ἐκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀρμοδιότητος.

3. Διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ὀρίζονται καὶ ἕτεροι πειθαρχικοὶ προϊστάμενοι, ἀποκλειστικῶς ἐκ μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου, καὶ νὰ καθορίζεται ἡ πειθαρχικὴ αὐτῶν ἀρμοδιότης, ὑπὸ τούτους περιορισμούς, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλουν ποινὰς εἰμὴ μόνον ἐπὶ ὑπαλλήλων κατωτέρου βαθμοῦ καὶ οὐχὶ μειζονας τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν δέκα ἡμερῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 12 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν παράγραφον 1 περιελήθη τὸ ἰσχῶν Δίκαιον, παρελείθη ἡ 2β παράγραφος τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/55, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Πρωτοσύγκελλος, καίτοι μετακλητός, δεῖν νὰ τυγχάνῃ προϊστάμενος τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ διοικητικῶς καὶ πειθαρχικῶς.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 1 2 8.

Πολυμελεῖς δικαιοδοσίαι.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν.

2. Τὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια καὶ ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος δύναται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινήν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 12 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθησαν αὐτοῦσαι αἱ 3η καὶ 4η παράγραφοι τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55, μετὰ τῆς σχετικῆς προσαρμογῆς ὡς πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. ὡς πολυμελὴ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν κατόπιν προσφυγῆς κατὰ πράξεων τῶν κατὰ τὸ ἁρθρον 4 Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων κατὰ τὸ ἁρθρον 130 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 1 2 9.

*Ἐναρξίς διαδικασίας.

1. Οἱ πειθαρχικοὶ προϊστάμενοι καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως, εἴτε διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία εἴτε διὰ τοῦ ἐπέχοντος θέσιν πειθαρχικῆς ἀγωγῆς παραπεμπτηρίου ἐγγράφου.

2. Ἐὰν τὸ ἀδίκημα ἐπισύρῃ ποινήν ἀνωτέραν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐπιληφθέντος, οὗτος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν δικαιοδοσίαν.

3. Ἡ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρα-

πομπὴ εἰς τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἐπέχει θέσιν πειθαρχικῆς ἀγωγῆς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 13 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθησαν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55, μετὰ μικρὰν τροποποίησιν.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 1 3 0.

Πειθαρχικὰ Συμβούλια.

1. Τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει παραπεμπτηρίου ἐγγράφου κατὰ τὸ προηγούμενον ἁρθρον καὶ ἐνεργεῖ ὡς Πειθαρχικὸν Συμβούλιον. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἕτεραν δικαιοδοσίαν πρώτου βαθμοῦ.

2. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπιλαμβάνεται ἐπὶ προσφυγῇ κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, τῶν ἐπιβαλλουσῶν ποινήν ἀνωτέραν τῆς στερήσεως τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος κατὰ τὰ ἄρθρα 131-132.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 13 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθη ἡ 4η παράγραφος τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 μετὰ τὴν ὡς ἄνω προσαρμογὴν τῆς 5ης παραγράφου ὡς πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας.

*Ἀ ρ θ ρ ο ν 1 3 1.

*Ἐφεσις.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πειθαρχικῶν προϊσταμένων ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

2. Εἰς ἄσκησιν ἐφέσεως δικαιούται:

α) Ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ

β) Ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, πᾶς ἀνώτερος πειθαρχικὸς προϊστάμενος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τῶν πειθαρχικῶς Προισταμένων ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 14 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήθη αὐτοῦσία ἡ 1η παράγραφος τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Διὰ τὰς μικρὰς παραβάσεις, ἐφ' ὧν ἀπεφάνθη μονομελὴς πειθαρχικὴ δικαιοδοσία, ἴτοι ὁ πειθαρχικὸς προϊστάμενος,

θὰ κρίνη, ὡς εἰκός, εἰς δευτερόν βαθμόν κατ' οὐσίαν τὸ Ἀνώτερον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, ἐπὶ ἀσκήσει τῆς ἐφέσεως.

Ἡ προσφυγή, οὕτω πως, περιορίζεται κατὰ τῶν σοβαρῶν παραβάσεων, ἐφ' ἧν κατὰ πρῶτον βαθμόν ἐκρίνε τὸ ἀρμόδιον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ὡς πολυμελῆς πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 132.

Ἑκτασις ἀνωτέρων δικαιοδοσιῶν.

1. Ἐπὶ ἐφέσει ἢ προσφυγῇ τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ βαρύτερα ποινή.

2. Ἐπὶ ἐφέσει ἢ προσφυγῇ ὑπὲρ τῆς διοικήσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐλαφρότερα ποινή.

3. Ἡ ἐπὶ ἐφέσει ἢ προσφυγῇ ἐκδοσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως καθιστᾷ ἀπαράδεκτον πᾶσαν ἄλλην ἐφεσιν ἢ προσφυγήν.

4. Ἡ ἐφεσις καὶ ἡ προσφυγή καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῶν προθεσμία ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 14 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθησαν αὐτοῦσαι αἱ παράγραφοι 4, 5 καὶ 6 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Ἄρθρον 133.

Ἀνάκρισις.

1. Ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα κρίνωνται ἀνεπαρκῆ, δύναται, πρὸς πληρεστέραν διάγνωσιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, νὰ ἐνεργηθῇ διοικητικὴ ἀνάκρισις.

2. Ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς διώξεως πειθαρχικοῦ προϊσταμένου ἢ Συμβουλίου εἴτε, κατ' ἐντολήν τούτων, ὑπὸ ὑπαλλήλου, ὅστις, ἐὰν ἀνήκη εἰς τὸν αὐτὸν κλάδον, δέον νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ὁμοίοβαθμος, ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ διωκομένου.

3. Ἐπὶ Συμβουλίου ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεως δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ὑπάλληλον μέλος αὐτοῦ.

4. Τὴν ἀνάκρισιν δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ὑπάλληλος κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἐξ αἵματος συγγενῆς τοῦ διωκομένου ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι 4ου βαθμοῦ ἢ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι τρίτου βαθμοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 15 Β.Δ. 23-24/12/55 καὶ 152 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθησαν αὐτοῦσαι αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 καὶ μετὰ μικρὰν τροποποίησιν ἡ περίπτωση 8 τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 152 τοῦ Ν. 1811/1951.

Ἄρθρον 134.

Διαδικασία ἀνακρίσεως.

1. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προσλάβῃ ὡς Γραμματέα τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλον ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον, προβαίνει δὲ εἰς συλλογὴν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, καθ' ἧν ἤθελε κρίνει προσφορότερον τρόπον.

2. Δι' ἐκάστην ἀνακριτικὴν πράξιν συντάσσεται ἰδία ἐκθεση, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν συμπραξάντων.

3. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως, ὁ δὲ τύπος τοῦ ὄρκου ἔχει ὡς ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ Κώδικος τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

4. Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἢ ἄρνησις καταθέσεως τοῦ μάρτυρος ἀνευ εὐλόγου αἰτίας ἀποτελεῖ πλημμέλημα. Εὐλόγος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ διωκομένου συγγένεια τοῦ μάρτυρος εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ.

5. Ἡ ἐξέτασις τῶν παρὰ τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου προσαγομένων μαρτύρων πέραν τῶν πέντε, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς δικαιοδοτούσης Ἀρχῆς.

6. Ἡ ἀνάκρισις εἶναι μυστικὴ, δύναται δὲ νὰ ἐκταθῇ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἐτέρων ἀδικημάτων τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὰ ὅποια προκύπτουν στοιχεῖα ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἀνακρίσεως.

7. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, δέον νὰ ἐξετάζηται καὶ ὁ διωκόμενος, ἢ μὴ προσέλευσις ὅμως τούτου ἢ ἡ ἄρνησις πρὸς ἐξέτασιν δὲν κωλύει τὴν πρόοδον τῆς ἀνακρίσεως. Παράστασις ἢ συμπαράστασις πληρεξουσίου ἀπαγορεύεται.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 15 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 καὶ 152, 155 καὶ 157 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθησαν αὐτοῦσαι αἱ διατάξεις:

α) τῶν παραγράφων 4 καὶ 6 καὶ τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 καὶ

β) τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 152 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 155 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 157 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 135.

Ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

1. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

2. Ὁ διεξάγων τὴν πειθαρχικὴν ἀνάκρισιν προϊστάμενος, ἐφ' ὅσον ἐπελήφθη ταύτης αὐτεπαγγέλτως, προβαίνει μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς εἴτε εἰς κλήσιν πρὸς ἀπολογίαν τοῦ διωκομένου, εἴτε εἰς τὴν ἀνευ ταύτης ἐκδοσιν ἀπαλλακτικῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ὅμως ἐνήργησε ταύτην κατ' ἐντολήν, ὑποβάλλει τὸν φάκελον εἰς τὸ ἐντειλάμενον ταύτην διοικητικὸν ὄργανον.

3. Ὄταν τὸ εἰκαζόμενον ἀδίκημα ἐπάγεται κατὰ

τὴν κρίσιν τοῦ πειθαρχικοῦ προϊσταμένου μείζονα ποινὴν τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, παραπέμπει ὑποχρεωτικῶς τὸν φάκελον εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν.

4. Ὁ τυχὸν ἐντεταλμένος τὴν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων ὑποβάλλει τὸν φάκελον εἰς τὸν ἐντεταλόμενον πειθαρχικὸν προϊστάμενον μετὰ τοῦ πορίσματος αὐτοῦ.

5. Ὁ ὑπὸ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὀρισθεὶς πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως ὑποβάλλει μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς τὸν φάκελον εἰς τοῦτο, μετὰ τοῦ πορίσματος αὐτοῦ.

6. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος, καλεῖ τὸν διωκόμενον εἰς ἀπολογία καὶ ὀρίζει ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὡς εἰσηγητὴν.

7. Μετὰ ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ εἰσηγητοῦ, δύναται ὁ Πρόεδρος νὰ διατάξῃ συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως.

8. Συμφωνούντων Προέδρου καὶ εἰσηγητοῦ, δύναται νὰ ἀχθῆ ἡ ὑπόθεσις εἰς συζήτησιν ἄνευ κλήσεως εἰς ἀπολογία, ἐὰν καθίσταται σφόδρα πιθανὴ ἡ ἀθώωσις τοῦ διωκόμενου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 13 καὶ 15 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 καὶ 159 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθησαν αὐτοῦσαι αἱ παράγραφοι 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 καὶ ἐν μέρει τροποποιημέναί αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ τοῦ α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

*Ἄ ρ θ ρ ο ν 136.

Κλήσις εἰς ἀπολογία.

4. Αἱ πρωτόδικαι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκδίδονται μετὰ κλήσιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογία.

2. Ἐπὶ παραπομπῆς εἰς ἀνωτέραν δικαιοδοσίαν, μετὰ κλήσιν εἰς ἀπολογία, δὲν ἀπαιτεῖται νέα κλήσις.

3. Μετὰ τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογία, ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ περατωθῆ δι' ἀποφάσεως.

4. Ἡ ἐξέτασις τοῦ διωκόμενου κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως δὲν ἀναπληροῖ τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογία.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 16 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθησαν αὐτοῦσαι αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

*Ἄ ρ θ ρ ο ν 137.

Περιεχόμενον τῆς κλήσεως.

1. Ἡ κλήσις εἰς ἀπολογία καθορίζει τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσει εὐλογον προθεσμίαν πρὸς ἀπολογία, πάντως οὐχὶ βραχυτέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν. Ἐπὶ ἠτιολογημένη ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ καλουμένου εἰς ἀπολογία δύναται νὰ παραταθῆ ἡ πρὸς ἀπολογία προθεσμία.

2. Πρὸ τῆς ἀπολογίας, ὁ ὑπάλληλος δικαιούται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς σχηματισθείσης κατ' αὐτοῦ δικογραφίας.

3. Ὁ καλούμενος εἰς ἀπολογία δικαιούται νὰ αἰτήσῃται ἐν τῇ ἀπολογία του εὐλογον προθεσμίαν διὰ τὴν ὑποβολὴν ἐγγράφων στοιχείων, ἡ παροχὴ τῆς ὁποίας ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καλοῦντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 16 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/1955 καὶ 161 τοῦ Ν. 1811/1951

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθησαν αἱ παράγραφοι 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 161 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ μεμικρὰν τροποποίησιν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 161 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

*Ἄ ρ θ ρ ο ν 138.

Ὑποβολὴ ἀπολογίας.

1. Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως, μετὰ δὲ τὴν ὑποβολὴν ταύτης ἢ τὴν παρέλευσιν ἀπράκτου τῆς πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου διὰ Πράξεώς του προσδιορίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, ἀνακοινουμένης ἐγκαίρως, πάντως ὅμως τοῦλάχιστον πρὸ 48 ὥρῶν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἐγγράφου.

2. Ὁ ὑπάλληλος δικαιούται νὰ παραστῆ μόνον αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ ἢ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου συζήτησιν.

3. Ἡ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου προσέλευσις καὶ ἀπολογία τοῦ ὑπαλλήλου ἀναπληροῖ τὴν κλήσιν αὐτοῦ εἰς ἀπολογία.

4. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ὑποβολὴ τῆς ἀπολογίας, τῆς ὁποίας ἡ κλήσις ἐπεδόθη ἀποδεδειγμένως, δὲν κωλύει τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρα 160, 161 καὶ 162 τοῦ Νόμου 181/1951 καὶ 16 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθησαν αὐτοῦσαι αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 162 τοῦ Ν. 1811/1951, τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 καὶ τοῦ ἐδαφ. α' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Β.Δ./τος καὶ ἐν μέρει αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 τοῦ ἄρθρου 160 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ 1 τοῦ ἄρθρου 161 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Άρθρον 139.

Πειθαρχικαί αποφάσεις.

1. Αί πειθαρχικαί αποφάσεις δέον νά εἶναι πλήρως ἠτιολογημέναι, ἅμα δὲ τῇ ἐκδόσει των κοινοποι-οῦνται εἰς τὸν κριθέντα, προσέτι δὲ αἱ μὲν τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἰς τοὺς δικαιουμένους εἰς ἄσκησιν ἐφέσεως ὑπὲρ τῆς διοικήσεως, αἱ δὲ τῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων εἰς τὸν ἀσκήσαντα τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν.

2. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις μετὰ τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κοινοποιήσεις ἀποστέλλεται, μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ φακέλου, εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Προσωπικοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου, ὀφείλουσαν ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ αὐτῆς νά ἐπιμεληθῆ τῆς ἐκτελέσεως, νά καταχωρίσῃ περίληψιν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ μητρώον προσωπικοῦ, νά θέσῃ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελον τοῦ κριθέντος καὶ νά ἐκκαθαρίσῃ καὶ βεβαιώσῃ τὰ τέλη τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 16 παρ. 8 καὶ 10 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθησαν αὐτοῦσαι αἱ πηγαί, πλὴν τῆς προσθήκης τῆς «πλήρους» αἰτιολογήσεως κατὰ τὴν σχετικὴν ἄλλωστε νομολογίαν περὶ πλήρους αἰτιολογίας τῶν διοικητικῶν πράξεων.

Άρθρον 140.

Ἐπιδόσεις.

1. Αἱ πρὸς τὸν ὑπάλληλον κλήσεις καὶ γνωστοποιήσεις, ὡς καὶ αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, συντασσομένου ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως.

2. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως παραλαβῆς, ὁ ἐπιδίδων συντάσσει πράξιν, βεβαιούσαν τὴν ἀρνήσιν.

3. Ἀγνοουμένης τῆς διαμονῆς, τὸ ἔγγραφον τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ δύο μαρτύρων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 16 παρ. 9 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Περιελήφθη αὐτοῦσία ἢ παράγρ. 9 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55.

Άρθρον 141.

Πειθαρχικὴ δίωξις Κληρικῶν.

1. Κληρικοί, κατέχοντες θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 116-140, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ κληρικοῦ εὐθύνης των.

2. Κληρικοί, μὴ κατέχοντες τὰς ἐν παρ. 1 θέσεις ἀλλ' ἐκτελοῦντες διοικητικὰ ἢ μικτὰ καθήκοντα, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διατάξεις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διευκρινίζεται ὁ τρόπος πειθαρχικῆς διώξεως τῶν παρὰ Ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἀπασχολουμένων Κληρικῶν, διὰ τῆς διακρίσεως:

α) Τῶν κατεχόντων θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος, ὅτε ὑπάγονται, ὡς καὶ μέχρι σήμερον, εἰς τὸ παρὸν πειθαρχικὸν Δίκαιον.

β) Τῶν μὴ κατεχόντων τοιαύτας θέσεις, οἵτινες ἔχουν μόνον τὰς ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ κληρικοῦ εὐθύνας.

Άρθρον 142.

Πειθαρχικὴ δίωξις τῶν ἐπὶ θητεία.

1. Οἱ ἐπὶ θητεία ὑπάλληλοι, ὄντες τακτικοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας των, ὑπάγονται εἰς ἀπάσας τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 116-140, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῆς ἐπομένης παραγράφου.

2. Ὁ πειθαρχικὸς Προϊστάμενος τῶν ἐπὶ θητεία εἶναι ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ διοικῶν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Ἱεράρχης, ἢ Διοικητής, ἢ ἕτερος διοικητικὸς Προϊστάμενος αὐτοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διατάξεις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον ἀποδίδεται καὶ ρητῶς ἡ νομολογικῶς κρατούσα ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἀσθηρᾶς καὶ ἀδιασπᾶστου ἱεραρχικῆς τάξεως τῶν ἐπὶ θητεία ὑπαλλήλων, περιορίζεται κατ' ἀνάγκην ἡ ιδιότης τοῦ πειθαρχικοῦ προϊσταμένου εἰς τὰ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. συλλογικὰ καὶ μονομελῆ ὄργανα.

Άρθρον 143.

Δίωξις τῶν ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων.

1. Διὰ τοὺς ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλους αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 116, 117 καὶ 118 τοῦ παρόντος, αἱ μὴ ἀναφερόμεναι ρητῶς εἰς τακτικούς ὑπαλλήλους, ἀποτελοῦν πειθαρχικὸν Κανονισμὸν γενόμενον αὐτοδικαίως ἀποδεκτὸν ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς οἰκείας συμβάσεως ἢ τῇ καταρτίσει τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἀνεξαρτήτως παραπεμπτικῆς ἐν τῇ συμβάσει ρήτρας.

2. Ὅπου ἐν ταῖς κατὰ τὴν παρ. 1 διατάξεσιν ἀναφέρεται «προαγωγή» ἢ «ὑποβιβασμὸς» ἢ «παῦσις» νοεῖται ἀντιστοίχως ἡ μισθολογικὴ προαγωγή, ὁ μισθολογικὸς ὑποβιβασμὸς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 171 τοῦ παρόντος καταγγελία τῆς συμβάσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐφ' ὅσον διὰ τοὺς ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπαλλήλους δὲν ἰσχύει ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ τὸ παρὸν πειθαρχικὸν Δίκαιον, ἐνεργεῖται παραπομπή εἰς τὰς συγκεκριμένας διατάξεις, αἵτινες ἐκρίθησαν ἐφαρμοστέαι ἐπὶ τῶν Ἰδιωτικῶν τούτων ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως. Διευκρινίζεται ὡσαύτως ρητῶς, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται, ἐπέχουσιν θέσιν Πειθαρχικοῦ Κανονισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3789/1957, δεσμεύουν τὸν ὑπάλληλον, ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ἢ οὐ ρητῆς παραπομπῆς εἰς αὐτὰς ἐν τῇ συμβάσει. Τέλος, ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἐνεργεῖται σχετικὴ προσαρμογὴ τῶν ὄρων διὰ τὰς ἐπιβαλλομένας πειθαρχικὰς ποινάς.

Ἄρθρον 144.

Πειθαρχικὴ δίωξις ἐργατοτεχνικοῦ Προσωπικοῦ.

1. Διὰ τὸ ἐργατοτεχνικὸν Προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., τὸ ἀπασχολούμενον εἰς Ἰδρύματα καὶ λοιπὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιτρέπεται σύνταξις εἰδικῶν Πειθαρχικῶν Κανονισμῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ.

2. Τὸ ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν διέπεται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διατάξεων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει θεσπισθῆ Κανονισμός, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Λόγῳ τῶν εἰδικῶν ἀπαιτήσεων τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας δι' ὀρισμένους τομεῖς, ὡς π.χ. τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἢ τὰ Οἰκοτροφεῖα, τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Πειθαρχικὸν Δίκαιον ἐνδέχεται νὰ ἀποδειχθῆ δυσεφάρμοστον ἢ ἔστω, ὡς μία δυσκίνητος διαδικασία. Καὶ ἐνῶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους δὲν συμβαίνει τοῦτο, διὰ τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν προβλέπεται ἡ εὐχέρεια θεσπίσεως Εἰδικῶν Πειθαρχικῶν Κανονισμῶν κατὰ περίπτωσιν, πρὸς ἀντιμέτωπον τῶν ὡς ἄνω ἰδιόμορφων ἀπαιτήσεων, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἀντιστοίχων Κανονισμῶν τοῦ Ν. 3789/57. Μέχρι τῆς θεσπίσεως τῶν Κανονισμῶν τούτων, θὰ ἰσχύουν αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πειθαρχικαὶ διατάξεις τῶν ὑπαλλήλων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 145.

Στοιχεῖα πειθαρχικῆς κρίσεως.

1. Αἱ δυνάμει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 116-143 τοῦ παρόντος ἐκδιδόμεναι πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἀποτελοῦν στοιχεῖα τοῦ ἀτομικοῦ τοῦ ὑπαλλήλου φακέλου, συνεκτιμώμενα μετὰ οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ ὑπαλλήλου, ἐν τῇ συγκεκριμένῃ μεταβολῇ τῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν βαρῦτητα τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

2. Πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δι' ἀδικήματα παραγραφέντα ἢ ποινὰς διαγραφόμενας, περιεχόμεναι ἐν

τῷ φακέλῳ, δὲν συνεκτιμῶνται εἰς βάρους τοῦ ὑπαλλήλου, εἰ μὴ μόνον διὰ ρητῆς περὶ τούτου μνείας ἐν τῇ οἰκείᾳ πράξει.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τῆς πρώτης παραγράφου ἀποδίδεται καὶ ρητῶς ἡ καθιερωθεῖσα νομολογιακῶς καὶ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 9B/1969 ὁδηγιῶν τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. ἀρχή, καθ' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξ ἑνὸς ἀδικήματος διπλῆ συνέπεια, κατὰ τὸ γνωστὸν ἀξίωμα τοῦ non bis in idem. Οὕτως, ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ, καταχωρουμένη εἰς τὸ οἰκεῖον φύλλον, δὲν δύναται νὰ ὀδηγήσῃ σιωπηρῶς, ἢ ἔστω καὶ ὑποσυνειδήτως εἰς μείωσιν τοῦ γενικοῦ συμπεράσματος τῆς ποιότητος τοῦ ὑπαλλήλου, ἵνα μὴ ὑπάρξῃ περίπτωση κρίσεως τοῦ λέοντος ἐξ ὄνου. Θὰ συνεκτιμηθῆ ἐν τούτοις ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν ἄλλων νομίμων στοιχείων κρίσεως, προκειμένης ἀποφάσεως περὶ μεταβολῆς τιμῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς π.χ. περὶ προαγωγῆς, ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν βαρῦτητα τοῦ ἀδικήματος, οὐχὶ δὲ ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποινῆς. Πράγματι εἶναι δυνατόν διὰ σοβαρὰ ἀδικήματα, ὡς π.χ. ἔλλειψιν ἡθους, νὰ ἔχῃ ἐπιβληθῆ ἐξ ἐπιεικειᾶς ἢ δι' ἄλλον λόγον μικρά τις ποινὴ, ἢ ἀντιθέτως διὰ λόγους ἀστηρότητος νὰ ἔχῃ ἐπιβληθῆ σοβαρὰ ποινὴ διὰ ἀδίκημα τυπικὸν ἢ σύνθητες.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον ρυθμίζεται τὸ πρακτικὸν νόημα τῆς ἐννοίας τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀδικήματος ἢ τῆς διαγραφῆς τῆς ποινῆς, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι τὰ στοιχεῖα ταῦτα διατηροῦνται μὲν ἐν τῷ φακέλῳ διὰ λόγους ἐνδιαφέροντος καὶ τὴν Ὑπηρεσίαν καὶ τὸν ὑπάλληλον, πλὴν ὅμως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰμὴ ὁσάκις ἐπιτρέπεται τοῦτο διὰ ρητῆς περὶ τούτου μνείας νόμου ἐν τῇ οἰκείᾳ πράξει, ὡς καὶ πρακτικὸν Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Α Π Ο Μ Α Κ Ρ Υ Ν Σ Ι Σ

ΕΚ ΤΗΣ Ὑ Π Η Ρ Ε Σ Ι Α Σ

Ἄρθρον 146.

Αἰτία ἀπομακρύνσεως.

Οἱ Ἐκκλ. ὑπάλληλοι ἀπομακρύνονται ἐκάστοτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ διαθεσιμότητος, ἀργίας, ἀποχωρήσεως, ἀπολύσεως, παύσεως καὶ παραιτήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΣ

Ἄρθρον 147.

Λόγοι διαθεσιμότητος.

1. Οἱ τακτικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι τίθενται εἰς διαθεσιμότητα:

α) Ἐνεκα νόσου καὶ ὑπεραριθμίας.

β) Ἐνεκα καταργήσεως θέσεως ἢ κλάδου ἢ ὑπηρεσίας, ἢ ἀνεπαρκείας ἢ ἀκαταλληλότητος, ἢ δράσεως ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν ιδιότητα.

2. Ἡ περὶ θέσεως εἰς διαθεσιμότητα, ὡς καὶ ἡ

περι επαναφορᾶς εἰς τὴν ἐνέργειαν πράξις, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ὄργανου, μετ' ἠτιολογημένην γνώμην τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων (Ε.Υ.Σ.).

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 115 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ 10 παρ. 9 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Κατ' ἀρχήν, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς διαθεσιμότητος ἕνεκα τῆς νόσου καὶ τῆς καταργήσεως θέσεως, τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, προστίθενται καὶ αἱ περιπτώσεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀκαταλληλότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν ιδιότητα δράσεως, εἰς τρόπον ὥστε πάσαι αἱ περιπτώσεις διαθεσιμότητος νὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἐπίσης, διὰ τῆς δευτέρας παραγράφου ἀπλοποιεῖται ἡ διαδικασία θέσεως εἰς διαθεσιμότητα, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς καταφαλίσεως τῶν ὑπαλλήλων διὰ τῆς ἠτιολογημένης γνώμης τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀντὶ τῆς δεσμευτικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἄρθρου 115 ΥΙΚ, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ὡς ἀρμοδίου ὄργανου διὰ τὸν διορισμὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος καὶ ἀνευ δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ οὐδένα οὐσιώδη λόγον ἐξυπηρετεῖ καὶ τὸν ὑπάλληλον ἐκθέτει εἰς βλαπτικὴν τῆς ὑπολήψεώς του δημοσιότητα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, διατηρεῖται καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ κατὰ τὴν Νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἔννοια τῆς διαθεσιμότητος ὡς διοικητικοῦ μέτρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 148.

Διαθεσιμότης ἕνεκα νόσου.

1. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, ὁ ἔχων τοῦλάχιστον τριετὴ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ μὴ ἠσφαλισμένος ὑποχρεωτικῶς ἐκ τοῦ νόμου εἰς Ἀσφαλιστικὸν Ὄργανισμὸν διὰ τὴν περίπτωσιν ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον ἡ ἀσφάλις θεμελιούται καὶ ἐπὶ συνεισφορᾶς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου ὡς ἐργοδότη, τίθεται ἀντεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει του εἰς διαθεσιμότητα ἕνεκα νόσου, παρατεινομένης πέραν τοῦ ἐν ἄρθρ. 102 τοῦ παρόντος ὀριζομένου χρόνου ἀναρωτικῆς ἀδείας, δεκτικῆς ὅμως ἰάσεως, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ διάρκεια τῆς διαθεσιμότητος ἕνεκα νόσου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν (1) ἔτος, ἀρχεται δὲ ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ ἀναρωτικὴ ἀδεια. Εἰς περίπτωσιν ἀρνητικῆς γνωματεύσεως, ὁ ὑπάλληλος ἀπολύεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 166 τοῦ παρόντος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὸ τελευταῖον 15ήμερον τῆς διαθεσιμότητος.

3. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπαλλήλου ἢ καὶ ἀντεπαγγέλτως, δύναται οὗτος νὰ παραπεμφθῇ πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν καὶ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ὀρισθέντος ἤδη χρόνου διαθεσιμότητος, ἀλλ' εἰς περίπτωσιν ἀρνητικῆς γνωματεύσεως διατηρεῖται ἡ διαθεσιμότης μέχρι καὶ τῆς λήξεως αὐτοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 116 τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 10 παρ. 1 τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον διὰ τὰ Ν.Π.Δ. Δίκαιον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 149.

Διαθεσιμότης λόγῳ ὑπεραριθμίας.

1. Ἐπὶ προσωρινῆς ὑπεραριθμίας, λόγῳ διαρθρώσεως θέσεων κλάδων ἢ Ὑπηρεσιῶν ἢ δι' ἕτερον λόγον, τίθενται εἰς διαθεσιμότητα οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ οἱ ὑπάλληλοι, οἵτινες κρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ὡς ὀλιγώτερον ἀπαραίτητοι διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν, λόγῳ προσόντων ἢ ἐκτελουμένων καθηκόντων.

2. Ἄμα τῇ συστάσει τῶν αὐτῶν θέσεων εἰς ἕτερον Νομικὸν Πρόσωπον ἢ συναφῶν θέσεων εἰς τὸ αὐτὸ Νομικὸν Πρόσωπον, οὗτοι μετατάσσονται ἢ τοποθετοῦνται εἰς τὰς θέσεις ταύτας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Λόγῳ τῆς ἀναδιρθρώσεως τῶν θέσεων καὶ διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ. εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ παραστῇ προσωρινὴ ὑπεραριθμία ὑπαλλήλων τινῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν λήψεως τοῦ μέτρου τῆς καταργήσεως τῶν θέσεων, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε προβλέπεται μετατροπὴ ἢ μεταφορὰ αὐτῶν, καθιεροῦται τὸ καθεστὸς τῆς προσωρινῆς ὑπεραριθμίας, καθ' ὃ ὁ ὑπάλληλος, τιθέμενος εἰς διαθεσιμότητα ἐκ τοῦ λόγου τούτου, λαμβάνει τὸ πλεῖστον τῶν ἀποδοχῶν του.

Οὕτω, προβλέπεται εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον ἡ ἐσχέρεια:

α) Εἴτε μετατάξεως αὐτῶν εἰς ὅμοιαν θέσιν ἑτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.

β) Εἴτε τοποθέτησεως αὐτῶν εἰς θέσιν τοῦ αὐτοῦ Ν.Π.Δ. διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει, ὡς εἰκός, τὰ προσόντα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 150.

Διαθεσιμότης λόγῳ ἐλλείψεως εἰδικῶν ἀπαιτήσεων.

1. Δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ὑπαλλήλου ὄργανου, δύναται νὰ θεθοῦν εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος διαρκείας ἐξ μηνῶν, δυναμένης νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἐξ εἰσέτι μηνῶν, τακτικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες δὲν διαθέτουσι τὴν διὰ τὴν ἀπόσκοπον λειτουργίαν τῆς Ὑπηρεσίας ἢ διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἠϋξημένου ἐν αὐτῇ ἔργου, εἰδικὴν καταλληλότητα ἢ ἐπέδειξαν ἢ ἐπιδεικνύουν δρᾶσιν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἔννοιαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ προβαίνουν εἰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐνεργείας ἀντιθέτους πρὸς τὸ ἄρθρον 123 τοῦ Συντάγματος.

2. Ὁ κατὰ παράτασιν εἰς δευτέραν διαθεσιμότη-

τητα τιθέμενος υπάλληλος εισάγεται μετά την λήξιν αὐτῆς υποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν διορισμὸν ὀργάνου ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ θέματος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 166 τοῦ παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 65/1967.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, καθιερῶνται καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν αἱ ἐξασφαλίζουσαι τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον διοικήσιν τῆς διατάξεις τινὲς τοῦ Α.Ν. 65/1967, αἵτινες ὁμως προσαρμόζονται πρὸς τὰς παγίας καὶ ὀργανικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

Ἡ λήψις τοῦ διοικητικοῦ τούτου μέτρου κρίνεται ἀπαραίτητος ὡς ἀντίβαρον τῆς ἐκ τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας πλήρους κατοχυρώσεως τῆς θέσεως τοῦ υπαλλήλου ἐναντι τοῦ δικαιώματος τῶν προϊσταμένων πρὸς πειθαρχικὴν δίωξιν, ὡς ἄλλωστε εἶναι καὶ ὀρθόν, ὡς ἐκ τῆς κρατούσης ἐκεῖ ἐννοίας τῆς δικαιοσύνης. Οὕτως, ἐναντι τῆς διαφυλασσομένης ἀθίκτου πειθαρχικῆς δικαιοσύνης, τοποθετεῖται, πρὸς ἐξασφάλισιν ἰσορροπίας, τὸ διοικητικὸν μέτρον τῆς διαθεσιμότητος λόγῳ ἐλλείψεως εἰδικῶν ἀπαιτήσεων τῆς διοικητικῆς ἡγεσίας ὡς:

α) Ἡ εἰδικὴ διὰ τὴν συγκεκριμένην θέσιν ἢ Ὑπηρεσίαν καταλληλότης.

β) Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ συνόλου τῶν καθηκόντων τοῦ υπαλλήλου.

γ) Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ Συντάγματος.

δ) Αἱ μὴ διευκρινιζόμεναι εἰς τὸν Α.Ν. 65/67 διαδικαστικαὶ ἀπαιτήσεις.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 151.

Ἀποδοχαὶ τῶν ἐν διαθεσιμότητι.

1. Ὁ ἔνεκα νόσου τεθεὶς εἰς διαθεσιμότητα λαμβάνει τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀποδοχῶν του.

2. Ὁ ἔνεκα ὑπεραριθμίας, ἀνεπαρκείας ἢ ἀκαταλληλότητος τεθεὶς εἰς διαθεσιμότητα λαμβάνει κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τὰ δύο τρίτα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 70 τοῦ παρόντος ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 118 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον, ἠδξήθη τὸ ποσοστὸν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἔνεκα νόσου εἰς διαθεσιμότητα τιθεμένων ἀντὶ τοῦ ἡμίσεος (ἄρθρ. 118 Ν. 1811/1951) καὶ τῶν ἔνεκα ὑπεραριθμίας ἢ ἀκαταλληλότητος εἰς τὰ τρία τέταρτα, οὕτως ὥστε καὶ τὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια νὰ πωδῶνται χρῆσιν τοῦ μέτρου εὐχερέστερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

ΑΡΓΙΑ

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 152.

Αὐτοδικαία θέσις εἰς ἀργίαν.

1. Τίθεται αὐτομάτως εἰς ἀργίαν τακτικὸς ἐκκλησιαστικὸς υπάλληλος, ἀφ' ἧς περιέληθη εἰς γνῶσιν τῆς Ὑπηρεσίας καθ' οἷονδῆποτε τρόπον:

α) Ἡ στέρησις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ υπαλλήλου, συνπερὶα ἐντάλματος φυλακίσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἔστω καὶ ἐὰν ἀπελύθη οὗτος ἐπὶ ἐγγυήσει.

β) Ἡ παραπομπὴ αὐτοῦ διὰ τελεσιδικίου καὶ ἀμετακλήτου βουλεύματος εἰς δίκην ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ τινι τῶν ἐν ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων πλημμελημάτων.

γ) Ἡ ἄσκησις ὑπὸ τοῦ υπαλλήλου προσφυγῆς κατὰ τῆς περὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ πράξεως ἐνώπιον τῆς Ἱεραῆς Συνόδου κατὰ τὸ ἄρθρον 130 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

2. Ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου ἐκδίδεται διαπιστωτικὴ πράξις, δημοσιευομένη ἐν περιλήψει εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον «Ἐκκλησία».

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 119 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐάν, μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς κατηγορίας ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀκολουθήσῃ ἢ ἐκδοσὶς παραπεμπτικοῦ βουλεύματος τελεσιδικίου καὶ ἀμετακλήτου, ὁ κατηγορούμενος υπάλληλος τίθεται αὐτομάτως εἰς ἀργίαν. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν (π.χ. ἐκκρεμῆς ἀνάκρισις, ἐκκρεμῆς ἐνδίκον μέσον κατὰ βουλεύματος, παραπομπὴ τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κλπ.) ἢ ἐκκρεμῆς κατηγορία συνεπάγεται τὴν δυνητικὴν θέσιν εἰς ἀργίαν, προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 153.

Δυνητικὴ θέσις εἰς ἀργίαν.

1. Δύναται νὰ τεθῆ εἰς ἀργίαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν διορισμὸν ὀργάνου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, διὰ χρόνον ρητῶς καθοριζόμενον, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῆ τὸ ἔτος, ὁ τακτικὸς υπάλληλος καθ' οὗ ὑφίσταται:

α) Ἐκκρεμῆς ποινικὴ δίωξις δι' ἀδίκημα, δυνάμενον νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ.

β) Ἐκκρεμῆς πειθαρχικὴ δίωξις δι' ἀδίκημα, δυνάμενον νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ, ἢ

γ) Βάσιμος ὑπόνοια ἀτάκτου διαχειρίσεως, στηριζομένη εἰς ἐκθεσιν τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ.

2. Ἡ δυνητικὴ ἀργία ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Ἄρθρον 120 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐν προκειμένῳ ἀποδίδεται τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον Δίκαιον, ἦτοι:

1) Ἡ ποινικὴ δίωξις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ποι-

νικής κατηγορίας υπό του εισαγγελέως (σχετική και η επεξηγήσεις επί του άμεσως προηγούμενου άρθρου).

2. Η πειθαρχική δίωξις άρχεται από της υπό του άρμοδίου διά τόν διορισμόν όργανου άπαγγελίας πειθαρχικής κατηγορίας (πειθαρχική άγωγή) διά τι τών έν άρθρω πειθαρχικών άδικημάτων.

3. Διαδικαστικώς η άρμοδία Ύπηρεσία, άφ' ης λάβει γνώσιν περί της ποινικής ή πειθαρχικής διώξεως ή έκθέσεώς τινος άρμοδίας άρχης περί άτάκτου διαχειρίσεως, όφείλει νά ζητήση τήν γνωμοδότησιν του άρμοδίου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου διά τήν θέσιν ή μη του ύπαλλήλου εις άργίαν. Τό Συμβούλιον, έκτιμών τό ούσιαστικόν μέρος της διώξεως ή έκθέσεως διαχειρίσεως αποφαίνεται αναλόγως.

Ά ρ θ ρ ο ν 154.

Έπαναφορά εις ένέργειαν.

1. Έκλιπόντος του λόγου, δι' όν ή άργία, ή έξαφαιζόμενη ή μεταρρυθμιζόμενη τής περι άπολύσεως άποφάσεως, ό ύπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαίως.

2. Έκδιδομένης πράξεως επαναφοράς, ό έκκλησιαστικός ύπάλληλος επανέρχεται άμα τή κοινοποιήσει αύτής.

Έάν όμως επί δυνητικής θέσεως εις άργίαν έξεδόθη έν τώ μεταξύ εις μέν τήν περίπτωσιν τής ποινικής διώξεως όριστική ποινική άπόφασις, μη επαγομένη έκπτωσιν, εις δε τήν περίπτωσιν τής πειθαρχικής διώξεως, πειθαρχική άπόφασις, μη επαγομένη άπόλυσιν, ό ύπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαίως εις ένέργειαν από του χρόνου, καθ' όν κατέστησαν αί άνωτέρω άποφάσεις τελεσίδικαι.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 119 και 120 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Τό άρθρον άφορῃ τήν επαναφοράν του ύπαλλήλου εις άμφοτέρας τās περιπτώσεις της θέσεως εις άργίαν ήτοι της αυτοδικαίας θέσεως εις άργίαν (παρ. 1) και της δυνητικής θέσεως εις άργίαν (παρ. 2). Εις τήν πρώτην περίπτωσιν δέν απαιτείται πράξις επαναφοράς του έκκλησιαστικού ύπαλλήλου. Εις τήν δευτέραν απαιτείται, όποτε αύτη έχει αποτέλεσμα διά τόν ύπάλληλον από της κοινοποιήσεώς της εις αυτόν. Εις τās περιπτώσεις α' και β' της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου, ό ύπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαίως (άνευ πράξεως επαναφοράς) άφ' ης ούτος άπληλάγη της ποινικής διώξεως έντελώς (άθώωσις) ή κατεδικάσθη μέν, αλλά δι' άδίκημα μη δυνάμενον νά επιφέρη άπόλυσιν. Η επαναφορά επέρχεται, άφ' ης αί σχετικαί άποφάσεις κατέστησαν τελεσίδικαι.

Ά ρ θ ρ ο ν 155.

Ανώτατον όριον άργίας.

1. Μετά πάροδον έτους από της θέσεως εις άργίαν, έφ' όσον ό ύπάλληλος δέν επανήλθε κατά τό προηγούμενον άρθρον, τό άρμόδιον Ύπηρεσιακόν Συμβούλιον υποχρεούται νά αποφανθῃ περί τής συνεχίσεως της άργίας ή τής επαναφοράς του ύπαλλήλου ή τής άπολύσεως αυτού λόγω παύσεως, έφ' όσον συντρέχει τοιαύτη περίπτωσις πειθαρχικής εϋθύνης.

2. Επί ύπαλλήλου, τεθέντος εις διαθεσιμότητα,

επιτρέπεται και ή εφαρμογή τών περι άργίας διατάξεων, έφ' όσον συντρέχει περίπτωσις.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 120 παρ. 2 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διά της διατάξεως της παρ. 1 τίθεται όριον ένός έτους εις τήν δυνητικήν θέσιν εις άργίαν, επί τώ τέλει νέας έρεύνης τών συνθηκών, ένεκα τών όποιων ό ύπάλληλος έτέθη εις άργίαν.

Εις τήν παρ. 2 επιτρέπεται ρητώς ή έν περιπτώσει συνδρομής τών άναγκαίων προϋποθέσεων θέσις εις άργίαν ύπαλλήλου, καθ' ού προηγούμενως έλήφθη τό διοικητικόν μέτρον της διαθεσιμότητας, ίδια έν όψει και του κατωτέρου επιπέδου τών άποδοχών του έν άργία τελούντος κατά τό έπόμενο άρθρον.

Ά ρ θ ρ ο ν 156.

Άποδοχαί τών έν άργία.

1. Οί τιθέμενοι εις άργίαν λαμβάνουν τὰ δύο τρίτα τών κατά τό άρθρον 70 του παρόντος άποδοχών.

2. Έκ τών άποδοχών του έν άργία ύπαλλήλου παρακρατείται τό έν τρίτον, δυνάμενον ν' άποδοθῃ αύτῷ κατόπιν άποφάσεως του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, εάν άπαλλαγῃ δυνάμει τελεσιδικίου άποφάσεως ή τιμωρηθῇ διά πειθαρχικής ποινής κατωτέρας τής άπολύσεως, είτε τέλος άποδειχθῇ άβάσιμος ή κατ' αυτού περι άτάκτου διαχειρίσεως ύπόνοια.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 121 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Αδξάνεται τό ποσοστόν κρατήσεως τών άποδοχών του έν άργία εις έν τρίτον, αντί του ένός τετάρτου του άρθρ. 121 του Ν. 1811/51, λόγω του χαρακτηρος της άργίας ως φύσεως της πειθαρχικής ή έλεγκτικής διαδικασίας, τήν όποιαν προσέκαλεσεν, ανεξαρτήτως τελικής εϋθύνης, πράξις ή παράλειψις του ύπαλλήλου.

Ά ρ θ ρ ο ν 157.

Ύπηρεσιακή κατάστασις τών έν άργία.

1. Η θέσις εις άργίαν αυτοδικαίαν ή δυνητικήν, συνεπαγομένη μη εκτέλεσιν οιασδήποτε ύπηρεσίας υπό του έκκλησιαστικού ύπαλλήλου, συνεπάγεται αυτοδικαίως και κώλυμα άσκήσεως παντός παρεπομένου Έκκλησιαστικού ή δημοσίου λειτουργήματος.

2. Οί περιορισμοί τών άρθρων 53-57 του παρόντος ισχύουν και διά τούς έν άργία τεθέντας έκκλησιαστικούς ύπαλλήλους.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Άρθρον 122 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Έφ' όσον διά της άργίας ό ύπάλληλος απομακρύνεται τών κυρίων καθηκόντων της κατεχομένης ύπ' αυτού θέσεως, όρθόν είναι, όπως ό ύπάλληλος, κατά τόν χρόνον της άργίας,

μη ἔχη τὴν δυνατότητα ἀσκήσεως καὶ τῶν παρεπομένων οὕτως εἰπεῖν τῆς θέσεως καθηκόντων, ὡς ἡ συμμετοχὴ εἰς Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰς κ.ο.κ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄

ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

Ἄρθρον 158.

Λόγοι ἀποχωρήσεως.

1. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συνδρομῇ τῶν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 159-162 λόγων ἀποχωρήσεως, λυομένης αὐτοδικαίως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως.

2. Περὶ τῆς ἀποχωρήσεως ἐκδίδεται διαπιστωτικὸν πρακτικόν, βεβαιοῦν τὴν συνδρομὴν τοῦ λόγου, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, δημοσιεύμενον ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Ν.Π.Δ.Δ.).

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α΄. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 125 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος

Β΄. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐν προκειμένῳ, μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ νέου Συντάγματος, τὸ ἄρθρον 125 παρ. 4 αὐτοῦ καθιέρωσε τὸν ὅρον τῆς «ἀποχωρήσεως» ὡς αὐτομάτου ἀποσυνδέσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας ἅμα τῇ ἐπελεύσει τοῦ ἀγοντος εἰς ἀποχώρησιν γεγονότος, κατὰ παγίαν καὶ σύμφωνον νομολογίαν τοῦ τε Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ΑΣΔΥ. Δι' ὅ καὶ ρητῶς προβλέπεται ἡ ἐν τῇ πράξει τηρουμένη τακτικὴ τῆς ἐκδόσεως διαπιστωτικῆς πράξεως, πρὸς βεβαίωσιν τῆς συνδρομῆς τοῦ ἀγοντος εἰς διακοπὴν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως πραγματικοῦ καὶ νομικοῦ στοιχείου.

Ἄρθρον 159.

Συμπλήρωσις 35ετοῦς ὑπηρεσίας.

1. Ὁ τακτικὸς Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, συμπύρωσας τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 125 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος 35ετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 252/1969 εἰς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας, ἀποχωρεῖ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς τριακονταπενταετίας.

2. Περὶ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ὑπηρεσίας ἢ προϋπηρεσίας, οἱ ὑπηρετοῦντες ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλου, ὅπως ὑποβάλλουν ὑπεύθυνον δῆλωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος. Οἱ μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος διοριζόμενοι ὀφείλου, ὅπως ὑποβάλλουν τὴν δῆλωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

3. Παράλειψις δηλώσεως, μετ' ἔγγραφον ὄχλησιν, ἢ ἀνακρίβεια δηλώσεως ἀποτελεῖ λόγον ἀπολύσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α΄. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 125 παρ. 4 Συντάγματος 1968 καὶ Ν.Δ. 252/1969.

Β΄. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰσάγεται ἐν προκειμένῳ ρητῶς καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν ὁ ἤδη καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐφαρμοσθεὶς δυνάμει τοῦ

ἄρθρου 125 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος θεσμὸς τῆς «τριακονταπενταετίας».

Ὡς πρὸς τὴν προσμετρητέαν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τριακονταπενταετίας πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, ἐνεργεῖται παραπομπὴ εἰς τὴν ρυθμίσασαν τὸ θέμα τοῦτο, ὡς πρὸς τὰ Ν.Π.Δ.Δ. διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 252/1969.

Ἄρθρον 160.

Συμπλήρωσις ὀρίου ἡλικίας.

1. Ὁ τακτικὸς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, συμπληρῶν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 125 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ὄριον ἡλικίας, ἀποχωρεῖ τῆς ὑπηρεσίας τὴν ἐπομένην τῆς τριακονταπενταετίας συμπληρώσεως.

2. Διὰ τοὺς ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὡς ὄριον ἡλικίας ὀρίζεται τὸ ὅσον ἔτος ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α΄. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 125 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος 1968.

Β΄. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἐν προκειμένῳ, διατυπῶνται εἰς ρητὴν διάταξιν ἡ παγία νομολογία περὶ τῆς αὐτομάτου λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, μονομεροῦς ἢ συμβατικῆς, Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐκ τοῦ Συντάγματος πλέον τιθεμένου ὀρίου ἡλικίας.

Ἄρθρον 161.

Λῆξις χρόνου θητείας ἢ συμβάσεως.

1. Ὑπάλληλοι ἐπὶ θητεία ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν λήγει ὁ χρόνος τῆς θητείας αὐτῶν.

2. Ὑπάλληλοι ἐπὶ συμβάσει ὀρισμένου χρόνου ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν λήγει ὁ ἐν τῇ συμβάσει ὀριζόμενος χρόνος, μὴ χωροῦσης σιωπηρᾶς ἀνανεώσεως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α΄. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 188 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β΄. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον διὰ τοὺς ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ κρατικοὺς ὑπαλλήλους Δίκαιον, μετὰ τὴν προσθήκην, ὅτι δὲν χωρεῖ σιωπηρὰ ἀνανέωσις τοῦ χρόνου τῆς συμβάσεως, ὡς συνέβαινε πολλακίς ὡς ἐκ τῆς καθυστερήσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον μὴ διακοπῆς τῆς φυσικῆς παρουσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ.

Ἄρθρον 162.

Ἐκπτώσις.

1. Ὁ ὑπάλληλος ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τῆς Ὑπηρεσίας, ἐὰν κατεδικάσθῃ δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως:

α) Εἰς ποινὴν τοῦλάχιστον προσαίρου καθείρξεως.

β) Ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει (καινῇ καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ), ἀπάτῃ, ἐκβίασει, πλαστογραφίᾳ, ψευδορκίᾳ ἐν

γένει, άπιστία δικηγόρου, δωροδοκία, καταπιέσει, άπιστία περί την ύπηρεσίαν, παραβάσει καθήκοντος, έγκλήματι κατά τών ήθών, προσβολή οικιογενειακής τάξεως, άπάτη περί τόν γάμον, διγαμία, μοιχεία, παραβιάσει τής πρός διατροφήν ύποχρέωσης, έγ-καταλείψει έγκυμονούσης, έγκλήμασι έπιβουλής τής θρησκευτικής έλευθερίας, περιύβρίσει τής Άρχής και τών Συμβόλων, συκοφαντική δυσφημήσει και τοκο-γλυφία.

γ) Είς στέρησιν τών πολιτικών δικαιωμάτων ή

δ) Έπι άνυποταξία ή λιποταξία, έν περιόδω έπι-στρατεύσεως.

2. Ό κατά την παράγραφον 1 έκπεσών δέν έπι-τρέπεται νά επανέλθη εις την Ύπηρεσίαν έν περι-πτώσει άμνηστειας, άποκαταστάσεως, χάριτος ή τής καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον άρσεως του κολασίμου ή άρσεως ή μεταβολής τών συνεπειών τής καταδίκης.

3. Έπι κληρικών, κατεχόντων τακτικές θέσεις, ή έξ αύτών έκπτωσις δύναται νά απαγγέληται δι' οιονδήποτε λόγον έν τή καταδικαστική άποφάσει του Έκκλησιαστικού Δικαστηρίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 177,18 και 178 Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Προσετέθησαν εις τά πλημμελήματα του άρθρου του Ν. 1811/1951, έγκλήματα περί τόν γάμον και οικογένειαν, ή έπιβουλή τής θρησκευτικής έλευθερίας και ή περιύβρισις τής Άρχής και τών συμβόλων, ώς άπόδοντα ίδια εις Έκκλησια-στικούς ύπαλλήλους.

Ός πρός τούς κληρικούς, προβλέπεται ή δυνατότης απα-γγελίας τής έκπτώσεως έν τή καταδικαστική άποφάσει του Έκκλησιαστικού Δικαστηρίου δι' οιονδήποτε λόγον, αναλό-γως τής παραβάσεως κατά την ad hoc κρίσιν του έν λόγω Δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

*Άρθρον 163.

Λόγοι άπολύσεως.

1. Οί τακτικοί Έκκλησιαστικοί ύπάλληλοι άπο-λύονται διά τούς έν άρθροις 164-167 άναφερομένους λόγους, βεβαιουμένους δι' άποφάσεως του άρμοδίου Έκκλησιαστικού Ύπηρεσιακού Συμβουλίου.

2. Βεβαιουμένης τής συνδρομής του λόγου άπο-λύσεως κατά την παρ. 1, διά μέν τούς τακτικούς ύ-παλλήλους εκδίδεται ήτιολογημένη πράξις άπολύ-σεως, δημοσιευομένη έντολή του άρμοδίου πρός διορισμόν όργάνου κατά τó άρθρον 37 εις την Έφη-μερίδα τής Κυβερνήσεως (τεύχος Ν.Π.Δ.Δ.), διά δέ τούς έπι συμβάσει Ίδιωτικού Δικαίου ύπαλλή-λους χωρεϊ καταγγελία τής συμβάσεως, κατά τó αρ-θρον 171 του παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Νέα διάταξις.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Έφ' όσον αι περιπτώσεις τής αυτοδικαίας λύσεως τής ύπαλληλικής σχέσεως ύπήχθησαν εις την έννοιαν και τó Κε-φάλαιον του παρόντος τó πραγματευόμενον περί άποχωρήσεως, εις την έννοιαν τής άπολύσεως περιλαμβάνονται άπασαι εκεί-ναι αι περιπτώσεις, εις τās όποιās ή λύσις τής ύπαλληλικής σχέσεως έπέρχεται διά τής εκδόσεως διοικητικής πράξεως άπολύσεως, και άπό του χρόνου θέσεως αυτής έν ισχύι κατά τās περι διοικητικών πράξεων γενικής άρχής.

*Άρθρον 164.

Παύσις.

1. Οί τακτικοί Έκκλησιαστικοί ύπάλληλοι άπο-λύονται διά τής έπιβαλλούσης την ποινήν τής όρι-στικής παύσεως πράξεως του Πειθαρχικού Συμβου-λίου, κατά τά έν άρθρω 139 του παρόντος όρίζόμενα.

2. Η έν παρ. 1 πράξις δημοσιεύεται έντολή του Προέδρου του άρμοδίου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως (τεύχος Ν.Π. Δ.Δ.).

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 183 παρ. α του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Άποδίδεται έπι του σημείου τούτου τó ισχύον Δίκαιον διά τούς Δημοσίους Διοικητικούς Ύπαλλήλους και Ύπαλλή-λους Ν.Π.Δ.Δ.

*Άρθρον 165.

*Έλλειψις προϋποθέσεων διορισμού.

1. Οί τακτικοί Έκκλησιαστικοί ύπάλληλοι άπο-λύονται άμα τή έλλείψει ένός ή πλειόνων εκ τών άπαρ-αιτήτων διά τόν διορισμόν των γενικών τυπικών προσ-όντων, τών περιλαμβανομένων εις τά άρθρα 7 και 11 του παρόντος.

2. Όσαύτως, άπολύονται διά πράξεις τελεσθεί-σας ύπ' αύτών έντός τής πρό του διορισμού των πεν-ετίας, συνιστώσας έλλειψιν ήθους, έφ' όσον δέν παρήλθε διετία άπό του διορισμού.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 183 παρ. β του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Η πρώτη παράγραφος περιλαμβάνει διάταξιν αίρουσαν άμφιβολίας ώς πρός την άπόλυσιν ύπαλλήλων, όιτινες τó μέν άπόλεσαν την Έλληνικήν ίθαγένειαν ώς τυπικών προσόν διορι-σμού, τó δέ εκρίθησαν ώς μη νομιμόφρονες κατά την διάρκεια τής ύπηρεσίας των.

Εις την δευτέραν παράγραφον περιελήφθη ή διάταξις του άρθρου 183 παρ. β του Ν. 1811/1951.

Ἄρθρον 166.

Ἄνικανότης καὶ ἀνεπάρκεια.

1. Οἱ τακτικοὶ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολύονται ἅμα τῇ διαπιστώσει σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀνικανότητός των, μετὰ τὴν λήξιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 148 τοῦ παρόντος διαθεσιμότητος, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τοῦ παρόντος ἀναρρωτικῆς ἀδείας. Ἐν περιπτώσει ἄρσεως τῆς ἀνικανότητος, χωρεῖ ἀναδιορισμός, κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ παρόντος.

2. Ὡσαύτως, ἀπολύονται, μετὰ προηγουμένη κλήσιν πρὸς παροχὴν ἐξηγήσεων ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ἢ ὑποβιβάζονται κατὰ ἓνα βαθμὸν τακτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπιδείξαντες ἄνευ ὑπαιτιότητός των ἀνεπάρκειαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, εἰδικῶς αἰτιολογουμένην ἐν τῇ πράξει τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρα 184 παρ. 1 καὶ 186 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ ἰσχύον ἐν προκειμένῳ καὶ διὰ τοὺς ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ Κρατικοὺς ὑπαλλήλους Δίκαιον.

Ἄρθρον 167.

Κατάργησις θέσεως.

1. Οἱ τακτικοὶ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολύονται ἔνεκα συγχωνεύσεως Νομικῶν Προσώπων ἢ καταργήσεως τοῦ Νομικοῦ Προσώπου παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν, ὡς καὶ τοῦ κλάδου εἰς ᾗ ἀνήκουν ἢ τῆς θέσεως ἣν κατέχουν, λαμβάνοντες, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται συντάξεως ἢ δὲν ἦθελον τεθῆ εἰς διαθεσιμότητα κατὰ τὸ ἄρθρον 147, τὰς ἀποδοχὰς ἐνὸς τριμήνου.

2. Ἐπὶ καταργήσεως μέρους τῶν ἐν τῷ κλάδῳ ὁμοιοβάθμων θέσεων τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἀπολύονται οἱ συγκεντροῦντες τὰ ὀλιγώτερα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 187 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Εἰς τὴν παρ. 1 θεσπίζεται ἡ λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἀπόλυσις, μετὰ τῆς καταβολῆς, ὡς καὶ ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς τριμήνου, ὡς οἰοῦναι ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος δὲν δικαιοῦται συντάξεως οἰοῦντι ποσοῦ, ἵνα διευκολυνθῆ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς νέας ἀπασχολήσεώς του.

Ἡ παράγραφος 2 περιέλαβεν ὡς κανόνα θετικοῦ Δικαίου τὴν νομολογιακὴν ἀρχήν, καθ' ἣν ἐπὶ καταργήσεως θέσεως ἢ θέσεων τοῦ αὐτοῦ κλάδου ἀπολύεται ὁ ἔχων τὰ ὀλιγώτερα τῶν ἄλλων τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ

Ἄρθρον 168.

Ὑποβολὴ παραιτήσεως.

1. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος δικαιοῦται νὰ παραιτηθῆ ἐκτὸς ἐάν:

α) Ὑφίσταται κατ' αὐτοῦ ἐκκρεμῆς ποινικὴ δίκη εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 10 ἢ κακουργήματος.

β) Ὑφίσταται πειθαρχικὴ δίωξις ἐνώπιον πολυμελοῦς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας ἢ ἤρξατο τοιαύτη δίκη ἢ πειθαρχικὴ δίωξις ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως καὶ πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς, ὅποτε αὕτη λογίζεται ὡς μὴ ὑποβληθεῖσα.

γ) Συντρέχει περίπτωσις τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ παρόντος (ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια).

2. Ἡ παραιτήσις ὑποβάλλεται πάντοτε ἐγγράφως, δύναται ν' ἀνακληθῆ ἐντὸς μηνὸς καὶ πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς. Αἵρεσις, ὅρος ἢ προθεσμία ἐν τῇ παραιτήσει θεωροῦνται ὡς μὴ γεγραμμένα.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 180 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἡ παραιτήσις ἀνάγεται εἰς ἴδιον λόγον λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως.

Ὁ περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος τῆς παραιτήσεως σκοπεῖ τὴν ἀποτροπὴν τῆς δι' αὐτῆς ἀποφυγῆς τῶν ἐννόμων συνεπειῶν ἀνεπιτρέπτου διαγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου, ἥτοι λόγῳ διαπράξεως σοβαροῦ ἀδικήματος, συνεπαγομένου ποινῆ τῆς πολυμελοῦς καὶ οὐχὶ τῆς μονομελοῦς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρον 169.

Ἀποδοχὴ παραιτήσεως.

1. Ἡ λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως ἐπέρχεται ἅμα τῇ ἀποδοχῇ τῆς παραιτήσεως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 ἀρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὄργάνου, δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Ν.Π.Δ.Δ.).

2. Παρελθούσης ἀπράκτου τριμήνου προθεσμίας, ἢ παραιτήσις τεκμαίρεται γενομένη ἀποδεκτὴ καὶ λύεται αὐτοδικαίως ἢ ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἐκδιδομένης διαπιστωτικῆς πράξεως, δημοσιευομένης κατὰ τὴν παρ. 1.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

Ἄρθρον 180 παρ. 2 καὶ 181 παρ. 2 τοῦ Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Ἀποδίδεται τὸ καὶ διὰ τοὺς κρατικοὺς ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ ὑπαλλήλους ἰσχύον ἐν προκειμένῳ Δίκαιον.

Άρθρον 170.

Τεκμήριον παραιτήσεως.

1. Η κατά παράβασιν του άρθρου 19 παρ. 6 εδάφ. β' του Συντάγματος, βεβαιουμένη υπό του Υπηρεσιακού Συμβουλίου συμμετοχή εις άπεργίαν, θεωρείται αυτοδικαίως ως δήλωσις παραιτήσεως.

2. Το άρμόδιον διά τον διορισμόν όργανον, κατά τον άρθρον 37, άποφαινεται ήτιολογημένως επί της κατά την παρ. 1 άποδοχής ή μη της παραιτήσεως, εφαρμοζομένου έν καταφατική περιπτώσει του άρθρου 169 παρ. 1 του παρόντος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 19 παρ. 6 εδάφ. β του Συντάγματος και άρθρον 182 του Ν. 1811/1951.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Είς την πρώτην παράγραφον περιλαμβάνεται ή έν τώ άρθρω 19 της παρ. 6 του Συντάγματος προβλεπομένη κύρωσις επί συμμετοχής ύπαλλήλων του Δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ. εις άπεργίαν.

Λόγω όμως μη προβλεπομένης έν τώ Συντάγματι διαδικασίας τώ μόν βεβαιώσεως της συμμετοχής ως δηλώσεως παραιτήσεως, τώ δε άποδοχής της τοιαύτης δηλώσεως παρίσταται άνάγκη θεσπίσεως της διατάξεως ταύτης. Δι' αυτής, ό ύπάλληλος κατοχυρόνται μέσω του Υπηρεσιακού Συμβουλίου ως προς την άλήθειαν και όρθήν έννοιαν της συμμετοχής, προς άποφυγήν της υπό των προϊσταμένων του τυχόν μη όρθής εκτιμήσεως τού λόγου της άποχής τού ύπαλλήλου εκ των καθηκόντων του.

Άρθρον 171.

Άποζημίωσις τών έπι συμβάσει.

1. Έπί καταγγελίας συμβάσεως ύπαλλήλων Ίδιωτικού Δικαίου, ή άποζημίωσις, λόγω άπροειδοποίητου καταγγελίας της άορίστου χρόνου συμβάσεως εργασίας τών έπι σχέσει ιδιωτικού δικαίου ύπαλλήλων, ως και τών εκ τούτων άπολυομένων, λόγω συμπληρώσεως του 65ου έτους της ηλικίας των, έξαιρέσει τών μισθωτών τών κεκτημένων την ιδιότητα του έξ ιδίας ύπηρεσίας συνταξιούχου του Δημοσίου ή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, οίτινες ούδεμιās άποζημιώσεως δικαιούνται, καθορίζεται ως κάτωθι:

α) Διά τούς έχοντας ύπηρεσίαν από έξ (6) μηνών μέχρι δύο (2) έτών αι άποδοχαί ένός (1) μηνός.

β) Διά τούς έχοντας ύπηρεσίαν από τριών (3) μέχρι δέκα έξ (16) έτών αι άποδοχαί ένός μηνός δι' έκάστην συμπεπληρωμένην διετίαν ύπηρεσίας.

γ) Διά τώ πέραν της δεκαεξαετίας χρονικόν διάστημα και αι άποδοχαί ένός (1) μηνός δι' έκάστην συμπεπληρωμένην τριετίαν ύπηρεσίας.

Η κατά τά ως άνω άποζημιώσις έν ούδεμιās περιπτώσει δύναται νά είναι μείζων τών άποδοχών δώδεκα (12) μηνών.

2. Η άποζημίωσις λόγω άπροειδοποίητου καταγγελίας της άορίστου χρόνου συμβάσεως εργασίας του εργατοτεχνικού προσωπικού καθορίζεται συμφώνως προς τās διά του Α.Ν. 913/1949 κυρωθείσας πράξεις

του Υπουργικού Συμβουλίου ύπ' άριθμ. 956/1947 και 976/1947 «περι άποζημιώσεως άπολυομένων μισθωτών δημοσίου».

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

Α'. ΠΗΓΑΙ:

*Άρθρον 12 παρ. 5 του Ν. 169/1969.

Β'. ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ:

Διά του άρθρου τούτου εφαρμόζονται και επί των Έκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ. αι διατάξεις του Ν.Δ. 169/69, διά των όποιων έτροποποιήθη ή κοινή Έργατική νομοθεσία μόνον ως προς τώ ύγος της άποζημιώσεως. Κατά τά λοιπά ισχύουν αι κοιναί δι' όλους τούς μισθωτούς ύποχρεώσεις, ως π.χ. έγγραφου καταγγελίας της συμβάσεως, άναγγελίας της καταγγελίας κ.λ.π. Η κατόπιν προμηνύσεως καταγγελία δέν καταργείται.

Της άποζημιώσεως δέν δικαιούνται οί μισθωτοί, οί έχοντες την παράλληλον ιδιότητα συνταξιούχου του Δημοσίου ή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 172.

Διατήρησις κεκτημένων δικαιωμάτων.

1. Οί κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος τακτικοί ύπάλληλοι Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κατά τώ άρθρον 1 παρ. 2 του παρόντος, κατέχοντες τακτικάς θέσεις, αίτινες διά του Ν.Δ. 385/69 ή άρθρου 3 παρ. 6 του παρόντος μετετράπησαν εις θέσεις Ίδιωτικού Δικαίου ή διά του παρόντος μετατρέπονται εις θέσεις επί θητεία ή μετακλητάς, ή Ίδιωτικού Δικαίου, διατηρούνται και έξελίσσονται ως τακτικοί ύπάλληλοι έν τή ύπηρεσία μέχρι της καθ' οιονδήποτε τρόπον άποχωρήσεως των εκ των θέσεων τούτων.

2. Οί κατά την παρ. 1 ύπάλληλοι, λαμβάνοντες άποδοχάς μείζονας τών υπό του παρόντος προβλεπομένων διά τον κατεχόμενον βαθμόν, έξ ειδικών διατάξεων νόμου καταργουμένων διά του άρθρου 191 του παρόντος, διατηροῦσι τās ως λαμβάνουσιν άποδοχάς, ως προσωρινόν επίδομα μέχρι της καθ' οιονδήποτε τρόπον καλύψεως της διαφοράς ταύτης, κατ' εφαρμογήν τών διατάξεων του παρόντος. Τώ αυτό ισχύει και διά τούς δικηγόρους έν τή εφαρμογή του άρθρου 3 παρ. 7 του παρόντος.

3. Ο χρόνος της πραγματικής άσκήσεως καθηκόντων έν οιαδήποτε έκκλ. θέσει εις ήν, κατ' εφαρμογήν τών διατάξεων του παρόντος, διορίζεται μετέπειτα ό προτέρον πράγματι άσκήσας ταῦτα, άναγνωρίζεται διά πράξεως της Ί. Συνόδου και διά πάσαν συνέπειαν ως διανυθείς έν ταύτη υπό νόμιμον διορισμόν και ύπολογίζεται και διά την κατ' άρθρον 84 δοκιμαστικήν περίοδον, έφ' όσον οὔτος διέθετε τās προς κατάληψιν ταύτης νόμιμα προσόντα κατά τον χρόνον της πρα-

γματικής άσκησης των καθηκόντων της. Προς άπόδειξιν τής κατά τά άνω πραγματικής άσκησης καθηκόντων χρησιμοποιείται πών άποδεικτικόν μέσον.

Άρθρον 173.

Ειδική ένταξις.

1. Τακτικοί υπάλληλοι Β' Κατηγορίας, ύπηρετουύντες κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος και έχοντες πτυχίον 7ταξίου Έκκλ. Σχολής, ως και οι έχοντες έτησίαν τουλάχιστον έπιτυχή φοίτηση εις Άνωτάτην Σχολήν, και έπιδειξαντες έπίδοσιν εις βαθμόν εξαίρετον κατά τó άρθρον 83 του παρόντος, δύνανται νά έντάσσωνται εις τόν εισαγωγικόν βαθμόν άντιστοίχου Κλάδου τής Αβ' Κατηγορίας, έφ' όσον ήθελον τύχει τής έν άρθρω 111 του παρόντος μετεκπαιδύσεως.

2. Η κατά την προηγουμένη παράγραφον ένταξις ένεργείται, τή προτάσει του Νομικού Προσώπου, διά πράξεως τής Έρας Συνόδου, μετά σύμφωνον γνώμην του Άνωτέρου Έπηρεσιακού Συμβουλίου, είτε εις κενήν θέσιν τής Αβ' Κατηγορίας, είτε διά μετατροπής τής κατεχομένης ύπ' αυτών θέσεως, μετ' άνάλγλου διαβαθμίσεώς της.

Άρθρον 174.

Ειδική έπανένταξις.

1. Τακτικοί υπάλληλοι, μη ένταγέντες ή έπανενταγέντες και δικαιούμενοι έπανεντάξεως κατά τó άρθρον 9 του Ν.Δ. 169/1969, ή κατ' άλλας ειδικάς διατάξεις, θεσπισθείσας μέχρι τής έναρξεως ισχύος του παρόντος, δικαιούνται έπανεντάξεως έντός τριμήνου άνατρεπτικής προθεσμίας από τής έναρξεως ισχύος του παρόντος.

2. Έντός τής αυτης προθεσμίας, έπανεντάσσονται και οι έχοντες τά τυπικά προσόντα τής Αβ' Κατηγορίας κατά τó άρθρον 17 του παρόντος τακτικοί υπάλληλοι Β' Κατηγορίας, έφ' όσον λογιζόμενοι ως μη τακτικοί έδικαιούντο κατατάξεως εις άνώτερον του κατεχομένου βαθμόν, έπι τή βάσει του εισαγωγικού βαθμού του κλάδου των, κατά τó ως άνω άρθρον 9 του Ν.Δ. 169/1969.

Άρθρον 175.

Τακτοποίησης μη τακτικών υπαλλήλων.

1. Οι μέχρι τής 15-11-68 προσληφέντες δι' έγγραφου πράξεως του άρμοδίου όργάνου των Ν.Π.Δ.Δ. τής Έκκλησίας τής Ελλάδος έπι σχέσει μισθώσεως εργασίας υπάλληλοι, μη περιλαμβανομένων των κληρικών κατά τó άρθρον 38 παράγρ. 8 του Ν. Δ/τος 126/1969 (περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος), τακτοποιούνται κατά τās οικείας διατάξεις του έφαρμοσθέντος και έπι των Έκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ. Ν.Δ. 169/69, έφ' όσον:

α) Πληρούν άπάσας τās προϋποθέσεις του Ν.Δ. 169/1969 «περί τακτοποιήσεως έκτάκτων υπαλλήλων των Δημοσίων Έπηρεσιών και Ν.Δ.Δ.Δ.», ως ήρημη-

νέυθη νομολογιακώς και διοικητικώς διά τής ύπ' αριθμ. Α5/1-6/1/6-6-69 έγκυκλίου του Έπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

β) Έπάρχουν κεναι θέσεις ή έχουν συσταθή τοιαύται, διά την κατάληψιν των όποιων έχουν τά κατά τās διατάξεις του παρόντος προσόντα, εις τó αυτό ή έτερον Ν.Π.Δ.Δ., έφ' όσον δέν συνιστώνται τακτικά θέσεις εις τó εις ό ύπηρετουύν Ν.Π.

γ) Κριθούν ως τακτοποιητέοι ύπό των κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος άρμοδίων Έπηρεσιακών Συμβουλίων. Έπι Έκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ., διά τά όποια δέν έχουν συσταθή ειδικά Έπηρεσιακά Συμβούλια, άρμοδίον είναι τó Έπηρεσιακόν Συμβούλιον τής Έρας Μητροπόλεως εις ήν άνήκουν.

2. Τά Έπηρεσιακά Συμβούλια θέλουν έλέγξει και ύπευθύνως βεβαιώσει την συνδρομήν άπασών των κατά την παράγραφον 1 προϋποθέσεων και άποφανθή ήτιολογημένως έπι των συνταγείσων κατά τó άρθρον 1 παρ. 4 τής Κανονιστικής Διατάξεως 1/69 «περί του τρόπου τακτοποιήσεως των έκτάκτων υπαλλήλων ως και διορισμού προς πλήρωσιν έπειγουσών άναγκών» εκθέσεων ύπηρεσιακής έπίδόσεως.

3. Μετά την γνωμοδότησιν των οικείων Έπηρεσιακών Συμβουλίων, εκδίδονται αι οικείαι πράξεις διορισμού, συμφώνως προς τās έν παραγράφω 2 καθοριζόμενα ύπό των άρμοδίων Έραρχών και λοιπών όργάνων, κατά τó άρθρον 37 του παρόντος.

4. Αι ως άνω πράξεις δημοσιεύονται, μερίμνη των Έραων Μητροπόλεων, έν περιλήψει εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως (πράξεις Ν.Π.Δ.Δ.) και εις τó έπίσημον δελτίον τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (ΕΚΚΛΗΣΙΑ) και κοινοποιούνται εις τούς τακτοποιούμενους μερίμνη των άρμοδίων Όργάνων των Ν.Π.Δ.Δ. τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Άρθρον 176.

Έπι συμβάσει Έδιωτικού Δικαίου.

1. Διά τούς διατηρουμένους έπι συμβάσει Έδιωτικού Δικαίου υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ. τής Έκκλησίας, δι' οδς έφαρμόζονται άνάλγως τά άρθρα 4 και 5 και του Ν.Δ. 169/69 «περί τακτοποιήσεως έκτάκτων υπαλλήλων των Δημοσίων Έπηρεσιών και Ν.Π.Δ.Δ.», δέον όπως τó κατά τó άρθρ. 175 του παρόντος Έπηρεσιακόν Συμβούλιον έκάστου Ν.Π.Δ.Δ. τής Έκκλησίας κρίνη περί τής ένδεικνυόμενης μισθολογικής αυτών κατατάξεως, έπι τή βάσει άφ' ένός μόν των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων αυτών και του άντικειμένου τής έπιτελουμένης ύπ' αυτών ύπηρεσίας, άφ' έτέρου δέ των οικονομικών δυνατοτήτων του Ν.Π.Δ.Δ.

2. Διά τούς ύπηρετουύντας κατά την 15 Νοεμβρίου 1968, ως εκ τούτου δέ υπαχθέντας εις διατάξεις του Ν.Δ. 169/69, και κρινομένους ως μη καταλλήλους ή μη άναγκάιους, όπωσδήποτε δέ μη μονιμοποιητέους ή τούς δι' οιονδήποτε λόγον μη ύπηρετουύντας κατά την έναρξιν ισχύος του Ν.Δ. 169/69 ή μη παρέχοντας

τάς υπηρεσίας των δι' οίανδήποτε αίτιαν κατά τὸν αὐτὸν χρόνον ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, χωρεῖ ὑποχρεωτικῶς καταγγελία συμβάσεως, εἴτε ὠρισμένου, εἴτε ἀορίστου χρόνου, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 169/1969.

Ἄρθρον 177.

Ἄντιμετώπισις ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν.

1. Κεναὶ τακτικαὶ θέσεις ἀνωτέρων βαθμῶν, μὴ δυνάμεναι νὰ πληρωθοῦν διὰ προαγωγῆς, λογίζονται ὡς κεναὶ θέσεις τοῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ.

2. Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως νέων Ὁργανισμῶν, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὡς ἀποκεντρωμένης Ὑπηρεσίας, τοῦ ΟΔΔΕΠ, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων, ἐπιτρέπεται ἢ πρόσληψις ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κατὰ τὰ ἄρθρα 18, 26, 27 καὶ 35 τοῦ παρόντος εἰς κενὰς ἢ συνιστωμένας τακτικὰς ἢ ἐπὶ θητεία θέσεις διὰ τὸ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὡς ἄνω Ὁργανισμῶν χρονικὸν διάστημα, ὅπωςδήποτε δὲ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1970. Ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑκατὸν (100) δι' ἅπαντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'

ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΘΕΣΕΩΝ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἄρθρον 178.

1. Μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος ὀριστικῆς διαμορφώσεως τῆς διαρθρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς καὶ πρὸς τακτοποίησιν τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 169/1969 μονιμοπορευμένων, αἱ ἤδη ὑφιστάμεναι θέσεις διαρθροῦνται ὡς ἀκολούθως:

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

1. Ὑποκατατηγορία Αα

Κλάδος Αα1 Ἀρχιγραμματέως Κληρικοῦ:

Μία (1) τακτικὴ θέσις πληρουμένη διὰ μετακλητοῦ Κληρικοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 1α τοῦ παρόντος ἐπὶ βαθμῶ 1ω, διαβαθμιζομένης ἀντιστοίχως τῆς ἀναλόγου θέσεως τοῦ Ν.Δ. 4562/66.

Κλάδος Αα2 Κληρικῶν Γραμματέων Ἱ. Συνόδου:

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω-2ω.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ω-2ω.

Διαβαθμιζομένων τῶν ἀντιστοίχων θέσεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4562/66 καὶ προστιθεμένης μιᾶς θέσεως, πληρούμεναι διὰ μετακλητῶν κληρικῶν.

Πρῶτος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὁ 8ος. Δεύτερος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὁ 5ος.

Κλάδος Αα3 Κληρικῶν Γραμματέων τῶν εἰς τὴν Ἀρχιγραμματεία τῆς Ἱ. Σ. ὑπαγομένων Ν. Σ. Ε.:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω-2ω.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ω-2ω, πληρούμεναι διὰ μετακλητῶν Κληρικῶν.

Πρῶτος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὁ 8ος. Δεύτερος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὁ 5ος.

Κλάδος Αα4 Ἑεροκηρῶν:

Ἐκατὸν ἐξήκοντα (160) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 6ω-2ω, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 187 τοῦ παρόντος.

Κλάδος Αα5 Κληρικῶν Διοικητικῶν:

Πέντε (5) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8ω-2ω, πληρούμεναι διὰ μετακλητῶν Κληρικῶν.

2. Ὑποκατηγορία Αβ.

Κλάδος Αβ1 Κληρικῶν Διοικητικῶν:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 9ω-4ω, πληρούμεναι διὰ μετακλητῶν Κληρικῶν.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β' Γραμματειακός:

Μία (1) θέσις ξενογλώσσου Γραφέως-Δακτυλογράφου ἐπὶ βαθμοῖς 9ω-6ω.

Δύο (2) θέσεις Γραφέων - Δακτυλογράφων ἐπὶ βαθμοῖς 11ω-6ω.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων:

Μία (1) θέσις Ἀρχικλητήρος ἐπὶ βαθμοῖς 11ω-8ω.

Δύο (2) θέσεις Κλητήρων ἐπὶ βαθμοῖς 13ω-12ω.

Τυπικὰ προσόντα.

Εἰδικώτερον:

Διὰ τὸν Κλάδον Αα2 Κληρικῶν Γραμματέων Ἱ. Συνόδου:

α) Διὰ τὸν πρῶτον εἰσαγωγικὸν βαθμὸν πτυχίον Θεολογίας καὶ ἰδιότης ἀγάμου κληρικοῦ.

β) Διὰ τὸν δεύτερον εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τὰ τοῦ πρώτου εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ καὶ ἐπὶ πλέον εἴτε πτυχίον καὶ ἐτέρας Ἀνωτάτης Σχολῆς ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος ὀριζομένων, εἴτε εἰδικὴ ἐμπειρία Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως δεόντως ἀποδεικνυμένη.

Διὰ τὸν Κλάδον Αα3 Κληρικῶν Γραμματέων Ν.Σ.Ε.:

α) Διὰ τὸν πρῶτον εἰσαγωγικὸν βαθμὸν πτυχίον Θεολογίας καὶ ἰδιότης ἀγάμου ἢ ἐγγάμου κληρικοῦ.

β) Διά τὸν δεύτερον εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τὰ τοῦ πρώτου εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ καὶ ἐπὶ πλέον εἴτε πτυχίον καὶ ἐτέρας Ἀνωτάτης Σχολῆς ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος ὀριζομένων, εἴτε εἰδικὴ πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς Μ.Σ.Ε. ἐμπειρία δεόντως ἀποδεικνυμένη.

Διὰ τὸν Κλάδον Αα4 Ἱεροκηρύκων: πτυχίον Θεολογίας καὶ ιδιότης ἀγάμου κληρικοῦ.

Διὰ τὸν Κλάδον Αα5 Κληρικῶν Διοικητικῶν: πτυχίον Θεολογίας καὶ ιδιότης ἀγάμου ἢ ἐγγάμου κληρικοῦ.

Διὰ τοὺς λοιποὺς Κλάδους καὶ Κατηγορίας τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 19, 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα ἀντιστοίχως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΘΕΣΕΩΝ-ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἄρθρον 179.

Θέσεις Πρωτοσυγκέλλων.

1. Ἀπασαὶ αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος συσταθεῖσαι θέσεις πρωτοσυγκέλλων πληροῦνται διὰ Κληρικῶν μετακλητῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπὸ ἀγάμων κληρικῶν, ἐχόντων πτυχίον Θεολογίας καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ πρωτοσυγκέλλου οὐσιαστικὰ προσόντα.

2. Εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις, εἰς ἃς δὲν ἔχει συσταθῆ θέσις κατὰ τὴν παράγραφον 1, συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος θέσις πρωτοσυγκέλλου, πληρομένη κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἡ διαβάθμισις τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 1 καὶ 2 θέσεων Α' Κατηγορίας πρωτοσυγκέλλων ἐνεργεῖται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐπὶ βαθμοῖς 3φ-1φ.

β) Ἱερῶν Μητροπόλεων ἐπὶ βαθμοῖς 6φ-2φ.

4. Αἱ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 θέσεις δύνανται νὰ πληρῶνται καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 παρ. 3 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 180.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν.

Μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος ὀριστικῆς διαμορφώσεως τῆς διαρθρώσεως τῶν τακτικῶν θέσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τακτοποίησιν τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 169/1969 μονιμοποιουμένων, αἱ ἤδη ὑφιστάμεναι θέσεις διαρθροῦνται ὡς ἀκολούθως:

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α1 Κληρικῶν (μετακλητῶν):

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 3φ-2φ.

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5φ-4φ.

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-6φ.

Κλάδος Α2 Διοικητικὸς — Οἰκονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 3φ-2φ.

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5φ-4φ.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 6φ-4φ.

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-6φ.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-7φ.

Πρῶτος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὁ 8ος. Δεύτερος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὁ 6ος.

Κλάδος Α3 Εἰδικῶν Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης:

Μία προσωρινὴ θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 3φ-2φ.

Πρῶτος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὁ 3ος.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραμματέων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμῶ 5φ.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-6φ.

Ἐξ (6) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Τηλεφωνητῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-8φ.

Κλάδος Κλητήρων:

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

Ὡς προσόντα τοῦ πρώτου εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ τῶν Κλάδων, πλὴν τοῦ Κλάδου Α3, ὀρίζονται τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Διὰ τὸν κλάδον Α3 ὡς τυπικὸν προσὸν ὀρίζεται, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν περὶ ὀρίου ἡλικίας διατάξεων, πτυχίον Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἱατρικῆς Πανεπιστημίου καὶ δεκαπενταετῆς προϋπηρεσία παρὰ Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ ἢ Νομικῶ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου ἀρμοδιότητος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ὡς προσὸν τοῦ δευτέρου εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ τοῦ Κλάδου Αα ὀρίζεται πέραν τοῦ πτυχίου καὶ λογιστικῆς κατάρτισις καὶ ἐτησίᾳ τοῦλάχιστον ὑπηρεσία παρὰ Ἐκκλησιαστικῶ Ν.Π.Δ.Δ.

Ἄρθρον 181.

Ἱεραὶ Μητροπόλεις.

Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφιστάμεναι ὀργανικαὶ θέσεις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων

μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος ὀριστικῆς διαμορφώσεως τῆς διαρθρώσεως τῶν τακτικῶν θέσεων καὶ πρὸς τακτοποίησιν τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 169/69 μονιμοποιουμένων, αἱ ἤδη ὑφιστάμεναι θέσεις διαρθροῦνται καθ' ἕκαστον Ν.Π.Δ.Δ. ὡς ἀκολούθως, καταργουμένης πάσης ἐτέρας ἀντιθέτου διατάξεως νόμου ἢ διαρθρωτικῆς ἀποφάσεως.

1. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

2. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Μία (1) θέσις Ν.Δ. 169/69 ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

3. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

4. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρτης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Μία (1) θέσις Ν.Δ. 169/69 ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

5. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Μετακλητῶν:

Μία (1) θέσις Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπὶ βαθμοῖς 6φ-4φ.

Κλάδος Αα1 Εἰσηγητῶν:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Αβ1 Οἰκονομικούς:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 9φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Διοικητικός:

Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Καταργοῦνται αἱ δύο θέσεις Γραμματέων Α2 Διοικητικοῦ.

6. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βερορίας καὶ Ναούσης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

7. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

8. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γρεβενῶν.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

9. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γυθείου καὶ Οἴτύλου.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

10. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α1 Κληρικῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α2 Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-5φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

Αἱ δύο θέσεις τοῦ Κλάδου Α2 Γραμματέως καὶ τοῦ Κλάδου Α3 Λογιστοῦ καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

11. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

12. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

13. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

14. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις Ν.Δ. 169/69 ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

15. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

16. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

17. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

18. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

19. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α3 Οἰκονομικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

20. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.
Μία (1) θέσις Ν.Δ. 169/69 ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

21. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:
Πέντε (5) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

22. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

23. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

24. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

25. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

26. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

27. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

28. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

29. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

30. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

31. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

32. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κί-
τρους.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Κλάδος Β2 Λογιστικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

33. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κο-
ρινθίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

34. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυ-
θήρων.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-9φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

35. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγ-
καδᾶ.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

36. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λα-
ρίσης καὶ Πλαταμῶνος.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

37. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευ-
κάδος καὶ Ἰθάκης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

38. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λή-
μνου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-6φ.

39. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαν-
τινείας καὶ Κυνουρίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

40. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.
Μία (1) θέσις Ν.Δ. 169/69 ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

41. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.
Δύο (2) θέσεις Ν.Δ. 169/69 ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

42. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μηθύμνης.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

43. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μομβασίας καὶ Σπάρτης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

44. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

45. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

46. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

47. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νι-
κοπόλεως καὶ Πρεβέζης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

48. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάν-
θης.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

49. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πα-
ραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομε-
ρίου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

50. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πα-
ροναξίας.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

51. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πα-
τρῶν.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

52. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πει-
ραιῶς.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

53. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πο-
λυανῆς καὶ Κιλκισίου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

54. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σά-
μου καὶ Ἰκαρίας.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητήρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

55. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῶ-2ῶ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῶ-6ῶ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13ῶ-9ῶ.

56. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῶ-2ῶ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῶ-6ῶ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13ῶ-9ῶ.

57. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῶ-2ῶ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῶ-6ῶ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13ῶ-9ῶ.

58. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιανίου καὶ Σιατίστης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῶ-2ῶ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῶ-6ῶ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13ῶ-9ῶ.

59. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῶ-2ῶ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῶ-6ῶ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13ῶ-9ῶ.

60. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῶ-2ῶ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῶ-6ῶ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13ῶ-9ῶ.

61. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῶ-6ῶ.

62. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῶ-2ῶ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφῶν :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῶ-6ῶ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13ῶ-9ῶ.

63. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώ-
δος.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

64. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φι-
ππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

65. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλω-
ίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

66. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φω-
ίδος.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

67. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλ-
κίδος.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

68. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου.

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Α2 Διοικητικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-2φ.

Κλάδος Α3 Οικονομικός:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ-4φ.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Β1 Γραφείων:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ-6φ.

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κλάδος Γ1 Κλητῆρων:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ-9φ.

Ἄρθρον 182.

Τυπικὰ Προσόντα.

1. Οἱ διαθέτοντες τὰ τυπικὰ προσόντα τὰ ὑπὸ τῶν
ἄρθρων 19, 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα,
ἀντιστοίχως, ἐντάσσονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς ὡς ἄνω
θέσεις.

2. Οἱ μὴ διαθέτοντες τὰ ἐν παραγράφῳ 1 προσόν-
τα διατηροῦνται εἰς τὰς κατεχομένας ὑπ' αὐτῶν θέ-
σεις ἢ εἰς συνιστωμένας διὰ τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον
ἔχουν ἐνταγῆ εἰς αὐτάς κατὰ τὰς μέχρι ἐνάρξεως ἰ-
σχύος τοῦ παρόντος κειμένας διατάξεις, διὰ πράξεως
τοῦ Ἱπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

3. Ὑπάλληλοι ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου μὴ διαθέτοντες τὰ ἐν παρ. 1 προβλεπόμενα τυπικὰ προσόντα, ἔχοντες κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑπερδευκαετῆ πραγματικὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, δύνανται τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου νὰ λαμβάνουν ἐπίδομα πολυετίας, ἐφ' ὅσον οἱ πόροι τοῦ Ν.Π. παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν ἐπαρκοῦν πρὸς τοῦτο. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο ὑπολογίζεται διὰ τὴν σύνταξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ - ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Ἄρθρον 183.

Προσωπικὸν Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν.

1. Τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν τῶν Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν τριετοῦς τοῦλάχιστον φοιτήσεως διακρίνεται ὡς ἀκολουθῶς, προσδιοριζόμενον κατ' εἰδικότητα καὶ ἀριθμὸν, εἰς τὸν Ὁργανισμὸν ἐκάστης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς :

α) Ὡς Τακτικοὶ Καθηγηταὶ (ἑδρῶν) διορίζονται, κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ παρόντος, ἢ διδάσκουν κατ' ἀνάθεσιν, οἱ κατέχοντες ἑδρας ἢ διδάσκοντες μαθήματα Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως εἰς Ἀνωτάτας κατὰ Νόμον Σχολάς, ἐπὶ σχέσει Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, εἴτε ἐπὶ μηνιαία, εἴτε ἐπὶ ὠριαία ἀντιμισθία.

β) Ὡς Ὑφηγηταὶ διορίζονται οἱ ἐντεταλμένοι ἢ μὴ εἰς Ἀνωτάτας Σχολάς ὡς ἐν περ. α' καὶ ἔχοντες διδακτορικὸν δίπλωμα ἐπιστήμονες.

γ) Ὡς ἔκτακτοι Καθηγηταὶ ἢ Ἐκπαιδευταὶ διορίζονται, ἐλλείψει τακτικῶν καθηγητῶν, ἐπὶ ὠριαία ἀποζημιώσει κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ν. 1811/51 Διευθύνται Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἢ Ἀνώτεροι ἢ Ἀνώτατοι ὑπάλληλοι Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ Ν.Π. Δ.Δ., ἔχοντες εἰδίκευσιν εἰς τὸν οἰκεῖον τομέα, ἀποδεικνυόμενον διὰ δημοσιευθεισῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, ὡς καὶ ἀνεγνωρισμένης εἰδικότητος ἐπιστήμονες εἰς τὸν οἰκεῖον τῆς διδασκαλίας τομέα.

δ) Διδάσκαλοι ξένων γλωσσῶν, σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ λοιπῶν μαθημάτων μέσης ἢ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως εἴτε τακτικοὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 τοῦ παρόντος, εἴτε ἐπὶ θητεία κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος, εἴτε ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

ε) Βοηθητικὸν Διδακτικὸν προσωπικόν, εἴτε τακτικὸν ἐπὶ βαθμῶ 8φ-6φ, εἴτε ἐπὶ θητεία κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος, εἴτε ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

στ) Διοικητικὸν Προσωπικόν, Τακτικὸν Α', Β' καὶ Γ' κατηγορίας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 19, 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος.

ζ) Βοηθητικὸν ἢ Ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 6 τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγεται ἢ κατὰ τὸν Α.Ν. 192/67 Ἐκκλησιαστικῆ Ἀκαδημία

καὶ αἱ ἐφεξῆς συνιστώμεναι ἢ ἀναδιοργανούμεναι ὡς Ἐκκλησιαστικαὶ Σχολαὶ ἀνωτέρας βαθμίδος τριετοῦς τοῦλάχιστον φοιτήσεως.

3. Τὴν μηνιαίαν ἢ ὠριαίαν ἀποζημίωσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄνω διδακτικοῦ προσωπικοῦ ὀρίζει ἐκάστοτε ἡ ΔΙΣ, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 340/1968 «περὶ λήψεως μέτρων κλπ.».

Ἄρθρον 184.

Προσωπικὸν Μέσων Σχολῶν.

1. Τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν τῶν Μέσων Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν Σχολῶν μεταγυμνασιακῆς φοιτήσεως μέχρι καὶ δύο ἐτῶν, διακρίνεται ὡς ἀκολουθῶς, τοῦ εἴδους τῶν θέσεων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν προσδιοριζόμενων ἐνιαίως δι' ἀπάσας τὰς Σχολάς κατὰ κλάδους καὶ εἰδικότητας ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ πρόβτασιν τῆς Μ.Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἐκκλ. Παιδείας καὶ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐφαρμοζόμενων ἀναλόγως τῶν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Ἐν τῷ Ὁργανισμῷ ἐκάστης Σχολῆς ἐκ τῶν ἐν παρ. 1 ἀναφερομένων ὀρίζεται ἡ διάρθρωσις τῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ ὡς ἀκολουθῶς :

α) Θέσεις καθηγητῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 τοῦ παρόντος ἢ Διευθυντῶν ἢ Καθηγητῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 1 τοῦ παρόντος, διαβαθμιζόμενας ἀναλόγως.

β) Θέσεις Ἐκπαιδευτικῶν εἰδικῶν, ἐχόντων πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, εἴτε ἐπὶ μηνιαία ἀντιμισθία κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παρ. 2, εἴτε ἐπὶ ὠριαία ἀποζημιώσει κατὰ τὰς κειμένας περὶ δημοσίων Σχολῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 4 τοῦ Ν. 4548/66, δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου.

γ) Διοικητικὸν Προσωπικὸν κατὰ τὴν περ. στ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

δ) Βοηθητικὸν ἢ Ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν κατὰ τὴν περίπτωσιν ζ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται ἢ κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθμ. 6 Κανονισμὸν Σχολῆς Διακονιστῶν «Ὀλυμπιάς», αἱ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἀνώτεροι Ἐκκλησιαστικαὶ Σχολαὶ ἢ Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3 Κανονισμοῦ «περὶ Ἀποστολικῆς Διακονίας», Ἰδρύματα, πλὴν τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 185.

Προσωπικὸν Κατωτέρων Σχολῶν.

1. Τὸ Προσωπικὸν πασῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν βαθμίδος κατωτέρας τῆς Μέσης τῶν κατὰ

τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 183 καὶ 184 ειδικότητων, ἐξακολουθεῖ διεπόμενον ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάξεων. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ ὀρισθῇ προσωρινῶς καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν τοῦ ἔθρου 184, διὰ πράξεως τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Μ.Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παιδείας.

2. Τὸ προσωπικὸν τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3 Κανονισμοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν σχολῶν ἐπαγγελματικῆς ἢ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐξακολουθεῖ διεπόμενον ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονιστικῆς ρυθμίσεως.

Ἄρθρον 186.

Προσωπικὸν Ἐκκλησιαστ. Σχολῶν καὶ Ἰδρυμάτων.

1. Ἐκτακτοὶ ὑπάλληλοι Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων Δημοσίου Δικαίου, ὑποβαλόντες αἰτήσεις καὶ δικαιούμενοι τακτοποιήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/69 καὶ τοῦ ἄρθρου 175 τοῦ παρόντος διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἔχουν εἰσέτι συσταθῇ ἀντίστοιχοι τῶν προσόντων αὐτῶν θέσεις :

α) Εἴτε τακτοποιοῦνται εἰς κενὰς ἢ συνιστωμένας θέσεις ἐτέρων Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὁποίων ἔχουν τὰ τυπικὰ προσόντα, διὰ πράξεως τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Μ.Σ.Ε. Ἐκκλησιαστ. Παιδείας ἐπὶ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ.

β) Εἴτε διατηροῦσι τὸ κτήθην ἐκ τοῦ Ν.Δ. 169/69 δικαίωμα τῆς τακτοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὰς συσταθησομένας διὰ τῶν Ὁργανισμῶν τῶν μὲν Σχολῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 183-185 τοῦ παρόντος, τῶν δὲ Ἰδρυμάτων κατὰ τὰς ἐιδικὰς περὶ ἐκάστου τούτων διατάξεις, ἀσκοῦντες τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς κτήσεώς του.

2. Τακτικαὶ θέσεις Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων, λειτουργούντων ὑπὸ μορφήν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, συσταθεῖσαι δι' ἐιδικῶν Κανονισμῶν ἐκδοθέντων μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, διαρροῦνται κατὰ κλάδους καὶ βαθμοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος δι' ἀντικαταστάσεως τῶν οἰκείων διατάξεων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ καταργουμένων τῶν διατάξεων, δι' ὧν ρυθμίζονται ἄλλως ἀντικείμενα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 187.

Ἱεροκήρυκες.

1. Οἱ κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κειμένας διατάξεις διορισθέντες εἰς τακτικὰς θέσεις Ἱεροκήρυκες εἶναι μόνιμοι καὶ διέπονται ἐφε-

ξῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὡς πρὸς πᾶσαν πρᾶξιν τῆς ὑπηρεσιακῆς αὐτῶν καταστάσεως καὶ ἐξελίξεως. Αἱ θέσεις αὗται ἀποτελοῦν ἐιδικὸν Κλάδον Ἱεροκηρύκων παρὰ τῇ Ἱεραῇ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἄρθρον 178 τοῦ παρόντος.

2. Οὐδεὶς τῶν Ἱεροκηρύκων δύναται νὰ ἀποσπασθῇ εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν ἢ εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, Θεσσαλονίκης, Νικαίας καὶ Πειραιῶς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει προηγουμένως διατελέσει Ἱεροκήρυξ εἰς τὰς λοιπὰς Μητροπόλεις ἐπὶ 5 τοῦλάχιστον ἔτη.

3. Εἰς τοὺς Ἱεροκήρυκας δύναται νὰ χορηγητῆται ἐπίδομα βιβλιοθήκης, ὀριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἄρθρον 188.

Ἐνοριακὸν προσωπικόν.

1. Ἱεροψάλται καὶ νεωκόροι Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, ἀνεξαρτήτως χρόνου καὶ τρόπου προσλήψεώς των, μὴ διορισθέντες εἰς νενομοθετημένας ὀργανικὰς θέσεις κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καθίστανται τακτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἐξακολουθοῦν διεπόμενοι ὑπὸ τῆς ἐιδικῆς περὶ κατωτέρου Κλήρου κανονιστικῆς ρυθμίσεως (ἄρθρα 51-53 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/69 Κανονισμοῦ περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν).

2. Τὸ λοιπὸν ὑπαλληλικὸν καὶ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, ἀνεξαρτήτως σχέσεως ὑφ' ἣν προσελήφθη, ἐφ' ὅσον δὲν προσελήφθη εἰς νενομοθετημένας θέσεις, ὑπηρετεῖ κατὰ πλήρη ἀπασχόλησιν καὶ ἐτηρήθη ἢ νόμιμος διαδικασία τῆς προσλήψεώς του, διέπεται ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ παρόντος περὶ προσωπικοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 1 καὶ 2α τοῦ Β.Δ. 23-24/12/55 καταργεῖται ὡς πρὸς τὸ ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος προσωπικὸν ἀφ' ἧς ἰσχυσεν.

Ἄρθρον 189.

Δασοφύλακες.

1. Δασοφύλακες τοῦ ΟΔΔΕΠ καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., προσληφθέντες κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαν νομοθεσίαν καὶ διαδικασίαν, διατηροῦνται ἐφεξῆς ὡς ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν τοῦ οἰκείου Ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ., διεπόμενον ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ παρόντος.

2. Ἐπὶ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ τρόπου ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δέον ὅπως ζητητῆται καὶ ἡ γνώμη τῆς ἀρμοδίας δασικῆς Ὑπηρεσίας, εἰς τὰς τεχνικὰς ὁδηγίας καὶ ἐντολάς τῆς ὁποίας δέον νὰ συμμορφῶνται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 190.

Παραπομπαί.

1. Ὅπου αἰ κείμεναι διατάξεις, εἰς ἃς ἐνεργεῖται παραπομπή ἐν τῷ παρόντι, ἀναφέρονται εἰς Νόμον ἢ Βασιλικὸν Διάταγμα ἢ Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν κανονιστικοῦ χαρακτῆρος, νοεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 407/1970 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Ὅπου αἰ αὐταί, ὡς ἐν παρ. 1, διατάξεις ἀναφέρονται τὸ μὲν εἰς ἀτομικὴν πράξιν Ὑπουργοῦ ἢ ἐτέρου μονομελοῦς ὀργάνου, νοεῖται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀντίστοιχος πράξις τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ δὲ εἰς γνωμοδοτικὴν πράξιν Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου νοοῦνται τὰ ἐν ἄρθροις 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος Ὑπηρεσιακῆ Συμβουλία.

Ἄρθρον 191.

1. Μέχρι νεωτέρας εἰδικῆς ρυθμίσεως, τὸ προσωπικὸν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἐξακολουθεῖ μισθοδοτούμενον κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τρόπου καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ὡς μέχρι τοῦδε ὕψος ἀποδοχῶν.

2. Μέχρι τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 Κανονιστικῆς ρυθμίσεως, ἀπαγορεύεται πᾶσα δι' ἀτομικῆς πράξεως ἀΐξεις ἀποδοχῶν τοῦ ἐνοριακοῦ καὶ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 1 καὶ 6 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 192.

Ἐναρξίς ἰσχύος - Κατάργησις διατάξεων.

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν ἄρθρων 70-74 (περὶ ἀπο-

δοχῶν), 89-99 (περὶ προαγωγῶν) καὶ 172, ἅτινα τίθενται ἐν ἰσχύϊ καὶ εἰς ἐφαρμογὴν δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱ. Συνόδου κατὰ Ἐκκλησιαστικὸν Ν.Π.Δ.Δ. μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλ. Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ἐκκλ. Σχολῶν τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰς Ἱ. Μητροπόλεις. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς τοιαύτης πράξεως ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι διὰ τὸ Νομικὸν Πρόσωπον αἰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κείμεναι περὶ τῶν ἀντιστοιχῶν ἀντικειμένων διατάξεις.

2. Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος πᾶσα διάταξις Νόμου ἢ Β. Διατάγματος ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ Κανονισμοῦ ἢ ἐτέρας Κανονιστικῆς Πράξεως, εἴτε γενικῆ, εἴτε εἰδικῆ, ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ ρυθμιζούσα θέματα διεπόμενα ὑπ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀνάλογος ἐφαρμογὴ τῆς, τροποποιεῖται καὶ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὸ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος Προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τροποποιοῦνται:

α) Ἐν τῷ συνόλῳ ὁ Ν. 1811/1951 ὡς προσηρομύσθη ἐπὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 23-24/12/1955 καὶ ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς μεταγενεστέρως νομοθεσίας.

β) Ὡς πρὸς τὰς ἀντικειμένας τῷ παρόντι διατάξεις των, τὸ Ν.Δ. 385/1969 (ἄρθρον 2), ἢ ὑπ' ἀριθ. 1 Κανονιστικὴ Διάταξις «περὶ τοῦ τρόπου τακτοποιήσεως κλπ.» (ἄρθρ. 2), ἢ ὑπ' ἀριθ. 2 Κανονιστικὴ Διάταξις «περὶ Κεντρικῆς καὶ Περιφ. Διοικήσεως τοῦ ΟΔΔΕΠ» (ἄρθρα 4 παρ. 1, 29 παρ. 3 καὶ 4, 36 παρ. 1 καὶ 2), ὁ ὑπ' ἀριθ. 6 Κανονισμὸς περὶ Ὄργανισμοῦ Σχολῆς «Ὀλυμπιάς» (ἄρθρα 7, 8 καὶ 9) καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 8 Κανονισμὸς «περὶ Διοικήσεως κλπ.» (ἄρθρα 4 παρ. 2, 6, 7, 8, 9, 27 καὶ 29).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1970.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος
- † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Γεώργιος
- † Ὁ Μυτιλήνης Ἰάκωβος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Δαμασκηνός
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός
- † Ὁ Κίτρους Βαρνάβας
- † Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος
- † Ὁ Νικαίας Γεώργιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν

Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΑΔΟΣ

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1969

Ἀριθ. Πρωτ. Δ. 1682

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ

ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟῦ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγρ. 3 ἐδ. ΙΔ καὶ παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 10, τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20 καὶ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν.Δ. 126/1969 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Διαρκoῦς Ἱεραῶς Συνόδου, τοὺς Ἱερούς Κανόνας τοὺς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιβάλλοντες, ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 4ης τρέχοντος σχετικὸν ἔγγραφο τῆς Ἱεραῶς Μονῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ν. Μάκρης, ἀναγνωρίζομεν τὸ ἤδη ὑφιστάμενον Ὁρφανοτροφεῖον τῆς ἐν λόγῳ Ἱ. Μονῆς ὡς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Στέγη Ἀγάπης,» ἐπὶ τῷ σκοπῷ περιθάλψεως ὀρφανῶν καὶ ἀπροστατευτῶν ἐν γένει ἀνηλικίων κορασίδων, ἔχουσῶν τὴν πρὸς τοῦτο ἀνάγκην καὶ παρεχουσῶν ἐγγυήσεις ἀναπτύξεως εἰς χριστιανικὰς προσωπικότητας, μέχρις ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν ἱκανῶν πρὸς βιοπορισμόν.

Τὰ τῆς διοικήσεως, τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐξουσίας τῶν ὀργάνων αὐτῆς, τὰ τῆς λειτουργίας ἐν γένει τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰ τοῦ τέλους αὐτοῦ ὀρισθήσονται ὑπὸ τοῦ καταρτισθησομένου ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐ Πολυγύρῳ τῇ 20 Μαρτίου 1970

Ἀριθ. Πρωτ. 131.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ 11

Ἡμεῖς ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας Συνέσιος, ὡς ὑπεύθυνος ποιμενάρχης τῆς Ἱεραῶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τοὺς νέους καὶ τὰ παιδιά, συγκεκριμένως δὲ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, οἴτινες, ἐκ τῶν πέριξ χωρίων προερχόμενοι, φοιτῶσι εἰς τὸ ἐν τῇ Κομοπόλει τῆς Κασσανδρείας λειτουργοῦν Γυμνάσιον,

Ἄποφασίζομεν

Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν, τῇ προνοίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν καὶ ἐποπτείαν τῆς Ἱεραῶς Μητροπόλεως ἡμῶν, μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου Ἀρρένων, ἐν τῷ

ὁποῖῳ θὰ στεγάζωνται καὶ θὰ ἐνδαιτυνῶνται ἄποροι ἢ ὀρφανοὶ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Κασσάνδρας, προερχόμενοι ἐκ τῶν πέριξ χωρίων τῆς Χερσονήσου ταύτης.

Τὸν τρόπον διοικήσεως καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος τοῦτου, τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικὸν Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον Κασσάνδρας Νεομάρτυς Χριστόδουλος», ὀρίζομεν διὰ τοῦ συνημμένου Ὁργανισμοῦ.

† Ὁ Κασσανδρείας ΣΥΝΕΣΙΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΚΚΑ. ΜΑΘΗΤΙΚΟῦ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟῦ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ
«Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ»

Ἄρθρον 1.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 ἰδρυτικῆς Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Κασσανδρείας Συνεσίου συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Νεομάρτυς Χριστόδουλος» με ἔδραν τὴν Κασσάνδρειαν, πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας Κασσάνδρας τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ εἰς τοὺς τροφίμους τῶν ἀπαραιτήτων ὑλικῶν μέσων πρὸς εὐχερῆ παρακολούθησιν τῶν γυμνασιακῶν μαθημάτων καὶ ἡ παράλληλος καλλιέργεια τοῦ ἤθους, ὅπερ προσιδιάζει εἰς συνειδητὸν Ὀρθόδοξον χριστιανὸν καὶ καλὸν Ἕλληνα. Γίνονται δεκτοὶ ἐν αὐτῷ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Κασσανδρείας διακρινόμενοι διὰ τὸ ἦθος, τὴν εὐπείθειαν, τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰ μαθήματα, ὀρφανοὶ πατρὸς ἢ μητρὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τέκνα πολυτέκνων οἰκογενειῶν, ἀποδεδειγμένως ἄποροι σπουδασταί, προτιμωμένων τῶν τέκνων θυμάτων πολέμου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο διοικεῖται ὑπὸ ὕμελοῦς Δ/κοῦ Συμβουλίου, συγκειμένου ἐκ τεσσάρων εὐυπολήπτων πολιτῶν καὶ εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς κομοπόλεως Κασσανδρείας καὶ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Κασσανδρείας ὡς Προέδρου. Ἡ θητεία τῶν λαϊκῶν μελῶν, ἅτινα διορίζονται παρὰ τοῦ Μητροπολίτου, εἶναι τριετής. Τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου δύναται νὰ ἀναθέσῃ ὁ Μητροπολίτης καὶ εἰς ἕτερον κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν αὐτοῦ πρόσωπον. Τόσον ἡ θητεία τῶν λαϊκῶν μελῶν ὅσον καὶ ἡ ἀσκήσις καθηκόντων ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τυγχάνουσιν ἀνακληταί.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, συγκαλούμενον τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου, ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς ζητή-

ματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος, εἰς τὴν πρόσκτησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Συντάσσει, ψηφίζει καὶ μεταρρυθμίζει τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ Κανονισμόν. Συντάσσει καὶ ψηφίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Διορίζει καὶ παύει ἅπαν τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ. Ὅρίζει τὴν ἀντιμισθίαν αὐτοῦ καὶ ἐν γένει ἀσκεῖ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Συμβούλιον λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐφ' ὅσον ἐκτός τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ παρευρίσκονται δύο τοῦλάχιστον μέλη ἐκ τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατισχυούσης τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου παρίσταται καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Οἰκοτροφείου, ἐκτελῶν χρέη γραμματέως.

Ἄρθρον 6.

Οὐδεμία ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἄνευ τῆς προτέρας ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος εἶναι τιμητικόν, αἱ δὲ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεὰν ἄνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεώς τινος.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ τοῦτο ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς, δημοσίας ἢ μὴ καὶ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου καὶ ὑπογράφει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα καὶ συμβάσεις. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ καλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Ἄρθρον 9.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν ἐλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον, Ταμίαν καὶ Γενικὸν Γραμματέα. Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦ Ταμίου ὑπογράφει πάντα τὰ γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ πᾶν ἀφορῶν τὴν διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 10.

Ὁ τύπος τῆς σφραγίδος τοῦ Ἰδρύματος καθορίζεται ὡς ἐξῆς: Αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ δύο ὁμοκέντρων κύκλων καὶ εἰς μὲν τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον θὰ ἀναγράφονται αἱ λέξεις: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ-ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ, εἰς δὲ τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον θὰ εἰκονίζεται ὁ Νεομάρτυς Χριστόδουλος μετὰ τὰς λέξεις ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον 11.

Περιουσία καὶ πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι: 1) ἐκούσιοι εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἐπαρχίας

Κασσάνδρας, ἐγγραφόμεναι ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ ἐγκρινόμεναι κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. 2) Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ ἀφιερώματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου ὑπὲρ αὐτοῦ. 3) Εἰσφοραὶ Δήμου καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὁργανισμῶν τῆς περιφέρειας εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ Ἴδρυμα. 4) Πρόσοδοι ἐξ ἐράνων διενεργουμένων ἐν τῷ Νομῷ Χαλκιδικῆς μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις. 5) Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. 6) Μηνιαῖαι εἰσφοραὶ τῶν μαθητῶν-τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος, καθοριζόμεναι ἐκάστοτε κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τηρεῖ τὰ κάτωθι βιβλία:

- 1) Ταμεῖον ἐσόδων καὶ ἐξόδων.
- 2) Βιβλίον πράξεων τοῦ Συμβουλίου.
- 3) Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.
- 4) Βιβλίον εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν τροφίμων μαθητῶν.
- 5) Βιβλίον ἀποθήκης.
- 6) Μπλὸκ ἀποδείξεων εἰσόδου εἰδῶν εἰς ἀποθήκην.
- 7) Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν, ὡς καὶ ὅ,τι ἄλλο βιβλίον χρειασθῆ διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 13.

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἢ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Κασσανδρείας, δυναμένης νὰ διαθέσῃ αὐτὴν δι' οἰονδήποτε παρεμφερῆ σκοπὸν, τῆς ἀποφάσεως ἢ περὶ τῶν ὄρων τοῦ παρόντος μὴ δυναμένης νὰ ληφθῆ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 14.

Οἱ εἰδικώτεροι ὅροι τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος θέλουσι καθορισθῆ δι' ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθησομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 19ῃ Μαρτίου 1970.

† Ὁ Κασσανδρείας ΣΥΝΕΣΙΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Π Ρ Α Ξ Ι Σ

Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκοτροφείων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ» εἰς Ἄργος Ὁρρεστικόν, ἀρρένων καὶ «ΤΑΒΙΘΑ» εἰς Καστορίαν Θηλέων.

Ὡς ὑπεύθυνος Ποιμενάρχης τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-

λεως Καστορίας συναισθανόμενος τὰς πρὸς τὸ Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὑποχρεώσεις ἡμῶν, ἰδίως δὲ τὰς πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν ἱερᾶς ὑποχρεώσεις, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοὺς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιβάλλοντας, ἰδόντες δὲ καὶ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν.Δ. 129/68, ἄρθρ. 20 παρ. 1), ὡς καὶ τὸν ὑπὸ τῆς Διαρχοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ψηφισθέντα Κανονισμόν «περὶ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σωμάτων καὶ Ὁργάνων» ὑπ' ἀριθ. 1 Κανον. ἄρθρ. 20, παρ. 2),

Ἀποφασίζομεν

Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Οἰκοτροφείων εἰς μὲν τὸ Ἄργος Ὁρεστικῶν Ἀρρένων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ», εἰς δὲ τὴν Καστορίαν Θηλέων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΤΑΒΙΘΑ», ἐν τοῖς ὁποίοις ἤδη στεγάζονται καὶ θὰ στεγάζονται, ἅμα δὲ καὶ ἐνδιατιῶνται καὶ θὰ ἐνδιατιῶνται ἄποροι εὐσεβεῖς μαθηταὶ τῶν Σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, διακρινόμενοι δι' εὐσέβειαν καὶ ἐπίδοσιν εἰς τὰ γράμματα καὶ προερχόμενοι κυρίως ἐκ τῆς Μητροπολιτικῆς ἡμῶν περιφέρειας. Τὸ μὲν Οἰκοτροφεῖον Ἀρρένων «Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ» εἰς Ἄργος Ὁρεστικῶν στεγάζεται ἀπὸ τοῦ 1959 εἰς καταλλήλως ἀνεγερθὲν διώροφον Ἐκκλησιαστικὸν κτίριον, τὸ δὲ Θηλέων «Η ΤΑΒΙΘΑ» ἐν Καστορίᾳ προσωρινῶς εἰς ἐνοικιασθὲν κτίριον.

Τὰ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν Ἰδρυμάτων τούτων ὀρίζομεν διὰ τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης ἀποφάσεως ἡμῶν.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1970.

† Ὁ Καστορίας ΔΩΡΟΘΕΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛ. ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΩΝ
ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΕΩΝ
«Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ» ΚΑΙ «ΤΑΒΙΘΑ»

Ἀρθρον 1ον

Συνιστῶνται Ἰδρύματα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἐκκλησιαστικὰ Οἰκοτροφεῖα μαθητῶν καὶ μαθητριῶν Γυμνασίου, Ἀρρένων μὲν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ» μὲ ἔδραν τὴν πόλιν τοῦ Ἄργους Ὁρεστικοῦ, Θηλέων δὲ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΤΑΒΙΘΑ» μὲ ἔδραν τὴν πόλιν τῆς Καστορίας.

Ἀρθρον 2ον

Σκοπὸς τῶν Ἰδρυμάτων εἶναι ἡ παροχὴ εἰς τοὺς τροφίμους τῶν ἀπαραιτήτων ὑλικῶν μέσων καὶ κυρίως ἢ κατὰ Χριστὸν μὲν ὀφθαλμοῦ τῶν τροφίμων ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ὀρθοδόξων παραδόσεων τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους. Γίνονται δεκτοὶ μαθηταὶ διὰ τῶν Ἀρρένων καὶ μαθητρίαι διὰ τῶν Θηλέων, οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ Σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κυρίως τῆς ἡ-

μετέρας Μητροπολιτικῆς περιφέρειας, προτιμωμένων τῶν ἀπόρων μαθητῶν καὶ τῶν τῶν θυμάτων πολέμου, ἐχόντων ἥθος καὶ ἐξαιρετὸν ἐπίδοσιν εἰς τὰ γράμματα.

Ἀρθρον 3ον

Τὰ Οἰκοτροφεῖα ἀποτελοῦν Ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, διοικοῦνται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐξ εὐπολήπτων μελῶν (ἀρρένων διὰ τὸ τῶν Ἀρρένων καὶ θηλέων διὰ τὸ τῶν Θηλέων) τῆς Κοινωνίας, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τριετεί θητεία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Καστορίας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου, πάντοτε Κληρικοῦ. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Μητροπολίτου ἐναπόκειται ἡ ἀντικατάστασις μέλους ἢ μελῶν τινῶν τοῦ Συμβουλίου τούτων πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας ἢ καὶ ὁ ἀναδιορισμός τινος ἢ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριετίας.

Ἀρθρον 4ον

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀμοτέρων τῶν Οἰκοτροφείων, ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἀφορώσης εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἰδρυματος, ὡς καὶ διὰ τὴν πρόσκτησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, συντάσσει καὶ ψηφίζει ἢ μεταρρυθμίζει τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ Κανονισμόν, συντάσσει καὶ ψηφίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν αὐτοῦ, ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ Χάρτι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διορίζει καὶ παύει ἅπαν τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ὀρίζει τὴν ἀντιμισθίαν αὐτοῦ καὶ ἐν γένει ἀσκεῖ ἅπασαν τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρυματος καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἀρθρον 5ον

Τὸ Συμβούλιον ἐκάστου Οἰκοτροφείου εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρευρίσκωνται τρία (3) τοῦλάχιστον μέλη αὐτοῦ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατισχύουσας τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου. Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἐκάστου Συμβουλίου παρίσταται καὶ ὁ Διευθυντῆς τοῦ Οἰκοτροφείου (εἰς τὸ τῶν Ἀρρένων ὁ τοῦ Οἰκοτροφείου Ἀρρένων καὶ εἰς τὸ τῶν Θηλέων ἢ τοῦ Θηλέων), ἐκτελῶν χρέη Γραμματέως αὐτοῦ.

Ἀρθρον 6ον

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἰδρυμάτων (Οἰκοτροφείων) ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτῆς, ἐκπροσωπεῖ τὰ Οἰκοτροφεῖα ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς, Δημοσίας ἢ μὴ καὶ παντὸς φυσικοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου καὶ ὑπογράφει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα καὶ συμβάσεις. Ὁ Πρόεδρος Μητροπολίτης ὀρίζει τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν πάντοτε ἐγγράφως.

Ἄρθρον 7ον

Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκάστου τῶν Οἰκοτροφείων εἶνα τιμητικόν, αἱ δὲ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεάν, ἄνευ οὐδεμιᾶς τιнос ἀποζημιώσεως ἢ ἀντιμισθίας.

Ἄρθρον 8ον

Περιουσία καὶ πόροι τῶν Οἰκοτροφείων εἶναι:

1. Αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας τῆς Ἱ. Μ. Καστορίας, τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Προσδευτικῆς Συλλόγου Καστορίας.

2. Εἰσφοραὶ Ἱ. Μονῶν καὶ Ναῶν τῆς Μητροπόλεως Καστορίας, ἐγγραφόμεναι ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων κατ' ἔτος καὶ ἐγκρινόμεναι ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

3. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Οἰκοτροφείων ἢ καὶ ἀφιερῶματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου ὑπὲρ αὐτοῦ.

4. Εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

5. Πρόσοδοι ἐξ ἐράνων, διενεργουμένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. καὶ συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις.

6. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9ον

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως Ἰδρύματός τινος (Οἰκοτροφείου) ἢ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἕτερον Οἰκοτροφεῖον, ἐὰν διαλυθῶσιν ἀμφότερα τότε ἢ περιουσία τούτων περιέρχεται ἢ εἰς ἕτερον εὐαγὲς Ἰδρυμα ἢ εἰς Μονὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, ἀναλόγως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας.

Ἄρθρον 10ον

Ἐκαστον τῶν Οἰκοτροφείων φέρει κυκλοτερῆ σφραγίδα μετ' Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον καὶ κύκλῳ τὰς λέξεις: Ἱερὰ Μητρόπολις Καστορίας Οἰκοτροφεῖον Μαθητῶν Γυμνασίου (ἐπώνυμον) ἐν Καστορίᾳ ἢ Ἄργει Ὁρσετικῶ.

Ἄρθρον 11ον

Οἱ εἰδικώτεροι ὅροι τῆς λειτουργίας τῶν Οἰκοτροφείων θέλουσιν ὀρισθῆ δι' ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθησομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1970.

† Ὁ Καστορίας ΔΩΡΟΘΕΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἰωαννίνων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) Ἐσωτερικοῦ: Δραχμαὶ 100 ἑτησίως.

Β) Ἐξωτερικοῦ: Δολλάρια 4 ἑτησίως.

Τιμὴ ἐκάστου τεύχους μετὰ τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ»
δρχ. 6.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. 9. Περὶ Καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Κώδιξ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων).

Πράξεις Συστάσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
Ἀθῆναι, Ἰασίου 1 — Τηλέφ. 710.734.